

OMAVALTAISET RAJAVIIVAT

Shenkottai Avudai Akkalin Advaitiset Laulut

Tamilista englanniksi kääntänyt ja esitellyt

Kanchana Natarajan

Suomentanut

Pentti Mäntylä

ZUBAAN

Kali of Women:in kustantaja
128 B Shahput Jat, 1. kerros
NEW DELHI 110049
Sähköposti: contact@zubaanbooks.com
Kotisivu: www.zubaanbooks.com

Zubaan: ensimmäinen julkaisu 2012

Tekijänoikeus © Kanchaka Natarajan 2012

Kaikki oikeudet pidätetty

ISBN 978 93 81017 16 6

Zubaan on riippumaton New Delhissä perustettu feministinen kustantamo, jolla on vahva tieteellinen ja yleinen tuki. Se ilmestyi ensimmäisenä intialaisena feministisenä kustantamona, Kali of Women, ja siirtää eteenpäin Kalin traditiota julkaisemalla maailmalle laadukkaita kirjoja, jotka täyttävät korkeat toimitukselliset ja tuotannolliset standardit. *Zubaan* merkitsee hindustanissa kieltä, ääntä, puhekieltä, puhetta. Zubaan on voittoa tuottamaton kustantaja, toimien humaani-suuden ja sosiaalitieteiden alueilla, samoin kuin kuvitteellisuuden ja yleisen tieteellisyyden alueilla sekä toimittaen lasten ja nuorten opiskelijoiden kirjoja Young Zubaanin kustantamana.

Ladottu Bembossa 11.5/15 Recto Graphics, Delhissä – 100 096
Painettu Raj Press, R-3 Interpuri, New Delhi – 110 012

*Kaikille nimettömille leskille ja muille Tirunelvelin
ja Madurain alueiden naisille, jotka lauloivat
ja yhä laulavat Akkan lauluja säilyttäen
ja jakaen ylevää hengellistä opetusta*

Kaikista pyhistä kirjoituksista, joita luin, tuli kuin repaleisia vanhoja vaatteita,
Samalla kun minusta tuli vapaa, mittaamaton Äärettömyys,
Paraparamme.

– Avudai Akka, *Paraparakkanni*

Kääntäjälle suotakoon anteeksi hänen puutteellinen tietonsa kirjan tutkimuksellisessa osassa ja huomautuksissa kosketeltavista aiheista: runous, lääketiede, chakrat, nadit, hathajooga, jne. Toinen, erityisesti suomenkieleen liittyvä tekijä on kielestä puuttuva jako miehiin ja naisiin hän-sanalla osalta. Englannissa ja monessa muussa kielessä sukupuoli on helposti ilmaistavissa hän-sanalla ilman että täytyy jotenkin taiteilla, jotta sen saa näkyviin. Pääsääntönä tässä kirjassa voi pitää, että jos tekstistä ei muuten selviä, että puhutaan miehestä tai miehelle, niin siinä nainen puhuu naisten töistä naisille!

Pentti Mäntylä

Sisällysluettelo

Kääntäjän huomautus/ Kunnianosoitukset	7
Johdanto	11
Läsnäolo ja poissaolo: Shenkottai Avudai Akkalin historiallinen raapaisu	20
<i>Inta Rakasiyam</i> ['Tämä mysteeri']	47
Paraparakkanni ['Korkein tuonpuoleinen']	50
Hiljaisuus/ Puhe: Pyhimyselämäkerronnalliset ja omaelämäkerralliset hajanaiset näytteet	58
<i>Advaita Mei Jnana Andi</i> ['Advaitan Todellinen Tieto']	62
<i>Vedanta Ammanai</i> : Leelan/ Kosmisen Leikin advaitinen tulkinta	73
<i>Vedanta Ammanai</i> : ['Ammanain vedantinen leikki']	80
<i>Vedanta Aacche Pocche</i> ['Mikä katosi ja mikä ilmestyi Vedantan kanssa']	95
<i>Mei-Poi Villakkam</i> ['Sen selitys mikä on totta ja mikä valhetta']	98
<i>Brahmam Ekam</i> ['Brahmam on Yksi']	100
<i>Sri Vidya Shobhanam</i> : Taustahuomio	103
<i>Sri Vidya Shobhanam</i> : ['Korkeimman Tiedon Riemukas Kukoistus']	106
<i>Advaita Kottai Muttu</i> : Taustahuomio	125
<i>Advaita Kottai Muttu</i> : ['Advaita tyräkki siemenet']	127
<i>Manam-Buddhi Samvatam eli Pratyottara Kummi</i> ['Mielen ja älyn kaksinpuhelu' eli 'Kysymys-Vastaus-tanssi']	130
<i>Vedanta Nonti Cintu (Natakam)</i> : Taustahuomio	140
<i>Vedanta Nonti Chintu</i> ['Amputoidun tanssi']	144
Jumalaisen tohtorin diagnoosi: Ayurveda vertauksena Itseoivallukseen	152
<i>Pantitan Kavi</i> ['Hengellinen Lääkäri']	163
Bheri Nadam ['Kosmisen Rummun Ääni']	173
<i>Vedanta Vandu</i> ['Vedantamehiläinen']	178

<i>Adadi Maane</i> ['Tanssi oi neitsyt!']	183
<i>Chandrodayam</i> ['Kuun nousu']	185

Kääntäjän huomautus/Kunnianosoitukset

Tämän kääntäminen on kaikkein tärkein ja henkilökohtaisesti mukaansatempaavin projekti, johon olen ryhtynyt kolmikymmenvuotisen akateemisen urani aikana. Projekti on kietonut yhteen monen ihmisen läsnäolon ja avun, samoin kuin lukemattomat instituutiot, jotka tarjosivat apuaan. Tässä otan tilaisuuden kiittää heitä.

Kesällä 2000 satuin löytämään, aivan sattumalta, vanhan tamilinkielisen tekstin kopion, koosteen Avudai Akkalin vedantisista lauluista Divine Life Societyn kirjastossa Shivananda Ashramissa (Rishikeshissä), jossa opetin sattumalta pienen jakson Advaitaa. Valitsin sattumalta hauraan niteen hyllystä ja niin pian kuin silmäni hakeutuivat sivuille, olin musertua sen äkillisen shokin ja ihmetyksen toimesta, joka vähentymättömänä jäi jäljelle tähän päivään saakka. Siihen aikaan minulla ei ollut ajatustakaan, että tämän erikoisen ja (minulle) täysin tuntemattoman 1700-luvun nais-*jnanin* ajatukset ja sanat saattaisivat tuottaa ylleni sellaisen syvän ja voimallisen lumon.

Tässä tekstissä tai missään muualla kirjastossa oli hyvin vähän elämäkerrallista tietoa tästä lapsileskestä Shenkottain kylästä Tamil Nadun Tirunelvelin alueelta. Eteläintialainen pyhimys Shridhara Venkatesa Ayyawal oli opastanut hänet Vedantaan ja hän oli myöhemmin saavuttanut Itseoivalluksen. Eikä elämäkerrallista tietoa voitu poimia Avudai Akkain (josta käytän teoksissani nimeä 'Akka') lauluista. Laulut, kuitenkin, toistivat jatkuvasti muuttumisen keskeistä tapahtumaa hänen elämässään – kohtaamista gurunsa Ayyawalin kanssa. Laulussa toinen toisensa perään hän tarjoaa voitonriemuista ylistystä hengelliselle mestarilleen, joka vapautti hänen *samsarasta*. Hänen voimallinen advaitiset kielikuvansa esittelevät Vedantan abstraktisen metafysiikan samoin kuin ole-massaolollista/ sosiaalista kriisiä yksinkertaisella, arkipäiväisellä tamililla. Brahmiininaiset ovat vuosisatoja laulaneet näitä lauluja suorittaessaan kotitöidensä loppumattomia tehtäviä – näin Akkan esseet olivat siirtyneet äideiltä tyttärille, anopeilta miniöille, jne. Yli kahden vuosisadan ajan tämä epämuodollinen, intiimi 'yksityinen' muoto oli levittämisen ensiöpiiri.

Akkan esseet säilyivät näin suullisena perinteenä, säilytettynä vain heidän muistissaan, jotka niitä lauloivat ja heille, jotka niitä kuulivat, siihen saakka kunnes 1900-luvun lopulla, kun laulut ensimmäisen kerran kerättiin ja tekstillisesti koottiin omistautuneiden tutkijoiden toimista, jotka vael-sivat kylästä kylään Akkan kotialueella etsiessään noita advaitan harvinaisia helmiä. Vuonna 2002 Sri Gnanananda Niketan julkaisi tekstistä hyvin tuotetun uuden painoksen, jonka painoi Thapovanam Ashramin Swami Nityananda Giri Tirukovilurissa. *Shenkottai Shri Avudai Akkal Padal Tirattu* sisälsi useita lauluja eikä ensimmäiseen koosteeseen sisältynyt kommentteja. Tämä tuore esitys on lähdekirjana kääntäessäni Akkan laulut tamilista englanniksi.

Olen syvästi velkaa lukemattomille Vedantan opettajille, joilta ole etuoikeutetusti 'kuullut' Vedantan selitystä: Swami Krishnananda Saraswati, Swami Vimalananda Saraswati ja Shivananda Ashramin Swami Padmanabhananda Saraswati; Swami Hamsananda Saraswati, kuuluisa *avadhuta* sannyasi, joka elää Gangan rannoilla Rishikeshissä; ja Swami Prabuddhanananda, jonka loistavat keskustelut klassisista advaitateksteistä jatkavat systemaattisesti omien hengellisten perusperiaatteideni ymmärtämisen syventymistä ja vahvistumista. Gnanananda Thapovanamin Swami Nityananda Giri, Vedantan, sanskritin ja tamilin merkittävä tutkija on ollut minulle huomattava inspiraation lähde ja etsin hänen apuaan tutkiessani kääntämisessä syntyneitä ongelmia samoin kuin tutkiessani Akkan lauluissa esiintyviä filosofisia ja klassisia viittauksia. Tarjoan Swamijille kunnioittavat kiitoksetni hänen tekstillisistä ehdotelmistaan hänen toimiessaan minun isäntänäni Thapovanamissa kenttätyöni aikana ja siitä että hän saattoi minut kosketuksiin useiden ihmisten kanssa, joiden totesin olevan tutkimukselleni hyödyllisiä lähteitä.

Useita kuukausia kestäneen tekstien etsiskelyni jälkeen jatkoin epävirallisesti Akkan laulujen kääntämistä englannin kielelle omaksi tyydytyksekseni ja jakaakseni ne kiinnostuneiden ystä-

vieni ja kollegojeni kanssa. Vuonna 2008 puoleeni käännettiin ja minulle tarjottiin kahden vuoden sopimusta IAS:n (Indian Institute of Advanced Study) toimesta Shimlassa (Himachal Pradesh), jotta kääntäisin systemaattisesti Akkan teoksen kokoelman. Kiitän professori Ashok Vohraa, filosofisen osaston puheenjohtajaa Delhin Yliopistolta siitä, että hän oli rohkaissut minua ryhtymään käännösprojektiin ja siitä että minut oli vapautettu kahdeksi vuodeksi yliopistollisista opetustehtävistäni. Kiitän professori Peter D'Souzaa, IAS:n nykyistä johtajaa tutkimukseni tukemisesta; kiitän myös IAS:n hallinto- ja kirjastohenkilökuntaa heidän ystävällisestä avustaan. On ollut erityisen etuoikeutettua työskennellä sellaisella kauniilla ja historiallisella alueella Himalajan seesteisessä ilmapiiressä.

IAS:n osallisuus antoi minulle mahdollisuuden jatkaa laajamittaista kenttätöitä Tamil Natussa ja Karnatakassa vuosina 2009 ja 2010. Swami Gurukripananda, vanhempi luopuja, joka oli alun perin Tirunelvelin alueelta ja nykyisin Shivananda Ashramin asukas Rishikeshissä, tarjosi minulle tärkeää taustatietoa Avudai Akkalista. Hän paljasti myös sen, että Akkan laulut eivät olleet rajoitettuja vain naisille; advaitan miespuolisilla opettajilla oli paikallinen tapa aloittaa tavallisesti keskustelunsa laulamalla hänen esseitään. Swami Gurukripananda laittoi minut hyvin ystävällisesti kosketuksiin useiden ihmisten kanssa, jotka avustivat minua kun matkustin Tirunelvelin läpi ja esitteli minut Amar Seva Sanghin Sri S. Ramakrishnalle Ayikudyssä, pienessä kylässä vain muutaman kilometrin päässä Shenkottaista, Akkan syntymäpaikasta.

Sanghin, joka oli tukikohtani kenttätöni ensimmäisellä kierroksella, perusti vuonna 1981 Sri Ramakrishnan. Koettuaan nuoruudessaan nelijalkahalvauksen, hän usean vuoden itsekuntoutuksen jälkeen perusti hoitolaitoksen vahvistaakseen invalideja. Sangh pyörittää kotia poliovaivaisille vähäosaisille lapsille; päivittäistä 65 lapsen perustarpeiden tyydyttämistä, heidän harjoittamistaan huolehtimaan itse itsestään, henkilökohtaista hygieniaa ja peruslukutaitoa; ja jälkihoitokeskusta, josta saavat hoitoa ja kuntoutusta ihmiset, joilla on selkärankaongelmia. Sangh pyörittää myös yhdistettyä päivä- ja keskikoulua suurelle joukolle lähikylien lapsia. Minua liikutti suuresti Shri Ramakrishnan suuri kiinnostus projektiin, hänen myötätuntonsa ja sisäinen vahvuutensa ja hänen vaimonsa Chitran vieraanvaraisuus ja ystävällisyys, Shri Sankararaman ja hänen vaimonsa Pushpa ja Mutakka, joka valmisti herkullista Tirunelvelin ruokaa. Ennen kaikkea, käytännöllisten, omatoimisten nuorukaisten positiivinen henki, jotka pyörivät ympäriinsä päivittäisissä askareissaan, jotka tervehtivät joka aamu minua niin hyväntuulisesti pyörätuoleistaan tai nilkuttaen kepeillä tai yhdellä jalalla tai liikkuen kaikkien neljän varassa, vaikutti minuun syvästi. Minun oloni siellä oli erityisen rikkastuttava ja nöyräksi tekevä kokemus.

Ayikudista minun oli helppo päästä Shenkottaihin, Akkan syntymäpaikalle. Minä kiitän Chennain herra Krishnamurtya, jonka kautta tapasin useita ihmisiä Shenkottaissa ja sen ympäristössä. Kiitän myös herra Krishnamurтын tyttäätä Kripaa, taitavaa klassista laulajaa ja tanssijaa, joka kunnioitti Akkaa ja on asetellut Akkan laulut erillisiin ryhmiin, jotka hän lauloi minulle, antaen nauhurin siksi ajaksi käyttööni.

Herra Ganeshan ja Jayalaksmi Ganeshan, Shenkottain *agraharamin* asukkaat, olivat erityisen avuliaita. Jayalaksmi organisoivat useita haastattelujani kulkien talosta taloon kanssani ja auttaen minua keräämään tietoa Akkasta paikallisilta asukkailta. Kiitän oppinutta koulumestaria Janardhan Siritä kaikista yksityiskohdista, jotka hän anteliaasti tarjosi viitaten Akkan hämääjän elämänsä historiaan. Kiitän Vanchi Mamaa, joka saattoi minua läpi rehevien vihreiden riisipeltojen Akkan vapautumisen aidolle paikalle, *mantapamille* ja valtavalle peepulpuulle jokirannalle, jossa hän vastaanotti opetuksen gurultaan. Lämpimät ja ihailevat kiitokset Chellamma Mamille, joka ei ainoastaan laulanut Akkan esseitä minulle vaan antoi minulle myös joitain vanhoja muistikirjoja, jotka sisälsivät Akkan lauluja, jotka Mami oli kauniisti kirjoittanut pikkutarkalla kädellään. Hänen suuri rakkautensa Akkaa kohtaan on verratonta ja hänen muistinsa, riippumatta hänen korkeasta iästään ja haurautestaan, on hämmästyttävän terävä ja selvä. Johtuu pelkästään vanhempien naisten kuten Chellamma Mamin kiintymyksestä, että Akkan teos on säilynyt suullisena traditiona ja on tänään tutkijoiden, kääntäjien ja oppineiden saatavilla. Olen syvästi velkaa kaikille niille menneisyyden vaatimat-

tomille, anonyymeille naisille ja heille tänä päivänä, jotka olivat niin avoimia tutkimusponnisteluilleni ja vapaasti jakoivat muistonsa ja kokemuksensa kanssani. Kiitän myös kahden naisvaltaisen *bhajanai*-ryhmän jäseniä Shenkottaissa heidän Akkan laulujen intomielisestä tulkinnasta.

Toisen kenttämatkani aikana olin erittäin innokas keräämään tietoa *panchikaranamin* (kuvaillee 'luomisen' prosessia advaitiselta näkökannalta) taidokkaasta kansallisesta aktiivisuudesta, jonka Akka oli laatinut naisille. Tämä matemaattisen tarkka advaitinen 'leikki', 'pelattuna' kaurikotilon kuorilla, on sisäisesti linkitetyn ja loogisesti pyhänä pidettyjen metafyyssisten prinssiippien kaava levitettynä geometrinen diagrammien sarjaksi. Sovitut säkeistöt ja kertosaäkeet toistetaan yhtä aikaa kaurien jokaisen 'liikkeen' kanssa läpi ruudukon, joka näin saattaa toimia ainaisena haluna mietiskelelyyn. *Panchikaranam* on lähes tuntematon nuoremmalle sukupolvelle ja saattaa tosiasiasa kadota vanhempien naisten kuollessa, jotka ovat sen perushuoltajia tänään. Mainitsin tästä Jayalaksmi Ganeshanille, joka oli ollut niin avulias ensimmäisen kenttämatkani aikana Shenkottaihin. Aina yrittäen hän kulki talosta taloon *agraharamissa* tehden sinnikkäitä tiedusteluja puolestani ja tapasi lopulta yhden naisen, rouva Saraswati Ammalin Tuttukodista, kaupungista muutaman tunnin matkan päässä, jonka tiedettiin pelaavan *panchikaranamia* naisystäviensä kanssa. Olen jäänyt syvästi velkaa tästä Jayalakshimille ja kaikista niistä lounaista ja pehmeistä Tirunelvelin *dosaista*, joita hän niin ystävällisesti tarjosi minulle.

Olen hyvin kiitollinen rouva Saraswati Ammalille ja hänen ystävilleen Tuttukodissa, kun he jakoivat tietonsa *panchikaranamista*. Nämä naiset viettivät kanssani useita eloisia tunteja selittäen ja esitellen leikkiä antaen ystävällisesti minun ottaa valokuvia ja nauhoittaa tapahtuman. Kukaan ryhmästä ei ollut voinut nauttia lennokkaista vaihdoista, neuvokkaat huomiot ja elävä huumori kääntyivät vadantan teemojen ympärillä paljon perinpohjaisemmin kuin mitä minä. Kiitän myös rouva Meetanakshi Ammalia, 93-vuotiasta naista, joka on alunperin Tirunelvelin alueelta ja nykyisin Chennain asukas, joka tulkitsi *panchikaranamin* minulle ja kuvaili värikkäästi tamilien brahmiinien lapsileskien viheliäisiä olosuhteita 1900-luvun alkupuolella.

Minä kiitän G. Ramakrishna Bhagataria, *namasankirtana* tradition suurenmoista puolustajaa ja hänen vaimoan Tiruvisainallurissa, Avudai Akkalin gurun Sridhara Venkateswara Ayyawalin kotikaupungissa. He lisäsivät huomattavasti orastavaa ymmärtämistäni *namasankirtana sampradayanista* samoin kuin tietämystäni Akkan mestarin elämästä ja myöhempi kirjeenvaihtoni sähköpostilla Ramakrishna Bhagavatarin kanssa näistä asioista on osoittautunut hyvin tulokselliseksi. Kiitän myös Shri Sankaralingamia, tamilin tuntijaa, hänen emännöityään minua kotonaan Tirunelvelissä ja selvitettyään minulle tamilin Shaivasiddhantamin opin monisyisyyttä.

Shringeri Sharada Math Karnatakassa järjesti minulle asunnon ja salli minun käyttää Shankaran advaitan tutkimuskeskuksen kirjastoa (Shankara Advaita Research Centre Library) kerätessäni tietoa advaitamestareiden linjasta, joka liittyi Shringeri Peethamiin. Olen syvästi velkaa Shri Bharati Tirtha Mahaswamigalille, paikalliselle ylipapille hänen ystävällisyydestään ja kiitän Shri Tyagarajania hänen avustaan kirjastossa.

Minulla oli myös etuoikeus viettää aikaa Saraswathi Mahal Libraryssä Thanjavurissa, käsi-kirjoitusten, kirjojen, karttojen ja maalausten valtavan kokoelman säilytyspaikassa, joka sisälsi kaikkia näkökulmia tamilien taiteesta, kulttuurista ja kirjallisuudesta. Se on perustettu 1500-luvulla Thanjavurin Nayakakuninkaiden toimesta ja kehittynyt Mahathahallitsijoiden aikana puoleenväliin 1800-lukua ja siitä tuli julkinen kirjasto 1900-luvun alkupuolella. Kiitän Dr. P. Perumalia, kirjaston konservaattoria hänen minulle antamastaan avusta hänen päästäessä minut tutkimaan joitain harvinaisia käsikirjoituksia ja sata vuotta vanhoja niteitä sosiologisia julkaisuja, jotka koskettavat projektiani. Kiitän Dr. Premaa ja hänen oppinutta miestänsä heidän vieraanvaraisuudestaan Thanjavurissa.

Kiitokseni koskevat myös Harvardin Yliopiston Widener Libraryn avuliasta henkilökuntaa, jotka niin tehokkaasti keskittyivät etsimään minulle materiaalia erittäin lyhyellä varoitusaajalla, kun käännyin heidän puoleensa vieraillessani Cambridgessä. Kiitän Dr. Aparna Sindooria hänen anteellisuudestaan ja myös hänen vieraanvaraisuudestaan Bostonissa.

Kiitän serkkuaani Chithraa hänen seurastaan ja avustaan kenttätyössä ja matkojemme valoku-

vallisista dokumentoinneista; herra ja rouva Krishnakumaria, herra ja rouva Viswanathania, herra ja rouva Ramamoorthyä, herra ja rouva Ramadoraita; Shringerin herra ja rouva Subramaniamia; ja rouva Rupavathyaa siitä, että hän varmisti oloni mukavuuden Chennaissa.

Jatkan vielä tuomalla esiin suuren joukon läheisiä ystäviä ja kollegoja, jotka ovat olleet lukuisat vuodet yhteydessä elämäni, avustaen ja jakaen kanssani hengelliset ja akateemiset kiinnostuksen kohteeni sekä seisoen rinnallani vaikeina aikoina: Brahmanishtananda, Sarvamangalananda, Gopijee, Sherna Italia, Freny Khodaiji, Sujata Raju, Dr. Kumkum Roi, Dr. Veena Sharma, Dr. Surabhi Sheth, (edesmennyt) Dr. P.C. Verma, Dr. Krishna Verma, Dr. Uma Chakravarthy, Dr. Vijaya Ramaswamy, rouva Sethulaksmi Ramaswamy, neiti Durga Pant, Dr. Kamala Visweswaran ja Ratna Kapur. Kiitän myös Dr. Dominik Wujastykiä ja Mathew Clarkia heidän neuvoistaan ja oivalluksistaan; ja aiempaa oppilastani Dhruv Nagaria, erinomaista kuuntelijaa ja Vedantan harrasta kannattajaa.

Olen velkaa Urvashi Butalialle hänen rohkeudestaan ja tarjouksestaan julkaista teokseni, kun lähestyin häntä projektini alkuvaiheessa. Ojennan sydämentäyteiset kiitokseni Smriti Vohralle hänen editointiavustaan useissa kirjoitukseni hahmotusvaiheissa. En ikinä olisi saavut valmiiksi tätä työtäni ilman hänen jatkuvaa apuaan.

Kuten aina, minulla eivät sanat riitä tuomaan riittävän syvällisesti esiin kiitostani henkiselle mestarilleni Swami Vidyananda Maharajlle, joka opasti minua kohti Vedantaa, juurrutti minuun rakkauden *shravanamiin* ja *mananamiin* ja opetti minut pysymään sitoutuneena hengelliseen harjoitukseen. Tässä ponnistuksessani, kuten elämäni kaikissa aspekteissa, olen saanut hiljaista, jatkuvaa, ehdotonta apua vanhemmiltani, edesmenneiltä C.V. Natarajanilta ja Vathsala Natarajanilta, sisareltani Sarojalta, veljeltäni C.N. Subramaniamilta, Rashmi Paliwalilta ja toveriltani Julia Duttalta. Heidän läsnäolonsa antaa minulle rohkeutta ottaa aloitteen kohdatessani haasteita ja sietämään kaikenlaisia vastoinkäymisiä.

Johdanto

I. Sanoinkuvaamattoman kuvaileminen

Aloitin Avudai Akkalin laulujen kääntämisen tamilista englanniksi useita vuosia sitten, alkuaan omaksi iloksi ja opikseni ja sitten virallisesti Indian Institute of Advanced Studies, Shimla (Edistyksellisen tutkimuksen intialainen instituutti) kaksivuotisen kumppanuuden kautta. Vaikka olen upottanut itseni tähän aineistoon sen kääntämisen prosessissa ja tutkiessani sen asiayhteyttä, pysyn tänä päivänäkin sen voiman pökerryttämänä aivan samoin kuin kun kohtasin sen ensikerran. Ajan myötä tekstiä kohtaan kasvava tuttavallisuuteni ei ole vähentänyt pelkoani Akkan ylhäistä hengellisyyttä ja metaforista neroutta kohtaan – joka kerta kun luen näitä esseitä, ne ovat tuoreita ja energisiä. Tunnen itseni todella onnekkaaksi, sillä tämä käännösprojekti aktivoi ammattini (intialaisen filosofian opettamisen) harmoniseen yhteensovittamiseen, akateemiset/ tutkimukselliset kiinnostukseni (intialaiseen filosofian, erityisesti Vedantan aspekteihin), kulttuuriset ja kielelliset juureni (Tamili) ja henkilökohtaisen suhtautumiseni Vedantaan.

Olisi helppo kuvailla sitä päivittäin kokemaani iloa käännöksissä työskentelystä ja joistakin esseistä jotka siitä syntyivät. On kuitenkin vaikeaa kuvailla osallistumistani työhön tiedenäisenä. Aivan tämän projektin alusta asti minun täytyi keskustella vaikeudesta soveltaa teoreettisia analyysijä, sekä intialaisia että länsimaisia, tutkimukseeni. Teoria, joka riippui kokeellisista kategorioista ja yleistyksistä, ei suurimmalta osaltaan, minun näkökannaltani, ole sulautettavissa tai liitettävissä Vedantan perusteisiin, jotka vaativat kaikkien kategorioiden sisällyttämistä ja hajottamista ja edellyttävät yhdistävän näyn (mielikuvan) siitä minkä me havaitsemme *jagatina*/ maailmana. Koska Vedanta suuntautui täysin itseoivalluksen kokemiseen, tilaan, joka ylittää kaikki logiikan ja kielen rakennelmat, kaikki ponnistus kääntää teokset, joilla on tämä keskeisenä teemanaan, tulevat vääjäämättä juuttumaan – ja joskus halvaantumaan – kamppailussa löytää sopiva yhteys siihen, joka on itse asiassa kaiken keskustelun yläpuolella.

Itseoivaltaneet viisaat Ramana Maharshi ja Sri Ramakrishna Paramhansa valitsivat molemmat saman vertauksen: he vakuuttivat, että Itseoivalluksen tila, egon hävittäminen, yksilöllisen itsen tuhoaminen, on kuin suolasta tehdyn nukan upottamista valtameren – häviäminen on täydellistä, ei ketään eikä mitään jää jäljelle; siksi on mahdotonta kertoa, mitä koetaan. Silti tuodakseen kokemuksensa oppilaidensa tietoon, niin kauan kuin tämä oli mahdollista, molemmat viisaat käyttivät runollisia muotoja opetuksensa vaikuttavina muotoina. Lähes oppimaton Sri Ramakrishna korosti vahvasti, että kirjanoppineisuus ja tekstilliset selitykset olivat useimmissa tapauksissa oppilaan ja suositellun Itseoivalluksen kokemuksen välissä; silti hän alati hoiti läheisimpinä oppilainaan korkeasti koulutettuja kirkasälyisiä miehiä, aivan samoin kuin lukutaidottomia. Sri Ramana käänsi lukuisia Vedantan kirjoituksia, kirjoitti selventäviä tekstejä klassisille advaitisille teksteille (kuten Shankaracharyaan liitetyle *Vivekachudamanille*) ja koosti itse hengellisiä säkeitä ja silti hän piti kiinni siitä, että todellista tietoa (*atma-jnanaa*) voidaan saavuttaa jatkuvan Itsen luonteen tutkimuksen (*vicharan*) avulla; hän tarjosi kaikkien saatavilla olevan strategian, sekä oppineiden että lukutaidottomien, yhden, yksinkertaisen työkalun, kysymyksen ”Kuka minä olen?”

Oivalluksen ihmisen ei tarvitse vaatia tai hyväksyä tekstin tai opetuksen sekavaa mallia. Advaitassa ei-kaksinaisen Todellisuuden oivallus on *purna*, täydellisyys; se on *krtakrtya* (olotila, jossa

kaikki mitä oli saavutettava, oli jo saavutettu) ja ei siksi tarvitse enempää kielellistä tai muutakaan määritelmää. Kaiken lisäksi Itsen tuntija, avaruudellisten ja maallisten kategorioiden tuolla puolen, ei koskaan jätä jälkeensä kerran kuljetun polun merkkiä: kun egon on hävinnyt, ei ole tekijää eikä tekoa, ei polkua eikä päämäärää – kaikki, mitä jää jäljelle, on hiljaisuutta ja samadhia. Kuitenkin monet oivaltaneet yksilöt ottavat itselleen tehtävän herättää niitä, jotka torkkuvat egokäsitteisessä harhassa. Sellainen toiminta on valaistumisen synnyttämää myötätuntoa. Sri Ramakrishna on ilmaissut tästä sattuvasti:

”[...] suurella vaivalla ihmiset kaivavat kaivon juomavedelle käyttäen lapioita ja koreja. Saatuaan sen valmiiksi, jotkut heittävät korit ja muut tarpeet kaivoon tarvitsematta niitä enää. Mutta jotkut panevat ne talteen lähelle kaivoa niin että muut voivat niitä käyttää. Jotkut syövät vaivihkaa mangoja ja poistavat niiden jäljet pyyhkimällä suunsa pyyhkeellä. Mutta jotkut jakavat hedelmänsä muiden kanssa. On olemassa viisaita, jotka jopa tiedon saavuttamisen jälkeen työskentelevät auttaakseen muita...”¹

Tämä täydellistynyt, jatkuvan myötätunnon tila on selvästi erillään ailahtelevasta ja ehdollisesta halusta levittää Totuutta, jota esiintyy tietämättömyyden tilassa. Jakava tila saattaa omaksua kehittyvän analyttisen kommentin muodon 'pyhistä teksteistä', jonka avulla Totuuden oppimisen ja ymmärtämisen traditio säilytetään tuleville sukupolville. Tämä vaativa kirjallisuus, opettajien hyväksymä, saattaa helposti rajata tekstin muuttujia ja tulkintoja siitä mitä hengellinen 'auktoriteetti' on sallinut. Kuitenkin tämä traditio mahdollistaa itseensä alakommentteja, näin tarkastellen ja joustavasti ulottaen tutkielman läpi huolellisesti perusteltujen metodologioiden, tietoteorioiden, ontologioiden ja sivistyneiden polemiikkien, joita esiintyy filosofisissa väittelyissä ja vasta-argumenteissa. Tämä tiukka malli on kohdistettu juurruttavalle oppineisuuden säätämälle traditiolle harjoittelijan mielessä, näin vahvistaen hallitsevaa sääntöä ja varmistaen sen säilymisen.

Sellaisen hegemonian vastakohtaksi Akka Itsen ekstaattisena tuntijana kuvailee monissa lauluissaan Ykseyden suoran kokemuksen ja Korkeimman yhteyden autuutta; kun, kuten hän niin herkästi vetää yhteen esseessään *Paraparakkanni*, maailma lipsahtaa pois ”kuin lelu nukkuvan lapsen kädestä”. Hän torjuu täysin kuivan, kiinteän skolastiikan ja kehittää jatkuvasti tietoisesti laulujaan suullisessa traditiossa – spontaaneiksi, soiviksi, lyyrisiksi ja naisille helposti omaksuttaviksi, naisille, jotka lauloivat näitä esseitä yksin ja yhdessä samalla kun suorittivat kotitöitään. Hän myös arvostelee sosiaalista ja uskonnollista tekopyhyttä kärkkään sosiaalisen kritiikin kautta ja laulu laulun perään nuhtelee ihmisiä heidän ahtaanpaikankammoisesta tokkurastaan, tietämättömydestään ja sokeasta pidättäytymisestä epäoikeudenmukaisiin järjestelmiin. Akka myös yrittää repiä alas naisten ylläpitämän uskon, erityisesti leskien, että heidän ikuisena kohtalonaan on alistettu olemassaolo – hän luo unohtumattomat ja tavattoman vallankumoukselliset kehykset advaitisen totuuden ilmaisuksi, piirtäen monia radikaaleja vertauksiaan naisten päivittäisestä elämästä ja työstä. Akkan lauluja on laulettu, kierrätetty ja pidetty tallessa jälkipolville yli kaksisataa vuotta naisten toimesta, erityisesti leskien, jotka ansaitsivat suunnatonta lohdutusta, mukavuutta ja tietoa lyyrisistä esseistä ja tietoisuudesta että itse viisas oli läpikäynyt leskivaimon armottoman elämän ennen gurunsa opetusta.

Akkan runot ovat julkisia lauluja, jotka käsittelevät naisia yhteisönä. Ne ovat yksinkertaisia, suorita, tinkimättömiä, intensiivisiä ja syvällisiä. Ne muotoutuvat helposti puhuttavasta tamilinkielestä ja kantavat mukanaan *sarvatmabhavan* (Olemassaolon Ykseyden) advaitista sanomaa ja mokshan/lopullisen vapautumisen autuutta. Jokainen, jolle edes arkikielinen tamili on tuttua, voivat päästä käsiksi näihin voimallisiin lausahduksiin. Hänen laulunsa *Vedanta Pallu* julkaistiin jo vuonna 1896 Sarada Vilasa Publicationin toimesta Tamil Nadussa. Vuonna 1910 tehtiin uusia yrityksiä julkaista hänen työstään. Vuonna 1953 A. Venkatarama Sastri teki valtavan ponnistuksen kooten henkilökohtaisesti joitakin lauluja Shennakottain (Akkan syntymäpaikka Tirunelvelin alueella) leskiltä ja tulosti ne. Arvostettu tutkija Gomathi Rajankam kokosi myöhemmin monia tallella olevia

1 Swami Nikhilananda (käänt.) *The Gospel of Sri Ramakrishna* (Madras: Sri Ramakrishna Math, 1964) s. 458.

lauluja ja julkaisi niitä satunnaisesti tamilinkielisinä sellaisissa hengellisissä julkaisuissa kuin *Shankarakripa* ja *Sri Ramakrishna Vijayam*.

II. Tieto Uskomukset

Olen kääntänyt Akkan *padalgalin* (laulut) ja tulkinnut kielikuvat ja retoriset juonet, joiden avulla hän kritisoi, kukistaa, kääntää ja kumoaa teoreettiset ja metafysiset kategoriat ilmaistakseen Absoluutin jota, tosiasiallisesti, ei voi koota tai käsittää kielen ja kuvittelun tunnetuilla rakenteilla. Silti, kuten sekä tekijä että lukija tunnistavat, nämä ideologiset ja symboliset rajat ovat meille ainoat saatavilla olevat lähteet siihen tilaan niveltymisestä, joka on ilmaisen tuolla puolen.

Akka vetää esiin kansallisen tradition kielikuvaansa varten ja liittää yksittäisiä naisellisia kielikuvia/ teemoja/ kehystarinoita kanavaksi Vedantan välittämiseksi. Näin hän poistuu säädetyistä 'suuresta' traditiosta jossa, totutusti, Vedantan tekstit voivat hyödyntää esimerkkejä, kielikuvia, vertauksia, jne. tietyin tavoin kuvaamaan Todellisuutta, jota ei muuten voi sitoa kielen rajojen sisään. Vedantan tuntijoiden ohjeellista mallia on tarkoitettu käytettäväksi oppineiden ilmauksena, jolla on vakio muoto (jossa he ilmaisevat ja kritisoivat/ vastustavat heidän vastapuolensa mielipidettä ennen kuin ilmaisevat oman argumenttinsa). Suuri metafysikko ja filosofi Shankaracharya on tästä klassinen esimerkki. Sellaisen väittelyn tapahtuminen on valittu tähän ja on oletettavaa, että se jo ilmoittaa kaikista muista filosofian koulukunnista ja tekstien kertomastrategioista.

Akkan kirjallisena saavutuksena on, että hän tuo Vedantan abstraktin filosofian eksistentiaaliselle alueelle arkikielisen runouden ainutlaatuisen muodon kautta, mahdollistaen näin sen käytön sulautettuna *desin* eli 'pienen' tradition sisään. Se tosiseikka, että hän ei päätä laatia tavallisten, säädyllysten tamilisäkeiden (*cenntamilz*) mukaisesti vaan sen sijaan korvaavia 'lauluja', jotka leviävät suullisesti (nykypäivään saakka), vihjaa että hän sitoutui tekemään Vedantan ylevät periaatteet kaikkien todellisten hakijoiden saataville. Tämä suuntaa myös hänen työnsä kohti Bhaktin demokraattista traditiota, jossa pyhimysrunoilijat torjuivat täysin klassiset esimerkit ja käyttivät luomuksissaan murretta, laulaen yleisölle palavan erottelemattomuuden hengessä.

Akkan runollinen nerokkuus on hänen yksittäisten symboliensa radikaali kumouksellisuus, jotka perustuvat brahmiiniseen sääntöön. Hyväksyessään niiden voiman vain kumotakseen ne, hän julkeasti purkaa ja korjaa eettisen tottumuksen/ yhteyden ikonin, manaten samanaikaisesti esiin niiden vastakohdan. Akkan *Paraparakkanni* on omaelämäkerrallinen siinä mielessä, että se kuvailee hänen hengellistä matkaansa; se herättää myös kysymyksen siitä, mitä saattoi merkitä ylittää typerät, sortavat, tukahduttavat sosiaaliset säännöt – eksistentiaaliset köydet, jotka advaitiselta näkökannalta eivät ole ainoastaan julmia, harhauttavia ja epäolennaisia vaan myös täydellisen absurdeja. *Pantitan Kavissa* Akka rinnastaa kaksi radikaalia perspektiiviä: ”hoitojen keskeinen empiria” ja Vedantan pelastusopillinen kehitys. *Vedanta Ammanaisa* Akka tuo esiin Samhyan filosofian perusteet ja sen praktin pääkäsitteet luodakseen Itseovalluksen vertauskuvan. *Sri Vidya Shophanamissa* Akka käyttää shobhanamin pontevan tanssin ja laulun muotoa radikaalisti kumoamaan arvostetun perinteisen näkökulman siitä, että kuukautisia itsessään pidetään otollisena tapahtumana (shobhanam) vaikka se yhdistetäänkin epäpuhtauteen (*teettu*). Ottaen yksityiskohtia tästä harjoituksesta, Akka kehittää Vedantiikan ylevyydestä dramaattisen vertauskuvan, kuvastaen seremoniaa seremonian jälkeen jatkuvana aviorittinä. Kuukautisia läpikäyviä tyttöjä esitettiin puhtaina/ kiihottomina sieluina, jotka kävivät läpi valmistautumista autuaalliseen yhtymiseen Absoluutin kanssa. Akka muotoilee kuvansa kaikilta elämänalueilta, liittäen kaikkein 'tavanomaisimmat' kuten kuukautiset, risiiniöljyn uuttaminen keittiössä, paljon hienostuneempiin kuvioihin kuten veneen rakentamiseen, Ayurvedaan ja Siddhan lääkkeeseen, jne. kaikkein ylevimpään ei-kaksinaisuuden Vedantiseen kokemiseen. Tämä laajentumishakuinen, kaiken kattava kirjo ei salli tekstin olevan alistettuna minään muun tunnetun akateemisen tietämyksen alle eikä lainaa itseään ennustavalle metodologialle.

Teksti ajaa minua siirtymään teoreettisten rakennelmien järkähtämättömyyksiä tuolle puolen, johon olen tottunut tiedemiehenä ja huomasi, että minun täytyy nöyryä hänen kuvaustensa erilaisten tapojen edessä. Jopa sivistyneet Tamilin tiedemiehet, samoin kuin oppineet kieltäytyvät, jotka ovat valinneet Advaitan polun, huomaavat, että tätä tekstiä ei voi sisällyttää tiedon tavallisiin sovinnaisäännöksiin Itseoivallukseen valmistautumiseksi. Tietäjän ainoa tarkoitus on provosoida ja ärsyttää ihmiskuntaa laulujensa avulla muuttumattoman ja pyhänä pidetyn todellisen Itsen, joka on *sacchitananda*, olemassaolo-tietoisuus-autuus, tietoon/ löytämiseen.

En ota tätä käänös-/ tutkimusprojektia tukekseni akateemisesti Akkan työtä enkä liittäkseni sitä sosiaalisiin, historiallisiin, poliittisiin tai uskonnollisiin raameihin. Hänen laulunsa eivät sovellu mihinkään tunnettuun filosofiseen kategoriaan tai sukupuolipainotteisiin menetelmäoppeihin. Tarkoitukseni ei ollut analyttinen eikä synteettinen. Minuun vaikutti osin hänen myötätuntonsa voima, koska Tamili-Brahminina ja äidinkieltä puhuvana ymmärsin tradition sisäisesti. Hän laulunsa ovat ainutlaatuisia kyvyssään muuntaa 'arkipäiväiset' kotoiset/ tavalliset vertaukset erikoislaatuiksi, hämmästyttäväksi Totuuden rinnastuksiksi. Kun Akka selittää ylikuonnollista luonnollisen avulla, hän mestarillisesti purkaa osiin 'ylemman' ja 'alemman' perinteiset käsitteet. Minulle tämä tuntuu olevan verraton tekniikka, jota käyttivät Kabirin kaltaiset tietäjät, jonka kuvaukset ovat myös hämmästyttävän voimallisia.

Ihastuin myös alueeseen, sillä hänen työnsä tarjottiin naisille; hänen vapaasti virtaavat, rajoittamattomat, kahlitsemattomat laulunsa, ollessaan peräisin 'tavallisista' kokemuksista, työstä ja naisten maailmasta, antoivat naisille advaitisen tradition tekstillisten tutkimusten henkilökohtaisen ymmärryksen. Naiset olivat armottomasti eristettyinä ylemmistä kasteista, tiedon hankkimisen miespainotteisista muodoista. Akka sulauttaa strategisesti shastrisen tradition hienostuneet polemiikit 'tavallisen' vertausten sisään, levittäen näin kiellettyä tietoa naisille. Tämä tarjosi naisille Vedantan ymmärryksen, joka keskittyi kaikkien vapauttamiseen kasteista, sukupuolesta, suvusta, sosiaalisista etuoikeuksista/ oikeuksista riippumatta. Hänen oma kokemuksensa lapsileskenä olemisen valtavasta sosiaalisesta eristämisestä ja leimautumisesta, yhdistettynä Vedantiseen ykseyden oivallukseen, mahdollisti kaikenkattavan lähestymisen elämään ja tietoon. Kuten hänen laulunsa neuvovat, se, mikä on todella tärkeää, on lopulta ylittää kaikki hyväksymisen ja hylkäämisen kategoriat.

Akkan erikoinen tekniikka on antanut minulle sen kaltaisen älyllisen vapauden, jota en aiemmin ole kokenut, kasvoista kasvoihin (*vis-à-vis*) sellaisten klassisten intialaisten filosofiakoulujen kuten Nyaya, Mimamsa tai jopa Vedantan tekstillisten opetusten kanssa. Tietäjä tuntuu purkavan *paran* ja *aparan* erottelut, jota esitetään vahvasti Upanishadeissa, esim. Mundaka 1: 4-6:

Ihmisille tulisi opettaa kahdenlaista tietoa – he, jotka tuntevat Brahmanin, kertovat meille – korkeampaa [*para*] ja alemmaa [*apara*]. Näistä kahdesta alempi muodostuu Rig Vedasta, Yajur Vedasta, Sama Vedasta, Athava Vedasta, fonetiikasta, rituaalitiedosta, kieliopista, etymologiasta, mittaamisesta ja astronomiasta; kun taas korkeampi on se, missä etsijä tarttuu katoamattomaan. Jota ei voi nähdä, johon ei voi tarttua, ilman värejä, ilman näköä ja kuuloa, ilman käsiä ja jalkoja; joka on ikuinen ja kaikkialle levittäytyvä, äärimmäisen pieni, läsnä kaikkialla – se on muuttumaton, jonka viisas täysin oivaltaa.²

Akkan kielikuvien käyttö naisten kokemalta alueelta on mahtavaa. Käytännöllinen eksistentiaalinen tieto, jonka naiset hankkivat suljetun perhe-elämänsä ja sukunsa rajoitetun vaikutuspiirin sisällä, hylättiin yleensä merkityksettömänä ja arvottomana jopa *aparan*, tiedon 'alemman' muodon, kategorian sisällä. Mutta tietäjä käyttää loistavasti juuri tätä muotoa *paraan* nousemisen välineenä, ylittäen lopulta molemmat kategoriat. Hänen tinkimättömät kritiikkinsä hedelmättömiä shastrisia teorioita vastaan esittävät, että Totuuden tieto voidaan kokea perinteisesti opetetuista tavoista radikaalisti eroavilla keinoilla. *Aparan* tai tämän maailman tiedon hankkiminen oikeutetaan vain jos se johtaa Brahmavidyan saavuttamiseen tai Itsen tuntemiseen. Hänelle tyypilliseen rajuun ja suoraan

2 Patrick Olivelle, *The Early Upanisads* (Delhi: Munshiram Manoharlal, 1998, s. 436-37).

tapaansa, koskien tehtävää ärsyttää oppinutta henkilöä, jolla ei ole taipumusta hankkia Itsen intuitiivista tietoa ja joka pysyy Totuuden peräänantamattomien teoreettisten rakennelmien piirissä, Akka sanoo: ”Se on kuin puhuisi apinan korville – lakkaako se koskaan kiljumasta? Sinä kerrot minulle... Se on kuin ruumiin koristelemista nauhoilla: loistavatko ne?... Se on kuin ampuisi tyyriin nuolen arvottomaan maaliin...”

Tämän aineiston valmistelemisen projekti määrättyssä analyttisessä muotoilussa – teeseinä, käsikirjoituksena, dokumenttina, valmiina julkaisuna – tuottaa, kuten aiemmin mainitsin, ja tuotti minulle syvää mielihyvää. Kuitenkin oli myös päiviä, jolloin havaitsin kokevani järkkävän, hieman ironisen epävarmuuden asenteen tutkimukseeni, sillä se myös valmisti minut ajattelemaan hajanaisia kategorioita, joita me tiedemiehet pidämme itsestään selvinä ja ehdottomina: 'data', 'informaatio', 'oppiminen', 'tieto', 'viisaus'. Eivätkö nämä liity toinen toisiinsa ja muutu saumattomasti toinen toisikseen, kuten katerpillari, kotelo, perhonen? Tai – kuten Ramana Maharshin niin herkästi käytti advaitista vertausta – ovatko riikinkukon värit jo valmiina sen munan keltuaisessa?

III. Kääntämisen Mekanismi

Tarkemmin sanoen, esikäsitellessäni tätä käsikirjoituksen muodossa minun oli tehtävä myös tiettyjä monimutkaisia – suurelta osin intuitiivisesti – päätöksiä koskien kääntämiseni muotoa/ja. Puhtaasti muodollisissa suhteissa englannin kielellä ei ole mitään yhteistä tamilin kanssa. Ei ole yhteisiä perusjohdannaisia; lauseopit ovat tyystin erilaiset, samoin kuin sisäisiä aspekteja, jotka eivät siirry eteenpäin. Olen täysin eri mieltä kuuluisan runoilijan ja kääntäjän A.K. Ramanujanin kanssa siitä, että ”kääntämisen päävaikeutena on sen mahdottomuus”³, kääntäjän on pakko hyväksyä ”hasardit, vahingot siirrossa, salaiset polut ja onnekkaat ohitukset”, jotka luonnehtivat jokaisen siirron merkitystä (erityisesti vasemmalle haarautuvan kielen kuten tamili ja oikealle haarautuvan kielen kuten englanti välillä). Sanojen järjestyksen ero rakenteissa näissä kahdessa eri muodossa mahdollistaa eron merkityksessä; sana sanalta kääntäminen ei ole mahdollista.⁴

Esimerkkinä, tarkasteltaessa kahta seuraavaa riviä Akkan laulusta *Inta Rakasiyam* ('Tämä Mysteeri'):

Inta rakasiyam chonner anal
Tämä salaisuus kerro jos sinä,
Inukkeren naan umakku sonntamai,
Tulen olemaan minä sinulle omaisuutena

Säilyttääkseni laulun 'olemuksen' ja 'elämänjyskeen', olen säilyttänyt jokaisen rivin keskeisen sanoman ja kääntänyt tämän logiikan mukaisesti:

Jos et selvitä tätä mysteeriä
Voit vaatia yksinoikeutta minulta

Lauluilla on viettelevä, kerroksellinen ominaisuus samoin kuin suorat, muistettavat kertosaakeet; 'arkiset', 'naiskeskeiset' vertaukset sekoittuvat ylhäiseen advaitiseen terminologiaan, pakottaen keskittymään yhtäaika molempiin puoliin. Arkisuuden ja perhekeskeisyyden jatkuva läsnäolo mahdollisti siksi naisten, jotka olivat lukutaidottomia/ opastamattomia filosofiassa ja joita oli kielletty osallistumasta klassisen tiedon tuottamiseen ja välittämiseen, säilyttää ja tulkita Vedantan abstraktia

³ A.K. Ramanujan, ”On translating a tamil poem” Vinay Dharwadker (ed.), *The Collected Essays of A.K. Ramanujan* (New Delhi: Oxford University Press, 1999), s. 219-231.

⁴ *Edell.* s. 222.

metafysiikkaa.

Vaikka Akkan laulut alun perin ilmenivät minulle yksinkertaisina, helposti lähestyttävänä ja helposti käännettävänä, minulta vaati pitkän ajan tarttua hänen runolliseen tekniikkaansa ja voimaansa. Hänen kielensä on kuin raivoisa joki ilman rajoittavia sulkuja, hänen sanojensa valinta virtaa hänen omista advaitisista kokemuksistaan ja hänen arkikielinen tamilinsa kantaa mukanaan Tirunelvelin punaisen maaperän suloista tuoksua. Silti sellaisiin pitkiin lauluihin kuin *Vedanta Ammanai* sisällytetty musiikillinen rytmi ei ilmaise itseään missään käänöksissä. En väitä tehneeni oikeutta hänen työlleen. Hänen ilmauksensa menettävät käännettynä jotain voimastaan. Kun muutamia vuosia sitten ensimmäisen kerran kohtasin hänen tekstinsä ja intomielisyydessäni, luin joitakin lauluja vanhemmalle brahmiiniaiselle, joka oli kasvanut perinteisen tradition piirissä, hän huudahti, ”Lopeta tämä lukeminen! Sanat ovat liian vahvoja ja liian syyttäviä!” Jos Akkan vertaukset saattoivat herättää sellaisen reaktion modernissa kuuliassa, saattaa vain kuvitella niiden vaikutusta brahmiinyhteisöön kaksi vuosisataa aiemmin.

Käännösstrategiani ovat vaihdelleet laulusta lauluun. Ajoittain yritin pysytellä niin lähellä alkuperäistä kuin mahdollista; toisinaan turvauduin toissijaiseen ja vihjailevaan merkitykseen. Esimerkiksi arkikielinen ”*Eranddum ketta!*” hänen pitkässä laulussaan *Vedanta Ammanai* on mahdoton kääntää. Pitkällisen pohtimisen ja fraasien kokeilemisen jälkeen käänsin sen lopulta ”epäilyttävänä välimuotona”. Akkan laulun *Manambudhi Samvatam* ('Kysymys-Vastaus-Tanssi') rytmi on toinen helpon tavan väline, kun hän luo soivia rivejä, joilla on temppelein kellon sointuva voima – hänen neroutensa aspekti, jota ei voi kuvailla englannin kielellä:

Ittu-vitta-nama-rupam-eppadi-poi-etacchu
 Itiloru drshtantam-enakku chol anne,
Kattai-muttai-kaashthabhedan-kattut-teeyil kandatundo
Kala-desha-namarupa, kandukkol pinne.

Äiti, varusta minut tiedolla
 Siitä mitä tapahtui ja minne
 Kaikki luovutetut nimet ja muodot katosivat.

Niin kuin raivopäinen metsäpalo kuluttaa erottelematta
Kaiken puun – puut, kannot, rungot – polullaan,
Samoin Tiedon valo täysin ahmaisi
Ajan, tilan, nimen ja muodon ryhmät.

Lukijat, joille molemmat kielet ovat tuttuja, saattavat huomata olevansa eri mieltä tässä hie-man poikkeavasta tulkinnasta. Kuitenkin on myönnettävä, että valinta turvautua enemmän tai vähemmän täyteen merkitykseen, kun keskustelelee kahden täysin toistaan vastaamattoman kielen kanssa, on myös osa jokaisen kääntäjän tekstillistä etuoikeutta.

Tässä tarkastelussa väittely, joka koskee hyvän käännöksen mahdollisuutta tai mahdotto-muutta yhteensopimattomien kielten välillä, jatkuu lietsomalla aggressiivisia reaktioita ja syytöksiä kirjoittajilta ja kääntäjiltä, samoin kuin tiedemiesten, kielitieteilijöiden, tiedonvälityksen, merkkiopin, kulttuurin ja kääntämistä opiskelevien taholta. Esimerkiksi:

Englanninkielisen kirjallisuuden teoksena Fitzgeraldin runollinen versio [*Rubaiyat*] on 1800-luvun kohokohta. Omar Khayyamin nelisäkeistöjen tarkka, rivi riviltä tehty käännös on huomioitu enemmän vapautensa kuin täsmällisyyden vuoksi. Monia säkeitä on muunneltu ja joitakin niistä ei voi jäljittää luotettavasti yhteenkään Khayyamin nelisäkeistöiseen. Jotkut kriitikot viittaavat ohjeellisesti Fitzgeraldin englanninkieliseen versioon ”*The Rubaiyat of FrizOmar*”, praktiikka, joka tunnistaa sekä vapaudet, jotka Fitzgerald tuotti omaksi esitetystä läh-

teestään että myös tunnustukset Fitzgeraldille huomattavasta osasta ”käännöstä”, joka on hänen omaa luomustaan... Näyttää siltä, että Fitzgeraldin Khayyamin käännös saattaa johtua hänen rajallisesta Persian kielen tuntemuksestaan, Persian runouden tradition tuntemisen puutteesta, siitä marginaalisesta arvosta, jonka hän antoi Persian kirjallisuudelle sekä turvautumisesta kääntämiseen kirjoittamisen muotona sekä koostamisesta valeasuisena... Fitzgeraldin käännös... näyttää kadottaneen kaiken yhteytensä persialaiseen lähteeseensä sen soveltamisen prosessissa, ja joku ihmettelee kuinka englantilaiset lukijat voivat osoittaa sitä ei-englantilaisena, itämaisena runoutena, ja mitä olisi saattanut tapahtua jos heitä olisi paremmin informoitu siitä, mitä Khayyam esitti nelisäkeistöissään... Fitzgeraldin niin kutsuttu Khayyamin *Rubaiyat*in käännös, hänen yrityksensä symbolien ja vertausten vaihteluun, uusien säkeiden lisääminen ja hänen omat nelisäkeensä ja merkittävien kulttuuristen elementtien poisjättäminen ovat muuttaneet Khayyamin länsimaiseksi runofilosofiaksi... Näyttää siltä että tähän ongelmaan on olemassa yksi ja ainut ratkaisu; me, länsimaiset ihmiset, käännämme oman jalon kirjallisuutemme itse.⁵

Näkemykset jatkavat nopeaa lisääntymistään viittaamalla 'vastaavuuden' teoriaan käännöksessä – dynaamiseen vastaavuuteen, joka korostaa merkityksen vapaata siirtämistä ja muodolliseen vastaavuuteen, joka korostaa läheistä uskollisuutta alkutekstille. Esimerkiksi:

Vastaavuudella merkityksessä ei voida tarkoittaa tyydyttävää luomusta oikeaksi käännökseksi... Me emme voi edes hyväksyä lapsellista ajatusta (naïve idea), että vastaavuutta merkityksessä tarjotaan synonyymilla, koska on yleisesti hyväksytty, ettei kielessä ole täydellisiä synonyymeja. Isä ei ole synonyymi iskälle, iskä ei ole synonyymi papalle eikä *père* ole synonyymi *padrelle*... Kääntäjä ei käännä tekstiä sanakirjan pohjalta vaan ennemminkin kahden kirjallisuuden historioiden pohjalta. Siksi kääntäminen ei ole yhteydessä vain kielitieteelliseen taitavuuteen vaan muinaistekstilliseen, psykologiseen ja kertomukselliseen taitavuuteen. Täten kääntäjä on pakotettuna kaiken aikaa menemään kielitieteellisen taitavuuden tuolle puolen kulttuurilliseen kirjoon. Niinpä käännös ei muodosta kahden kielen rinnastusta vaan kahden tekstin tulkkauksen kahdella eri kielellä... hyvän käännöksen tulee tuottaa sama vaikutus kuin mihin alkuperäinen on pyrkinyt... [kaikkien käännösten päämääränä on] tuottaa eri kielillä sama vaikutus kuin lähdeilmaus ja runollisen ilmauksen sanotaan pyrkivän tuottamaan esteettisen vaikutuksen.⁶

Vastaavuus, käännöksen ajatuksellinen ydin, on teoretisoiden jaettu seitsemään ”asteeseen”: optimikäännös, lähes optimikäännös, vaillinainen käännös, heikompi ja vahvempi käännös, huono käännös, virhekäännös, täysin vastaamaton/ ei-käännös; ”Jokaisessa asteessa on erityisiä ominaisuuksia, joka pitää sen erillään muista.”⁷ Vastaavuudelle on ollut myös määrittelevänä viisi ”tyyppiä”:

[...] 'esittävä vastaavuus' viittaa tapaukseen, jossa AT [alkutekstillä] ja KT [kohdetekstillä] on sama esitys, se ilmaisee samat poikkeavat kielitieteelliset tosiasiat; 'sivumerkityksellinen vastaavuus', viitattu myös 'tyylillisenä vastaavuutena', yhdistetään sanastollisiin mahdollisuuksiin läheisten synonyymien välillä; 'normillinen teksti' viittaa tekstityyppeihin, t.s., useiden eri lailla käyttäytyvien tekstien tuntomerkki ja tarkastus; 'käytännöllinen vastaavuus', kutsutaan myös 'välittömäksi vastaavuudeksi', suuntautunut kohti tekstin vastaanottajaa, koska sen tulisi saavuttaa sama vaikutus kuin minkä alkuperäinen teksti tuottaa lukijoilleen; 'virallinen vastaavuus', voidaan myös olla viitattu 'välittävänä vastaavuutena', viitataan AT:n muotojen, etiikan

5 Zahra Buali ja Behrouz Ebrahimi, ”The Tradition of Translating the Rubaiyat of Khayyam – An Approach to Culture-Specific Terms”. <http://www.translationdirectory.com/articles/article1547.php>

6 Fatima Ibrahim Ahmed Al Menoufy, ”Problems of Dynamic Equivalence in Translation”.

7 Marouane Zakhir, ”Equivalence”. <http://www.translationdirectory.com/article31.htm>

ja tyyllisten ominaisuuksien sanasta-sanaan tulkintoihin.⁸

Kun hän yritti luokitella asianmukaiset vastaavuudet Shakespearen Sonaatin 18 (”Shall I Compare Thee to a Summer's Day?”) kahdesta englannin kielestä japaniksi tehdystä käännöksestä, yksi kriitikko kysyy yksiselitteisesti, ”Onko kääntäminen *todella* mahdollista?”

[...] kun me katselemme Todokoron ja Nishiwakin käännöksiä, se, mikä kiinnittää runoilijan huomiota käännöksissä, ei ole vain se, että he olivat tehneet väkivaltaa jättämällä pois sonetin rytmin ja rytmillisen rakenteen japanilaisesta luonteesta johtuen vaan myös se, että he ovat samalla lailla hylänneet rytmillisen rakenteen, jonka tulisi uskoa sine qua non (välttämättömäksi ehdoksi) 1500-luvun japanilaisessa runoudessa. Japanilaista runoutta lausuttiin perinteisesti 5 ja 7 tavua pitkänä fraaseina runollisina perusyksikköinä ja nuo yksiköt yhdistettiin toisiinsa monimutkaisten vuodenaikojen, historiallisten ja geograafisten viittausten systeemin avulla... käännös laajentaa kielen siihen, jossa se esitetään, mutta se, mikä on yllättävää, on se, että laajennuksessa ei saata olla yhtään yksityiskohtaa, jolla on tekemistä alkukielen kanssa. Vaikka Shakespeare noudatti tiukasti 10-tavuista mittaa, hän tuotti japanilaisen vapaan säkeen. Samalla lailla Ezra Pound tuotti sisällöttömän säkeen englannin kieleen vaikka kiinalainen runous oli läpeensä hulluna rytmiin... Voivatko japanilaiset todella lukea Shakespearea? Epäilemättä jännite uskollisuuden ja petoksen välillä kääntämisessä pitäisi jättää meidät epämukavuuteen yksinkertaisen kyllä ja ei-painin kanssa... Nyt kuitenkin me huomaamme myös, että koska Shakespeare eli neljäsatä vuotta sitten ja että englannin kieli on muuttunut tänä aikana, siitä seuraavan kysymyksen tulisi olla, voimmeko *me* lukea Shakespearea? Onko englannin kieli avartunut tarpeeksi sallien meidän lukea Shakespearea hänen kummallisuudessaan, joka on omaa kummallisuuttamme? Jos on niin, japanilaisten täytyy lukea sitä samalla tavoin.⁹

Poimimalla menneisyydestä näitä mutkikkaita ongelmia ja yhtä mutkikkaan kysymyksen siitä mikä muodostaisi (sekä alkutekstin että maalitekstin) ihannelukijan, palaan siihen mikä itselleni on Akkan laulujen kääntämisen tehtävässä merkityksellinen ulottuvuus – tosiseikka, että ne säilytettiin suullisesti 1800-luvulle asti ja näin ehkä jo 'käännettiin' naisten toimesta, jotka ne muistivat, lauloivat niitä ja siirsivät niitä sukupolvelta toiselle. Epäilemättä aikojen myötä sanat ovat saattaneet muuttua ja korvautua, säkeitä kuolla tai unohtua, sarjoja jätetty pois tai hylätty, vertauksia laajennettu tai supistettu, jne., tarkoituksen, eettisen vaikutuksen ja symbolisen resonanssin muuttuessa samanaikaisesti. Se, mikä on huonontunut meille, saattaa jopa olla voimastaan jotain velkaa tälle paljolti lukutaidottomien brahmininaisten yhteisön 'yhteiselle' tuotteen/ 'käännöksen' palautteelle ja epämuodolliselle mallille. Akkan alkuperäinen kieli saattaa, vuosisatojen ja sukupolvien kautta, epäilemättä olla hajonnut kulttuurisesti muotoutuneiden 'vastaavuuksien' sarjoihin, joidenkin alistuessa kääntäjälle, toisten pysyessä epävarmoina tai uppiniskaisina.

Jopa kirjoitetun tamilin sisällä suullinen materiaali saattaa olla käynyt läpi suurempaa 'kääntämistä' – taipumista, taittumista, manipulaatiota, heijastusta – useiden hartaiden tutkijoiden, puhtaaksi kirjoittajien ja editoijien toimesta, jotka kokosivat, yhdistivät ja valmistelivat Akkan työtä tekstilliseksi julkaisuksi. Kunnioitan heidän väsymättömiä ponnistuksiaan ja tunnustan kaikella nöyryydellä, että laulujen käännökseni tamilinkielisestä alkutekstistä¹⁰ englannin kieleen on siksi vain luovan ilmaisuuden toinen välitys, joka on jo läpikäynyt jatkuvaa väliintuloa, tietoisesti ja tiedostamattomasti, harkitusti tai satunnaisesti kooten, kehittäen ja koristellen lukuisten mielten ja käsien kautta kehitysprosessin aikana.

En ole valinnut käyttöni kursiivivia kulttuurillisesti tutuille ja yleisesti ymmärretyille sanoille kuten 'maya', 'moksha', 'guru', 'jivanmukta', 'Advaita', 'Vedanta', jne. Kun sanoja käytetään muulloin

8 Marouane Zakhir, ”Equivalence”. <http://translationdirectory.com/article31.htm>

9 Carl M. Johnson, ”Is Translation Really Possible? Or, Shall Compare Thee to *Natsu no Hi*?” www.carlsensei.com/docs/essays/translation.pdf

10 Swami Nityananda Giri (ed.) *Shenkottai Sri Avudai Akkal Padal Tirattu* (Thapovanam: Sri Gnananada Niketan, 2002).

kuin lauluissa, en ole kursivoinut sellaisia sanoja kuin 'ammanai', 'shobhanam', jne., jotka ovat niiden rakenteiden käsitteellisiä ja kuvitteellisia tukipisteitä, jossa ne esiintyvät. Tehdäkseni tekstistä tavallisille lukijoille helpommin ymmärrettävän ja koska Akkan teos kuuluu suulliseen traditioon, olen valinnut käytettäväksi foneettista kirjoitusasua mieluummin kuin akateemisen tottumuksen tuottamaa ei-englantilaista sanastoa diakriittisellä esitystavalla. Jotkut laulut yhdistyvät tietyiksi ragoiksi (raga = Intiassa käytetty melodiamalli), nimettynä laulun nimen alle. Lyhyemmillä lauluilla ei aina ole otsikoita, niinpä olen ottanut vapauden antaa niille otsikoita sekä valitsemalla selittävän ilmauksen että valitsemalla laulun ytimeistä ilmauksen, joka sopii Akkan kyseiseen aiheeseen: *sarvatmabhava*, Olemassaolon Ykseys/ Ykseyden näkeminen koko luomakunnassa.

Akka saattaa ilmaista meille, että viesti on paljon tärkeämpi kuin viestittäjä tai väline.

Läsnäolo ja Poissaolo: Shenkottain Avudai Akkalin Historiallinen Poisjättäminen

Isä, äiti, tyttäret ja pojat
tulivat [kuin] lehmiksi markkinoilla,
Kuin eläimiksi laumassa, kuin luvuksi
karjapaimenelle, Paraparame...

Avudai Akkal, *Paraparakkanni*

[...] mutta huomiota herättämätön naispyhimys nousi esiin suurten johtajien keskellä... ei Mirabain vastine miesten johtaman pohjoisen valtion osissa.¹¹

William J. Jackson

Johdannossaan nama-siddhanta tradition valtavaan tutkimukseensa, William J. Jackson väittää, ettei ole olemassa naispyhimystä, jonka voisi rankata samaan nama-siddhantan 'suurten johtajien' joukkoon Kaverin suistossa 1600- ja 1700-luvuilla.¹² Jacksonin kommentti on ohjeellinen sen kieltäytyessä vahvistamasta tunnustamattomien äänen läsnäoloa suullisesta traditiosta. Että naispyhimys, kuten 1700-luvun advaitinen Avudai Akkal, – tästä eteenpäin kulkee nimellä Akka – saattoi tiedemiesten huomaamatta kulkea jopa vuoteen 1994 saakka, lukuun ottamatta kolmea julkaistua tamilinkielistä vedantisen kokoelman painosta (jotka on koottu hartaan kenttätöyön avulla hänen koti-alueeltaan Tirunelvelistä Tamil Nadusta),¹³ valitettavasti vahvistavat merkittävien naishahmojen jatkuvaa poissaoloa akateemisen maailman kartalta.

Miksi oli tämä huomattava naistietäjä – joka astui hengelliselle polulle alueen yhden 'suuren johtajan' opetuslapsena olon kautta, joka saavutti Itseoivalluksen ja auttoi myös naisia, kumosi tavallisesti muodollisen hengellisen tunnustamisen, palauttaakseen Advaitan hengellisenä perintönä – sijoitettu lähes unholaan kulttuurillisena henkilönä? Johtuiko se siitä, että hän seisoi tulisenä henkilönä, epätavallisena metafysiikkona ja runoilijana, voimallisen luovan hengen muotoillessa Advaitaa uudelleen tyrmäävien vertausten kautta, jotka vedettiin esiin hänen aikanaan eläneiden naisten päivittäisestä elämästä? Johtuiko se siitä, että hän ilmaisi perinteisen sosiaalisen lain ja tavan perinpohjaisen vääryyden, koska hengelliset ja filosofiset tekstit levitettiin miespuolisten opettaja-oppilas kehityslinjojen kautta ja kiellettiin naisilta, saattaen tiedon rohkeasti ja tinkimättömästi naisten tietoon rajattuna kodinhoidon tehtäviin – naisten, joille ei oltu annettu virallista opetusta, ei oltu sallittu käyttää pyhää kirjallisuutta omaksi opettamiseksi eikä heillä ollut lupaa olla läsnä, kun näitä tekstejä opetettiin miesopettajien toimesta miesoppilaille?

Samalla tavoin hämmästyttävää historiallisissa suhteissa on Akkan peloton Advaitan käyttö haastamalla brahmiinisen patriarkaattisuuden, rituaalisuuden ja kastihierarkkisuuden toisistaan riippuvat muodot, jotka perustuivat sisäiseen puhtaus-saastaisuus dialektiikkaan, joka tahraa Intian so-

11 William J. Jackson (ed.), *The Power of Sacred Name: V. Raghavan's Studies in Namasiddhanta and Indian Culture* (Delhi: Sri Satguru Publications, 1994), s. 37.

12 Sama kuin edell.

13 Akkan laulu *Vedanta Pallu* julkaistiin vuonna 1896 ja hänen laulunsa *Brahmam Ekam* 1910. Ayikudi Venkataram Shastri julkaisi vuonna 1953 useita hänen laulujaan tamilinkielisinä.

siaalikultuurista ihmissuhdetta. Laulujen suullisella käytöllä hän jatkuvasti häpäisi ja purki brahmiinisen järjestyksen kulttuuriset autoritääriset rakenteet. Hänen tämän alueen arkitamilliset ikimuiset esseensä olivat naisten, jotka niitä lauloivat, helppo muistaa ja kierrättää kotitöissä toimiesaan; hänen brahmiininaisista koostuva kuulijakuntansa tunsu intuitiivisen läheisesti Advaitisen terminologian, joka täyttää nämä laulut ja toiminnat vartaansa vailla olevana saranana hengellisiin vertauskuviin. Voidaan helposti kuvitella brahmiinimiehet suorittamassa Vedalaisia rituaaleja valtuutettuina henkilöön ja yhteisöön samaistumisen päivittäistä vahvistamista, samalla kun heidän kodeissaan kiireisinä loppumattomissa tehtävissä ja lastenhoidossa, naiset lauloivat jatkuvasti Akkan tulikuumeita julistuksia noiden rituaalien turhuudesta.

Kuitenkin Akkan laulut jätettiin huomiotta suuremman yleisön taholta, sillä ne oli osoitettu naisille eivätkä ne seuranneet mitään säädettyjä tekstillisiä kaavioita eivätkä jatkuvasti sotkeneet vaikeaa sanskritin sanastoa arkikieliseen puhetapaan. Kaiken lisäksi hänen vahvat vertauksensa horjuttivat kaikkia asetettuja tekstillisiä kategorioita, genealogioita ja luokitteluja näin hiillostaen ja sekoittaen sosiaalisia rajoja, jotka perustivat 'tarkoituksensa' hengellisiin juuriin. Akka saattoi olla voimallinen poikkeus perinteisessä yhteisössä, joka oli vastustanut ja hyljeksinyt häntä lapsileskenä – riippumaton, kiertävä *jnani* laulamassa gurunsa ja Korkeimman ylistystä, puolustaen Advaitan hengellistä polkua heille, joilta tämä polku oli kielletty brahmiinisen tavan mukaisesti, arvostellen armottomasti kastillisia hypoteesejä, ivaten rituaaleja, kritisoiden rakennettuja sosiaalisia rajoja ja kaksinaisuuden käsitettä itseään. Hänet saatettiin epäilemättä mieltää ja esittää anarkistina ja hän saattoi olla uhattuna brahmiinien patriarkan toimesta.

Tämä saattaa hyvinkin olla syynä Akkan poispyyhkimiseen/ valikoivaan poispyyhkimiseen kulttuurillisista ja historiallisista luetteloista. Kenttätyöni hänen kotiseudullaan ja sen lähiympäristössä vahvistaa sen, että vaikka miehet lauloivat joitakin hänen Vedantisia esseitään, useimpia niistä säilytettiin ja kierrätettiin naisten toimesta. Hänen elämänsä sirpaleet ovat pesiytyneet yhteiseen muistiin – hänen vaeltelunsa, hänen herkeämätön laulamisen, hänen mestarinsa Guru Shridhara Venkatesa Ayyawalin palvonta ja ylistys ja hänen selittämätön katoamisensa Kuttralam kivisten kukkuloiden keskellä – mutta pelkkä konkreettisen elämäkerrallisen tiedon puute osoittaa hänen elämäntarinansa olevan joko hävitetty, jätetty kirjaamatta tai päinvastoin.

Tämä johdanto yrittää koota Akkaa historiallisena henkilönä kenttätyön aikana kootusta materiaalista samoin kuin arkistomateriaalista. Aloitan antamalla kolme esimerkkiä Tamilin Brahmiininaisista, jotka edustavat pitäytymistä Advaitan vahvaan traditioon ja sen levittämiseen, siitä huolimatta, että ne virallisesti on jätetty pois tekstillisestä ja suullisesta traditiosta. Sitten tarkastelen Akkan työn poissaoloa/ poisjättämistä kulttuurisesta tallenteesta klassisena esimerkkinä vallitsevan tiedon tavasta syrjäyttää muu. Akka eli älyllisesti dynaamisen Marathahallinnon kaudella Thanjavurissa, jonka laajat arkistotiedot on saatavilla. Sen, että hänen hengellinen mestarinsa Shridhara Ayyawal kuului tähän kauteen ja hänelle osoitettu kuninkaallinen tuki on myös todella hyvin tallentunut. Pohdiskelen sitä mikä minulle on kiehtova ja mukaansatempaava paradoksi – se tosiseikka, että samalla kun Akkan laulut välittivät hänen mestarinsa erityistä arvostusta, tämä arvostus eroaa siitä mitä löytyy historiallisista tallenteista. Lisäksi korostan sitä täydellistä hiljaisuutta Akkan suhteen aikakauden kaikissa saatavilla olevissa arkistodokumenteissa ja tuon esiin monia muita itseaiheutettujen ja sosiaalikultuuristen poisjättämisten muotoja, jotka koskevat hänen elämäänsä. Hämmennyttävää paikallista hiljaisuutta epätavallisesta vadantista pitivät lojaalisti yllä 1900-luvun tutkijat ja elämäkerran kirjoittajat yrittäessään paljastaa ja jälleenrakentaa hänen gurunsa Shridhara Ayyawalin historiaa – näille tiedemiehille hänen voimallista, lannistumatonta, ensisijaista oppilastaan Akkaa ei yksinkertaisesti ollut olemassa tai hän ei ollut mainitsemisen arvoinen hänen historiallisesta olemassaolostaan huolimatta.

I. Tekstit ja Asiayhteydet

Kuten aiemmin mainitsin, naisilta oli muodollisesti kielletty tekstillinen ja suullinen traditio,

jota opetettiin ja siirrettiin miespuolisen opettaja-oppilaslinjan välityksellä. Kuitenkin – ehkä sellaisen kiellon vaikutuksesta johtuen – siellä oli olemassa rinnakkainen, naisten oppimisen ja tiedon levittämisen epävirallinen traditio brahmisten kodinhoitajien keskellä Akkan kotialueella Tirunelvelissä. Kenttätyöni aikana minulla oli etuoikeus nähdä lukuisia käsikirjoitettuja ohjekirjoja, joita vanhemmat naiset esittelivät, joissa keskeisenä teemana oli Advaita Vedanta. Nämä arvokkaat tuotteet todistavat, että 1900-luvun alkupuolen naiset olivat tottuneet kirjaamaan nämä laulut ja opettamaan niitä tällä tavoin. Näitä naisten kirjoituksista koottuja lauluja on yritetty painaa jonkun kerran. Tuore pieni julkaisu nimeltä *Paatti Chonna Bhagavat Gitai*¹⁴ (*The Bhagavat Gita as Narrated by Gran-ny*) perustuu erään Gomathi Ammalin muistikirjaan, joka yksinkertaista tamilia puhuvana oli merkinnyt muistikirjaan, että häntä oli opettanut hänen äitinsä Annapurni Ammal – *Gitan* advaitisena tulkintana – lähes vuosisata sitten. Annapurni Ammal sai sen äidiltään, joka sai sen omalta äidiltään. Editoija P.R. Subramanian ja kirjan saatesanojen kirjoittajan, Dr. Vikramanin mukaan tämä on suullista tekstiä, jonka joku nainen on koonnut menneisyydessä ja se on säilynyt naisilla sukupovesta toiseen. Nämä naiset olivat 'oppimattomia', (eivät osanneet lukea eivätkä kirjoittaa) mutta sukelsin syvälle oppimisen ja tiedonvälittämisen suulliseen traditioon ja heillä oli laaja laulujen repertuaari, joista monet liittyivät *Bhagavat Gitaan*. Tämä 'mini-' teksti esittää advaitan filosofiaa, ennemmin kuin karmajoogan oppia, *Gitan* pääohjeena. Teos ilmaisee selvästi, että 'lukutaidoton' tuottaja tunsu hyvin tamilin ja sanskritin kielen sekä 700-säkeistöinen *Gitan*, joka elvytettiin nimenomaan naisille laulettaviksi samalla kun he tekivät päivittäisiä kodinhoitotehtäviään.

Tämän tekstin tuottajan henkilökohtaisesta elämästä ei tiedetä mitään (siitä saatetaan sanoa, että siinä on yhteisöllisyyden tuntu, johtuen siitä tavasta, jolla tuntemattomat naiset olivat sitä säilyttäneet sukupolvina). Formaatti on yhtäläinen Akkan esseiden kanssa. Rukoukset useille jumaluuksille heidän apunsa saamiseksi teoksen onnistuneeksi loppuunsaattamiseksi, hengellisen kohteen lähestyminen, suuri luottamus sanskritinkieliseen terminologiaan, ilmauksen selkeys, jne., ovat varsin lähellä Akkan lauluja. Kielessä ilmenee sävyä kansasta ja on silmiinpistävää, että tuottaja valitsi sanontansa tehdäkseen filosofisen sisältönsä sopiviksi lukutaidottomille brahmiiniaisille. Pinnallisesti lukien tämä teksti saattaa jopa antaa väärän kuvan Akkan työstä, mutta erityisen tiivis kerroksellisuus Akkan kielessä ja hienostuneiden hengellisten vertauskuvien näppärä käyttö, on ainutlaatuista tälle vertaansa vailla olevalle advaitistille.

1900-luvun alku sai nähdä joitakin Advaitaa kannattavien naisten voimakkaita kirjoituksia. Kenttätyöni aikana Thanjavurissa, Tamil Nadun kulttuurisessa pääomassa, satuin kohtaamaan jotain sellaisia materiaa Serfoji Saraswati Mahal Libraryssä, yhdessä Intian vanhimmista kirjastoista. Toimien Tamil Nadun hallituksen alaisuudessa, sillä oli valtava kokoelma harvinaisia ja korvaamattomia kirjoja, karttoja, palmun lehdelle kirjoitettuja käsikirjoituksia, julkaisuja, jotka oli päivätty 1600-luvulla, jne. Kirjaston luettelo koostuu useasta suuresta hyllystä muistikirjoja, joissa teokset on luetteloitu, ei aiheen eikä aakkosten mukaan, vaan täysin sattumanvaraisesti. Tämä kaotinen systeemi, silti, palveli minua hyvin. Kun silmäni lukivat listoja umpimähkään ylhäältä alas, mietin kuinka kummassa saattaisin löytää sitä materiaalia, jota etsin, ylitin nimikkeen, joka herätti kiinnostukseni. Se oli sanskritinkielinen sana *Advaita Deepika*, jonka oli kirjoittanut eräs Kamakshi Ammal Mayavaramista Kumbhakonamin alueella. Opiskelin tämän vanha, hauraan laitoksen heiveröisiä sivuja, hinnaltaan kahdeksan annaa, suurella varovaisuudella ja samoin kuin kiihkolla. Se oli julkaistu vuonna 1910 ja se sisälsi myös ”Hakemiston *Advaitadeepikassa* käytetyistä oppisanoista selityksi-neen” laatijana kääntäjä T.S. Natesa Sastrial.¹⁵ Kääntäjän merkintä kertoi lyhyesti, että Kamakshi Ammal, syntyperältään andhralainen brahmiinainen, eli *agraharamissa*, Kaverijoen rannalla Mayavaramissa. Koska hänestä oli tullut leski teini-ikäisenä, hänessä kehittyi vakava kiinnostus Vaidantan opiskeluun ja Navya-Nyayan filosofiaan. Huomionarvoisesti hän otti vastaan perheellistä rohkaisua opiskelulle. Hän kirjoitti *Advaita Deepikan* omaa käyttöönsä varten muistikirjaksi.

14 Katso P.R. Subramanian et al, *Paatti Chonna Bhagavat Gitai* (Chennai: Gomathi Press, 2007).

15 *Advaita Deepika* by Kamakshi Ammal, Mayavaram. With an English translation by T.S. Natesa Sastrial. T.S. Natesa Sastrial & Co., Oriental Booksellers, etc., mayavaram, 1910.

Tämän teoksen kaikkein erikoisin aspekti on se, että Kamakshi Ammal käyttää Navya-Nyayan teknistä kieltä paljastaakseen Vedantisen *mithyan*, 'harhan' luonteen. Hän todistaa *anumanan*, 'päätelyn' tekniikan avulla, että maailma ei ole muuta kuin illuusio Navya-Nyayan monimutkaisen ja hienostuneen logiikan välityksellä. Tämä on poikkeuksellinen teko sen ajan naiselle. Intian tietoteorian Navya-Nyaya-koulu, joka kehittyi 1200-luvulla Bengalissa, loi erikoisen, skolastisen kielen päästäkseen tarkkoihin argumentteihin ja päätelmiin logiikan keinoin. Navya-Nyayan erikoistunut tradition on jatkunut keskeytymättä nykypäiviin asti, pääosin opiskeltuna ja kansantajuistettuna itäisessä Intiassa. On pelkästään hämmästyttävää, että Kamakshi Ammal, tuntematon leski kaukaisesta Etelä-Intiasta, hallitsi tätä logiikan systeemiä ja käytti sen tarkkaa menetelmäoppia osoittaakseen (alueelleen, pääosin mieslukijoille), että maailma, jonka me kuvittelemme olevan todellinen, on itse asiassa epätodellinen. Kuitenkin, kuten kirjastossa huomasin, hänen loistava panoksensa tietoteorialliseen analysointiin on upotettu lukuisten Navya-Nyaya-kommenttien alle miespuolisten punditien toimesta.

Toinen hämmästyttävä hahmo on Lakshmi Ammal, 1900-luvun leski (?), jonka työ osoittaa Avudain Akkan syvää vaikutusta. Myös Lakshmi Ammal lauloi lauluja Vedantasta käyttäen helposti puhuttavaa tamilia. Vaikka hän on suhteellisen nuori hahmo ja hänen laulujaan on julkaistu, hänen elämänsä yksityiskohtia ei ole helposti saatavilla. Juuri kuten Akka laulu laulun jälkeen viittaa keskeiseksi omakerralliseksi tapahtumakseen sitä, kun hänen gurunsa Shridhara Ayyawal opasti häntä oppilaanaan peepulpuun alla joen rannalla lähellä hänen kotikyläänsä Shenkottaita, Lakshmi Ammal ylistää jatkuvasti naisohjaajansa Padmasani Ammalin tapahtumaa, jossa tämä opasti hänet Advaitaan meren rannalla lähellä Rameshwaramia. Lakshmi Ammalin kiinnostava julkaistu teos, hinnaltaan 8 annaa, on hänen pyhimyselämäkerrallinen kertomuksensa 800-luvun Advaitisesta filosofista Shankaracharyasta.¹⁶ Samoin kuin Akkan tapauksessa, Lakshmi Ammal esseitä säilytettiin ja kierrätettiin naisten toimesta. Kahta loistavaa vertauskuvaa, hänen Advaita-aiheisia *Coffee Song ja Chocolate Song*, vanhemmat naiset muistavat ja laulavat suurella antaumuksella vielä nykyäänkin.¹

Kaikkein kirkkain tähti Advaitan taivaalla on Avudai Akkal, joka käytti laulun muotoa selittääkseen Vedantan filosofiaa yleensä naisille ja erityisesti brahmiinileskille, koettuaan itse henkilökohtaisesti sorron ja nöyryydyksen, johon heidät pakotettiin. Loistava vertauskuvallinen leikki hänen esseissään kutoo yhteen kaksi keskeistä vaatimusta Vedantan harjoittamista varten: *vivekan*, Todellisen ja epätodellisen toisistaan erottelemisen, käyttäen systemaattista itsetutkimusta metodologisena työkaluna; ja *vairagyaa*, intohimottomuutta tai vetäytymistä kaikista asioista, joiden kanssa on tekemisissä tai joihin on kytkeytyneenä (koti, perhe, jälkeläiset, omistus, omaisuus, työtehtävä, henkilöllisyys, yhteisö, jne.). Kumpaakin harjoitusta – *vivekaa* (todellisen ja epätodellisen toisistaan erottelemista, joka sisältää vakiintuneen ohjauksen hengellisen tutkimuksen menetelmissä), *vairagyaa* (luopumista, koskien erityisesti kodinhoitajan asemaa) – pidettiin sopimattomina ja ankarasti kiellettyjä naisilta. Perinteisesti miesten dominoimien kotia hoitavien naisten sallittiin seurata bhaktin polkua, 'luopumisen' liittyessä jumalien henkilökohtaiseen palvontaan niin kauan kuin rituaaliset harjoitukset eivät vaarantaneet naisten perhevelvollisuuksien täyttämistä tai kajooneet niihin.

Tämä 'jalostettu' hengellinen pyrkimys hyväksyttiin yleisesti naisille, kun taas jokainen nainen, joka pelottomasti vaati *vairagyan* polkua (lopullista ja pysyvää luopumista kodinhoidon ja perheen siteistä niin kuin perinteisesti miehet olivat tehneet vuosituhannen, jota pidettiin klassisena ihanteena) – kuten Akka teki – luokiteltiin pahaenteiseksi, päinvastaiseksi järjestykseksi samoin kuin Brahmisen patriarkian kaikkien vallalla olevien henkilökohtaisten ja sosiaalisten tapojen vakavaksi loukkaukseksi.

On surullinen totuus, että olemme menettäneet paljon suullista traditiota erityisesti niillä osa-alueilla, jotka kiersivät brahmiinisten kodinhoitajien keskuudessa, sillä he eivät ole enää niitä aktiivisesti laulaneet tai harrastaneet. Kenttätutkimukseni Akkan kotialueella Tirunelvelissä osoitti

16 Katso: A.S. Lakshmi Ammalin *Sarva Vedanta Sara Sangraha Advaita Kirtanangal*. (Trivandrum: A.R.V. Press, 1934); ja hänen *Sri Samkara Dikvijayam Pattu* (Palakkadu: Vani Vilas Press, 1966). Olen paljon velkaa Shenkottain Chellamma Mamille, joka nykyisin asuu Varadaiyyanin kylässä, minulle antamastaan tiedosta koskien Lakshmi Ammalia, hänen laulettuaan joitakin tämän lauluja ja annettuaan ystävällisesti minulle omat vihkonsa näistä kahdesta julkaisusta.

todeksi sen, että tänä päivänä nämä aarteet säilyvät pilaantuvien muistikirjojen muodossa unohtetuina kodinhoitajien astiakaappeihin ja kirstuihin ja varastohuoneisiin.

Kuitenkin on käynnissä joitakin ponnistuksia pelastaa tämä aineisto, joka on kulttuurisen oppimisen/ tiedollisen ainutkertainen muoto naisten tuottamana. Akkan laulujen tapauksessa eräs Shenkottain nuorista naisista on tullut tietoiseksi tästä ainutkertaisesta vedantistista merkittävänä kulttuurisena ja hengellisenä hahmona vasta kun hänen laulunsa koottiin hartaan kenttätyön avulla väsymättömien tutkijoiden, sellaista kuin Gomathi Rajankamin toimesta 1900-luvun puolivälissä, joka julkaisi ne tamilin kielellä.

II. Guru ja Oppilas: Elämäkerralliset Muistiinpanot

Niin kuin rehti, kunnioitettu henkilö, rakas ystävä,
Hän ilmestyi tähän paikkaan.
Hitaasti ja vakaasti, rakas ystävä,
Hän lähestyi talon kynnystä...¹⁷

Hän muutti täysin harhani, rakas ystävä,
Lahjoittaen minulle vapauden.
Ja sitten minä hylkäsin kaikki kiintymykset,
Mukaan lukien siteen äidin ja lapsen välillä...

Niin kuin yksinäinen kuu, rakas ystävä,
Myös minä liityin avaraan tyhjyyteen.
Niin kuin täysikuu, pursuten huumaantuneena
Minä tyhjennyin sädehtivälle, äärettömälle taivaalle.

Avudai Akkal, *Advaita Mei Jnana Andi*

A. Venkatesa Ayyawal ja Nama-siddhanta Traditio

Tämä osa¹⁸ kuvaa Tiruvisainallur Shridhara Venkatesa Ayyawalin elämää (1655(?)–1740) – tästä eteenpäin käytetään nimeä 'Venkatesa'¹⁹ tai yksinkertaisesti Ayyawal – ja tämän maineikkaan gurun ja hänen naisoppilaansa Avudai Akkan suhdetta.

Riittää kun sanoo, että ilman Venkatesan väliintuloa nimettömän, kärsivän lapsilesken, Avudain elämään, ilman hengellistä muutosta gurunsa armon kautta, ei olisi vertaansa vailla olevaa ve-

17 Tämä oli keskeisenä paljastuksena yksinäisen nuoren lapsilesken, Akkan elämässä: *jnani* Shidhara Venkatesa Ayyawalin saapuminen hänen kotikyläänsä, läpi *agraharamin* käveleminen ja pysähtyminen hänen kynnyksensä eteen, joka oli vailla tavanmukaista *kolamia* (koska hän oli lapsileski ja häntä pidettiin pahaenteisenä). Jumalan nimeä laulaen hän odotti naista tulemaan hänen luokseen talon pimeistä sisätiloista, jonne hänet eristettiin.

18 Kappaleeni tässä osassa olen turvautunut painotetusti kolmeen lähteeseen: 1) T.S. Kuppuswami Sastri, "Ramabhadra-Dikshita and the Southern Poets of His Time", in *The Indian Antiquary* (May & July 1904, s. 126-42, 176-90); 2) V. Raghavan (ed.) Introduction to *Sahendravilasam* ('A Poem on the Life of King Shahji of Tanjore [1684-1710], by Sri Sridhara Venkatesa (Ayyawal), Tanjore Saraswati Mahal Series No. 54, published under the Authority on the Government of Madras, Madras Government Oriental series, LXX (Tiruchi: The Kalyan Press, 1952); 3) Dominik Wujastyk, "The Thanjavur Library as a Realm of Knowledge". French translation "La bibliotheque de Thajavur", in C. Jacob (ed.), *Espaces et Communautés* (Vol. 1 of *Lieux de Savoir*) (Paris: Michel Albin, 2007), s. 616-36. Olen myös kääntynyt kattavasti Jackson puoleen, op. cit. ja V. Raghavan *Studies in Nama-siddhanta and Indian Culture* (Delhi: Sri Satguru Publications, 1994) informaatioksi *nama-siddhanta*-opista. Olen koonnut myös tamilinkielisiä kirjoja ja Ayyawalin pamfletteja, mm. *Sri Sridhara Venkatesa Ayyawal Caritram* (Thiruvisalur: Sri Sridhara Venkatesa Ayyawal Charitable Trust, 2002), s. 1-16; ja joitakin niiden englanninkielisiä käännöksiä, t.s. Sri Krishna Premi Maharaj (käänt.), *Divine History of Sridhara Venkatesa Iyaval* (Chennai: Sri Bhagavan Nama Publication, ilman pvm.), s. 7-32. Olen myös ottanut esiin koosteen Ayyawalin neljästätoista kirjoituksesta, t.s. *Namavandanam 2, Sri Sridhara Venkatesarya Stutimani-mala* (Chennai: The Ayyawal Muth, 2003).

19 Venkatesan elämäkerrasta katso esittely Raghavanissa (viitt.), Wujastykissa on kappale Venkatesasta (viitt.) s. 187. Kuppuswamy (viitt.) tarjoaa myös ylimalkaisen elämäkerran.

dantista Akkaa eikä hänen vertauksellisten laulujensa vahvaa hengellistä ja kulttuurista rikkautta. Joku saattaa sanoa, ettei ole enää mahdollista erotella gurun hahmoa oppilaasta kuin ei ole tuonpuoleista eroteltavissa olemassaoloa koskevasta Akkan ainutlaatuisessa symboliikassa, tai erotella perinteistä brahmista ritualismia sen yhteisöllisestä kasvualueesta. Yhtymä on intiimi, suhde absoluuttinen.

Venkatesa oli tiedemies ja runoilija samoin kuin nama-siddhantan tradition arvostettu pyhimys Maratha-hallintokaudella hallinneen kuningas Sahajin (h. 1684-1711) aikana Tanjoressa. Venkatesan pyhimyselämäkerrat, samoin hänen oppilaansa Akkan, jonka hän opasti Advaita Vedantan oppiin, hengelliset työt, on tutkittu viimeisen vuosisadan aikana tiedemiesten toimesta, jotka saavuttivat suurin piirtein yhteisymmärryksen Venkatesasta historiallisena hahmona. Kuitenkin, kuten mainitsin aiemmin tässä esseessä, Akka tarjoaa hyvin erilaisen selvityksen mestaristaan, turvautuen häneen laulu laulun perään. Tapahtumia, joita valaistetaan ja joita pidetään Venkatesan elämän keskeisinä kohtina sekä tiedemiesten että pyhimyselämäkertojen kirjoittajien kannalta, Akka ei mainitse edes sulkeissa. Samanaikaisesti kukaan tutkijoista ei edes tunnista tai mainitse Avudai Akkaa Venkatesan oppilaana. Näin meillä on kaksi kiehtovaa konstruktioita, jotka eivät kohta, kumpikin omalla totuusvaateellaan. Eikö Akkan työtä oltu taltioitu huolellisen kenttätyön kuluessa viime vuosisadalla? Tämä hänen työnsä ja henkilönsä salaliittomainen häivyttäminen kulttuurisista muistioista saattaa olla poistanut tämän *naisjnanin* aidon muiston, miesten dominoivan Advaitatradition korvaamattoman kruunun.

Kolme merkittävää viisasta, Venkatesa Ayyawal, Bodhendra Yatindra (1600-luvun alkupuolelta vuoteen 1692) ja Marutanallur Venkatarama Sri Satguruswami (1771-1817), vaikuttivat Tamil Nadun Kaverin suistoalueella nama.siddhanta-koulukunnan kaikkein kunnioitetuimpina edustajina. Kun Bodhendra Yatindra ja Venkatesa Ayyawal olivat aikalaisia, Sri Satguruswami eli lähes 125 vuotta myöhemmin. Kaikki nämä ammattilaiset työskentelivät itsenäisesti kohti ”Jumalan Nimen palvontakultin kansantajuistamista”.²⁰ Tamil Nadussa edes tänä päivänä ei aloiteta yhtään samkirtania tai bhajanaa (hengellistä laulua) pyytämättä ensin näiden kolmen pyhimyksen siunausta.²¹

Venkatesa kuului Telugu *smarta* Brahmin yhteisöön. Hänen ensimmäinen nimensä, Shridhara, oli hänen talonsa nimi. Sen aikaisen arvostetun Advaitaviisaan, Sadasiva Brahmendran mukaan hän oli tuottelias runoilija ja loi useita runoja Shivalle useista aiheista. Hän kirjoitti myös tekstin nama-siddhantan filosofiasta nimellä *Bhagavannamabhusana*, jota ei ole enää tallella. Kuitenkin meillä on suositukset tähän kadonneeseen teokseen Sri Bodhendran *Namamritarasayanassa*.²² Useiden tiedemiesten mukaan²³ Venkatesa saavutti Marathakuningas Sahaji I:n kannatuksen ja varhaisvuosiensa hän sisällytti, mitä Raghavan kutsuu Sahajin '*narastutiksi*' (pelkän humanisuuden ylistykseksi), teokseen nimeltä *Sahendravilasam*,²⁴ ainoaan *kavya*-teokseen, jonka Venkatesa teki. Tämä pitkä ylistys toimii Sahajin elämäkertana ehkäpä kuninkaan itsensä tilaamana ja se tarjoaa paljon tietoa Thanjavurin alueen henkilökohtaisuuksista. On olemassa myös toinen teksti, sanojen (*nigantu*) koelma nimeltä *Padamanimanjari*,²⁵ jonka Venkatesa toimitti yhdessä Venkateswara Shastryin ja Nalladhvarin kanssa.

Venkatesa eli Sri Narasimha Bharati VI:n (1663-1706) hengellisen valtakauden, Shringeri Sharada Peethamin pontiffin (”ylipapin”) aikana (nykyisessä Karnatakassa), johon Shankaracharyan²⁶ sanotaan vakiinnuttaneen keskuksen. Häneen ovat viitanneet hänen aikalaisensa, kunnioitetut

20 Raghavan, viitt., s. 34.

21 Katso Raghavan, ”Methods of Popular Religious Instruction in South India”, in Milton Singer (ed.), *Traditional India: Structure and Change* (Philadelphia: American Folklore Society, 1959), s. 136. Katso myös Milton Singer, ”The Radha-Krishna Bhajanas of Madras City”, in Milton Singer (ed.), *Krishna: Myths, Rites, and Attitudes* (Honolulu: East-West Center Press, University of Hawaii, 1966), s. 90; ja T.K. Venkateswara, ”Radha-Krishna Bhajanas of South India: A Phenomenological, Theological, and Philosophical Study”, in Singer (1966), viitt., s. 140-41.

22 Katso ohjetta Raghavanissa, viitt., s. 67.

23 Katso viitettä 11 edellä. Tiedemiesten (sis. Kuppaswamy, Raghavan ja Wujayst) keskuudessa olla yhtä mieltä siitä, että Venkatesa eli Sahaji I:n hallintokaudella ja että hän kirjoitti teoksen *Sahendravilasam* ylistämään Sahaji I:n hallintokautta.

24 Katso Raghavan, viitt., s. 68-69.

25 *Kuten edellä*, s. 68.

26 Useimmissa pitkissä lauluissaan, sellaisissa kuin *Ammanai*, *Sri Vidya Shobhanam*, *Vedanta Nonti Chintu*, *Jnana Kuravanci*, *Ve-*

tiedemies Rambhadra Dikshita ja oppinut viisas Sri Bodhendra Yatindra. Edellinen viittasi häneen 'Sri Venkatesa *vibudhahina*', 'viisaana Venkatesana', kun taas jälkimmäinen viittasi häneen 'Shridhara Venkatesa Shastrina'.²⁷ Häntä kutsuttiin muiden toimesta myös 'Ayyawaliksi' ('Kunnioitetuksi Herraksi').

Teoksensa *Sahendravilasamin*²⁸ lopetussäkeessä Venkatesa kertoo olevansa Lingaryan, Telugubrahminin poika, joka palveli Mysoren tuomioistuimessa sen nimittämänä tiedemiehenä. Venkatesa oli aiemmin opiskellut Mysoreessa. Kun Lingarya kuoli, Venkatesalle oli Mysoren kuninkaan toimesta tarjottu tavanmukaisesti samaa kuninkaallista asemaa. Kuitenkin, koska oli syvästi kiinnostunut hengellisestä etsinnästään, hän kieltäytyi tästä tarjouksesta ja yhdessä vaimonsa ja äitinsä kanssa lähti Mysoresta sen jälkeen kun oli luovuttanut isänsä kokoaman suuren omaisuuden ja maalueet köyhille. Perhe matkusti Tamil Naduun, valiten uuden *unchavrtti bhagavatar* elämäntyylin, laulaen Jumalan nimeä ja eläen almuilla. Saavuttuaan elämää ruokkivan Kaverin rannoille, Venkatesa eli Tiruchirapallissa (nyk. Tiruchi) jonkin aikaa palvoen ja rukoillen Jumalan nimen vaikutusta.

Vuonna 1693 mukautuva ja harras Sahaji I valtuutti maalajhoituksen (*sarvamanyamin*), jotta perustettaisiin verovapaa asumisyhteisö (*agraharam*) Tiruvisainallurin²⁹ kylään Kaverijoen lieterannalle suuren älykkyyden ja kirjallisen maineen omaaville brahminin tiedemiehille. Kuninkaallinen tarkoitus oli, että nämä tiedemiehet voisivat edistää korkeata kirjallista aktiivisuutta. Kylä *agraharameineen*³⁰ nimettiin 'Sahaji-rajapuramiksi' (kuninkaan kunnianosoitus) ja neljänkymmenenviiden etevän tiedemiehen ryhmälle varattiin varovapaata maata.³¹ Jokaiselle tiedemiehelle annettiin pala maata *shastrojen* (kirjoitusten) mukaisesti, jotka hän hallitsi. Tämä oli ehkä kaikkein himotuin ja maineikkain stipendi, jota tiedemies saattoi tavoitella. Seitsemän tiedemiestä, jotka hallitsivat hyvin neljää *sastraa* ottivat kukin vastaan neljä aluetta. Näiden seitsemän joukossa oli loistava tiedemies Ramabhadra Dikshita,³² joka omassa *Shaddarshanasiddhantasamgrahassaan* mainitsee Venkatesan nimen kunnioituksella.³³

Useiden historioitsijoiden viittausten perusteella on aivan ilmiselvää, että Venkatesa eli tällä älyllisesti stimuloivalla aikakaudella. Mutta on vaikea saada selville oliko hän vai ei Sahajin maalajhoituksen ensimmäisenä saaneiden joukossa. Wujatyksin mukaan Venkatesa oli ”Tiruvivainallurin toinen jalo saaja, joka tuli tunnetuksi kautta eteläisen Intian hurskautensa vuoksi... Mutta hänen uskonnollinen lyriikkansa ja hymninsä olivat ne, jotka olisivat hänen pisimpään kestävä perintönsä.”³⁴ Raghavan huomioi³⁵, että eräs ”Sri Venkatesa Shastrin” oli *sarvamanya*-maan kahdeskymmenesneljäs lahjoituksen saaja niiden neljänkymmenenviiden tiedemiehen listassa, ”joka oli voinut vastaanottaa yhden jako-osan yhden sivuhaaran tiedon hallitsemisen perusteella”, muttei ole täysin varmaa oliko tämä henkilö Shridhara Venkatesa Ayyawal, joka kirjoitti runon *Sahendravilasam*.³⁶

danta Kappal, Vedanta Jnana Rasa Kappal, Vedanta Pallu, jne., Akka viittaa ”Shanta Narasimhaan”, ehkäpä samaan henkilöön, joka oli Shringerin luostarin hengellinen johtaja.

27 Katso Kuppuswamy, viitt., s. 179; ja Raghavan, viitt., s. 67.

28 Katso Raghavan, viitt., *Sahendravilasam*, s. 147: ”Sridharavenkatesasudhiyo lingaryasuno krtau.”

29 Nykyisestä postiosoitteesta johtuen paikka on Tiruvisalur eikä Tiruvisainallur.

30 Lähes kaikki *agraharamit* luotiin hallitsijoiden toimesta, jotka lahjoittivat maan brahmineille pitääkseen yllä heidän uskontoaan ja muita ammatteja.

31 Raghavanin mukaan (viitt., s. 37), 45 tiedemiehen luovutettiin *sarvamanya* (verovapaa maa) vuonna 1693. Kuppuswamyn mukaan (viitt., s. 179), ”Ramabhadra Dikshita mukaan lukien heidän lukumääränsä oli 46.”

32 Ramabhadra Dikshitasta on tehty eräs hieno tutkimus: katso merkintä 11 edellä. Hyvin tutkittu teos Tiruvisainallurissa (Sahaji-rajapuramissa) kehittävän älyllisen aktiivisuuden keskus 1600- ja 1700-luvuilla julkaistiin Kuppuswamyn (viitt.) ja Wujastykin (viitt.) toimesta. Raghavan (viitt.) kirjoitti mestarillisesti historiallisen johdannon Venkatesan puolihistorialliseen *kavyaan* nimeltä *Sahendravilasam*, joka sisältää Venkatesa elämäkerran. Jackson (viitt., s. 6-12) kuvailee myös tämän ajan historiallisia olosuhteita.

33 Kuppuswamy, viitt., s. 178-79.

34 Wujastyk (viitt.), s. 12.

35 Raghavan (viitt.), s. 39, 46.

36 Vaikka on tunnettua, että Venkatesa vastaanotti Sahaji I:n tuen, Kuppuswamyn mukaan (katso liitettä ii kirjan lopusta), Shridhara on myös yksi lahjoituksen saajista, joka sai lahjoituksen, koskien sitä mitä Jackson sanoo, että *sarvamanya*-maa lahjoitettiin ”Brahmanin tiedemiehille, kirjailijoille ja *bhaktoille*”. Kuitenkaan emme ole varmoja myönnettiinkö *bhaktoille* todellisuudessa kuninkaan toimesta osuuksia.

Venkatesa hankki maineensa 100-nimisen *Matrubhutashatakamin* luomuksellaan, joka osoitti kunnioitusta johtavalle jumaluudelle Matrubhuteshwaralle ja huusi Shivan armoa jokaisessa säikeistössään. Kaikki säikeistöt päättyivät kertosäkeeseen *Sri matruhuta shiva palaya mam namaste* ('Minä kumarran Shivalle Matrubharan muodossa, suojelkaa minua'). Hän kokosi myös kahdeksansäikeisen ylistyksen nimeltä *Jambunathaashtatakam* kuuluisan pyhätön Jambukeshwaran Herra Shivalle. Kuitenkin Vaishnavarin yhteisössä ilmeni pian vastustusta; tutustuaan Venkatesan kirjalliseen työhön, Vaishanava Nayaks, joka hallitsi Jambukeshwaraa, esitti kanteen kuninkaalle, että runo oli vallankumouksellinen, koska hän oli pääsääntöisesti kiinnostunut luomaan hymnejä Shivalle eikä Vishnulle. Vastauksena tähän Venkatesa näytti saarnanneen näiden kahden jumaluuden välisestä samankaltaisuudesta. On uskottavaa, että hän loi muutamia hymnejä Krishnalle, nimillä *Krishnadvadashamanjari*, *Dolanavaratnamalika* ja *Achyutaashtakam*. Useimpia näistä hymneistä lauletaan tänä päivänä *bhajanoissa namasiddhantinien* kautta tuotettuina.

Venkatesa harrasti ja levitti kiihkeästi nama-siddhantan filosofiaa. Hän nautti Jumalan nimen laulamisesta ja etsi tämän harjoituksen avulla vapautusta. Nama-siddhantalla eli *naman* filosofialla, Jumalan nimellä, on alkuperä bhaktin (omistautumisen) traditiossa. Kehityttyään hyvin organisoiduksi filosofiseksi traditioksi Etelä-Intiassa, tämä koulu puoltaa advaitaa tai etsii ei-kaksinaisuutta päämääränään. Sanskritinkielisessä teoksessaan Sri Bodhendra ilmoittaa:

Millä tahansa tavalla, missä tahansa olosuhteissa, suorittamalla, toistamalla ja laulamalla Nimeä, kaikki synnit tuhoutuvat ja vapautuminen todella tapahtuu, olipa Nimi miehen tai naisen laulama. Olipa kysymyksessä kuka hyvänsä ihminen [kastinsa tai arvonsa mukaan] tai mielenvikainen, olipa hän uskovainen tai ilman uskoa...³⁷

Palvoja siirtyy siten tiukkojen kastien ja sukupuolirajoitusten tuolle puolen. Nama-siddhantalla on näin kaikenkattava lähestymistapa, sulkemalla kaikkien yhteiskuntakerrosten yksilöt sen piiriin. Näin siitä tulee ei-vedalainen sen omassa pääaspektissaan mennä *varnashramadharman* tuolle puolen, huolimatta myöhemmistä yrityksistä sovitella hierarkiaan sidottuja vedalaisia rituaaleja yhteen nama-siddhantan rituaalista vapaan tradition kanssa. Tämä filosofinen yksioikoisuus julistaa, että suurella antaumuksella tehty pyhän nimen toistaminen voi vapauttaa ihmisen syntymän ja kuoleman kierrosta. Niiden monimutkaisten ja vaivalloisten rituaalien, jotka vaadittiin ja vahvistettiin Vedojen ja brahmismmin oikeaoppineisuuden mukaisesti, tarpeettomuutta tähdennettiin nama-siddhantan seuraajien toimesta.

Venkatesa kirjoitti myös mielenkiintoisen ja ainutlaatuisen teoksen nimeltä *Akhyashasti* ("Nimen Kuusikymmentä Säettä"). Nämä säkeet kuvailevat 'Shivan' *akhyan*/ 'nimen' kauneutta ja voimaa. Tämä nimi on kunnianosoitukseksi nimettömälle, t.s. Shivalle itselleen. Venkatesa vieraili tunnetusti Shivan pyhäköllä Madhayarjunamissa joka päivä koko pitkän elämänsä ajan. Eräänä päivänä Herralle omistautumisen suuren tunnepurkauksen aikana hän lauloi ylistyksenä säkeen *Dayashatakamista*:

*Samsarakhya vishala nataagrhe sarvani rupanyaho
Dhrva Adhomukha yonikaayavanikam nirhrtya nirgatyaca
Sarvajnasya dayaparasya tava devagre chiram nryatah
Srantasyapi mamaalamityuchitavag evastu visrananam*

Valtavalla näyttämöllä nimeltä *samsara*, Oi kaikkietävä ja armollinen Herra Mahadeva, olen ottanut useita muotoja ja suorittanut monenlaisia tansseja edessäsi. Nyt olen väsynyt. On aivan asiallista sinun nyt sanoa, 'Riittää!'

Musertuneena Venkatesa kiirehti *sanctum sanctorumiin* (kaikkein pyhimpään), syleili suurta

³⁷ Jackson , viitt., xii.

lingamia ja luopui maallisesta ruumiistaan. Paikallisen legendan mukaan hän sulautui lingamiin jättämättä jälkeensä pienintäkään merkkiä ruumiistaan.

Viitaten Venkatesan seuraajiin, Raghavan mainitsee yhden miesoppilaan, Ayyanna Dikshitan, joka on alkuperältään telugu. Ayyanna Dikshita oli maineikas *vainika* (veenan laulaja), joka kirjoitti Vedantan tekstin nimeltä *Vyasatattparyanirnaya*, jonka väitetään olevan Badarayanen *Brahma Sutras*³⁸ oikea tulkinta. On todennäköistä, että Ayyanna Dikshita opiskeli Vedantaa Venkatesan kanssa. On huomioimisen arvoista, ettei kukaan Venkatesan elämää ja töitä tai nama-siddhanatan traditiota tutkinut mainitse Avudai Akkaa, Venkatesan parasta (nais-) oppilasta. Tästä huolimatta se tosiseikka, että Akkan pitkä kokoelma *Vedanta Pallu*³⁹ julkaistiin niin aikaisin kuin 1869 ja että vuonna 1910 Thanjavurin N. Vaityanatha Bharati julkaisi kirjan, joka sisälsi vähintään neljätoista Akkan laulua.

On todella mystistä, että vaikka Akka laulu laulun perään rukoilee ja ylistää guruun Venkatesaa, hänestä ei ehdottomasti ole mitään mainintaa tämän vapautuneen viisaan elämän ja persoonan henkilökohtaisissa ja pyhimyselämäkerrallisissa tallenteissa. Ei ole olemassa tallenteita hänen elämästään tai edes hänen aikalaistensa osittaisia viittauksia hänen olemassaolonsa – arvoituksellinen aukko kulttuurisissa ansioluetteloissa, erityisesti kun Akka eli enemmän tai vähemmän suurten tiedemiesten kuten Venkatesa Ayyawalin, sellaisten *advaitistien* kuin Paramashivendra ja Sadashiva Bradmendan ja nama-siddhantien kuten Bodhendra aikana. Meillä on dokumentointeja näiden valonlähteiden elämistä, mutta ei mainintaakaan Akkasta hänen aikalaistensa tai heidän jälkeen tulleiden missään kirjoituksessa tai muussa teoksessa. Hän ilmestyy vain omien energisten laulujensa kautta ja Tirunelvelin alueen brahmiinikodinhoitajanaisten äänten kautta.

1700-luvulla kuka nainen tahansa (erityisesti perinteisestä brahmiinyhteisöstä heitteille jätetty lapsileski), joka eteni miesten dominoivalle tiedon alueelle ja teki läsnäolonsa tunnetuksi niillä luomuksilla, jotka haastoivat ja kiistivät kaikki hierarkiat ja hegemoniat, tulisi muistaa korkean päämäärän saavuttaneena harvinaisena henkilönä. Kuitenkin, Akkaa koskien arkistot osoittavat hämentävää ja huolestuttavaa hiljaisuutta tältä puolelta. Joko hänen sen aikainen tarkoituksellinen valintansa ja muusta syystä johtuva valinta pysyä hänestä hiljaa ja nykyiset tiedemiehet ovat paljolti sulkeneet silmänsä koskien Akkan elämää vaikka 1800- ja 1900-luvuilla Akkan lauluja on julkaistu tamiliksi. Lisäksi minun kenttätöni Tiruvisainallurissa, Venkatesan kotona ja läheisissä Thanjavurissa ja Tiruchissa vahvistivat sen, että Akkaa ei tunneta kulttuurisena hahmona näillä alueilla. On aktuaalinen tosiasia, että hän puuttuu täysin julkisesta muistista näillä maantieteellisillä alueilla. Ei sen koommin hänen laulujaan kuin elämänsäkään tunneta maineikkaiden historioitsijoiden/klasisten tiedemiesten keskuudessa; eivätkä hänen työnsä saavuttaneet mitään vastaanottoa tai arvostusta tamilinkielisen kirjallisuuden piirissä.⁴⁰ Sitä paitsi hänen sanskritinkielinen terminologiansa ja advaitinen kehityksensä tekivät hänen laulunsa pääosin luoksepääsemättömiksi runsaslukuisemmille ei-brahmisille asukkaille.

Kuitenkin, naisten äänten jättäminen huomiotta mitätöimällä, nujertamalla tai sensuroimalla saavutettiin helposti sen tradition sisällä, joka antaa teksteille etuoikeuden yli suullisten. On uskomatonta onnea, että huolimatta tästä Akkan historiallisesta poissaolosta kulttuurisena hahmona, hänen laulunsa jäivät eloon koskemattomina suullisessa kierrätyksessä. Vaikka miehet lauloivat hänen laulujaan aika-ajoin joissakin talouksissa, nämä voimalliset teokset säästyivät unholalta niiden naisten toimesta, jotka lauloivat niitä samalla kun hoitivat kotejaan. Suuri kunnia kuuluu leskille, jotka pitivät Akkan muiston elossa tämän kotiharjoituksen avulla.

Julkisella elämäalueella esiintyy yksi konkreettinen linkki Akkan suorasta yhteydestä guruunsa – Venkatesan puiset sandaalit (*padukat*) siunataan ja niitä palvotaan *bhajana mantapamin* ai-

38 Ragnavan, viitt., s. 64-65.

39 Kopio tästä tekstistä on nyt taltioituna Institute of Indology and Tamil Studies Kölnin Yliopistossa, Saksassa, jolla on laajin tamilinkielisten kirjojen kokoelma Intian ulkopuolella. Nimi 'Avudai Ammal' esitetään Niklas Ulriken ja Janert Klaus Ludwigin kokoelmassa K306, *A System of Tamil Literature* (Janert Köln Library of Tamil Texts, Universität zu Köln Institut für Indologie, 1990), s. 388.

40 Tamilirunoilija Subramanya Bharati vaikuttui syvästi Akkan lauluista. Olen saanut myös tietää tuoreesta teoksesta, jonka jotkut tiedemiehet Maduraista ovat tehneet Akkasta ja hänen lauluistaan. En ole kuitenkaan päässyt niihin käsiksi.

kana Shenkottaissa, Akkan syntymäpaikalla. Selvittäessäni näitä kenttätutkimukseni aikana minulle kerrottiin, että ne olivat Akkalle rakasta omaisuutta, joka, ennen katoamistaan Kuttralamin kukkuloille, luovutti ne jälkipolville oman kylänsä *bhajana mantapamia* varten. (Minulle kerrottiin myös toinen versio, joka väitti, että vieraillessaan Shenkottaissa Venkatesa jätti pyhät sandaalit jälkeensä palvottaviksi joidenkin seuraajien pyynnöstä.) Sitä miettiessä, että Venkatesan sandaalit löytyvät vain Shenkottaista – eikä hänen kotikaupungistaan Tiruvisainallurista – on mahdollista, että hän itse antoi ne Akkalle, joka pysyi niiden huoltajana kunnes lähti Kuttralamiin.

B. Kulttuuriset Omavaltaisuudet ja Hiljaisuudet

Ottaessani huomioon pyhimyselämäkerrat ja suulliset tarinat Venkatesasta *nama sampradayan* seuraajilta ja hänen omista hymneistään Shivalle ja Vishnulle, aloitan tämän osan yrityksellä rekonstruoida Venkatesan elämää innoittavan päätapahtuman, josta hänet parhaiten muistetaan ja joka tänä päivänä ottaa tärkeän paikallisen juhlan muodon.

Keskeisimmäksi episodiksi Venkatesalla muodostui joustamattomien kastinormien omavaltaisuuden vastustaminen. Se näkyi hänen toimintanaan ruokkia nälkäistä *chandala*-(kastitonta) perhettä brahmineille tarkoitetulla siunatulla ruualla *sraddha*-seremonian, jokavuotisten rituaalien aikana, joita suoritettiin edesmenneiden vanhempien muistoksi. Riittien päivänä Venkatesa meni Kaverijoelle kylpyyn ja näki rannalla nälkää näkevän *chandala*-perheen. Säälän ja *sarvatmabhavan* (syvän suoran ymmärryksen, että sama koskettamaton Korkein Itse on tiedostamattomana läsnä kaikissa) liikuttamana, Venkatesa jakoi välittömästi brahmineille tarkoitettua siunattua ruokaa rahattomille *chandal*oille. Hänen kastisäännöksiin kohdistunut väkivaltaisuus ja 'puhtaiden' rituaalitarjoamisten 'saastuttamisensa' raivostutti brahmiinit, jotka suorittivat seremonioita. He vaativat välittömästi Venkatesa erottamista *agraharamista*.

Melkoisen harkinnan jälkeen ja ehkäpä Venkatesan oppineisuudesta johtuen tai hänen suhteestaan alueeseen, raivostuneet rituaalin suorittajat ehdottivat, että hän sovittaa 'syntinsä' vierailemalla Varanasin pyhässä kaupungissa ja kylpemällä siellä Gangassa. Venkatesa hännäsi brahmineja ja vetosi sitten jumalatar Gangaan:

[...] kun mukautajat, epäilijät, yleisö, hurskaat ja muut olivat katselemassa, Ganga ilmaisi itsensä kaivon vesissä pyhimyksen talossa; kaivo velloi ja vuoti yli ja tähän päivään saakka sen vedet palvelevat puhdistamalla suunnattoman väkijoukon sydämen, joka kerääntyy hänen vuosittaiselle juhlalleen.⁴¹

Raghavanin mukaan tämä ”nälkää näkevän *chandala*-perheen ruokkiminen” oli se tapahtuma, joka kanonisoi hänet ja synnytti hänen oman vuosittaisen festivaalinsa uudenkuun päivänä Kartika-kuussa (Marras-joulukuu).⁴²

Kenttätöni aikana Tiruvisainellurissa Sri Rama Krishna Bhagavatar, nykyaikainen nama-siddhantan harjoittaja, joka nykyisin oleilee Venkatesan uudistetussa talossa, kertoi minulle, että kannattajat voivat tunnistaa tämän asumisen vain suositusta juhlasta kaivolla uudenkuun aikaan Tamilin *Kartakai*-kuussa. Koska tämä 'kaivojuhla' on kestänyt hyvin pitkän aikaa, talo on pysynyt niiden legendojen keskuksena, jotka liittyvät viisaaseen, joka siellä asui yli 300 vuotta sitten. Niin kuin Sri Rama Krishna Bhagavatar sanoi: ”Me onnistuimme hankkimaan talon yhdessä kahden muun viereisen talon kanssa ja rakensimme tämän valtavan hallin ja lisäksi useita huoneita vierailijoille, jotka nyt tulevat mm. Euroopasta ja Amerikasta.” Marmorihalli, joka toimii palvelon ja bhajanoiden laulamisen virallisena tapahtumapaikkana, tuntuu ristiriitaisen modernilta Kaverijoen ajattoman kauneuden ja sen rantojen rehevän kasvillisuuden keskellä.

41 Raghavan, viitt., s. 63-64.

42 *Kuten edellä*. Kuitenkaan Raghavanin mukaan (katso liite 12 edellä) Venkatesan tässä tilaisuudessa koostamaa *Gangashtakamia* ei ole tallessa.

Meidän tulisi kuitenkin panna merkille, ettei Akkan teoksissa ole pienintäkään viittausta tähän keskeiseen tapahtumaan Gangan ilmestymisestä kaivossa. Hän selvästi tarjoaa hiljaisuutta tästä gurunsa aspektista; hän ei tahdo esitellä häntä tässä valossa; hän ylistää Venkatesaa laulu laulun jälkeen hänen ylevistä hengellisistä saavutuksistaan, muttei missään viittaa tähän 'ihmeelliseen' tekkoon. Se selviää hänen *oppari* ('laimeasta') levollisuudestaan Venkatesan kuoleman jälkeen, että Akka eli pidempään kuin mestarinsa ja hänen on täytynyt tietää tästä juhlitusta tapahtumasta. Koska advaitisti sitoutui Ykseyden peruseriaatteeseen, Akka ivasi kasti- ja puhtaustabuja useissa lauluisaan. Mutta viittaustakaan tähän kaivotapahtumaan, joka koskee tätä samaa aluetta, ei voida löytää hänen työnsä kokoelmasta.

Jos Venkatesan lapsilesken *mahavakyaan* opastamisen tapahtuma, tarkasteltuna miespuolisen puhdasoppisuuden kannalta, on hänen sukupuolikoodien sivuuttamisensa esimerkki, on 'kaivotapahtuma' samalla lailla oikeaoppineisuutta rikkova, koska se halveksii kastirajoitteita, jotka ovat hallinneet Intian sosiaalisia kehyksiä ja ajattelua jo vuosituhansia. Ja samalla kun tiedemiehet ja pyhimyselämäkertojen kirjoittajat ovat valottaneet kastillista laajuutta, he ovat täysin hiljaa sukupuolikoodien rikkomisestaan hänen opastaessaan Akkaa. Tämä tarjoaa ihastuttavan vastakohtan Akkan gurunsa esittelystä – hän pitää yllä täydellistä hiljaisuutta 'kaivotapahtumasta', mutta ilmaisee toistuvasti ja yksityiskohtaisesti opastetuksi tulemisestaan, toiminnasta, joka yhdellä iskulla vahvisti hänen tasa-arvoisuutensa Venkatesan miesoppilaiden joukossa traditiossa, jonka huomataan dominoiksi miehille päästä oppimaan ja luopumisen polulle sekä jyrkästi kielletyksi naisilta näiltä alueilta.

Joku saattaa myös epäillä (hieman heikosti), että 'kaivotapahtumasta' ei saata olla tullut suosittu ja legendaarinen Akkan elinaikana eikä hän siksi kiinnittänyt siihen huomiota; tai että hän ei ollut kiinnostunut esittelemään guruaan sellaisen 'magiikan' tuottajana (koska Vedanta ei rohkaise siddhien/ 'ihmeellisten voimien' esittämiseen Itseoivaltaneiden viisaiden toimesta). Olipa tilanne mikä hyvänsä, Akkan päätös jättää täydellisesti huomioimatta 'kaivotapahtuma' gurunsa kuvauksessa näyttää olevan tarkoin harkittu, sillä tämä käsittämätön aukko hänen tilittäessään mestarinsa persoonallisuutta ilmenee meille tänään lähes henkilökohtaisesti toteutettuna vasta-poispyyhintänä.

Kenttätyöni aikana tapasin myös jotakin sellaista hänen kotikaupunkinsa Shenkottain asukkaiden toimesta, jota voisi kutsua rinnakkaisen vasta-poispyyhinnän muodoksi koskien Akkan hahmoa. Kylä asettuu hyvin kastellulle maalle, sinitaivaan alle. Aareittain vihreitä riisiviljelmiä, kookos- ja palmulehtoja, runsaasti vettä ja kaksi pientä puroa, Hanuman *nadi* ja Kunderu *nadi* kiemurtelevat pitkin asutusta. Vain muutama kilometri Keralan rajalta Shenkottaita ympäröi Western Ghatsin alueen korkea metsäinen vuoristo; paikallisen legendan mukaan maineikkaat *siddhat* asuvat siellä hienoissa ruumiissaan. Kylä oli alkujaan osa Travancoren ruhtinaskuntaa. Kuitenkin kun Intian valtiot järjestettiin uudestaan kielelliselle pohjalle vuonna 1956, Shenkottai ja naapurikylät tulivat Tamil Nadun hallinnan alaisuuteen. Mr. Janardhananin, puhujan ja eläkkeellä olevan paikallisen opettajan mukaan, joka hankki paljon tietoa kenttätyöni aikana, paikalliset kutsuivat kyläänsä Chezhunkottaiksi 'viljavaksi paikaksi' mieluummin kuin Shenkottaiksi 'punaiseksi paikaksi'. Kylälle on tyypillistä maatalous kahden kierroksen riisisatoineen, sadonkorjuuiden ollessa maalisi- ja syyskuussa joka vuosi.

Shenkottain brahmineilla on *agraharamit* katujen kummallakin puolella. *Agram* kääntyy sanaksi 'ensimmäinen/ tärkein', edustaen täällä kahdesti syntyneitä brahmineja: *haram* kääntyy sanaksi 'köynnös'. Alueen ihmiset selittävät, että tämä *agraharam*, paikkana, on 'kuin viisaiden brahminien köynnös temppelin ympärillä'. Siellä on kaksi *agraharamiin* liittyvää temppeliä, vanhemman ollessa Shivan temppeli. Piirtokirjoitus paljastaa maan siirtyneen temppelille noin 750 vuotta sitten; rakennelmat tiettävästi ajoittuvat vielä aiemmaksi. Temppeli oikeasti näyttää muinaiselta Shivan/ Kulashekararin ja hänen puolionsa Dharmasamvardhini/ Aramkattanayaki kuvien mukaan. Dharmasamvardhinin pyhättö avautuu Amman Sannidhi Teruvu *agraharamiin* sellaisella tavalla, että he, jotka kulkevat kadun kauempaan päähän, voivat nähdä myös jumalallisen kuvan. Tämän *agraharamin* takana on Attankarai *agraharam*, joka tänä päivänä viittaa 'jokivarren tiehen'. Siellä on myös

Perumaltemppeli, joka on omistettu Mahavishnulle. Tätä temppeleä vastapäätä ole *agraharam* on nimeltään Perumal Sannidhi *agraharam*.

Näiden kahden talorivin välinen etäisyys toisistaan *agrahamissa* on hädin tuskin 20 jalkaa. Kasvillisuutta vailla olevat talojen julkisivut näyttävät karuilta. Kadut on puhdistettu ja jokaista taloa koristaa tuore riisijauho *kolam*. Taloissa on melko suuri avoin *tinnai* (etukuisti, jossa brahmiinit lauloivat vedoja ja järjestivät myös *pathhaloitaan* (kouluja lapsille, joissa vedoja opetettiin). Sata vuotta sitten lähes kaikki talot olivat olkikattoisia. Tämä päivänä monia taloja on parannettu nykykaisilla mukavuuksilla ja niissä *tinnai* on aidattu. Takapihoilla on laajat puutarhat, joissa kasvatetaan kaakao- ja banaanipuita, vihanneksia ja betellehtiköynnöksiä. Puutarha-alue suhteessa talon rakennuspaikkaan on paljon laajempi. Koska liturgista harjoitusta ei pihapiirissä enää suoriteta, naiset käyttävät *tinnaita* seurusteluun. Eräs nainen huomautti, että hänen nuoruudessaan naisilla ei ollut mahdollisuutta istua vapaasti talon ulkopuolella, koska vanhemmat miehet pitivät oppitunteja ja keskusteluja ja kadut kaikuivat vedalaisesta laulannasta. ”Valitettavasti tänä päivänä kuulemme *tinnaisissa* vain valitusvirsiä ja kärsivien naishenkilöiden moitteita tamilinkielisissä TV-sarjoissa,” hän huokaisi. Koska talot ovat kiinni toisissaan, asukkaat ovat hyvin tietoisia mitä naapureiden elämässä tapahtuu.

Joidenkin vanhojen talojen etuhuoneessa voi nähdä pienen aitauksen, jossa on matala ovi. Tämä on 'kuukautishuone', jonne entisaikoina perheen naiset pantiin syrjään noina joka kuukauden tiettyinä päivinä. Tälle alueelle näyttää tänä päivänä sijoitetun kaksi keskikokoista jääkaappia heidän sijastaan. Matala ovi ei salli heidän mennä suoraselkäisinä sisään; kun kysyin kuinka naiset menivät huoneeseen, minulle kerrottiin että he ehkä konttasivat. Vanhoina aikoina, kun kuukautista kärsivän naisen piti päästä ulos helpottamaan oloaan, hänen oli odotettava sopivaa aikaa, jolloin kaikki miehet olivat poistuneet etukuisteilta, jonne he normaalisti kokoontuivat päivittäin. Kuisti oli tyhjillään vain hetken aikaa illalla, kun miehet olivat lounaalla tai suorittamassa iltarituaalejaan. Jos naiset poistuivat huoneesta mistä syystä tahansa, heidän oli tiedotettava läsnäolonsa sanomalla ”Olen tulossa tätä reittiä ja olen saastunut”, sallien miesten pysyä puhtaina. Tänä päivänä nämä huoneet eivät ole käytössä. Ne tulivat jatkuvasti mieleeni kun käänsin Akkan pitkää laulua *Sri Vidya Shobhanam*, voimallista hengellistä vertauskuvaa, joka rohkeasti käyttää kuukautisia keskustielikuvana kritisoidakseen oikeaoppista uskonnollista ja sosiaalista käytäntöä.

Minulla oli mahdollisuus tutustua tarkasti Akkan taloon; tutkiessani tätä aluetta, minulle näytettiin kolmea eri taloa *agharamin* kolmen eri asukkaan toimesta. Monet uskovat, että Akka ei jalallaan astunut Shenkottaihin häneen kohdistuneen dramaattisen virallisen pannaan julistamisen jälkeen, joka tehtiin brahmisen lain valvojan toimesta [katso osa C alla].

Tällä alueella *agharameilla* on *bhajanai mantapamit*, joissa suoritetaan *nama-sankirtan* eli antaumuksellinen laulu. Tämän luultavasti organisoii tunnettu *nama-sankirtam*-kolmikko Sridhara Ayyawal, Sri Bodhendral ja Satguruswamigal. *Agharam* on julkista aluetta avoimen hallin tai katoksen muodossa. Sillä on neliönmuotoinen katos sisäpihan suorakaiteenmuotoisen ylempänä olevan keskuksen yllä. Tavallisesti *mantapamin* takana on suuri peepulpuu, jonka alla on useiden jumalluksien graniittisia patsaita. Näistä *bhajanai mantapamista* erillään Hanuman *nadi*- ja Kunderu *nadi*-purojen rannoilla seisoo myös kaksi muinaista *mantapamia*, jotka on tarkoitettu vaeltaville kerjäläisille. Paikallisen *agharamin* käytännön mukaan, kun kerjäläiset tulevat kokoamaan ruokaa (*bhiksha*), jonka kodinhoitajat lahjoittavat, he voivat pysyä täällä vain sen ajan mitä menee lehmän lypsissä (*godohanasamayam*): noin 20 minuuttia. Tämä sääntö on säädetty myös 900-luvulla kanonisoidussa tekstissä *Srimad Bhagavatam*.

Vielä viisikymmentä vuotta sitten brahminit käyttivät joitakin näistä *mantapameista* rituaaleihin, sellaisiin kuin vuosittainen uhmalauseremonia (*avani avittam*) elokuussa. Kunderu-*mantapam*, jossa Venkatesa todennäköisesti opasti Akkan, sijaitsee puolen kilometrin päässä rehevän riisipellon ja vesikanavien takana. Tämä *mantapam* on tänään ränsistyneessä tilassa ja sitä pidetään suurten kobrien kotina, jonka vuoksi paikalliset ovat sen enemmän tai vähemmän täydellisesti hylänneet. *Agharamin* naiset eivät ole koskaan vierailleet tässä *mantapamissa*. Joka tapauksessa naiset

eivät yleensä vieraile tällä puolen johtuen sen etäisyydestä heidän koteihinsa.

Oppaani tähän *mantapamiin* oli kahdeksankymmenvuotias paikallinen asukas, Sri Vanchinathan Iyer. Hänen ripeä kulkunsa vainioilla, kahluunsa läpi vesimassojen ja avun antamisensa varovaisia askeleita ottaen pitkin *varappuja* (väliharjanteita, jotka erottivat riisikentät toisistaan ja pidättivät vedet niiden keskellä) todistivat, että ikä ei haitannut hänen notkeaa ruumistaan ja terävää mieltään. Saavuttaessamme *mantapamin* auringonlaskun aikaan, samoihin aikoihin, kun Akkan kerrotaan saaneen opetuksen gurultaan, ihmettelin sitä tahdon lujutta, jota tämä avuton lapsileski osoitti, joka teki peruuttamattoman päätöksen uhmata perinteitä ja totella Venkatesan neuvoa hengellisen polun valinnan suhteen, toimintaa, joka Katha Upanishadissa on verrattu 'kävelemiseen partaveitsen terällä'.

Mantapamin takainen valtava puu, johon valaistunut ja vapautunut Akka viittaa lauluissaan (joskus peepulina, joskus banianina) seisoo kuin mykkä todistaja nuoren lesken dramaattiselle tapahtumalle, lesken, joka pirstoi kaikki sovinnaisuudet vastaanottaakseen upanisadisen *mahavakyan* vapautuneelta mestariltaan. Valtava puu oksat täynnä äänekkäästi sirkuttavia lintuja niiden asettueksa yöpuulle, valkeiden vesilintujen lento muodostelmassa riisipeltojen yllä, puron solina, hienoinen tuuli ja sitten äkkiä suunnaton, täydellinen hiljaisuus, kun aurinko alkaa vajota horisontin alapuolelle, loivat sanoinkuvaamattoman tyyneyden auran samoin kuin erikoisen hengellisen latauksen. Se oli sekä syvällisen liikuttavaa että käsittämättömän koskettavaa.

Sen hetken tunteet, seisominen juuri sillä paikalla, jossa lapsukainen Akka heittäytyi gurunsa eteen ja luovutti itsensä, ovat pysyneet mukanani. Kuitenkin, kun myöhemmin keskustelin Shenkotain asukkaiden kanssa Akkan opastuspaikasta, sekä *agrahamin* naiset että miehet osoittivat olevansa hämmästyneitä ja epäuskoisia *mantapamiin* tekemäni vierailun opetuksesta – erityisesti naiset, koska sekä nykyinen sukupolvi että heidän naispuoliset esivanhempansa eivät koskaan ole vierailleet siellä, ja erityisesti nuoremmilla naisilla, joille esitin satunnaisesti kysymyksiä, ei ollut mentaalista yhteyttä Akkaan vapautuneena *jnanina* nimenomaan tästä kylästä tai minkäänlaista kiinnostusta häneen historiallisena henkilönä. *Agrahamin* vanhemmat brahminimiehet, paitsi Shri Natesan Mama, eivät osoittaneet paljonkaan kiinnostusta Akkaan eivätkä siksi vaihtaneet näkemyksiä kansani. Kuitenkin Swami Gurukrupananda Swamjii, joka nykyisin asuu Shivananda Ashramissa Rishikesissä, oli aiemmin kertonut minulle, että hänen isänsä, joka oli Gangaikondanin *agrahamista* muutaman kilometrin päästä Tirunelvelistä, oli Vedantan tutkija ja opettaja, joka aina aloitti keskustelunsa Akkan lauluilla. Kaikki he, jotka tulivat opiskelemaan tai häntä kuuntelemaan, liittyivät hänen laulantaansa. Tässä tapauksessa miehet tuntuivat pitäneen aktiivisesti yllä traditiota.

Jotkut naiset lopettivat tiedusteluni hyvin lyhyeen kertoen, että koska Akka eli ”monia vuosia aiemmin”, he eivät tieneet hänestä tai hänen lauluistaan mitään. Muutama vanhempi nainen näytti minulle ystävällisesti muistikirjan, johon heidän edeltäjänsä olivat uskollisesti kirjanneet Akkan laulut. He tarjosivat minulle hyvin vieraanvaraisesti kahvia ja herkullisia *dosaita* ja lauloivat hyvin halukkaasti minulle Akkan lauluja. Naiset olivat muodostaneet bhajanaryhmiä pitääkseen Akkan ainutlaatuisen lausunnan elossa.

Kaksi vanhempaa brahmininaista (molemmat puolessa välin kahdeksaakymmentä) ja Janaradhan Sri (seitsemissäkymmenissä) tunsivat Akkan tarinan ja hänen laulunsa. Minulle oli suuri ilo kuunnella kahta vanhempaa naista, jotka yhä pystyivät laulamaan Akkan vedantalauluja muistista suurella innolla ja tunteella. Molemmat naiset olivat aikanaan olleet hyviä laulajia. Iästään huolimatta Ramalaxmi Ammal suoritti joustavasti ryhmätanssin *kollattam-* ja *kummimuotojen* ainutlaatuisia liikkeitä samalla kun lauloi Akkan lauluja. Hänen mukaansa vuosikymmeniä aiemmin, kun hän vielä oli nuori, valtava lamppu paloi joka ilta temppelin päähallissa ja naiset taputtivat käsiään ja tanssivat laulaen Akkan *Vedanta Kummia* ja *Advaita Kollattamia*. Vielä nytkin naiset suorittavat *kummia* ja *kollattamia* temppelin seremoniaalisissa tilaisuuksissa. Chellamma Mami (joka nyt asuu Varadaiyyanin kylässä lähellä Ayikudyä) oli Akkan tietämyksen kallisarvoinen löytö. Kirkassilmäinen, hyväntuulinen, ihailtavan pirteä ja selväjärkinen. Perinteisestä kasvatuksesta huolimatta hänellä oli omat käsityksensä ja oli aina valmis jakamaan omat tietonsa. Hän tunsu hyvin *Gitan* ja

Bhagavatamin ja on nykyään osallisena tehtävässä kirjoittaa *Srimad Bhagavatam* puhtaaksi *kummityyllillä*, jota on helppo käyttää lauletaessa ja tanssittaessa. Hän näytti minulle muistikirjaa, jonka sivuille oli hyvin siistillä ja hienolla tamililla kirjoitettu pyhä kirjoitus.

Chellamma Ammal oli oppinut Akkan laulut suoraan lapsuudestaan. Hän kuuli naisohjaajansa Kamakshi Pattin ('Kamakshi Grannyn') laulavan Akkan lauluja aikaisin aamulla, samalla kun tämä puhdisti talon kynnystä ja koristeli sitä *kolamilla*. Hän kuuli myös naisten laulavan näitä lauluja heidän suorittaessaan päivittäisiä askareitaan kuten keittäessä, pyykätessä, heiluttaessaan lapsiaan keinuissa, keinuttaessaan heitä uneen tuutulauluilla, heitä ruokkiessaan ja myös yhteisten keittiötöiden aikana kuten *papadeja* rullatessa, öljyä uutettaessa, keksejä tehtäessä, kosteassa ja kuivassa jauhamisessa, murskauksessa, kuorittaessa, yhteistyössä häitä varten, polttopajoja muotoillessa lehmälannasta, jne. Samalla kun naiset suorittivat kotitöitään, he myös sekä improvisoivat että lauloivat olemassa olevaa vedantateemaista sanastoa. Näin nämä keittiön yhdistetyt prosessit olivat kanava siirtää lauluja eteenpäin ja siirtää tietoa sukupolvelta toiselle, ja tästä johtuu, että Akkan laulut ovat säilyneet yli 200 vuotta. Tämä kiireinen, keskeytymätön, mutta silti täsmällinen keittiön tapa toimia, oli sen kaltainen tiedon 'koulu' (tavallaan rinnastettavissa miesvetoiseen viralliseen opetussysteemiin ulkopuolisilla *tinnailla*), joka tutustutti nuoremmat naiset advaitiseen symboliikkaan ja vertauksiin.

Näin Chellamma Mami oppi itse laulut kuuntelemalla ja matkimalla vanhempia naisia. Kamakshi Pattilla oli tapana laulaa Akkan lauluja ja toistaa hänen proosaansa kaiken aikaa kaikissa tilaisuuksissa. Kukaan ei tiennyt kuinka vanha tämä energinen 'mummu' siihen aikaan oli. Chellamma Mami muistaa häntä suurella ihailulla. Monet sellaiset viisaat 'mummut' siltä ja aiemmilta sukupolvilta tunsivat useimmat Akkan laulut ja siirsivät ne laulamalla muille naisille. Kanyakumarissa oli naispalvoja, joka toi laulut, joita hän oli koonnut elämänsä aikana ja pyysi Aiykudi Venkatarama Shastria julkaisemaan ne; tämä tehtiin vuonna 1953. Myös Chellamma Mami informoi minua toisesta vedantista nimeltä Lakshmi Ammal, Padmasani Ammalin oppilaasta, joka eli noin 50 vuotta sitten ja kirjoitti advaitisia teemoja sisältäviä lauluja paljolti samoin kuin Akka [katso jakso I edellä]. Mami on antanut minulle vanhan painoksensa Lakshmi Ammalin vedantisista lauluista henkilökohtaisen myötämielisyyden ja kannustuksen merkinä tutkimustani kohtaan; minulle tämä lahja on henkilökohtainen aarre.

Chellamma Mamin selitys Akkan elämästä eroaa muista versioista. Mamin mukaan Akka menetti vanhempansa hyvin nuorena ja hänen veljensä oli hänet kasvattanut. Tämä naittoi hänet viisivuotiaana asuinalueen brahminipojalle. Hänestä tuli leski lapsena ja puberteetti-ikä kului perinteisen leskeyden tukahduttavissa rituaaleissa. Eräänä päivänä tunnettu guru Shridhara Ayyawal vieraili Shenkottain kylässä ja antoi hänelle hengellisen opastuksen Sri Vidya *upasanaan* (Shaktin palvontaan). Jumalatar Bala Tripurasundarin lepyttämällä Akka saavutti erityisen voiman koota ja laulaa lauluja. Hän oivalsi myös Itsen, harjoiteltuaan ahkerasti mestarinsa ohjeistuksen mukaisesti. Hänellä oli muutamia naisoppilaita. Eräänä päivänä hän lähti Kuttralamin vuorille, jossa hän luopui ruumiistaan. Siitä lähtien hänen naisoppilaansa ovat levittäneet Akkan lauluja muille naisille.

Janardhan Sirin selitys Akkan elämästä tuntuu paljon uskottavammalta; kuitenkin on pakko huomioda, että kaikki tällaiset kuvaukset ovat luonteeltaan spekulatiivisia. Hänen mukaansa nimi 'Avudai' on tamilinkielinen muoto Gomati Ammanista, Sankaran Koilin temppelin jumaluudesta, joka on 40 kilometrin päässä Shenkottaista. Tämä suuri temppeli on omistettu Shivalle, hänen puolisolleen Gomatille ja Shankaranarayananille. Akka syntyi Shenkottain *agraharamin* brahmiseen perheeseen ja hänen vanhempansa kasvattivat häntä rakkaudella ja huolenpidolla. Hänet naitettiin hyvin nuorena naapurin pojalle; niin nuorena ettei hän tiennyt kuka hänen sulhasensa oli tai naimisiinmenon merkitystä. Pian talossa oli itkua ja kun hän kysyi synkkyyden ja kyynelten syytä, hänelle kerrottiin, että naapurin lapsi oli kuollut. Hänen välitön reaktionsa oli, ”Miksi itkeä niin katkerasti pojan vuoksi, joka on kuollut toisessa talossa?” Ensimmäisten kuukautisten aikaan hänelle oli opetettu leskeyden monet riitit kuten *tonsuuri* (pään ajelu), nilkkareen rikkominen, pakollinen valkoinen sari, pimeään huoneeseen karkottaminen, loppumattomat tehtävät ja elämän kestävä leimau-

tuminen pahaenteiseksi. Hän oli murheen murtama sen vuoksi, että sellainen klaustrofobinen alistaminen tuli olemaan hänen kohtalonsa.

Janardhan Sir kertoi minulle, että myös hän oli nuoruudessaan läheltä seurannut kuinka nuoria leskiä oli kohdeltu brahminien talonväkien toimesta. Leskiä pidettiin erittäin pahaenteisinä siitä perinteisestä traditiosta johtuen, että pelkkä heidän näkemisensä saattoi tuottaa sairauksia, jonka vuoksi heidän oli asuttava talon pimeissä sisähuoneissa ja pysyttävä sidottuna kodinhoidon tehtäviin. He nousivat aamulla ylös hyvin aikaisin mennäkseen joelle suorittamaan peseytymisensä, kylpynsä ja palasivat ennen kuin loput talonväestä nousi ylös. Sellaisissa niin kutsutuissa hyväenteisissä tilaisuuksissa kuten vihkimisessä nuoret lesket pidettiin täydellisessä eristyksessä niin ettei edes heidän varjonsa lankeaisi seremonia-alueelle. Sekä lapsettomien leskien että lapsileskien asema oli täydellisen sääliä. Poikkeuksetta vanhemmilla shenkottailaisilla naisilla, jotka eivät tieneet mitään Akkasta, oli kyynel silmissään, kun he puhuivat minulle pakotetun lapsileskeyden tyrannimaisesta harjoittamisesta. Kuten Meenakshi Ammal, 93-vuotias brahminirouva, joka nykyisin asuu Chennaissa, muistaa:

[...] monia vuosia sitten ...kun olin nuori ja vasta naimisiin mennyt, menin vanhempieni kanssa erään Shanakaracharyan [tärkeässä temppelekaupungissa] darshaniin... kun nostin pääni ylös nähdäkseni ryhmän, silmäni lankesivat pitkään, ehkä yhden furlongin (1/8 mailia) pituiseen tai pidempään jonoon brahminien lapsileskiä, jotka päät ajeltuina, valkaisemattomissa karkeissa saumattomissa puuvillasareissaan, päänsä ja ruumiinsa peitettyinä, otsillaan pyhää tuhkaa, odottivat Hänen Pyhyytensä darshania... minua puistatti... noihin aikoihin oli aivan yleistä, että jokaisessa perheessä oli vähintään kaksi tai kolme lapsileskeä. Nämä lapset oli opetettu keittämään, ruokkimaan [perhe], pitämään lapsia silmällä ja hoitamaan talossa kaikki vaikeat tehtävät kuten öljyn uuttaminen, jne... ja kun Sarada Bill [Child Marriage Restraint Act, 1929, kutsutaan myös nimellä Sarada Act] vahvistettiin, meiltä pääsi hiljainen helpotuksen huokaus ajatellessamme, että tyttölapsen vapautuvat tästä brutaalista käytännöstä...

Kuten 80-vuotias ei-brahmiini miesasukas Shenkottaissa muisteli:

Kun olin nuori, noin 65 vuotta sitten, kävelin eräänä päivänä lähelle *agrahamia*, jossa näin vihkiseremonian. Huomasin hilpeyden ja juhlallisuuden ja kun ilman mitään erityistä syytä nostin pääni ylös, näin terassilla talon nurkalla lukuisia lapsileskiä ajeltuina päineen ja värittömät valkaisemattomat vaatteet kiedottuina heidän päidensä ja ruumiidensa ympärille, kurkistelemassa ulos nähdäkseen vihkijuhlat ja kulkueen. Kun he huomasivat minun katselevan heitä, he juoksivat ja piiloutuivat jonnekin... koska ajateltiin heidän näkemistään pahaenteisenä. Leskeys oli kirous noina päivinä brahminien talouksissa... kukaan ei koskaan nähnyt noiden naisten tulevan ulos. Minulle kerrottiin, että he heräsivät paljon ennen auringonnousua ja menivät joelle kylpemään ja peseytymään. Ja noiden peseytymisten jälkeen he palasivat talon sisätiloihin.

Kuitenkin kun esitin tämän kysymyksen miespuoliselle eläkkeellä olevalle valtion virkamiehelle (brahmiini), joka asui *agrahamissa*, hän vastasi voimallisesti: ”Kertokaa minulle mitä väärää on lapsiavioliitossa! Ei mitään! Noina päivinä kaikki elelivät onnellisina, kaikki meni hyvin ja paljon helpommin. Ei ollut perheselkkauksia niin kuin nykyään...!”

Lopulta niiden kysymysten lisäksi, jotka aiemmin ilmenivät tässä luvussa erilaisista historiallisista, sosiologisista ja kulttuurisista äänettömyyksistä Akkan elämän ja olemassaolon ympärillä ja hänen vapautumisestaan gurunsa Shridhara Ayyawalin toimesta, ilmestyy myös perustavaa laatua oleva kysymys, joka koskee Akkan harjoittamaa omaa harkittua itsesensuuria. *Yhteenkään* hänen lauluistaan ei liity mainintaa hänen omasta elämästään, lukuun ottamatta keskeistä tapahtumaa, jossa hän dramaattisesti kohtasi gurunsa, jota seurasi hänen gurunsa opastus Advaitan polulle, hen-

gellinen muuttuminen ja Itsen saavuttaminen sekä ikuinen vapautuminen jälleensyntymisen, surun ja harhan pyörästä. Yksikään Akkan omaelämäkerrallisista lauluista ei sisällä viittauksia hänen syntymäänsä, lapsuuteensa tai kärsimyksiin, joita hän kävi läpi lapsileskeydessään perinteisen klaustrofobisen kehyksen sisällä, perinteen, joka piti häntä pahaenteisenä, ei-toivottuna ja leimattuna; eikä hän ainoassakaan laulussa viittaa syntymäkotiinsa, syntyperäänsä, sukulaissuhteisiinsa, jne.

On kuitenkin huomattava, että henkilökohtaisesti harjoitettu hiljaisuus ilmenee usein omaelämäkerrallisissa hengellisissä tarinoissa, olipa ilmaisun muoto mikä hyvänsä – kaikkien elämäntapahtumien tarkoituksellinen poissulkeminen lukuun ottamatta muutamaa ydintietoa, jotka 'henkilö' haluaa muistettavan, kuten Akkan tapauksessa. Kuten Advaitatradition viisas, hän oli täysin välinpitämätön siitä, että hänen elämänsä merkittiin suoraan kronologiaan. Ainut tapahtuma, jota hän piti merkittävänä ja toistamisen arvoisena, oli hänen mestarinsa kohtaaminen, joka vapautti hänet. Akkan päähuolenaiheet ovat sellaisen vapautumisen mahdollisuus *jokaiselle*, sukupuolesta, kastista ja uskosta riippumatta; sellaiselle polulle lähtenyt hakijaa kohtaavat kamppailut; ja *atma-jnanan* (Itseoivalluksen) kautta saavutettu lopullinen autuus.

C. Akkan Hengelliset Laulut

Kaikissa lauluissaan Akka mainitsee 'Shri Venkatesan' nimen guruna, joka lahjoitti hänelle erikoisen opetuksen, joka välittömästi ja lopullisesti vapautti hänet syntymän ja kuoleman kierrosta. Hänen ensimmäinen kohtamisensa gurunsa kanssa on kiehtova tarina. Saatuaan kutsun Travancoren (jonka tunnistaminen on epävarmaa) kuninkaalta, Venkatesa käveli sinne Kumbhakonamista vierailen monissa paikoissa ja levittäen *namafilosofiaa*. Matkalla, 'laulaen ja tanssien' Jumalan nimeen, hänet oli *agrahamin* brahminien toimesta toivotettu tervetulleeksi Shenkottaihin. Kun hän ohitti taloa, jonne Akka oli suljettu, jonka kynnystä ei oltu puhdistettu eikä koristeltu tavanomaisella *kolamilla* lapsilesken pahaenteisyyden vuoksi, hänen jalkansa alkoivat vapista. Hän seisoi siinä laulaen ekstaattisesti Jumalan nimeä. Akka lensi ulos talosta kuin nuoli, jonka taitaväkätinen jousimies ampuu, valahti itkien hänen jalkoihinsa ja rukoili häntä pelastamaan hänet hänen kohtaloltaan. Venkatesa pyysi armollisesti häntä olemaan huolehtimatta ja tulemaan illalla jokivarren *mantapamille* saamaan opastusta.

Sivulliset kauhistuivat Akkan röyhkeydestä ja työnsivät hänet takaisin taloon. He menivät tapaamaan mestaria ja moittivat häntä lapsilesken rohkaisusta sanoen, että hän ei ollut sopiva saamaan minkäänlaista opastusta keneltäkään, kaikkein vähiten pyhimykseltä. Venkatesan oletetaan vastanneen, ”Jos hän ei ole sopiva, silloin kukaan tässä kylässä ei ole sopiva mihinkään. Halu tietää Totuus on ainut tunnusmerkki tietoon; epäoleellista on henkilön ruumiillistuman luonne, mieheys, naiseus, leskeys tai naimisissa oleminen.”

Kauhistuneet *agraharamin* brahminit uhkasivat Akkan vanhempia julmilla seurauksilla jos heidän tyttärensä menisi illalla ulos etsimään opastusta. Tästä kaikesta välittämättä Akka onnistui pakenemaan vankeudesta, saapui *mantapamille* ja otti vastaan Venkatesalta upanishadisen *mahavakya Aham Brahmsmin* ('Minä olen Brahman') [katso Kääntäjän Huomautus tämän kappaleen lopussa]. Totunnaisesti, tätä itsestään selvää opetusta pidettiin korkeakastisten miesluopujien etuoikeutena; sitä ei annettu naisille ja kiellettiin erityisesti nuorilta naisilta ja lapsileskiltä. Kuitenkin Venkatesa ohitti kaikki tavanomaiset sukupuoli- ja sosiaalirajat opastaakseen Akkan advaitan polulle. Sellainen tapahtuma, hengeltään todella advaitinen, on vailla vertaa advaitisen tradition taltioidussa ja tai suullisessa historiassa; vastavuoroisesti Akkan kiintymys Venkatesaan on yhtä palavaa kuin se on syvää. Guru ei ainoastaan vapauttanut häntä perinteisen leskeyden, uskonnollisten tabujen ja rituaalien piinasta ja kasti- ja sukupuolihierarkian ahtaista rajoista vaan keskeisimmästä ja ehkä kaikkein voimakkaimmasta inhimillisestä harhasta, itsen samaistamisesta ruumiiseen.

Koska ei ole olemassa historiallista todistetta siitä, että Venkatesa olisi opastanut vedantina tai kirjoittanut advaitan tekstiä, Akkan asettaminen tälle hengelliselle polulle on erityisen outoa.⁴³

43 Joku saattaa päätellä, että koska Venkatesa oli Sadashiva Brahmendran, suuren advaitistin aikalainen, joka asui Kaverin rannoilla,

On huomion arvoista, että hänen *Sahendravilasaminsa* jokaisen laulun lopussa hän väittää olevansa pätevä kaikissa shastroissa, erityisesti Nyayassa, vaikka yhtäkään hänen Nyaya-teostaan ei ole tullut päivänvaloon.⁴⁴ Tämä ei kuitenkaan sulje pois sitä mahdollisuutta, että hän opasti Akkaa *mahavakyoilla*, jotka ovat keskeisiä vedantan menetelmään.

On tarpeetonta sanoa, että Akkan ei sallittu enää palata *agrahamiin*, mutta nyt hän ei enää välittänyt tästä muodollisesta pannasta. Venkatesa salli hänen liittyä seuraansa Travancoren kuninkaallisia seremonioita varten. Palatsin naiset eivät hyväksyneet sitä, että nuori lapsileski oli osana hänen puhtaasti miespuolista seuruettaan. Mutta Venkatesa vakuutti, että Akka oli *jnani* eikä tavallinen nainen. Hän todisti tätä julkisesti panemalla Akkan suorittamaan Shivaratrin palvonnan, joka oli myönnetty kuninkaan toimesta hänelle itselleen. Seremonialliset kultaiset bilwalehdet hankittiin *pujaa* varten, jonka Akka suoritti suurella keskittyneisyydellä; seuraavana aamuna hän keräsi kultaiset lehdet yhdessä kuihtuneiden kukkien kanssa ja heitti ne läheiseen jokeen. Tämän tapahtuman, jossa Akka ei tee eroa tavallisten kukkien ja arvokkaiden kultalehtien välillä, Venkatesa julistaa esimerkiksi täydellisestä intohimottomuudesta.

Akkan oletetaan elelleen useita vuosia Kaverin rannalla lähellä mestariaan, kokien lopullisen *advaitisen* totuuden. Hän alkoi laulaa lauluja tästä ylevyyden tilasta. Hänen syvän *samadhin* tilansa on legendaarinen. Kerran kun hän oli mietiskelemässä Kaverin rannalla, syntyi tulva ja kaikki Venkatesan oppilaat juoksivat pakoon henkensä kaupalla. Akka pysyi kuitenkin täysin ympäristöstään tietämättömänä; raporttien mukaan kuohuva joki kasasi mutaa keoksi, saaden aikaan saaren niin että hän saattoi jatkaa mietiskelyä keskeytyksettä. Kuitenkin hänet tunnettiin myös *unmatthana* (joka vaelteli kuin mieletön nainen); hän kirjoitti laulunsa samalla kun oli tässä hengellisen humalan tilassa. Muutamat naisoppilaat, luultavasti leskiä, liittyivät hänen seuraansa, kun hän oli jumalallisen päihtymyksen tilassa; he seurasivat häntä, oppivat hänen laulunsa ja siirsivät tämän aarten muille naisille.

Hänen 'katoamisensa' legenda kertoo, että hän kertoi seuraajiensa kolmelle läheisimmälle oppilaalleen paikasta nimeltä Kuttralam; ja kun he yhdessä kiipesivät Shenbagan putouksille, hän ilmaisi heille, etteivät he seuraisi häntä pidemmälle. Hän käveli yksin eteenpäin palaamatta enää koskaan. Hänen oppilaansa odottivat häntä kauan ja etsivät sitten häntä, mutta Akkasta tai hänen ruumiistaan ei löytynyt jälkeäkään. Näin ainut osoitus Akkan henkilöstä ovat hänen laulunsa, jotka opetettiin nuorille naisille ja pidettiin näin kierrossa. Näin hänen lauluistaan tuli vähitellen osa jokaista kotitaloutta ja oli ehkä aikoja, jolloin kaikki brahmini kodinhoitajat Tirunelvelin alueella lauloivat hänen laulujaan. Ja laulu laulun jälkeen hän kutsuu ja ylistää Venkatesaa.

Akka viittaa Venkatesaan *shravanadatanaan*, t.s., hänenä, joka tarjosi hänelle vedantan tekstien merkityksen. Hän toistaa sitä, että hän oppi kanoniset tekstit *Prasthanatrayabhashyat*⁴⁵ ja *Panchadashin*,⁴⁶ samoin kuin Mimamsan, Samkhyan, Nyayan, Buddhismin ja Charavakan filosofien perusteet gurultaan. Hänen Venkatesasta välittämänsä kuvaus kertoo, että tämä oli monikasvoinen älykkö, joka oli perehtynyt hyvin kaikkiin *darshanoihin* (tekstillinen todiste hänen monipuolisuudestaan on löydettävissä hänen teoksestaan *Sahendravilasam*, joka ylistää Marathakuningas Sahajia samoin kuin hänen ihastuttavista hymneistään, jotka ylistävät Shivaa ja Krishnaa).

Akkan laulut kuvailevat hänen hengellisen autuutensa kokemusta ja ilmaisevat jatkuvasti sitä syvää kiitollisuutta, jota hän tuntee guraan kohtaan, joka mahdollisti hänen oivaltaa Itsen. Hänen suuri velallisuutensa ja muuttumaton kiintymyksensä guraan kohtaan voidaan nähdä siinä tosi-seikassa, että 'Shri Venkatesa' ilmenee korostettuna ilmauksena kaikissa hänen lauluissaan. *Vedanta Kummissa* hän viittaa häneen ”Minun *upadesani* (oppaani) Guru Venkateswarar”. Lyhyessä laulusa, joka alkaa ilmauksella *Tannai-arinten*, Akka julistaa, ”Olen opiskellut ahkerasti Venkatesan koulussa, jossa mestari tietää kuinka suljetaan ovi vasten varastelevaa mayaa!” Laulusa *Ekantamaka*

hän saattaa spekuloida, että tämä viisas opasti Venkatesan vedantaan.

44 Katso Raghavan, viitt., s. 68.

45 *Prasthanatraya* viittaa filosofian kolmeen klassiseen tekstiin; *Brahama Sutraan*, *Upanishadeihin* ja *Bhagavad Gitaan*. Shankara kommentoi kaikkia näitä kolmea tekstiä samoin kuin muut opettajat kuten Ramanuja, Madhva, jne.

46 *Panchadashi* on viisas Vidyaranayan 1400-luvulla kirjoittama vedantinen teksti.

Iruntu hän kutsuu tätä '*shravanadataksi*', häneksi, joka välittää opetuksen keskustelujen avulla.
Pantitan Kavissa hän ilmoittaa:

Minut, pitkän aikaa kärsien
Ikään kuin vallihaudalla ympäröitynä,
Vapautettiin!
Niin kuin joku pelastuu palavasta palatsista auttavalla kädellä;
Niin kuin joku joka, hukkumaisillaan tulvivan joen ryöppyyn,
Vedetään rantaan ja virvoitetaan auttavalla kädellä;
Niin kuin joku joka, ollen tuhoutumisen partaalla
Murheen valtavan metsäpalon toimesta,
Pelastuu –
Sinä helpotit minun lopullista vapautumistani
Äärettömällä laupeudellasi!
Tämä yksi uroteko riittää!

Akka käyttää hyväkseen myös eroottista vertausta kuvatakseen sitä kiihkoa, jota hän tunsi hengellisenä siteenä guruunsa. *Vedanta Vandun* päähenkilö lähettää mehiläisen sanansaattajanaan Tiruvisainalluriin, paikkaan, jossa hänen mestarinsa asuu, ilmaistakseen erossa olemisensa tuskaa:

Oi mehiläinen, ryhdy sanansaattajakseni....
Kaikista salaisista paikoista kaikkein salaisin,
Tiruvisainallurin puhdistettu maa
On kaikista pyhitetyin, kaikkein paras!
Kerro hänelle (gurulle) kuinka mieleni
Kaipaa yhtyä häneen!
Kuuntele huolella mitä hän sanoo,
Ja tule takaisin ja kerro minulle kaikki...

Vedanta Leelan päähenkilö kanavoi tämän kaipuunsa mestariaan kohtaan ainutlaatuiseksi ilmaukseksi, joka on samalla kertaa sekä aineellinen että vertauskuvallinen:

Pallavi

Olen hullaantunut rakkaudesta!
Olen hullaantunut rakkaudesta Venkatesa Swamiin!

Anupallavi

Olen hullaantunut rakkaudesta!
Käsittämättä, kuljeksin ympäriinsä
Etsien hänen *leelaansa*!
Hyväntahtoinen Herra Venkatesa,
Joka kulkee läpi *panchakoshien* –
Olen hullaantunut rakkaudesta Häneen!

Charanam

Kuulehan tätä Oi neitsyt!
Kaikki ajattelu katoaa ja halu tulvii esteettä!

Minä haltioidun vahvoista himokkaista tunteista
 Tähän ruumiin Todistajaan,
 Eroottisten leikkien mestarilliseen Leikkijään!
 Kuinka voin ikinä selittää
 Nautinnon Instrumentin,
 Joka on Tietoisuus, Korkein Tietoisuus,
 Se, joka nauttii seksuaalisesta flirtistä!

Minä haltioidun rakkaudesta!
 Minä haltioidun rakkaudesta Venkatesa Swamiin!

Kuulehan tätä Oi neitsyt!
 Siitä päivästä saakka kun hän tarttui käteeni,
 Egoraiskattuna minä riemuitsin
 Arvoni ryöstössä.
 Niin pian kuin kävin makuulle minut pakotettiin
 Hylkäämään kaikki vaatteeni.
 Minä aloin nauttia
 Autuuden ambrosiasta.

Minä haltioidun rakkaudesta!
 Minä haltioidun rakkaudesta Venkatesa Swamiin!

Oi neitsyt, mieleni saadaan sopimaan todellisiin syvyyksiinsä!
 Oivalsin Äärettömän Tietoisuuden liikkumattoman ruumin sisällä
 Niin kuin loputtoman taivaan suljettuna saviruokkuun.
 Nähdessäni Hänen kaiken sisäänsä sulkevan *leelan*
 Olevan pelkkää Häntä,
 Olen iäti päihtyneenä Hänestä,
 Oi neitsyt! Oi leidi!

Laulu *Vedanta Tandikai* tuo gurun esiin ylivoimaisesti vahvimpana julkisena läsnäolona:

Pallavi

Kuulehan!
 Urhoollinen guru Venkatesa on tulossa!
 Oi sinä, joka olet paikalla: pidä hänestä huolta!
 Oi *jiva*, etsi hänet käsiisi ja heittäydy hänen eteensä!

Anupallavi

Oi sinä, joka olet paikalla, huomaa
 Tämän uskalluksen ruumiillistuman lähestyminen!
 Voitettuaan raivoisan myrskyn
 nimeltä 'kiihkeä filosofiija',
 Voitokas, nostettuna nyt kuninkaalliseen kantotuoliin, hän tulee!

Charanam

Siellä hän tulee, tanssien ja laulaen
 Yhdessä kuuden nuoren neitsyen nimeltä *tattvat* kanssa
 Rummunlyöntien ja huilujen tahtiin!
 Siellä hän tulee, pitäen miekkaa
 Nimeltä *shruti*, *yukti* ja *anubhava*
 Näyttääkseen mielettömille typeryksille suuntaa kohti vapautumisen polkua!

Siellä hän tulee, kertoen jivanmuktista
 Heille, jotka ovat luopuneet
 Harhasta 'Minä olen ruumis'!
 Hän tulee vapauttamaan heidät,
 Jotka janoavat tietoa,
 Ja jotka ovat hyvin valmistautuneet!
 Siellä hän tulee, muuttumattomin ohjein
Sutrista, Gitasta, Upanishadeista,
Shastroista, neljästä Vedasta!

Siellä hän tulee, äänekkäästi vakuutellen,
 Että kaikkien epäolennaisten ominaisuuksien kieltämisen jälkeen
Neti-neti-menetelmän avulla,
 Se, mitä jää jäljelle, on Pohjimmainen Oleminen –
 Ja se yksin on Totuus!

Siellä hän tulee, alati päihtyneenä
 Brahmanin Korkeimmasta Autuudesta,
 Hänen jumalainen, juovuttava hymynsä
 Orjuuden ja vapauden tuolla puolen!

Siellä hän tulee, tanssien sävelmää
 Miljoonien vapautuneiden viisaiden laulamaa,
 Kaikkien tanssiessa, ja kaikki humaltuneena
 Brahmanin päihdyttävästä autuudesta!

Lyhyessä laulussaan *Atma-jnana-valaikulle* Akka tekeytyy guraaan väheksyväksi, valittaen kohtalooan, johon hän on tämän pudottanut Itsetiedon verkkomaiseksi kudotussa pesässä. Hän ei pysty pakenemaan 'julmaa kohtalooa'; kaikki tämä johtuu siitä, että hän heräsi eräänä onnettomana aamuna päyilemään guru Venkatesan lootuksenkaltaisia silmiä. Toisessa lyhyessä laulussa, joka alkaa ilmauksella '*Porumai Taarum Amma*', joka on osoitettu jumalatar Kalyanille, Akka ilmaisee tuskan ja raivonsa pahennusta herättävälle juoruilulle.

Suulliset selitykset muodostavat jonkinlaisen yhtenäisen vaikutelman Venkatesasta – esimerkiksi sen, että hän käveli pitkiä matkoja levittääkseen nama-siddhantaa. Akkan laulut ovat myös Venkatesan ja hänen persoonansa tuntemisen lähteitä. Me opimme hänen pitkästä lauludraamastaan *Chudalai Kummi*⁴⁷ (perustuu *Yoga Vasisthan* tarinaan Chudalasta, nais-vedantista), että guru kuului Vadhula *gothaan* (brahmiiniseen kehityslinjaan). Tätä seikkaa ei löydy Venkatesan historiallisesta aineistosta. Akkan laulu *Vedanta Vandu* tarkoittaa, että tämä eli paikassa nimeltä Tiruvisainallur.⁴⁸ Akkan mukaan Venkatesa ehdoin tahdoin valitsi talonomistajan elämän, sen jälkeen kun koki Itsen kaikkivaltiaana.⁴⁹ Tiedämme myös, että hän eli guraaan kauemmin, kun hän valitti tämän poisme-

47 Katso Swami Nityananda Giri (ed.), *Shenkottai Sri Avudai Akkal Padal Tirattu* (Thapovanam: Sri Gnananada Niketan, 2002), s. 46.

48 *Edell.* s. 260.

49 *Edell.* s. 46.

noa pitkässä *oppari-* ('valitus-') laulussaan *Anubhogaratnamalai*.⁵⁰ *Chudalai Kummissa Akka* väittää, että kuolemansa hetkellä Venkatesa siunasi häntä omalla näyllään.⁵¹

Omaelämäkerrallinen tapahtuma, joka ilmeni kaikkein useimmin Akkan lauluissa, on hänen gurultaan saamansa salainen opastus upanishadiin *mahavakyoihin*⁵² itsetutkimuksen pohjimmaisena hengellisenä suuntana ja menetelmänä. Mikä käytäntö sai Venkatesan, viisaan, joka selvästi yhdistettiin nama-siddhantatraditioon, valitsemaan Akkan opastamisen advaitisella tavalla? On paljon mahdollista, että mestari opasti hänet mietiskelyn harjoitukseen nama-siddhanta tekniikan avulla. Akkan useat laulut viittaavat hänen hengitystekniikkojen tuntemukseensa, joita käytetään mielen tasapainottamiseksi ja hiljentämiseksi; hän vastustaa sopimattomia ja opastamattomia tekniikoita. *Mahavakyanirnayam*, Akkalle määritelty essee säätelee erityiset *asanat* (joogiset asennot) ja hengitysharjoitukset, jotka tähtäävät keskittymisen voiman kehittämiseen ja selvittää hengityksen ja mielen välistä suhdetta. Akkan mukaan *pranayaman* (hengityksen hallinnan) tekniikka yhdessä oikean *pravana-* tai *Omkara-* (sointuvan alkuperäisen pyhän tavun äänen) mietiskelyn kanssa voi tuoda esiin lopullisen tiedon. Koska useimmat gurujen oppilailleen antamat tekniikat on spesifioitu jokaisen oppilaan luonteen ja hengellisen kypsyyden mukaisesti, niitä ei ole dokumentoitu tai ne eivät ole julkisissa tallenteissa. Me voimme hyvästä syystä olettaa, että Venkatesa, nähdessään Akkan hengellisen kypsyyden ja sitoutumisen, ei opastanut häntä ainoastaan *mahavakyojen* vaan myös erityisen mietiskelytekniikan avulla, joka sisälsi joukon hengitystekniikkoja. Laulussa, joka alkaa säkeellä '*Pranavam, pranavam enru*', joka kohdistuu rituaaleihin voimallisessa ja ivallisessa muodossa, hän ilmoittaa:

Pallavi

Oi jiva! Älä pelkästään paapata ”*Pranavam! Pranavam!*”⁵³
Ymmärrä mitä se merkitsee ja ole huolellinen!

Anupallavi

Turvautuen
Niiden viisaiden mestareiden jalkoihin, jotka tuntevat *pranavamin*,
Opi *pranayama* Oi jiva!

Charanam

Jos *pranayamaa* harjoitetaan
pranavan ymmärryksellä,
Ei ole tarvetta
Kokea jatkuvia syntyviä ja jälleensyntyviä!
Jos tahdot ymmärtää *pranavan*,
Hanki *samadhi*, joka sulauttaa sinut Brahmaniin,
Löydä *pranava* ja tartu siihen näppärästi, Oi jiva!

Älä pelkästään paapata ”*Pranavam! Pranavam!*”....

Älä käytä laskelmoivia tapojasi
Harjoittaaksesi pyhää *pranavamantraa!*

50 *Edell.* s. 178-85.

51 *Edell.* s. 46.

52 Akka toteaa *Advaita Mei Jnana Andissa*, että hänet opastettiin *mahavakya* '*Aham Brahmasmiin*' peepulpuun alla.

53 *Pranavam* on ikivanha äänne *om*, joka koostuu kolmesta tavusta: 'A', 'U' ja 'M'. *Mandukya Upanishadissa* on näiden *Omkaran* pyhän resonoinnin tavujen merkityksen selitys.

Mantrat, joita ei ole sisäistetty syvällisesti, ovat täysin turhia!
 Tuletko koskaan saavuttamaan *mantra siddhiä*
 Sallimalla mielen ravata kaikkiin suuntiin
 Samaan aikaa kun pidät kiinni nenästäsi
 (kastautuessasi pyhiin vesiin)?
 Tuleeko viisas mestari, joka tuntee *pranavamin*
 Koskaan paljastamaan sinulle Totuutta, Oi jiva?

Älä pelkästään paapata ”*Pranavam! Pranavam!*”....

Voiko omkara koskaan lähestyä sinua *ahamkaran* läsnä ollessa?
Ahamkaran hylkääminen vahvistaa *pranava* Omkaran!”
 Vetämällä mielen ulos *anahatasta*,
 Tulet värähtelemään yhdessä Omkaran päättymättömän *dhvanin* kera!

Älä pelkästään paapata ”*Pranavam! Pranavam!*”....

Oi jiva! Voitko sinä (ilman viisaan mestarin apua)
 Nujertaa levotonta mieltä?

Harjoita hengityksen hallintaa ja näin alista mieli!ⁱⁱ
 Jos puristat mielen *pranavamin* lävitse
 Tulet varmasti kuulemaan *pranavan* voitonrummun!

Älä pelkästään paapata ”*Pranavam! Pranavam!*”....

Harjoita kolmekymmentäkaksilukuisen *purakan* avulla,
 Kaksinkertaista *kumbhaka* ja kolminkertaista *rechaka* –
 Jos harjoitat näin seitsemän tai kahdeksan päivää
 Sinä täydellistät hengityksen hallinnan tavan:
 Siksi, älä teeskentele!

Älä pelkästään paapata ”*Pranavam! Pranavam!*”....

Sinun kaksikymmentäyksituhatta ja kuusisataa hengitystäsi –
 Älä heitä niitä hukkaan ja soimaa sitten itseäsi!
 Tämä arvoton ruumis ei saata tietää missä se voi kuolla kupsahtaa.
Pranayaman avulla koe Sadashivan
 Ilmestys, Oi jiva!

Älä pelkästään paapata ”*Pranavam! Pranavam!*”....

Älä heitä aikaasi hukkaan
 Mumisten ja nuristen, ”Unettaa... minun täytyy nukkua...!”
 Sinä hullu, se on Autuutta Absoluuttista
 'Nukkua' uinailematta!
 Ennen kuin karkeat (elementit) murentuvat ja mädäntyvät,
 Paljasta hienot vakaalla harjoittelulla:
 Löydä pelastava *pranava*, Oi jiva! (7)

Älä pelkästään paapata ”*Pranavam! Pranavam!*”
Ymmärrä mitä se tarkoittaa ja ole huolellinen!

Tämä hengellisen kurin runomuotoinen kehittäminen vihjaa, että sellaisten harjoitusten ankara harjoittelu oli osa gurun hänelle antamaa opastusta. Koska opastukseen liittyvät toimintaohjeet ovat gurun ja oppilaan välistä salaisuutta, yksityiskohtia hänen muodollisesta liittymisestäään advaitaan ei koskaan tulla tuntemaan. Kuitenkin, harkitessamme *namasampradayan* ja advaitan hengellisten päämäärien välistä läheistä filosofista samankaltaisuutta, voimme päätellä (melko varmasti) Akkan työn rungosta, että Venkatesa, sekä nama-siddhantan että vedantan suuri mestari, opasti hänet advaitisen hengellisyyden muotoon, joka pyrkii ylittämään kaikki nimien ja muotojen kategoriat.

Kuten aiemmin mainittiin, Akkan kuvauksessa gurustaan ja tämän elämästä esitettyjen pyhimyselämäkerrallisten kuvausten välillä on kummallinen ristiriita. Akka näkee Venkatesan aina *advaitina*, joka on täydellisesti sitoutunut vedantan polkuun. Monissa lauluissaan, esimerkiksi *Bhერი Nadamissa* ['Kosmisen Rummun Ääni'], hän viittaa häneen itsesäteilevänä valona.⁵⁴

Valaistunut, uljas, suunnattoman syvälinen,
Virheetön mestari Venkatesan,
Vapaana (praktin) gunista,
Vapaana ilmoituksista ja kirjoituksista,
Vapaana oppineisuudesta ja järkeilystä,
Vapaana ajan ja avaruuden kaavioista,
Iäti uppoutuneena Itseen
Kaikkien järkeilyn alueiden tuolla puolen,
Yhdistyneenä Tietoisuuteen
Yhtä erottamattomasti kuin vesi vilpoisuudestaan,
Vapautettuna ajatuksista,
Iäti nauttien Itsestä,
Tietoisuuteen sisältyvä Valo,
Kaiken juuripaakku, virheetön Valo,
Sat-chit-anandan todellinen kokemus,
Tahraton, ääretön, Korkein Tietäjä
Joka ylittää kaiken täällä puhutun...

Yksikään Akkan tallella olevista lauluista ei viittaa Venkatesaan nama-siddhantana.⁵⁵ Hänen mukaansa Venkatesa opetti vedantan pyhiä kirjoituksia ja oli mestari irrottamaan tiedon miekalla oppilaidensa sitoutumia. Hänen *Anubhogarattinamalaissaan* ('valitusvirressään'), joka valmistui sen jälkeen, kun hän oli kuullut palvomansa gurun poismenosta, ei ole viittausta Venkatesaan *namasan-kirtanin* ammattilaisena – häneen vedotaan hartaasti kautta koko laulun loistavana vedantina, joka koostuu väittelyistä ja oppilaidensa ohjauksesta:

(Oi mestari!)
Etkö palaa
Edes, kun Brahminiin uppoutuneet ihmiset saapuvat tänne?
Kun he matkustavat hyvin kaukaa (tapaamaan sinua)?
Kun he tulevat tosi kaukaa palvelemaan sinua?

(Oi mestari!)
Etkö palaa

54 Katso Swami Nityananda Giri, viitt., s. 209, 226, 228, 230 ja 239.

55 Akka kuitenkin viittaa joogiluokkaan nimeltä Siddhantajoogit. Olen epävarma tästä viittauksesta. Katso *Sri Vidya Shobhanam*, Swami Nityananda Giri, viitt., s. 171.

Jos (minun) on määrä omaksua kaikki Upanishad *bhashayat*,
 Kaikki *upadesa shastrat*, *Gitan*,
 Kuuluisat *Panchadashin* ja *Brahma Sutr*at?
 Etkö palaa,
 Riippumatta siitä mitä saatan opiskella tai olla opiskelematta?

Etkö omaksu vielä edes yhtä ruumista ja ilmesty meille?
 Etkö edes kerran vielä ota syntymää ja ilmesty meille uudestaan?

(Oi mestari!)
 Niin kuin entisaikoina, alueella,
 Joka lähentelee Korkeinta Tietoisuutta,
 Vapautumisen *pialilla*,
 Valtavan hallin sisällä, jossa me luemme vedantaa,
*Chavadin*⁵⁶ kynnyksellä
 Jossa opetit meille *tattvat* –
 Etkö palaa sinne
 Neuvomaan meille Totuuden?

Kolam piirretään
 Keskelle hallia.
 Lamppu syttyy.
 Sen kaunis liekki lepattaa.

Kun hopeiset valot loistavat, vedantit saapuvat.
 Kun kultaiset valot hohtavat, oppineet *shastrit* saapuvat.
 Kun keltaiset valot kimmeltävät,
 nuo Brahmaniin imeytyneet saapuvat.
 Halli täyttyy ääriään myöten Brahmanin tietäjistä ja tuntijoista.

Lukemattomat määrät
 Yhteen kokoontuneita *purvapaksheja* asettuu alueelle.
 He haastavat meidät näyttämään toteen advaitan arvon.
 Mimamsakat tahtovat havainnollistaa omaa näkökulmaansa.
 Logistikot kastelevat kaikki kuivan perustelunsa rankkasateella.
 Bhatta Mimasakat, iäti vedantasta huolissaan,
 Odottavat esittääkseen ideologiset perustelunsa.
 Skeptikot haarniskoituvat erheelliseen perusteluun
 Keskeyttäen jatkuvasti, työntäen kaikkia sivuun.
 Mikä ympärillä seisova kriitikoiden kirjo,
 Joka turvautui omien näkemystensä heikkoihin yksityiskohtiin!
 Mutta mystisellä, pilkallisella hymylläsi,
 Sinä kohtaat heidät kaikki ja vastustat heitä.
 Sinä tarjoat sata loogisesti etenevää strategiaa
 Paljastaaksesi jokaisen kritiikin pettävän kuoren,
 Sinä tarjoat äärettömät perustelut kiistäaksesi kaikki väitteet!
 Sinä väittelet kuusi kuukautta yhtä mittaa.
 Sinä puolustat taitavasti vedantaa,
 Sinä hajotat osiin kaikkien muiden koulukuntien rungot,

⁵⁶ *Chavadi*: matkalaisten majapaikka.

Purkaen kaksinaisuuden ajattelun rakennelmat,
Ja vakiinnuttaen advaitan...

(Oi mestari!)

Etkö anna meille mahdollisuutta
Todistaa kaikkea tätä uudelleen,
Iäti ylpeillä vapahtajastamme?
Etkö palaa ja salli meidän
Nauttia tästä ilmestyksestä vielä kerran?...

Mitä meidän on nyt sanottava?

Jos viisas mestarit ja nuo Brahmaniin uppoutuneet
Kysyvät (meiltä), ”Missä on 'Kunnioitettu Herra'?”
Jos nuo Siddhantajoogit näin lähestyvät meitä,
Mitä meidän tulisi vastata?
Että hän uppoutuu samadhiin,
Ja ollen näin ajan ja tilan tuolla puolen?
Että hän imeytyy filosofioiden tutkimukseen,
Ja näin täysin omistautuu?
Että hän on henkisesti antamassa lisäpontta vastaväitteilleen,
Niinpä ole kiltti, odota pikku hetki?
Että hän on syvässä *nididhyasanassa*,
Siksi, ole kärsivällinen?
Että hän sitoutuu opettamaan oppilaitaan,
Emmekä voi häiritä häntä nyt?
Että hän on mennyt ulos tekemään
Oppilaidensa kärsimysten helpottamisen työtään?

Vai tulisiko meidän yksinkertaisesti vakuuttaa noille, jotka etsivät häntä
Että hän tulee varmasti palaamaan huomenna?

(Oi mestari!)

Kerro meille mitä kertoa noille
Jotka ovat tulleet etsimään sinua!
Kuinka meidän tulisi selittää sinun poissaolosi?
Kuinka meidän tulisi ilmoittaa noille etsijöille,
Että suuntaisivat tiensä kohti meitä
Etsiessään sinua?

Tämä kuvaus on luonteenomaista Akkan gurunsa ja hänen hengellisten voimiensa esittelyssä. Hänestä ei ole mainintaa laulamassa bhajanoita tai julistamassa Jumalan nimeä yhdessäkään tal-
lella olevan laulun säkeessä. Venkatesa esitellään yksiselitteisesti vedantina. Joku saattaa epäillä
voivatko naiset, jotka esittivät onnistuneesti Akkan kokoelman suullisesti välitettyjä metafysisiä
lauluja, kadottaa täysin kaikki viittaukset Venkatesaan nama-siddhantana. Jos ne olisi annettuna
bhakti sallien Etelä-Intiassa, sellaiset viittaukset olisivat paljon helpommin omaksuttavissa ja säily-
tettävissä köyhien, lukutaitoisten naisten toimesta kuin advaitan metafyyminen kuvailu. Jos Akka oli
missään laulussa kuvaillut Venkatesaa *bhajana sampradayan* kannattajana, tämä tieto olisi ollut pal-
jon helpommin säilytettävissä ja levitettävissä kuin hänen kuvauksensa vedantina.

Akkan elämän selvityksessään⁵⁷ Gomathi Rajankam viittaa Sri Venkatesaan *namasankirta-*

57 Swami Nityananda Giri, viitt., xvii-xviii.

nan harjoittajana, joka saapui Akkan ovelle kuljettuaan *agraharamin* kadun kautta laulaen ”*Govindan bhaja... manasa...*”. Kuitenkaan Akka itse ei kuvaile tätä missään lauluissaan. Pyhäelämäkerralliset osat Venkatesan kuvauksissa toistavat vain yhtä tapausta (joka tapahtui sen jälkeen, kun hän oli pysähtynyt kynnykselle, joka oli vailla perinteistä *kolamia*) – ja tämä jatkuva toistaminen, ottaessaan lukuisia metamorfisia muotoja, palvelee todistamalla oikeaksi tiedon gurun ja oppilaan ensimmäisestä voimallisesta kohtaamisesta: Akka ryntäsi epätoivoisesti ulos kodistaan, heittäytyi hänen jalkoihinsa ja rukoili häntä pelastamaan hänet lapsileskeyden brutaalilta kohtalolta.

Kuinka meidän on luettava tätä mukaansatempaavaa kertomusta, joka erottelee toisistaan historiallisen ja runollisen kertomuksen? Vaikka pyhimys oli tullut *agrahamiin* laulaen ja tanssien *namasiddhantinille* tyypilliseen tapaan, on epätodennäköistä, että Akkan kiihkeä toiminta oli vastaus ekstaattiseen antaumukselliseen musiikkiin. Täydellisen alistettuna olemisensa tilastaan katsoen hän intuitiivisesti tunnisti hänet pelastajanaan – hänenä, joka voisi vapauttaa hänet, ei vain lapsileskeydestä, vaan myös samsarisesta orjuudesta. Hänen Venkatesan ymmärtämisensä pohjautuu tähän kasvamisen hetkeen, kun kaikki hänessä muuttui, ikuisesti.

Jos meidän valintamme, objektiivisina tulkitsijoina, on sulauttaa yhteen nämä kaksi selitystä, sekä historiallisen että runollisen, siinä gurun ja oppilaan välisessä kohtaamisessa, me voimme varmasti myös nähdä rinnakkaisen fuusioitumisen Venkatesan hahmossa, joka yhdistää kaksi vastakkaista traditiota – yleisen bhaktin julkisine rituaaleineen ja seremonioineen ja hiljaisuuden, advaitan yksinäisen harjoituksen, jonka guru välitti muutamalle valitulle tulokkaalleen, jotka omasivat tarvittavan luonteenlaadun, sitoutumisen ja hengellisen kypsyyden, jotka vaaditaan itsetutkimuksen vaikealla polulla.

Akkan vuoksi mestaria, joka mahdollisti hänen saavuttaa Itsen, vapauttaen näin hänet loppumattomasta syntymän ja kuoleman kierrosta, ei ole koskaan samaistettu kirjalliseen tiedemieheen, joka kirjoitti *kavyateoksen Sahendravilasam* tai tekijättömään tekstiin *Padamanimanjari*. Eikä häntä samaisteta *nama-siddhantaan*. Nämä erittelevät suoritukset ja rituaalien suorittamiset eivät toimineet hänen elämänsä katalysaattoreina. Hänessä Venkatesan hänelle opettaman advaitan polun yksinkertainen tosiasia, joka johti hänet Autuuteen Korkeimpaan, liittää hänet kaikkeen muuhun ja on upotettuna luovana tukipisteenä hänen kirjoitelmissaan. Hurmiollinen laulu toisensa jälkeen vahvistaa, että hänen täysin muuttuneessa tietoisuudessaan guru ei ollut fyysissosiaalinen itsenäinen kokonaisuus, jolle elämäkertta voitiin rakentaa. Hän oli viiden karkean ja hienon ('tupen') tuolla puolen, joihin me kaikki olemme eksistentiaalisesti ('kokemus pohjaisesti') sidottu; hän ei ollut mitään vähempää kuin tuonpuoleisuus. Kuten Akka tunteellisesti kuvasi *Ekantamaka Irunussa*:

Tiedä Venkatesarin olevan *shravanadata*!⁵⁸

Tunnettuaan *ahamin*⁵⁹

Guru, joka on saumaton, ei-kaksinainen Olemus,

Siinä ei ole olemassa ylpeyttä eikä nöyryytystä,

Eikä saapumista tai poistumista;

Ei mentaalista huojuntaa,

Vain vakaa viisaus täydellinen:

Loppujen loppuksi, kaikki

On pelkkää Tietoisuutta.⁶⁰

Sellainen oli Avudai Akkalin ymmärrys ja tulkinta hänen gurunsa Tiruvisainallur Shridhara Venkatesa Ayyawalin hahmosta.⁶¹

58 *Shravanadata*: hän, joka tarjoaa oppilaille tilaisuuden tehdä *shravanaa* (kuunnella mestaria hänen selittäessään hengellisiä tekstejä), tai joka helpottaa vedantan *vakyain* ymmärtämistä.

59 Tässä *Aham* viittaa Korkeimpaan Itseen.

60 Katso Swami Nityananda Giri, viitt., s. 220.

61 Guru-oppilassuhde, Intian uskonnollisfilosofisen kulttuurin peruskivi, on yksi kaikkein voimallisimmista siteistä, joka voi kehittyä kahden yksilön välille.

Kääntäjän Huomautus

Neljä *mahavakyaa* ('suurta sanontaa') ovat:

Prajnaham Brahma ('Tietoisuus on Brahman'), Aitreya Upanishad (3.1.3)

Ajam Atma Brahma ('Tämä Itse on Brahman'), Mandukya Upanishad (toinen mantra)

Tat Tvam Asi ('Se Sinä Olet'), Chandogya Upanishad (6.8.7)

Aham Brahmasmi ('Minä olen Brahman'), Brhadaranyaka Upanishad (1.14.10)

Tiedemies Paul Loken mukaan *mahavakyat* ”asetettiin tiettyyn tapaan [Upanishadien rungon sisään], joka mahdollistaa hengellisen hakijan asteittain oivaltaa *jivan* ja Brahmanin välisen samuuden perimmäinen totuus”. *Jivan* perusolemus on puhdas tietoisuus eli Brahman ja ”tässä mielessä *jiva* on yhtä Brahmanin kanssa”. Analyysissään *Aham Brahmasmist* Loke tämentää, että ollessaan *jivan* tilassa, sillä ei ole omaa itsenäistä olemassaoloa:

Mielen rajoittavan ominaisuuden vuoksi, mielen, joka on tietämättömyyden (*avidyan*) heijastus, kun itsen todellinen luonto on peitettyinä, *jivaisuuden* (*jivatvan* eli *jiva-bhavan*) tila tulee olemassaoloon. Kun ei-Itsen muodostavat mieli, aistit ja ruumis ajan myötä ilmestyvät, lopullinen yhdistelmä saavuttaa tuntemiskyvyn ominaisuuden. Prosessi alkaa Itsen heijastumisena (Itsen, joka on luonteeltaan puhdasta tietoisuutta) sisäisessä elimessä, joka siihen asti on aineellinen ja kyvytön. Kun tämä tapahtuu, aistit ja ruumis puolestaan tulevat 'eläviksi'. Tämän seurauksena sanotaan *jivan* 'syntyneen'. Ajan myötä Itsen ja ei-Itsen ominaisuuksien keskinäisen toistensa päälle tapahtuvan päällekkäis-kuvauksen kautta *jivasta* tulee *karta* [tekijä], *jnata* [tietäjä] ja *bhokta* [nauttija]. Perimmältään sekä *jiva* että Jumala ovat tietoisuuden heijastuksia (*bimbapratibimba*). *Jivana* olemisen tila asetetaan Itsen päälle, juuri kuten käärme asetetaan köyden päälle. Se, mikä on päälle asetettua, on harhaa (*mīthyaa*). Siksi, samoin kuin köysi-käärme, *jiva*... on pelkkää ilmenemistä (*abhasaa*) eli harhaa. Vaikka köysi on poissa, käärmettä siellä ei silti voi olla. Käärmeen harha katoaa, kun köysi tiedostetaan. Samalla lailla *jiva-bhavan* harha katoaa, kun Brahman, kaikkien asioiden pohja, oivalletaan. Keskinäisen päällekkäis-asettelun perusoletuksen kautta *jiva* ajattelee, että se on kaiken kaikkiaan erillinen olento... siitä tulee kuin 'eetteri ruukussa', ollen näennäisesti erillään kaikkialle levittäytyvät eetteristä. Todellisuudessa tämä erottaminen on väärää. Siksi ainut johtopäätös, johon voimme tulla, on Itsen ykseys. Todellakin, tämä on koko Upanishadien ainut sanoma, avustavista teksteistä aina *mahavakyoihin* asti.

Katso Paul F.Y. Loke, *Tat Tvam Asi (Sinä Olet Se)* (Chennai: Rajan & Company, 2005), s. 155, 168-69.

Inta Rakasiyam
['Tämä Mysteeri']

RAKAM MOHANAM

Pallavi

Herra, jos selvität tämän mysteerin,
Voit vaatia yksinoikeuden minuun.⁶²

Anupallavi

Äidittä syntynyt tytär,
Ruokittu isän rintamaidolla;
Luoden maailman, joka ei ole muiden havaittavissa;
Jos ymmärrät tämän mysteerin Ahopalarin⁶³ armon kautta:

Herra, jos selvität tämän mysteerin,
Voit vaatia yksinoikeutta minuun.

Charanam

*Brutat*⁶⁴ tulevat olemassaoloon ilman *ikshameja*,⁶⁵
*Kalpakam*⁶⁶ tuli olemassaoloon ylösalaisin;
Kivilehmä säälii vasikkaa ja imettää sitä.
Tarttua kiinni tuuleen ja lukita se turvallisesti saviruukkuun:

Herra, jos selvität tämän mysteerin,
Voit vaatia yksinoikeutta minuun.

Hedelmättömän äidin poika hallitsee tyhjien haaveiden kuningaskuntaa;
Poimien taivaskukkia ja sitoen ne yhteen ilman lankaa;
Käyttäen jäniksensarvesta tehtyä joustaa

62 Akka käyttää tamilin termiä *chontam*, joka on johdettu sanskritin sanasta *sambandham/ svam* [henkilön oma]. *Chontam* tarkoittaa henkilön yksinomaista omaisuutta tai sukulaisuutta, kuten äiti, isä, jne.

63 Ahopalar: Herra Narasimba, hallitseva jumaluus Ahobalamissa/ Ahobilamissa nykyisissä Andhra Pradeshissa.

64 Maa, vesi, tuli, ilma ja eetteri hienoissa ja karkeissa muodoissaan.

65 *Ikshanam*, sanskritinkielisestä juuresta *iksh*, saattaa viitata kehitysopillisesti *akshiiin*, 'silmiin'; se tuo mieleen 'nähdä, katsoa, katsella, tuijottaa, harkita tai ajatella'. Upanishisen kosmogeneettisen näkemyksen mukaan 'maailman' tuottaminen on lähtöisin Korkeimmasta Olennosta nimeltä *sat*: "[...] alussa tämä oli yksin, ainoastaan yksi, ilman toista. Se ajatteli: Voisinko olla monta, voisinko lisääntyä. Se lähetti esiin tulen. Tuli ajatteli, Voisinko olla monta, voisinko lisääntyä. Se lähetti esiin veden... Se vesi ajatteli, *Voisinko olla useampi, voinko mennä eteenpäin*. Se lähetti esiin ruuan..." Vakuutuksena tässä on, että mikään luominen ei voi alkaa ilman katselijaa tai ajattelijaa; tietoisuus on kaikkea luomista aiempi. Katso Chandogya Upanishad, 6.2-4, S. Radhakrishnanin (ed.), *The Principal Upanishads* (Lontoo; George Allen & Unwin Ltd., 1953), s. 449.

66 Ei ole aivan selvää mitä Akka tarkoittaa *kalpakamilla*. Kaikella todennäköisyydellä viittaus on *kalpavrkshaan*, toiveidentäyttäjäpuuhun, joka löytyy Intian mytologiasta.

Tappaakseen kuolleiden miesten armeijan ja julistaen voittoa:

Herra, jos selvität tämän mysteerin,
Voit vaatia yksinoikeutta minuun.

Keittää ruokaa tulella käyttämättä astiaa;
Ruuasta nautiskelee kieleton;
Löydetään *gandharvanakaram*⁶⁷ viidakosta;
Kylvetään ja sammutetaan jano kangastuksen vedellä:

Herra, jos selvität tämän mysteerin,
Voit vaatia yksinoikeutta minuun.

*Sthanupurushan*⁶⁸ purema käärmeeltä,
Joka on oikeasti köysi,⁶⁹
Ryntäillä peloissaan ympäriinsä, katkoa hampaansa ja loukata nilkkansa;
*Napumsaka*⁷⁰ syöksyen aistillisuuteen;
Sokeat silmät häikäistynä kaupungin juhlavista kirkkauksista:

Herra, jos selvität tämän mysteerin,
Voit vaatia yksinoikeutta minuun.

Miehelle tuotti nautintoa naisvartaloineen lapsi;
Taivas vedettiin sivuun nuolella;
Maalitaulu muotoiltiin seitsemän maailman pölystä:

Herra, jos selvität tämän mysteerin,
Voit vaatia yksinoikeutta minuun.

Kääntäjän Huomautus

Kerrotaan tarinaa, että kerran valtion kuningas esitti Akkalle kutsun palatsiinsa ja tarjoutui menemään hänen kanssaan naimisiin. Hän sanoi, ”Sinun, joka olet niin nuori ja kaunis, ei tulisi vaellella paikasta toiseen. Tule vaimokse- ni ja jää palatsiin kuningattarekseni kaiken menestyksen keskelle.” Akka vastasi, että hän voisi hyväksyä tämän hänen tarjouksensa sillä ehdolla, että hän vastaisi niihin kysymyksiin, joita tämä hänen laulunsa nostaa esiin. Hänen loistava paradoksien kataloginsa uhmaa kaikkia laaja-alaisia logiikoita ja näin osoittaa 'tämän mysteerin' ratkaisemisen mahdot- tomuuden. On tarpeetonta sanoa, ettei kuningas pystynyt vastaamaan niistä yhteenkään. Swami Shivananda on teokses- saan *Lives of Saints* [(Shivananda Nagar: The Divine Fife Society, 1947), uusintapainos 2005, s. 384] kertonut tästä ta- pahtumasta.

Tämä laulu on klassiseen ragaan asetetun *kritin* esimerkki, modernin aikakauden normaalin kokoamisen muo- to, iältään 1800-luvun alkupuolelta. Akka eli 1700-luvulla, joten on mahdollista, että hänen viimeiset kannattajansa, jot- ka lauloivat hänen laulujaan, kehystivät ne kolmiosaisen muotoisiksi, joka oli tulossa muotiin 1800-luvulla kolmen mestarikirjoittajan – Saint Tyagarajan, Mutthuswami Dikshitaran ja Shyama Shastrin – musiikkiteosten kautta. *Kritin*

67 Taivaallisten olentojen kaupunki, paikallistettu taivaalle.

68 *Rajju-sarpa* (san. köysikäärme) on keskeinen vedantininen vertaus vääristynyttä ajattelua kohtaan, joka aiheutuu siitä, kun ego asettaa kaiken yhdistävän Tietoisuuden, joka on Todellisuus, päälle oman erillisyytensä 'todellisuuden'. Kun köyttä erehdytään pi- tämään käärmeenä, tämä olemusten sekaannus luo ja kasvattaa virhe virheen jälkeen egoperäistä harhaa, jota vahvistaa syy-seu- raussuhteen modaliteettien [(suomentajan huom.) Ontologiassa modaliteetti tarkoittaa olemisen tapaa, esimerkiksi välttämätön, sattumanvarainen (kontingenti) tai mahdollinen] työntävä pakote. Absoluuttinen Tietoisuus, kuitenkin, pysyy autonomisena ja sellaisten toimien vaikuttamattomissa, juuri kuten köysi itse pysyy muuttumattomana huolimatta päälle asetetusta käärmeen har- hasta. Tämä tuhoava vikasamaistus parantuu hengellisen harjoituksen avulla, joka johtaa Itsen luonnon oikeaan ymmärrykseen.

69 Niin kuin *rajju-sarpa*, *sthanupurushan* (san. puupölkky mies) on vertaus kuvitellusta/ harhaisesta havainnosta, jossa virheellisesti pidetään liikkumatonta liikkuvana. Katso edellistä muistiinpanoa.

70 Sanalla *napumsaka* on useita sivumerkityksiä: kaksineuvoisuus/ sekasukupuolisuus; kastroitu tai 'kuohittu' mies; voimaton/ 'nais- mainen' mies, t.s. maskuliinisuuden yleisten ominaisuuksien suhteen vajavainen ulkonäön ja käyttäytymisen suhteen.

kolmiosaiseksi muotoilemisen tyyli alkoi *pallavilla*, joka sisältää yhden tai kaksi tekstiriviä, jotka on asetettu melodisen äänialan rekisterin keskioktaaviin. Toinen osa eli *anupallavi* alkaa huomautuksilla, jotka liittävät ne *pallavin* alkuun ja sitoutuvat usein siihen siirtymällä hiukan korkeampaan rekisteriin; *anupallavi* on joko saman mittainen kuin *pallavi* tai kaksi kertaa pidempi. Kolmas osa eli *charanam* muodostuu yhdestä tai useammasta säkeestä, jotka on sävelletty kolmanteen melodiaan, joskus palaten lopussa *anupallavin* melodiaan. Jokaisen osan jälkeen esiintyjä toistaa *pallavin* ensimmäisen rivin kertosäkeenä ja kirjoittaja saattaa vaihtaa tätä välisoittoa antamalla *charanamin* rivin tekstin johtaa *pallavin* ensimmäiseen riviin. Katso Alison Arnold (ed.), ”South Asia: The Indian Subcontinent” The Garland Encyclopedia of World Music, Laitos 5 (New York and London: Garland Publishing, 2000), s. 219.

Paraparakkanni ['Korkein Tuonpuoleinen']

I.

Palvoen ja tarjoten kukkia Hänelle, joka ilmestyy patsaasta,⁷¹
Vapauduin egosta ja kolmesta epäpuhtaudesta⁷², Paraparame.⁷³
Palvoen guruani ja kunnioittaen hänen lootuksen kaltaisia jalkojaan,
Harjoitin katumusta (tunteakseni) itseni, Paraparame.

Äiti, Saraswati, jatkuvasti sinua kunnioittaen,
Minusta itsestäni tuli *sacchitanandam*⁷⁴, Paraparame.
Levoton mieli, joka aaltoili kuin loputtomat aallot
Pysyy nyt liikkumatta Autuudessa, Paraparame.

Jättimäinen tietämättömyyden puupölkky juuriltaan revittynä ja hävitettynä,
Minä seison Tietoisena Todistajana, kaikensisältävänä Tilana, Paraparame.
Tuhoamalla egon⁷⁵ Itsen aseella,
Minä saavutin Jakautumattoman Tilan, Paraparame.

Ymmärtämällä Totuuden sydämen koukeroisen murheen kautta,
Ja Mestarin⁷⁶ sanojen avulla,
Minä voitin sekä synnin että ansion valtavan voiman, Paraparame.
Tuhottuani peräkkäisten syntymien sarjan,
Ja lukemattomat kommellukset,
Minä ylitin Harhaluulon Kaupungin⁷⁷, Paraparame.

Uimalla yli iäti ohikiitävän syntymän ja kuoleman valtameren,
Ja saapumalla rantaan,
Minusta tuli ajaton Ikuisuus, Paraparame.

71 Tämä viittaa Vishnun inkarnoitumisen myyttiin, joka otti Narasimban, puoliksi leijonan, puoliksi miehen muodon pelastaakseen seuraajansa Prahlavan. Katso Pandeya Ramtej Sastri (ed.), *"Sri Badarayana Vedavyasavirachitam"*, *Srimat Bhagavat Maha Puranamissa*, VII: 12-39 (Kashi: Pandit Pustakalaya, 1952), s. 620-23.

72 Akka käyttää Shaiva Siddhantan termiä *mummalam* ('kolme kolmen intohimon aikaansaama epäpuhtautta'), t.s. jotka synnyttää tietämättömyys, toiminta ja ylpeys.

73 Myös tämä on tamilinkielisen laulun otsikko eikä ole selvää antoiko Akka itse otsikot lauluilleen vai antoivatko niitä laulaneet naiset ne.

74 *Sacchitanandam* eli 'olemassaolo-tietoisuus-autuus' on aineettoman Itsen luonto joka, Itse, vaikka onkin ruumiissa läsnä, pysyy sen vaikuttamattomissa. Advaita Vedantan mukaan tämä on oman itsen olennaisin luonto; kuitenkin me samaistamme itsepäisesti itsemme ruumis-mieleen, unohtaen olevamme Itse. Tämä karkea, jatkuva, perustavaa laatua oleva virheemme on se, joka luo, vahvistaa ja jatkaa ikuisuuksiin olemassaoloa koskevaa kärsimystämme. Katso alla olevaa huomautusta 78.

75 Korkeamman Itsen tieto hävittää egoperäisen harhan, joka koskee katoavan ja epätäydellisen ruumis-mielikompleksin pitämistä Itsenä.

76 Ehkäpä viittaus Akkan koukeroiseen lapsileskeyteen ja mestarin myöhempään saapumiseen, joka opasti hänet vedantaan ja mahdollisti hänen saavuttaa Itsen.

77 Tässä Akka käyttää termiä *mayapuri* ('harhaluulon kaupunki').

Sukeltamalla syvälle surun valtamereen, saapumalla toiseen rantaan,
Minä välttelin häpeää ja väheksyntää,
Ja luovuin syntymien pyörästä, Paraparame.

Maailman joutavanpäiväinen juoruilu, vääristely ja harha katosivat,
Ja minusta tuli kuin taivas, ainoa valtavuus, Paraparame.
Kaikista lukemistani kirjoituksista tuli loppuun kuluneita ja riekaleisia kuin vanhat vaatteet.
Samalla kun minusta tuli rajoittumaton, mittaamaton Äärettömyys, Paraparame.

Luopumalla pöyhkeästä käsityksestä 'minä olen ruumis',
Minä ymmärsin 'Minä olet Se',⁷⁸
Ja silloin minä seisoin iäti hiljaisessa lujudessa, Paraparame.
Yksi vilkaisu riitti tajuamaan
*Pravrttin*⁷⁹ petollisen valtameren, kun minusta tuli
Majakan valo noille *nivrttin* polulla oleville, Paraparame.

Jumalankuvat eivät enää houkuta, kolme gunaa
Hakattuna *nirgunaan*, kaikki halut hylättynä,
Minusta tuli iäti voitonriemuinen, Paraparame.
Nuo *nadaan*, *binduun* ja muihin kosmisiin yksityiskohtiin uppoutuneet
Eivät koskaan tule tietämään kaikkialla läsnä olevaa Olentoa, Paraparame.

Samalla kun olin täysin hereillä, minä uinailin (maailmalle) ikään kuin syväunessa,
Näin vapautuneena sekä saastumiselta että puhtaudelta, Paraparame.
Saapumalla *sinne* viha ja halu tuhoutuivat, minusta tuli yksinään oleva:⁸⁰
Ei ketään jonka kanssa keskustella, Paraparame.

(Kolme) tilaa⁸¹ ja niiden valheellinen tuki nyt hävinneenä,
Minä pysyn Todistajana, iäti yksin ja Yhtenä, Paraparame.
Yhdessä kuuden vihollisen⁸² poismenon kanssa
Minä valloitin kuoleman, Paraparame.

Selitä kuinka Ääretön vaeltelee
Ikään kuin suljettuna kuuden mittasuhteen⁸³ sisään, Paraparame!

78 Väärästä tiedosta 'minä olen tämä muoto' luopuminen synnyttää tiedon 'Minä olen Se', joka on Itsen todellisen luonnon tunnistamista tai paljastumista. Katso huomautusta 74 edellä.

79 *Pravrtti* on hemmottelun polku, johon kuuluu sisäinen suuntautuminen, joka on yhtäläinen kohtuuttomuuden polun kanssa, joka sopii maallisiin tavoitteisiin. *Nivrtti* on vastakkainen kehityssuunta, maallisista tavoitteista luopumisen polku.

80 Ei-kaksinaisen Absoluuttisen Itsen saavuttamisen jälkeen ei ole muuta saavutettavaa; ei ole mitään muuta kuin Itse kaikkialla. Tästä johtuu Akkan ilmoitus: ”Olin yksin, ei ketään, jolle puhua.”

81 Advaitan mukaan me koemme kolmea tilaa: valveillaoloa, unitilaa ja syvää unta. Kaikki olemassaoloa koskevat tapahtumat havaitaan valveen (*jagrat*) ja unennäön (*svapna*) tilassa, kun taas syväunessa me koemme vapauden molemmista. Me siirrymme alinomaan näiden kolmen tilan puitteissa niin kuin hän, joka on pantu istumaan jättimäiseen pyörään. *Jiva* (ruumiillistunut yksittäinen sielu) ei voi kokea maailmaa tai sosiaalista osallisuutta missään muussa muodossa kuin näissä. *Jivanmukta* (joka on vapautunut vaikka vielä ruumiissa) kuitenkin ylittää nämä orjuuden olosuhteet. Advaitan teksti *Vivekachudamani*, jonka luetaan perinteisesti kuuluvan 700-luvun vedanti Shankaralle, ilmoittaa (säe 217): Se, joka selvästi ilmaisee Itsensä valveillaolon, unen ja syväunen tiloissa; joka on sisäisesti havaittavissa mielessä lukemattomissa muodoissa egoististen vaikutelmien katkeamattomissa sarjoissa; joka todistaa egoismia, *buddhia*, jne., jotka ovat muodoltaan ja muutoksiltaan moninaisia; ja joka tunnistaa itsensä Olemassaolo-Tietoisuus-Autuus Absoluuttina: tunne tämä Atman, oma Itsesi, sydämesi sisällä.

Katso Swami Madhavananda (käänt.), *Vivekacudamani of Sankaracarya* (Calcutta: Advaita Ashrama, 1995), s. 84.

82 'Kuusi vihollista' ovat intohimo, suuttumus, kateus, harhaluulo, ylpeys ja viha. Kuuden vihollisen tuhoamisella ihminen hankkii keskittymisen ja selkeyden, jotka vaaditaan Itsen saavuttamiseksi.

83 Ehkä Akka manaa esiin paradoksin siitä, että Ääretön ottaa ruumiillisen muodon ja altistuu näin fyysisille rajoitteille.

Niin kuin jumalalliset nauttien aisti-iloista⁸⁴, myös minä harhailin hetken,
Mutta sitten, nähdessäni Totuuden, minä seisoin hiljaa, Paraparame.

Tyydyttäen nälän, tuntien kylläisyyttä, minä tulin kylläiseksi, Paraparame.
Mielen hiljentäen, tullen yhdeksi kaikkien Kanssa, minä nyt iloitsen
Olemiseni keväässä, Paraparame.

Isästä, äidistä, tyttäristä ja pojista tuli (kuin) lehmiä markkinapaikalla,
Kuin eläimiä laumassa, kuin numeroita karjapaimenelle, Paraparame.
Niin kuin esine lipsahtaa nukkuvan kämmeneltä,
Valahti epätoivo minusta pois, Paraparame.

Välittämättä tietämättömien typerysten⁸⁵ pyhinä pitämistä joista,
Minä sukelsin syvälle Itsen ikuiseen jokeen, Paraparame.
Eivätkö hullu rapu, kookas valas, sammakko, kilpikonna,
Kaikki saavuta vapautta näin⁸⁶, Paraparame?

Kun talosta nimeltä ruumis tuli muu esine (luovuttavaksi),
Unohdin lehmät, vasikat ja kaikki sukulaiset, Paraparame!
Kastin ja suvun harhakuvitelmiä hävittyä,
Minä katselin ja palvoin valon *lingaa*, Paraparame.

Samalla kun alemmat ovet suljettiin, keskimäinen avattiin,
Ja ylimmästä ovesta⁸⁷ tuli suuri Tila, Paraparame.
Se Totuus tuli kaikiksi muodoiksi ja kaikista muodoista tuli omiani:
Tuntien Sinun olevan kaikki muodot, minä antauduin, Paraparame.

Sydänkeskuksessani synnytin mahtavan *OM:n* kajahtelun.
Pysyen pelkästään siellä minä tulin siksi korkeimmaksi värähtelyksi, Paraparame!
Palvonnan kautta, hengityksen ainoassa ytimessä minut opastettiin Manonmanin⁸⁸ toimesta
Ylhäiseen Tietoon, Paraparame.

II.

Oi miehet! Te valitatte ”*Ecchil! Ecchil....!*”ⁱⁱⁱ
Mutta ei ole paikkaa ilman *ecchiliä*, Paraparame!
Jumalten muodot ovat *ecchil*,
Hunaja on mehiläisen *ecchil*,
Ja eikö kaikki ravitseva äidin maito ole myös *ecchil*, Paraparame?

84 Intian mytologiassa tietyt jumalaisten olentojen, sellaisten kuin Indra (luotujen muotojen herra) uskotaan alinomaa etsivän aistil-lisia nautintoja.

85 Viittaus pyhissä joissa, kuten Gangesissa ja Kaverissa, kylpemiseen

86 Tämä säe ivaa uskonnollista uskomusta, että pyhissä joissa kylpemällä saavutetaan vapautuminen. Akka osoittaa, että jos juttu to-siaankin olisi näin, kaikki vesieläimet saavuttaisivat automaattisesti *mokshan*.

87 Tämä viittaa kolmeen *chakraan* joogan ja tantran mystis-somaattisessa mallissa: *muladharaan* lantion alueella, *anahataan* sydä-messä ja *sahasraraan* otsalla. *Muladhara* aktivoi seksuaaliset perustaipumukset; *anahata* ylempään kiihottumisen tunteisiin, sel-laisiin kuin Korkeimmalle omistautumiseen; ja *sahasrara* lopulliseen autuuteen. Kaikki hengellinen tutkimus on mahdollista vain sulkemalla alempi *chakra* ja avaamalla keskimäinen *chakra*. Lopullinen yhtyminen Absoluutin kanssa mahdollistuu korkeim-man *chakran* kautta.

88 'Manomani' on Shaktin, Sadashivan puolison nimi Etelä-Intian shaivismissa. Tamilien siddhan oppirakennelmassa Manomani on Korkein Jumaluus, joka paljastaa alkemiallinen muuttumisen totuuden. Hathajoogan tekstit, sellaiset kuin *Gheranda Samhita* esittävät Manomania tuonpuoleisen autuuden tilana. Katso Srisa Chandra Vasu (käänt.), *Gheranda Samhita*, VII, 14-15 (Delhi: Oriental Books Reprint Corporation, 1975), s. 58.

Kalojen *ecchiliä* on pyhissä vesissä,
 Brahminit, jotka kylpevät pyhissä joissa, ovat *ecchil*,
 Eivätkö (nokitut) hedelmät ole papukaijojen *ecchiliä*, Paraparame?
 Hyönteisten kaivamien ja turmelemien kookosten *ecchil*,
 Pienten kissojen ulosteita on kaikkialla ja minä tiedän
 Että myös avaruus on *ecchilin* peitossa, Paraparame!

Nadam on *ecchiliä*, *bindu* on *ecchiliä*,⁸⁹
 Brahminien neljä Veda on *ecchiliä*,
 Eikö kieli, joka laulaa Vedoja, ole *ecchil*, Paraparame?
 Makrokosmos ja mikrokosmos, lukemattomat maailmat,
 Ovat kaikki vedettynä *ecchiliin*!
 Uskaltavatko dogmaattiset, kiihkeät uskonnolliset ihmiset nyt edes
 Avata suitaan valitukseen, Paraparame?

Samalla kun heidän suunsa ja kehonsa ovat *ecchiliä*,
 Pelkkä jalkojen pesu silloin tällöin,
 Ei puhdistakaan, ⁹⁰ Paraparame?

Ainoastaan Herra, Totuus ei ole *ecchiliä*,
 Koska siitä Valosta ei koskaan ole tullut laulun tai lausahduksen
Vacchiamia,⁹¹ Paraparame!

III.

Kiljuen ”*Teettu!*”⁹² te miehet otatte hatkat!
 Nyt, kuka voi ymmärtää harhan leikkiä
 Joka nujertaa sinut, Paraparame?
 Kun sama *teettu* kukkii
 Ja ylittää kynnyksesi
 Kun veistoksellinen, naimaikäinen nuori neitsyt
 Jota sinä niin himokkaasti lähestyt –
 Vetäytyykö *teettu* silloin pois, Paraparame?

Nuoresta neitsyestä, suloisesta kuin kypsä mango,
 Imeytyneenä pettävään itseihailuun,
 Tuli munasolu ja alkoi sitten
 Jumaloida spermaa, Paraparame!
 Ja fuusioituen sen kanssa, iti ja levisi päättäväisesti
 Viideksi oksaksi maailmassa,⁹³ Paraparame!
 Sperma lannoitti *teettun* (munan),

89 *Nadam* on Shiva-Saktienergian ensimmäinen pulssi tai värähdys kohti luomista. Termiä käytetään myös munasolusta tai spermas-
 ta. *Bindu* on erilaistumaton kosminen piste, joka on ilmenneen maailmankaikkeuden alkuperä. *Nadam* on myös nasaaliääni, jota
 kuvataan puoliympyränä ja jota käytetään mystisenä symbolina Siddhassa ja muissa esoteerisissa traditioissa. *Nadamiin* liitettyinä
bindu edustaa muodon ilmenemistä, tavallisesti pilkkua; Shivaan yhdistettynä sillä on suurta mystistä merkitystä. Kielessä se ku-
 vastaa *anusvaraa* eli diakriittistä pilkkua enemmän kuin sanskritin kirjaimet, viitaten nasaalisuuteen.

90 Akka ivaa brahminien perinteistä harjoitusta pestä jalat ennen huoneeseen menoa, koska jalat ovat saastuneet jonkin muotoisesta
ecchilistä.

91 Korkein Itse on kielen, mielikuvan, vertauksen tuolla puolen; symbolien alueen tuolla puolen, keskustelun tuolla puolen.

92 *Teettu* on häpäisemisen termi, kun on saastunut kuukautista, synnytyksestä, sukulaisten kuolemasta, jne.

93 Tämä viittaus epäselvä; se saattaa tarkoittaa viidellä aistinelimellä varustetun lapsen syntymää.

Niistä tuli yhdeksänkymmentäkuusi kosmista liikkeelle panevaa voimaa,⁹⁴
 Ja siksi kaikki esivanhemmat ovat ensiluokkaisia, Paraparame!
 Sellainen on kosminen puu, joka kantaa hedelmää –
 Silti tämä parantumattomaksi huimaukseksi kutsuttu himo
 Jatkaa kukoistustaan, Paraparame!
Teettu ilmestyy, mielettömässä käskyssä, niin monen muotoisissa variaatioissa,
 Mutta kuka voi kertoa minulle miksi se niin ilmenee, Paraparame?
 Eihän käsivarsillasi oleva poika, joka on lanteiltasi lähtöisin, ole *teettu*?⁹⁵
 Kenen kanssa jaan tämän hämmennykseni, Paraparame?

Aiemman *teettusi* (yhdyntäsi) tulos
 Lepää unessa kehossa – ja nyt
 Sinä nostat sen epäroimättä suudellaksesi sitä!
 Kuinka voi olla niin, että sinä pysyt niin sokeana
 Luojan harhalle, Paraparame?
 (Oi mies!) Kun himosi *teettu*
 Otti lapsen muodon käsivarsillasi,
 Sinä ryömit karkuun kuin kilpikonna
 Kylpemään pyhissä joissa,⁹⁶ Paraparame!

Kaikki *shastrat*, kaikki *gotrat*, kaikki *varnat* ja *ashramit*,
 Ja kaikki pyhät miehet ovat *teettu*:
 Tietävätkö he tätä, Paraparame?
 Shiva ja Sakti levittävät kaiken,
 Mutta tietämättömät tyyperykset (uskoen *teettuun*)
 Näkevät vain pimeyttä, Paraparame!

Ainut todellisuus ilman *teettua*
 On Korkein Tietoisuus!
 Jos vain huuhkaja
 Pystyy näkemään kirkkaassa päivänvalossa,⁹⁷ Paraparame!
 Tunnistaen Shivan, kaikkien valojen Korkeimman Valon,
 Joka kerran kulutti loppuun tappavan myrkyt,⁹⁸
 Minä ylitin kolme aikaa,⁹⁹ Paraparame!

Lävistettynä, ikään kuin

94 Akka viittaa usein 96 *tattvaan*, seuraten luultavasti Shaiva Siddhantan oppia. Myöhemmän keskiajan shaivistisen filosofin Kshemarajan mukaan *tattva* on se, joka laajentaa itseään (*tanannat tattvam*), t.s. 'se, joka saa ilmestyksen aikaan'. Katso Sanjukta Gupta, Jan Dirk Hoens ja Teun Goudriaan (ed.), *Hindu Tantrism* (Leiden: Brill, 1979), s. 101. "Kashmirin karmajärjestelmä hyväksyy vähintään 70 kategoriaa, samalla kun myös n:o 94 tuntuu olevan tunnettu. *Saktisangamatantra* palaa samkhyan järjestelmään sikäli, että se pitää kiinni siitä, että prakrti kehittyi välittömästi Parabrahmasta." *Viitt.* s. 53. On oletettavaa, että Akka oli tietoinen Tirumularin *Tirumantiramin* 96 *tattvan* kaaviosta, joka luetteloii 36 sisäistä ja 60 ulkoista *tattvaa*. 36 *tattvaa* on luetteloitu näin: 5 *shivatattvaa*, 7 *vidyatattvaa*, 24 *praktitattvaa*, tunnetaan myös *Atmatattvoina*. *Shivatattvat* ilmenevät 'puhtaan mayan' alueella, *vidyatattvat* 'epäpuhtaan mayan' alueella ja *praktitattvat* 'praktimayan' alueella. 60 ulkoista *tattvaa* luetteloidaan näin: 25 viiden elementin, maan, veden, tulen, ilman ja eetterin ilmenemistä, 10 *nadia*, 10 *vayua*, 3 halua, 5 puhumisen muotoa, 3 *gunaa*, 4 ääni-muotoa. Katso Dr. B. Natarajan, *Tirumantiram: A Tamil Scriptural Classic by Tirumular* (Madras; Sri Ramakrishna Math, 2006), s. 20-24.

95 Perinteisen parametrin mukaan seksuaalinen akti luetaan saastumiseksi, josta johtuen brahmineja vaaditaan kylpemään yhdynnän jälkeen.

96 Tämä viittaa tapaan vanna vala vastasyntyneen lapsen viemisestä pyhille joille ja tempeleille vastaanottamaan jumalallisen siunauksen.

97 T.s. kaikkein ilmeisimmän tosiasiat ja johtopäätökset jätetään usein huomiotta.

98 Tämä viittaa myyttiin Shivasta, joka nielee kuolettavan myrkyt, joka nousee jumalten ja demonien kirnuamasta valtamerestä.

99 Mennyt, nykyinen ja tuleva.

Pelottavan mustan skorpionin pistämänä,
En enää näe egoa tai pettävän mielen
Epätoivoista liikettä, Paraparame!

Tulevatko kaikki aarrearkkuumme
Keräämämme rikkaudet, kulta ja kallisarvoiset kivet
Liittymään meihin (kun jätämme tämän maailman)?
Kerro minulle, Paraparame!

Kivet, sokeriruoko, melassi, sokeri –
Voivatko erityyppiset mielet
Olla kaikki yhtä, Paraparame?
Juuri kuten levään heitetty kivi
Viiltää syvän haavan paksuun kerrokseen paljastaakseen
Kirkkaan veden, joka aina alla on läsnä,
Vain suuret viisaat näkevät salatun totuuden, Paraparame!

Niin kuin höpäjävä mielenvikainen, kuin raato, kuin juopunut,
Minä unohdin ruumiin, Paraparame!

”*Avichari! Avichari!*”¹⁰⁰ Näin *avicharit*¹⁰¹
Kirkuvat itsensä käheiksi, tietämättä
Että tosi *avichari* on se
Joka ei harjoita *vicharaa*,¹⁰² Paraparame!

Oppineet ilmoittavat, että joka ei näe
Valojen Valoa itsessään
On katala *avichari*, Paraparame!
Joka ei tutki Itseä
Kurkun¹⁰³ alueella
On julkea *avichari*, Paraparame!

Joka ei syvällisesti pohdiskele
Itseä Tietoisuudessa,
Joka ei tutki Itseään
Tai tutkaile Sen muuttumatonta luontoa,
On pintapuolisen näkemyksen huoleton *avichari*:
Näin ilmoitetaan, Paraparame!

Kääntäjän Huomautus

Paraparakkanni on laulu, joka on omistettu *Paraparamille*/ Absoluuttiselle Olenolle, joka ylittää sekä *Param*/ Korkein että *Aparam*/ ei-korkein kaksinaisuuden. Tamilin pyhimys Tayumanat vaikutti osaltaan *kannityylin* nykyaikais-

100 Tamilin sana ”*avichari*” on sanskritin sanan *vyabhichari* vääristymä ja kääntyy 'porttona' tai 'ilotyttönä'. Sanaleikin kautta Akka turvautuu sanskritin sanaan ”*avichari*” (katso kahta seuraavaa huomautusta).

101 *Avichari* on sanskritin sana, josta voidaan lipsahtaa *a* + *vichariin* (kirj. 'ei-ajattelijaan'), t.s. joka on itseään ihannoimaton.

102 Akkan peräänantamaton päätelmä tässä on, että henkilöä, joka ei harjoita *vicharaa* (mietiskelyä/ itsetarkkailua), t.s. jonka mieli on jatkuvasti suuntautunut ulospäin ja on imeytyneenä maailmallisuuden, voiton ja seksuaalisuuden suunnitelmiin, voidaan verrat- ta ilotyttöön.

103 Akka käyttää sanaa *kandam*, 'kurkku'; viittaus ei ole selvä. (Suomentajan lisähuomautus: ”Kumari Kandam'in (Tamil: கும்ரிக்கண்டம், Kumarikkantam) oletetaan olevan antiikin tamilin kirjallisuudessa uponnutta maata tarkoittava nimi. Sen sa- notaan sijainneen Intian valtameren rannalla nykypäivän Kanyakumarin alueesta etelään.)

tamiseen, mittamuotoinen säe esitettiin yksinkertaisissa rytmillisissä pareissa. Hänen teostaan, jonka nimenä on *Paraparakkanni*, luetaan laajalti (tamilissa on kaksoiskonsonantit, näin ollen toistuva konsonantti 'k'). Katso Swami Chidbhavananda (ed.), *Tayumanavar Iyatriya Paraparakkanni* (Tiruparaitturai: Sri Ramakrishna Tapovanam, 2000); ja A.K. Ramanujan, ”On Translating a Tamil Poem”, in Vinay Dharwadker (ed.), *The Collected Essays of A.K. Ramanujan* (Delhi: Oxford University Press, 1999), s. 220. Akka kohdistaa Absoluutin kuvailemaan hänen hengellistä matkaansa ja hänen hengellistä saavutustaan, samalla kun hän myös kuvailee tekopyhää ja kavala maailmaa, jossa hän löytää itsensä. Tämä voimallinen laulu on tärkeä, koska se on ainut tallella oleva kokoelma, joka sisältää yksityiskohtaisen kritiikin painostaville brahmisille arvoille ja tavoille, jotka Akka ymmärsi perusteellisesti henkilökohtaisesta kokemuksesta leimattuna lapsileskenä. Hänen on täytynyt myös kohdata vahvaa sosiaalista ja uskonnollista vastustusta ja ehkäpä yhteiskunnan ulkopuolelle sulkemista, kun hän valitsi *jnanan* polun vaikka tämä oli miesten etuoikeus. Kuitenkaan hän ei tarjoa yhdessäkään laulussa omaelämäkerrallisia tietoja lukuun ottamatta kohtaamistaan armollisen mestarinsa Shridhara Ayyawalin kanssa ja siitä seurannutta opastamista advaitaan.

Hiljaisuus/Puhe: Pyhimyselämäkerronnalliset ja omaelämäkerralliset hajanaiset näytteet

Kun ihmiset kiinnostuvat [hengellisestä] sanomasta, he tahtovat tietää enemmän sanansaattajasta ja näin he luovat suhteen häneen. Niinpä me yritämme saada hänestä ensikäden tietoa... Mutta Jumalihmiset eivät kirjoita itsestään. He tyytyvät elämään suurenmoista elämäänsä ja antavat muiden selittää kuinka heidän elämänsä sujui.¹⁰⁴

I. Hengellisestä Elämästä Kirjoittaminen

Yleisesti ottaen elämäkerrat pyrkivät rakentamaan kohdetta: sovittamalla yhteen kertyneitä psykologisia ja historiallisia palasia, jotka muodostaisivat ainutlaatuisen yksilön yhdistävän hahmon. Tämä tarjotaan lukijoille yhdessä sen vakaan aikomuksen kanssa, että henkilö (riippumatta siitä onko elämä ollut huomiota herättävä vai ei) muistetaan tulevaisuudessa ja hänen työpanoksensa hyväksytään ja ansaitsee kunnioitusta.

Kirjallisuuden muotona elämäkertaa sisältää klassisena esimerkkinä 'minän' kerrottuna ja tulkittuna 'toisen' toimesta; suhde kirjoittajan ja kohteen välillä on välttämättä monimutkainen, vaativa ja intiimi; kirjoittajan täytyy antaa todellisuuteen perustuva ja positiivinen selostus samalla kun empaattisesti täyttää omakohtaisen käsityksensä pintaa. Samalla lailla pakottavia ovat muutkin suhteet, jotka sisältyvät tähän kirjallisuuden muotoon, joiden kanssa täytyy jatkuvasti keskustella elämäkerran kirjoittajana, kun hän kertoo ja editoi sitä tiettyä elämää – totuuden ja valheen; todellisen ja kuvitellun; kirjoitetun ja poispyyhityn; liittämisen ja poisjättämisen; muistamisen ja unohtamisen välillä.

Nämä suhteet kuuluvat aivan samoin omaelämäkerralliseen kirjoitukseen, jossa elämän valitseva hahmotus on ehkäpä vielä monimutkaisempi, koska se on oman itsensä ilmaisemisen prosessi.

Pyhimyselämäkertakirjoittajat ja hengelliset omaelämäkertakirjoittajat pyörivät voimakkaan, keskeisen paradoksin ympärillä – että kaikki suuret hengelliset mestarit ylittävät minänsä saavuttaakseen oivalluksen/ valaistumisen/ Jumalan; tähän prosessiin liittyy absoluuttinen ja pysyvä henkilöllisyyden/ 'minän', 'minun' tunteen hävittäminen.

Mitään 'henkilöä' ei jää jäljelle, josta kirjoittaa; oivaltanut olento on täysin irrottautunut ruumis-tietoisuudesta ja pitää hallussaan aineellista kuorta täydellisellä välinpitämättömyydellä, jota on kauniisti kuvannut vaikutusvaltainen oppinut viisas Shankaracharya (*Vivekacudamani*, 551):

Oivalluksen ihminen, ilman ruumisajatusta, liikkuu aistinautintojen keskellä kuin sielunvaelluksen alainen *prarabdhan* toiminnan synnyttämien halujen vuoksi. Hän itse kuitenkin elää liikkumattomana ruumiissa kuin todistaja vailla mentaalista värähtelyä kuin savenvalajan kiekon napa.¹⁰⁵

Näin, tässä mielessä mestarin elämän profiloinnin yritykset oppilaiden, palvojen, tiedemies-

¹⁰⁴Swami Chetanananda (ed./ käänt.), *Ramakrishna As We Saw Him* (Calcutta: Advaita Ashrama, 1992), s. 327.

¹⁰⁵Swami Madhavananda (käänt.), *Vivekacudamani of Sri Sankaracharya* (Calcutta: Advaita Ashrama, 1995), s. 205.

ten, historioitsijoiden, teologioiden ja filosofien toimesta ovat tosiasiasa syntyneet mahdottomuudesta – poissaolevasta olemassaolosta, niin sanotusti; sanoinkuvaamattomasta täyteydestä, joka on myös tyhjiys.

Hyvin tunnettu advaitinen vertaus tästä mahtavuuden perimmäisestä tilasta, joka ylittää kaikki kategoriat, nimet ja muodot, tarjotaan Vedantan perinteessä:

Kerran suolanukke meni mittaamaan valtameren syvyyttä. Se tahtoi kertoa muille kuinka syvää vesi oli. Mutta tätä se ei voinut koskaan tehdä, sillä niin pian kuin se meni veteen, se katosi. Nyt, kuka siellä oli selvittämässä valtameren syvyyttä? Sitä, mitä Brahman on, ei voi kuvailla. Samadhissa ihminen saavuttaa Brahmanin tiedon – hän oivaltaa Brahmanin. Siinä tilassa ajattelu loppuu kerta kaikkiaan ja ihmisestä tulee mykkä. Hänellä ei ole voimaa kuvailla Brahmanin luonnetta.¹⁰⁶

Tämä ”mykkä” hengellinen olotila vakiinnuttaa ”liunneen” olennon *mounan* (syvällisen hiljaisuuden) tilaan suhteessa ulkoiseen maailmaan. Suuret *maunit* jatkavat olemistaan jatkuvan tekstillisen tuotannon kohteina; mutta heidän ylevä, Korkein hiljaisuutensa, joka saavutetaan kaiken subjektiivisuuden ja henkilökohtaisuuden tunteen tuhoutumisen kautta, säilyy loukkaamattomana kaiken hajanaisen hälinän ytimessä, joka ympäröi heidän ruumiillistumansa erityispiirteitä. Siksi on ironista, että varsinainen julkaiseva toimiala on kehittynyt elämäkertojen ja muiden tekstien ympärille, keskittyen näiden Hiljaisten elämiin – silti vain tästä aineiston hyöystä johtuu, että suurten *mounien* pelastava sanoma jatkaa levittäytymistään.

Selonteot saattavat muotoutua muuttuvan kehityksen muotoon, toimien lähdekirjoina mietiskelevään elämään ja palvella myös vapautumisen oppikirjoina ja sosiaalisuskonnollisten harjoitusten arvokkaina arkistoina. Merkittävän hengellisen elämän eri versiot saattavat limittyä toisiinsa ja aiheuttaa keskinäistä kiistelyä lisäämällä vaikeutta pystyä erottamaan mestarin elämää koskevat selvät ja arvovaltaiset 'aidot' toisistaan. Adi Shankaracharyan klassisen elämäkerran moderni toimittaja/ kääntäjä, kommentoidessaan perinteisestä runoudesta poimittujen aineistojen, joihin sisältyy legendoja ja symboliikkaa, problemaa, kun hän vertasi niitä paljon tuoreempiin, historiallisesti todellisempiin, huomautti:

Niin kuin puro alkaa suurella lupauksella, mutta katoaa pian soiseen hetteikköön, nämä modernit kirjoittajat päätyvät nykyajan oppineisiin keskusteluihin ja tekstillisiin kritisointeihin, jotka antavat lukijalle oppineen tietämättömyyden tunteen, mutta eivät varmasti hajuakaan siitä mitä Sankarakarya oli. Ongelma... lepää siinä tosiseikassa, että tämän ehdottomasti luotettavan aineiston puutteella tuotetaan nykytyylisen Sankaran elämäkerta, ja teoreettisella kirjoittajalla... ei ole mitään muuta vaihtoehtoa kuin täyttää se nykypäivän monien versioiden keskusteluilla ja Sankaran elämän tapahtumilla, jotka ovat tulleet tietoomme Sankara-vijayoiden nimellä tunnettujen kirjoitussarjojen kautta, jotka eroavat toinen toisistaan hyvin suuresti useimmissa näissä yksityiskohdissa.¹⁰⁷

Jokaisen tunnetun viisaan elämänhistoria sisältää kuvauksen keskeisestä episodista, joka oli mullistava käännekohta henkilökohtaisessa elämässä ja jonka kautta kaikki muut tapahtumat ja suhteet suodattuivat. Kaikissa suurten *maunien* elämänerroissa on mukana maineikkaat viisaudet, jotka jatkavat lukijoidensa lumoamista ja seuraajiensa uskon lujittamista. Tämä on totta myös Avudai Akkan tapauksessa. Meillä on vain muutama arvokas hänen elämäkertansa sirpale, joilla toimia, kun yritimme luoda hänet henkilönä. Lisäksi, jos yritämme luoda hänet hänen laulujensa ekstrapoloinnin (ennustaminen tilastollisen yhteyden pohjalta) avulla, me huomaamme, että myös ne todistavat *maunan/* hiljaisuuden muotoa, joka ilmenee omaelämäkerrallisissa hengellisissä kertomuksis-

¹⁰⁶<http://www.nonduality.com/salt.htm>

¹⁰⁷Swami Tapasyananda (käänt.), ”Johdanto” *Sankara-Dig-Vijaya: The Traditional Life of Sri Sankaracharya by Madhava Vidyaranya* (Madras: Sri Ramakrishna Math, 1980), s. v.

sa – kaikkien elämäntapahtumien tarkoituksellinen pois jättäminen lukuun ottamatta muutamaa keskeistä tosiasiaa, jotka 'henkilö' tahtoo muistettavan. Kuten advaitan tradition vapautuneet viisaat, myös Akka on välinpitämätön siitä oliko hänen elämänsä kirjoitettu suoraviivaiseen ajanlaskuun. Ainut tapahtuma, jota hän pitää tähdellisenä ja merkittävänä ja joka toistuu jatkuvasti hänen lauluissaan, on mullistava mestarinsa kohtaaminen, joka hänet vapautti.

Yksikään Akkan omaelämäkerrallista lauluista ei sisällä viittauksia hänen syntymäänsä, lapsuuteensa tai hänen nuoruutensa kidutettuun lapsileskeyteen brahminien perinteisen ahtaanpaikkakammoisten rajoitteiden keskellä, jotka pitivät häntä epäpuhtaana, arvottomana ja leimattuna; eikä hän viittaa kotiinsa, vanhempia, sukulaissuhteisiinsa, yms. Hän keskittyy vain mestari Sridhara Venkatesa Ayyawalin yllättävään ja odottamattomaan saapumiseen sen talon kynnykselle, jonne hänet oli suljettu ja hänen kolmen reaktionsa sarjaan – ulos ryntäämiseen ja valittaen hänen jalkoihinsa heittäytymiseen ja hänen rukoilemiseensa, jotta tämä antaisi hänelle hengellisen turvapaikan, näin pelastaen hänet tukahduttavalta leskeyden kohtalolta; hänen tottelemiseensa mestarinsa kehoitusta tulla peepulpuulle joen rannalle illalla; ja hänen mestariltaan saamaansa opastukseen upadhiisiin *mahavakyoihin*, hänen siitä seuranneeseen muutokseensa ja ikuiseen vapautumiseensa kärsimyksestä ja harhasta.

Jivanmuktalle, elämänsä aikana vapautuneelle, hänelle, joka on ylittänyt nimen ja muodon kategoriat, kaikki erimielisyydet ja yksilöitymiset ovat tietämättömyyden ja harhan merkkejä. Mitään yksilöllisyyden käsitettä ei voi koota ja asettaa valaistuneelle, sillä kaikki täsmennetyt ruumiillistuman raamit hukkuvat iäksi Itsen Ykseyden tietoon (ja samanaikaiseen maailman harhaisen luonteen ymmärtämiseen). Advaitelle tämä on elämän päämäärä; ja tämä saavutus on se, jota Akka juhlii ja ylistää luomuksissaan – ”vertaansa vailla oleva tilaa” keskiaikainen pyhimysrunoilija Kabir kuvailee niin voimallisesti:

Sinä päivänä ei ilmaa eikä vettä.
 Sinä päivänä luominen – kuka synnytti?
 Sinä päivänä ei kohtua eikä juurta.
 Sinä päivänä ei tietoa eikä Vedaa,
 sinä päivänä ei ääntä eikä surua,
 sinä päivänä ei ruumista eikä taloa,
 ei maallista paikka, ei taivasta tai avaruutta.
 Sinä päivänä ei opettajaa, ei ketään opetettavaa,
 ei vaivalloista polkua, sisään tai ulos pyrkimiseksi.
 Vertaansa vailla olevasta tilasta, mitä sanoa?
 Ei kaupunkia, ei mitään missä olla;
 näkemättä häivääkään;
 miksi sinä kutsut sitä Paikkaa?¹⁰⁸

Pandit, olet kuullut sen väärin.
 Luomista tai luoja ei ole siellä,
 ei karkeaa eikä hienoa, ei tuulta tai tulta,
 ei aurinkoa, kuuta, maata tai vettä,
 Ei säteilevää muotoa, ei aikaa siellä,
 ei sanaa, ei lihaa, ei uskoa,
 ei syytä ja vaikutusta, eikä yhtään ajatusta
 Vedasta. Ei Haria tai Brahmaa,
 ei Shivaa tai Shaktia, ei pyhiinvaellusta
 eikä rituaaleja. Ei äitiä, isää
 Tai gurua siellä. Onko se kaksi vai yksi?

108 Ramaini 7, Linda Hessin ja Sukhdev Singhin (käänt.), *The Bijak of Kabir* (Delhi: Motilal Banarsidass, 1986), s. 80.

Kabir sanoo, jos sinä ymmärrät nyt,
sinä olet guru, minä olen oppilas.¹⁰⁹

Akkan hengellisen opastuksen paikkaan, jättimäiseen peepulpuuhun (joissakin hänen lauluissaan mainitaan banyanpuuksi), jonka vielä tänäänkin saattaa nähdä peltojen keskellä hänen synnyinpaikkansa ulkopuolella Shankottaissa Tirunelvelin alueella Tamil Nadussa, turvaudutaan jumalallisen ymmärryksen ja vapautumisen solmukohtana toisissa lauluissa – esimerkiksi *Manam-Buddhi Sumvatamissa*, joka muodostuu mielen/ tyttären ja järjen/ äidin väliseksi vuoropuheluksi:

Äiti, kuka toi (meidät), hetkessä, ikuisen onnellisuuden valtamereen, aiheuttaen (meille) syvän, keskeytymättömän uppoamisen?

Tytär, se adivastun vakaa vilkaisu, banyanpuun alla, vapaana adhyaropasta ja apavasta, on tuonut meidät tänne.

Äiti, kerro minulle, kuka valtuutti meidät pyhänä pidetyn *atma-sukhamin* korkeimman nautinnon kokemukseen?

Tytär, se on se tapa, jolla Hän katsoi ja puhui muinaisina aikoina, istuen banyanpuun alla, joka luovutti tämän tiedon hyvän kohtalon.

Äiti, menneinä aikoina, banyanpuun alla istuttaessa, kuka ryösti meiltä kaiken omaisuutemme?

Tytär, se on Gopala, joka huolehti kaikesta, kodistamme, suvustamme, hyvistä ja huonoista ominaisuuksistamme, toimistamme, älystämme, lujuudestamme ja kaikesta mitä meillä oli.

Akkalle kohtaaminen gurun kanssa ja hänen opetuksensa puun alla, on ainut omaelämänkerrallinen käännekohta, joka on tarinan arvoinen; selvästi hän tarkoittaa tämän olevan sen tapahtuman, jota hänen seuraajiensa ja elämäkerran kirjoittajien ja tulevien sukupolvien tulisi muistaa. Hän ylistää guraaan tämän armeliaasta teosta vapauttaa hänet orjuudesta – uskonnollisen perinteen peräänantamattomista säännöistä, samoin kuin samsaran orjuudesta. Hänen tärkein huolenaiheensa on sellaisen vapautumisen mahdollisuus jokaiselle, sukupuolesta, kastista ja uskonnosta riippumatta; polkua kulkeneiden oppilaiden kohtaamat vaikeudet; ja lopullisen autuuden saavuttaminen *atma-jnanan* (Itsen oivalluksen) kautta.

Hengellinen mestari on oleellinen opas tähän muodonmuutokseen kapeasta, äärellisestä, harhautuneesta yksilöllisyydestä äärettömään, jakautumattomaan Ykseyteen. Heitä varten, jotka antautuvat, polkua on selvitettävä mestarin määräysten mukaisesti. Kannattajien kokemusten koosteet, selvitykset oppilaiden sukulaissuhteista mestariin, luovat suulliset todistukset kuten Akkan laulut ja elämäkerrankirjoittajien pikkutarkat tutkimukset ovat arvokkaita rakennelmia historiallisille, sosiologisille, antropologisille ja kulttuurisille tutkimuksille samoin kuin hengelliselle taltioinnille.

Jokaisen etsijän on kuljettava oma tiensä oppaan avulla; ja oppaat itse, suuret *maunit*, vapaana kiintymyksestä ja egosta, eivät jätä mitään haitallisia jälkiä maailmaan tai yhteenkään seuraajaan. Jokaisen yksittäisen pyhiinvaellusmatkan horjuvista ponnistuksista tulee aina olemaan jotakin apua toisille tällä sietämättömän vaikealla polulla, jota Katha Upanishadissa verrataan kävelemiseen pitkän partaveitsen terää.

Ehkäpä viimeinen sana tässä tulisi jättää keskiajan pyhimysrunoilija Kabirille, joka oli jivanmukta ja virheetön opas miljoonille:

*Guru Gobind dau khare, kake lagu pai
Balihari guru apne, Gobind diyo batay*

Sekä opettajani että Jumala seisovat edessäni:
Kummalle minun pitäisi ensin tarjota tervehdykseni?
Kosketan ensin opettajani jalkoja, sillä hän on se
Joka on näyttänyt minulle kuinka löydän Jumalan.

***Advaita Mei Jnana Andi*¹¹⁰**
['Advaitan Todellinen Tieto']

Hän inkarnoitui suuren pilarin sisään¹¹¹
 Suojellakseen Prahladaa, rakasta naisystävää.
 Ja hävittääkseen vanhan *vinain*,¹¹²
 Hän ilmestyi Korkeimpana Guruna¹¹³, rakas ystävä.

Mistä minne hän tuli –
 Hän on kaikkialla läsnä oleva, rakas ystävä!
 Hän kätki (itsensä) mayaana¹¹⁴
 Vaikka asustaakin mielessä, rakas ystävä.

Hän synnytti osa-alueet ja erilaisuudet, ja (silti) iäti
 Pysyen muuttumattomana täyteytenä,¹¹⁵ rakas ystävä.
 Palvojen vuoksi,
 Hän laskeutui maan päälle,¹¹⁶ rakas ystävä.

Hän tuli ihmisen
 Ja eläimen muodossa,¹¹⁷ rakas ystävä.
 Ja tarjosi neljänlaista vapautumista¹¹⁸.

110 Taminin sana ”*andi*” tarkoittaa *faqir*, samoin kuin saivalahkon uskonnollinen kerjäläinen. Tämän laulun nimi käännetään karkeasti ”Advaita Faqirin Todellinen Tieto”. Substantiivipäätteinen *di* ”*andissa*” on feminiininen, jota käytetään tässä, koska runoilija puhuttelee naisystävää. Kertoja puhuttelee herttaisesti naisseuralaistaan ”*diinā*”, seuraten tamilityttöjen tapaa, jotka puhuttelevat kaikkia toisia samalla tavoin. Akka käyttää *diitā* kertosaakeena, ottaen naiset mukaan kuuntelijoina, samoin kuin kanavina laulun kierrätykseen kunnes hänen kokoelmansa laulettiin enimmäkseen naisten toimesta, koska ne liittyivät päivittäisiin kodinhoidon tehtäviin. Näin laulut siirrettiin sukupolvelta toiselle sisäpiiriin kautta.

111 Viittaus myytiin yhdestä Vishnun kymmenestä inkarnaatiosta, joka otti Narasimban muodon, puoliksi leijona, puoliksi mies, pelastaakseen palvojansa Prahladan. Katso Pandeya Ramtej Shastri (ed.), ”Sri Badarayana Vedavyasavirachitam” *Srimat Bhagavat Maha Puranamissa*, Kappale VII, säkeet 12-39 (Kashi: Pandit Pustakalaya, 1952), s. 620-23.

112 *Vinai*: menneisyyden karmaat ja piilevät vaikutukset, jotka ilmenevät tässä syntymässä.

113 *Paramaguru* viittaa korkeimpaan mestariin. Sanskritin termi '*guru*' sen laajemmassa merkityksessä merkitsee 'opettajaa', hengellistä tai muuta. *Guru Gita*, joka on lainattu viisas Vyasas *Skanda Puranasta*, puhuu seitsemänlaisista *guruista* (säkeet 273-79). *Sucharaguru* välittää tietoja ja taitoja, joita harjoittelija tarvitsee hankkiakseen kohtuullisen elämän maailmassa. *Vachakaguru* valmistaa uskonnollisen yhteisön harjoittelijalle. *Bodhakaguru* tutustuttaa harjoittelijan *bhaktin* korkeampaan muotoon. *Nishiddhagurut* ovat niitä, jotka opettavat oppilaille mantroja, jotka antavat okkulttisia voimia (sellaisia *guruja* tulisi välttää). *Vihitaguru* opastaa oppilasta advaitan polulle ja varustaa oppilasta *vivekalla* (katso huomautusta 131 alla), *vairagyalla*, jne. *Karanaguru* auttaa oppilasta toimimaan advaitan harjoituksessa selittämällä *mahavakyojen* merkitykset. *Paramaguru* on korkein mestari, joka on oivaltanut Itsen ja jonka ohjaus mahdollistaa oppilasta tuntea Itsen. Katso N.A. Mohan Raon, ”*The Teaching of the Guru Gita*” *Mountain Pathissa*, Osa 46, n:o 3, July-Sept. 2009 (Tiruvannamalai: Sri Ramanasramam), s. 37-45.

114 Korkein on kätkeytyneenä mayan toimintaan, jolla on mahdollisuus sekä peittävään että vääristyvään todellisuuteen. Katso omaa tutkimustani laulussa *Vedanta Ammanai* tässä kirjassa.

115 Erilaisuuksien ja osa-alueiden ilmenemisestä huolimatta Korkein Todellisuus on muuttumaton.

116 Korkein Todellisuus inkarnoituu korkeimpana opettajana lievittääkseen tietämättömien ihmisten tuskaa.

117 Katso huomautusta 111 edellä.

118 On olemassa neljänlaisia *mukteja*/ vapautumisia, jotka luetellaan Shaiva Shiddhantan traditiassa: *salokam* (autuuden ensimmäinen tila) – palvoja asustaa jumaluuden seurassa; *samipyam* (autuuden toinen tila) – aivan jumaluuden läheisyydessä; *sarupyam* (autuuden kolmas tila) – samaistuu jumaluuden muotoon; ja *sayujyam* (autuuden neljäs ja korkein tila) – henkilökohtainen yhtyminen jumaluuteen.

Hän vaivatta repäisi auki Iranyanin¹¹⁹ sydämen, rakas ystävä.

Hänellä on tuhat nimeä, rakas ystävä,
Ja on vakaassa liitossa naiseen.¹²⁰
Hän jostain syystä ilmeni täällä, rakas ystävä,
Ja siunasi (minua)!

Hänellä on ääretön määrä naisia, rakas ystävä,
Ja liittyy jokaiseen eri lailla.¹²¹
Naamioituneena toiminnan suorittajaan, rakas ystävä,
Hän omaksuu ruumiin täällä (maanpäällä).

Hän ahmii suuresti herkutellen
väkijoukossa, rakas ystävä,
Maailman lukemattomat oliot.¹²²
Muuttamalla ulkonäköään, rakas ystävä,
Hän pimittää itsensä toisilta.

Hän etsii kypsiä työntekijöitä,¹²³ rakas ystävä,
Tarttuu heihin varovasti ja sitoo heidät.
Hän on auttanut monia nousemaan, rakas ystävä,
Ja suonut pelastuksen.

Hänen aikeensa ovat ilkkurisia, rakas ystävä:
Hän yhdistää yhteensopimattomat, palasiksi hajonneet, hajautuneet.
Ja noille, *sadhanachatushtayalla*¹²⁴ varustetuille,
Hän vaatii oikeutta, rakas ystävä.

Hän ilmoitti: ”Maya, minä en tule takertumaan sinun pauloihisi!”, rakas ystävä.
Hän on todella vaarallinen, rakas ystävä;
tämän olen kuullut monilta.¹²⁵

Niin kuin rehti, kunnioitettava henkilö, rakas ystävä,
Hän ilmestyi tälle seudulle.
Hitaasti ja vakaasti, rakas ystävä,
Hän ilmestyi talon kynnykselle.¹²⁶

119 Iranyan on demonikuningas Hiranyakshyapa, jonka Herra Vishnu tappoi mies-leijonamuotoisen Narasimban hahmossa ja joka repi ulos kuninkaan sydämen ja sisuskalut pelastaakseen palvoja Prahladan. Katso yllä huomautusta 111.

120 Nimien äärettömän lukumäärän katsotaan viittaavan Korkeimpaan. Palvojat viittaavat vertauskuvallisesti naisiin kaikissa bhaktin kehityskaarissa.

121 Viittaa Krishnaan.

122 Korkein Todellisuus tuhoaa kaikki tämän maailman *vishayat* eli objektit. Tämä havaitaan syväunen tilassa, jossa koko ilmennyt maailma ihmeellisesti 'katoaa', aivan samoin kuin se ihmeellisesti ja salamannopeasti palauttaa itsensä ennalleen, kun nukkuja herää. Absoluuttisen *samadin* tilassa Itsen Tuntija tuhoaa myös koko 'nähdyn' maailman.

123 Akka käyttää sanaa ”*pakkuva-cittal*”, tarkoittaen kypsää ja huolellista ahkeriojaa/ työntekijää. Viittaus tässä tarkoittaa vilpittömiä palvojia, jotka Herra tekee orjiksi rakkaudellaan.

124 Neljä kelvollisuuden tunnusmerkkiä ovat välttämättömiä jokaiselle pyrkijälle ryhtyessään vedantiseen menetelmään Brahmanin luonnon tutkimiseksi. Ne luetellaan seuraavassa järjestyksessä: 1) ikuisen ja väliaikaisen toisistaan erottaminen; 2) tästä ja tuosta maallisesta objektista nauttimisen inhoaminen; 3) vahvan tyyneyden, itsehillinnän ja vastaavien ominaisuuksien kehittäminen; 4) halu lopulliseen vapautumiseen. Katso V.M. Apte (käänt.), *Brahma-Sutra Shankara-Bhashya* (Bombay: Popular Book Depot, 1960), s. 6. [Suom. huom. Katso Astavakra Samhita. Luku I, 1, alav. 3.]

125 Akka kutsuu jumalaista mestaria ”*pollatavaniksi*”, tarkoittaen pahansuopaa ja vaarallista henkilöä, joka voi saada sinut hylkäämään maailman ja maalliset nautinnot.

126 Tämä on keskeinen tarina lohduttoman lapsileski Akkan elämässä: Shidhara Ayyawal Venkatesan saapuminen hänen kyläänsä,

Pehmeästi ja hellästi hän mutisi, rakas ystävä,
 ”Sinä ole oikeasti *Parabrahman*.”¹²⁷
 Ja sitten hän kysyi minulta, ”Kuka sinä olet?”
 Pysyin hiljaa ikään kuin en tietäisi mitään,¹²⁸ rakas ystävä.

Hän kasteli ja sammutti *ahamkarani*¹²⁹ tulen, rakas ystävä,
 Menemällä sisääni, hän pakotti luopumaan *ahamista*¹³⁰, rakas ystävä!

Hän heitti suotuisan silmäyksen
 Harhani ja tietämättömyyteni ylle, rakas ystävä!
 Ja se tapa, jolla hän katsoi minuun, kiehautti
 Syntymän ja kuoleman valtameren vedet
 Höyryksi, rakas ystävä!

Hän asetti kätensä pääni päälle, rakas ystävä,
 Ja toisti, ”*Brahma satyam, satyam*.”¹³¹
 Hän kysyi, ”Tunnetko itsesi?”
 Seisoin mykkänä, rakas ystävä.

Ripustaen minut antaumuksen teräskoukkuun¹³²,
 Hän repäisi irti mieleni, rakas ystävä!
 Hän kutsui minut peepulpuun alle, rakas ystävä,
 Ja julisti ”*Ahambrahmasmi*.”¹³³

Hän sanoi, ”Tunne itsesi”, rakas ystävä,
 Ja elein selitti kuinka.
 Autuaassa Ykseydessä, rakas ystävä,
 Kävelin tieheni, kääntymättä koskaan takaisin!

Hän muutti kaikki harhakuvitelmani, rakas ystävä,
 Suomen minulle vapautumisen.
 Ja sitten luovuin kaikista kiintymyksistäni,
 Mukaan lukien äidin ja lapsen välisen siteen!

agraharamin läpi käveleminen ja pysähtyminen hänen kynnykselleen, jolla ei ollut perinteistä *kolamia* (koska hän oli lapsileski ja häntä pidettiin pahaenteisenä); Jumalan nimeä laulaen hän odotti Akkaa tulemaan luokseen talon pimeistä sisätiloista, jonne tämä suljettiin.

127 Mestari opasti Akkaa upanisadisen *mahavakyan* avulla ”Sinä olet oikeasti Korkein *Brahman*.” Tämä on toinen versio *mahavakya*sta ”*Tattvamasi*!” ”Sinä olet oikeasti Se”. Katso Chandogya Upanishad, VI.8.1-16, Patrick Olivelle, *The Early Upanisads* (Delhi: Munshiram Manoharlal, 1998), s. 250-56.

128 Tämä säe ilmentää kauniisti tiedoksiantoja, jotka löytyvät Kena Upanishadista, II.1-3-: ”Jos ajattelet 'Minä tiedän aivan hyvin', ehkäpä et koskaan tiedä niin vähän” ja ”Se muotoutuu kuvaksi hänen mieleensä, joka ei sitä kuvittelee; mutta hän, joka sitä kuvittelee, ei sitä tiedä.” *Sama paikka*, s. 366-67.

129 *Ahamkara* on ego, joka muodostaa yksilöllisyyden, subjektiivisuuden ja persoonallisuuden. Se on osa *antahkaranaa* (ajattelun sisäistä kykyä, joka sisältää havaitsemisen, älyn ja muistin).

130 *Aham* viittaa valheelliseen eagoon/ ’minä’-’minun’-tunteeseen, joka saa ihmisen samaistumaan ruumiiseen, mieleen, jne.

131 Ilmaus *Brahma satyam satyam* kääntyy ”*Brahman* yksin on Todellisuus”. Se löytyy vanhasta vedantatekstistä *Vivekachudamani*, jonka sanotaan kuuluvan Shankaracharyalle (säe 20): ”Mielen lujaa vakaumusta, että *Brahman* on todellinen ja maailma epätodellinen, nimitetään erottelukyvyksi (*viveka*) Todellisen ja epätodellisen välillä.” Katso Swami Madhavananda (käänt.), *Vivekachudamani of Sri Sankaracharya* (Calcutta: Advaita Ashram, 1957), s. 7.

132 Akka käyttää sanaa ”turatti”, seivästä, jonka toiseen päähän on kiinnitetty teräskoukku hedelmien ja lehtien poimimiseksi puusta.

133 ”*Aham Brahmasmi*!” ”Minä olen *Brahman*” on *mahavakya* eli vertauskuvallinen samuuden lausunto *Shukla Yajurvedan* kokoelman sisällä. Katso Brhadaranyaka Upanishad, I.4.10, Olivelle, viitt., s. 48-49.

Minä mietiskelin hänen lootuksenkaltaisten jalkojensa juuressa
Paramina,¹³⁴ rakas ystävä.

Niin kuin nuo omaan pelkoonsa sidotut,
Myös minä olin kauhuissani, rakas ystävä.

Siteeraten monia *shruteja*,¹³⁵ rakas ystävä,
Hän sanoi, ”Koe Totuus itsessäsi:
Olet syntynyt oman *sankalpasi*¹³⁶ tähden.”

Hän sanoi, ”Koko luomakunta on sinun kuvittelemaasi,¹³⁷
Sinä olet kaikkien valojen Valo!”
Hän vakuutti minut (noilla sanoilla), rakas ystävä,
Kun tuijotin häntä syventyneellä tarkkaavaisuudella.

Niin kuin ainoa kuu, rakas ystävä,
Myös minä imeydyin laajaan tyhjyyteen.
Niin kuin täysikuu, pursuen juopuneena
Minä tyhjennyin säteilevälle, äärettömälle taivaalle.

Hän sanoi, ”Maailma ei ole muuta kuin heijastus peilissä,¹³⁸ rakas ystävä.
Ymmärtämällä tämän (totuuden), rakas ystävä, minä tulin todelliseksi *adhishtanaksi* (lootukseksi/ perustaksi).

”Ilman syytä ei voi olla vaikutusta!” hän julisti, rakas ystävä.
”Niin kuin kulta pysyy kultana olipa se muotoiltu
Erilaisiksi koristeiksi,¹³⁹ sinä olet iäti sama,” hän sanoi.
Hän karsi *triputin*¹⁴⁰ ja katkaisi *chijjadan*,¹⁴¹ rakas ystävä!

Ymmärrettyäni Älyn
Kaiken älykkyyden takana, rakas ystävä,
Minä oivalsin Totuuden.
Hän sanoi, ”Kun kaikki ajatukset tyyntyvät,
Myös maailmankaikkeus katoaa,” rakas ystävä!

Hän ilmoitti, ”Itsen kokemus
On kuin syväunta,” rakas ystävä!¹⁴²

134 *Param*: Korkein.

135 Tässä *shruti* viittaa Upanishadeihin, pyhiin teksteihin.

136 *Sankalpa* kääntyy 'tahdon ponnistuksena'; tässä yhteydessä ja hindulaisen filosofian rakenteessa se viittaa myös inhimilliseen haluun ja kiintymykseen, jatkuvan sielunvaelluksen kierron syyhyn.

137 *Advaitin* mukaan ei ole olemassa todellista luomista: kaikki luodaan ajattelun ja kuvittelun kautta. Näkyvä maailma on näkijän omaa rakennelmaa, joka ilmestyy ja katoaa valveillaolo- ja nukkumistilan aikana ja joka ilmenee usein fantastisina fiktioina unennäön tilassa; jokaisella on sen alkuperä mielessään; ei ole olemassa yksittäistä, objektiivista, kokeilemalla toteen näytettävää maailmaa.

138 *Dakshinamurti Ashtakamia* pidetään Shankaran tuotteena. Sen ensimmäisessä säkeessä, *vishvam darpana drshyamana nagari*, maailmaa verrataan peilissä nähtyihin kuviin. Katso H.R. Bhagavat (ed.), *Srisankaracaryaviracita Prakaranagranthah* (Poona: Oriental Book Agency, 1952), s. 356-57.

139 Kultaketju tai nauha tai mikä tahansa muoto ei ole mitään muuta kuin kultaa; muodot saattavat vaihdella, mutta alkuaine, kulta on sama kaikissa koristeissa. Katso Chandoga Upanishad, VI.1.4-6, Olivelle, viitt. s. 246-47.

140 *Triputi*: tiedon (*jnana*), tietämisen (*jneya*) ja tietämisen kohteiden (*janatr*) kolmiosainen jakautuminen.

141 Vedantan terminologiassa tietoisuuden ja tiedostamattoman aineen sulautumista kutsutaan *chijjadagranthiksi*. Tämä henkisen ja aineellisen monimutkainen symbioottinen liittymä on vaikeasti käsiteltävä (hankala) 'solmu' (*granthi*), joka voidaan löysätä ja lopulta avata vain todellisella Tiedolla.

142 Syväunessa (*sushuptissa*) nukkuja on vapaana nimistä ja muodoista, kaikista syyperäisistä suhteista, kaikista aikaa ja paikkaa

Hän ilmoittaa: ”Vasta kun ruukku särkyä, voi sen sisällä olleesta tilasta tulla taivasta.¹⁴³
 Vasta kun linnakkeen muurit murskataan, sen sisäpuolinen tila täyttyy.
 Vasta kun tikkuja hangataan vastakkain, kipinä syttyy.
 Vasta kun tunnet Itsen, voit oleskella Siinä.

Minä palvoin miljoonia ja miljoonia muotoja, rakas ystävä,
 Maahan heittäytyen ja (siinä yhteydessä) hakaten päätäni nyrkeilläni,
 ”Riittää, riittää jo tämä, olet kaikkialla!”
 Näin hän tyynnytteli minua, rakas ystävä.¹⁴⁴

Hän (mestarini) on hyvä ennustaja!¹⁴⁵
 Ja on myös luotettava, rakas ystävä.
 Tämä 'ennustaja', pitäen kättäni,
 Tulkitsi sen viivoja ja kuvioita
 Niin kuin hän ne kaikki ymmärsi.
 Hän sai minut välittömästi ylittämään
 Kaikki käskyt ja kiellot, rakas ystävä!¹⁴⁶

Oi mikä suuri ihme!
 Suuri ihme toden totta on tämä, rakas ystävä!
 Kehenkä voin verrata tätä (henkilöä)?
 Minä kokeilin kaikkea mitä hän sanoi ja ymmärsin (Totuuden).¹⁴⁷

Hitaasti ja varmasti,
 Minä ymmärsin Totuuden, rakas ystävä.
 Yhtäkkiä hän huudahti: ”*Mundai!*”¹⁴⁸
 Ja siinä, rakas ystävä, Minä ymmärsin
 Kaiken lopun, loppuratkaisun.

”Maya on tyhjä, ilkiömäinen ja itsekeskeinen –

koskevista ulottuvuuksista; subjektin ja objektin välinen erotteleminen on täysin hävinnyt. Akka vertaa Itsen kokemusta syväunen tilaan. Kaikki piilevät vaikutukset eli *vasanat*, jotka ovat olemassa jälleensyntymisen kierron kautta ja jotka ulkoisesti ilmenevät toimintoina, vajoavat piileviin tiloihinsa syväunen tilassa; mutta heti kun nukkuja herää, nämä taipumukset ilmestyvät takaisin, aivan kuten 'ulkoisen' maailma heti ilmestyy uudelleen ja uudestaan. *Samadhin* tila (lopullinen liittyminen Absoluuttiin) saattaa ulkopuolisesti muistuttaa syväunta, mutta todellisuudessa se on täysin erilainen, koska *samadhissa* kaikki *vasanat* tuhoutuvat ja kaikki *vrittit* (tietoisuuden vaihtelevat tyypit) pyyhkiytyvät tyystin pois.

143 Viittaus on paljon siteerattu advaitinen esimerkki *ghatakashan* (yksilöllisen minän) imeytymisestä *mahakashaan* (Korkeimpaan Itseen). Tila, joka on suljettuna ruukkuun, tuntuu rajoittuneelta. Mutta kun muoto, kuten ruukun tai linnakkeen seinät, murskataan, ei ole 'sisäpuolta' eikä 'ulkopuolta' ja taivas/ tila nähdään silloin yhtenä saumattomana ulottuvuutena. Shankara kertoo (*Vivekachudamanissa*, 565): ”Silloin kun ruukku särkyä, siihen suljetusta tilasta tulee kouriintuntuvasti rajatonta tilaa, niinpä kun näennäiset rajoitukset tuhotaan, Brahmanin tuntija tulee varmasti itse Brahmaniksi.” Katso Swami Madhavananda viitt., s. 210. Katso laulua *Bheri Nadam* tästä kirjasta.

144 Mestari rauhoittelee hakijaa siitä, ettei ole tarvetta suorittaa patsaiden palvontaa tai muitakaan säädettyjä rituaaleja, sillä Itse on kaikkialla läsnä oleva; kaikki filosofiset ja kulttuuriset tilan ja ajan käsitteet sisältyvät tähän ei-kaksinaiseen Absoluuttiin.

145 Mestari saapuu viisas *kurikkaranina* (ennustajana/ povarina) jonka profetiat ja ennustukset osoittautuvat aina todeksi.

146 Mestari kääntää hakijan pois kaikista vedalaisista käskyistä ja kielloista, jotka määrätään rituaalisen palvonnan suorittamista varten. Johdannossaan *Brahma Sutrien* kommentointinsa Shankara ilmoittaa viitatessaan *karmoihin* ja niihin liittyviin metodologisiin sääntöihin: ”Sellaiset hengelliset määräykset kuin 'Brahmanalle tulisi uhrata' aiheuttaa riippuvuus *adhyasasta*, kastin, elämäntilanteen, iän ja erityisten olosuhteiden asettamisesta itsen päälle (köysi-käärme). Katso Apte, viitt., s. 4.

147 Akka korostaa usein, että Itsen tuntemisen kolme keinoa ovat *shrutit* (sellaiset kirjoitukset kuin Upanishadit), *yuktit* (perustelut tekstien suosituksissa) ja *anubhava* (hakijan oma suora kokemus). Mestarin opetuksia ei tule vain passiivisesti hyväksyä vaan ne on varmistettava omalla kokemuksella.

148 *Mundai* on halventava termi, jota käytetään naiseen, jonka pää on ajeltu leskeyttä osoittavaan kuosiin. Leskiä pidetään pahaenteisnä ja heidät saatetaan sosiaalisesti leimata perinteisissä yhteisöissä. Tässä hengellinen mestari ilmeisesti viittaa leskeksi perso-noituun *mayaan*, sillä seuraavat säkeet puhuvat *mayasta*.

Hylättäköön *maya* ja heitettäköön ulos!” hän sanoi, rakas ystävä,
 ”Silloin kaikki huonot teot ja kolme kiintymystä
 Tulee eliminoitua.”¹⁴⁹

Silloin, rakas ystävä, ennustaja sanoi:
 ”Kannin¹⁵⁰ armon toimesta
 Tämä tulee olemaan vaikea yritys.
 Hylkäämällä Brahmanin olet tuuliajolla,
 Vaellellen päämäärättömästi ympäriinsä.
 Mutta, palvomalla guruasi tulet saavuttamaan etuudet.

”Anna minulle ruokaa vatsaani,
 Ja helmiä¹⁵¹ koriini,” hän halusi, rakas ystävä.
 ”Leidin, jumalattaren armosta,
 Sinä tulet kokemaan liittymisen.”

Hän huudahti ”Velan! Murugan!”¹⁵²
 Ja rukoili minua tulemaan auringonpaisteeseen, rakas ystävä.
*Kolin*¹⁵³ avulla hän tarkasteli kättäni,
 Huomaten jopa hyveeni vikoina,¹⁵⁴ rakas ystävä.

Hän sanoi, ”Sinusta puuttuu *chittashuddhi*!”¹⁵⁵
 Sitten hän todella muutti minut
 Täksi Yhdeksi (ei-kaksinaiseksi) olemukseksi, rakas ystävä.

”Perhejumaluuden kirous ehkäisee
 Lopullisen yhtymisen,” hän sanoi päättäväisesti,¹⁵⁶ rakas ystävä.

”Vain gurun armon avulla
 Tulet sinä hyötymään,” hän sanoi, rakas ystävä.
 ”Mutta älä ajattele Itseä
Parokshana,¹⁵⁷ hän varoitti, rakas ystävä.

”Niin kuin lapsi käsivarsillasi, myös Itse
 On kaikkein läheisintä läheisyyttä,”¹⁵⁸ hän sanoi, rakas ystävä.
 ”Tämä *shruti* näkyy

149 Kolme kiintymystä kohdistuvat jälkeläisiin; hyvinvointiin ja tuleviin hankintoihin; ja käsityksiin muista maailmoista kuten taivas, yms. Katso Brhadaranyaka Upanishad, III.5.1, Olivelle, viitti. s. 82-83.

150 Kanni on ennustajien tyynnyttämä neitsytjumaluus Tamil Nadussa.

151 Tässä ennustaja seuraa tapaa pyytää ruokaa ja helmiä (rahaa) palveluksestaan.

152 Velan ja Murugan ovat tamilin jumaluuden nimiä, joka on ennustajan suojelusjumala.

153 *Kol* on pieni, teräväkärkinen tikku, jota ennustajat käyttävät seuratessaan kädessä olevia uurteita, kun lukevat niitä.

154 Advaitan näkökulmasta 'hyvillä' ominaisuuksilla on aina negatiiviset vastikkeensa, 'huonot' ominaisuudet. Ne nähdään yhdessä; 'hyvä' edellyttää 'pahan'. Näin ollen mestari ilmoittaa, että hyve on myöskin vika (pahe).

155 *Chittasuddhi*: henkinen puhtaus.

156 Ennustajat aloittavat yleensä ennustamisensa muistuttamalla asiakkaitaan kirouksista, jotka heitä on kohdannut tyynnyttämättä jääneiden perhejumaluuksien toimesta. Tässä tapauksessa sellaiset kiroukset toimivat esteinä oivaltaa Itse/ yhteys Brahmaniin.

157 Kun havainto välittyy aisteilla, loogisella älyllä, keskustelulla, jne., sitä kutsutaan *parokshamiksi* (tietämisen epäsuoraksi menettelmäksi). Itsen tietoa, kuitenkin, kutsutaan *aparokshamaksi* (suoraksi intuitiiviseksi tajuamiseksi), t.s. välittömäksi.

158 Etsien kaikkialta Itseä, joka on oma todellinen luonto ja olemus, on yhtä absurdia kuin etsisi lasta, joka lepää omilla käsivarsilla. Toinen paljon käytetty vedantinen vertaus on se, jossa puhutaan henkilöstä, joka etsii kadonnutta, kultaista kaulakoruun, joka kuitenkin koko ajan roikkuu hänen kaulallaan. Totuus on jo ja iäti sisäpuolella, mutta harhautunut *jiva* kiertelee hämmentyneenä ympäriinsä katsellen joka paikkaan. Katso Pandit Har Dutt Sharma, ”Vachaspati Mishran *Bhamati*” *Brahmasutra Catuhsutrissa*, Poona Oriental Series, n:o 70 (Delhi: Chaukhamba Sanskrit Pratisthan, 2005), s. 101-02.

*kakakshamin nyayanin*¹⁵⁹ kautta.

”Vain *neti-netin* kautta

Sinusta tulee kumoamaton jäännös;¹⁶⁰

Niin kuin voi maidossa, Korkein säilyy (piilossa)

Tässä maailmankaikkeudessa,” hän sanoi, rakas ystävä.¹⁶¹

”Niin kuin useista kukista poimittu mesi

Joka sekoittuu yhtenäiseksi hunajaksi,

Tiedä, että yksittäiset minuudet yhtyvät Yhdessä

*Soyamdevadattahin*¹⁶² kautta,” hän sanoi, rakas ystävä,

On mahdotonta tunnistaa eri kukkien

Mettä sekoituksessa;¹⁶³

159 *Nyayat* ovat suosittuja elämänohjeita. *Kakakshanyaya* tunnetaan myös *kakakshigolakanyayana* [variksen silmämunien maksimi]. Se johtuu yleisestä käsityksestä, että variksella on vain yksi silmä, jota se voi liikuttaa, tarpeen vaatiessa, toisen puolen kuopasta pään toisen puolen kuoppaan; maksimi soveltuu mihinkä tahansa sanaan tai fraasiin joka, vaikka käytetään lauseessa vain kerran, voi palvella kahdessa merkityksessä. Variksen silmämunan tapauksessa *kakakshinyaya* liittyy ilmaisuun, joka saattaa tuottaa vastakkaisia tuloksia. *Shrutin* tekstit ilmoittavat, että ihminen joko näkee maailman moninaisuuden tai hän näkee ei-kaksinaisen, muuttumattoman, äänettömän Korkeimman; havainnon/ 'silmämunan' kyky on sama. Ihminen voi nähdä virheellisesti käärmeeen köydessä tai köyden käärmeeessä: tämän päälle asettamisen ja virhearvioinnin 'noumenalin' (ilman aisteja havaitun) perusta on sama kuin ei-kaksinaisessa Korkeimmassa. Tämä on se, mitä tekstit opettavat *kakakshinyayan* avulla. Kuten advaitin viisas filosofi Vidyaranya selitti:

Variksella on vain yksi näköaisti, joka vuorottelee silmien välillä. Samalla lailla Totuuden tuntijan näkökyky vuorottelee kahdentyyppisen (Brahmanin ja maailman) autuuden välillä. Se perustuu suosittuun uskoon, että variksella on yksi silmäterä, joka siirtyy silmästä toiseen. Samalla lailla viisaan ihmisen äly vaihtaa jatkuvasti näiden kahdentyyppisen autuuden välillä, mutta tietäjä havaitsee saman Brahmanin autuuden maallisissa objekteissa, jonka hän kokee mietiskelyssä.

Katso Swami Swahananda (käänt.), *Pancadasi of Vidyaranya Swami*, Ch. XI, v. 130 (Madras: Sri Ramakrishna Math, 1967), s. 471-72.

160 *Neti-netin* (ei tämä eikä tuo) opinkappale, jota vaaditaan Bhadranyaka Upanishadissa (IV.4.22), on epäilemisen menetelmä, jonka avulla ihminen eliminoi ei-itsen. Kaiken poissaolon voi kuvitella, mutta omaa poissaoloaan ei voi näin selittää, sillä kaikki poissaolot edellyttävät poissaolojen havaittajan; täten se, mitä ei voi eliminoida, on Itse. Ajatuksena on se, että Itseä ei voi kumota, sillä jokainen kumoaminen edellyttää Itsen osallistumista tähän prosessiin. Siksi Akka nimittää Itseä 'kumoamattomaksi jäännökseksi'.

161 Juuri kuten voi hienossa muodossaan sisältyä maitoon, samoin Korkein Oleno on läsnä näkyvässä maailmassa. Tämä ilmaistaan lukuisina vastaavuuksina filosofisissa teksteissä; esimerkiksi *Chandogya Upanishadissa* (VI.13.1-13), jossa viisas Uddalaka Aruni neuvoo poikaansa/ oppilastaan Shvetaketua:

'Pane tämä suolapala vesiastiaan ja tule huomenna takaisin.' Poika teki työtä käskettyä. Ja isä sanoi hänelle: 'Suolapala, jonka panit vesiastiaan illalla – tuo se tänne.' Hän haroi sitä, muttei voinut sitä löytää, koska se oli lionnut täysin. 'Ota nyt ryyppy tästä nurkasta,' sanoi isä. 'Miltä se maistuu?' 'Suolaiselta.' Isä kertoi hänelle: 'Sinä et tietenkään näe sitä siellä, poika; silti se oli aina siellä. Hienoin olemus täällä – se muodostaa koko tämän maailman minuuden; se on totuus; se on itse (*atman*). Ja näin sinä olet, Svetaketu.'

Katso Olivelle, viitt. s. 254-55.

162 Akka viittaa *jahadajahadlakshanaan*, yhteen *lakshanoista* eli Shankaraa seuranneiden advaitien olettamaan toissijaiseen merkitukseen erittelevänä menetelmänä ymmärtää *jivan* ja *Brahmanin* ykseys. Tämä ilmaistaan lauseen ”*soyamdevadattah*” [”Tämä on se Devadatta”] avulla, lausunto vakuuttaa henkilön nimeltä Devadatta tunnistamisen, kun hänet nähdään pitkän erillään olon jälkeen. Väliajalla jotkut Devadattan piirteet ovat muuttuneet, jotkut eivät. Kun katsoja jättää silmiinpistävimmät muutokset huomiotta, hän tunnistaa henkilön samaksi Devadattaksi. Yksittäisen sielun ja korkeimman *Ishvaran* välillä on eroja, mutta kun edeltää muutokset (palaa muutoksia edeltäneeseen tilaan), näkijä ymmärtää intuitiivisesti, että yksittäinen sielu on aivan sama kuin korkein Itse. Ilmaisussa *soyamdevadattah* sanat 'se' ja 'tämä' viittaavat samaan kohteeseen, Devadattaan. Mutta sana 'se' osoittaa 'sitä' Devadattaa, joka löytyy menneestä yhteydestä, ajasta ja tilasta ja 'tämä' Devadatta henkilöä, joka löytyy nykyisestä yhteydestä, ajasta ja tilasta. Luopumalla ajan, tilan ja yhteyden erilaisista muodoista, me saavutamme sen käsityksen, että sekä 'tällä' että 'sillä' Devadattalla on yksi perusta. Tämä täydellinen ratkaisu saavutetaan *bhagalakshanamentelmän* kautta. t.s. ei keskittymällä eroihin vaan keskittymällä muuttumattomaan siemeneen analyysin kohteessa. Shankaran jälkeläiset advaitit käyttävät tätä viitekehystä tulkitessaan *Tattvamasi' mahavakyaa*. Katso Sengaku Mayeda (käänt.), *Sankaran Upadesasahasri*, Lait. II (Delhi: Motilal Banarasidass, 2006), s. 53-54.

163 Chandogya Upanishad (VI.9.1-3) antaa esimerkin, jossa mehiläiset kokoavat mettä lukuisista kukista ja varastoivat sen hunajakkenoihin, joissa mesi menettää yksilöllisyytensä 'tästä' tai 'tuona' kukkana, kun se muuttuu yhdeksi, homogeeniseksi hunajaksi.

(Samoin tapahtuu), kun erikseen mainitut minuudet
Sulautuvat Korkeimpaan, rakas ystävä.

Hän vapautti minut kastieroista, rakas ystävä,
Ja teki minusta *samarasamin*.¹⁶⁴

Valittuaan istumapaikakseen banyanpuun alusen, rakas ystävä,
Hän näytti viattomalta ja pyhimysmäiseltä.
Hän karkotti valheellisuuteen juurtuneet kärsimykset
Ja tehottoman materialismin, muuttaen minut
Sacchitanandaksi, rakas ystävä.

Hän tuli luokseni kuin *pantitan*,¹⁶⁵ rakas ystävä,
Ja tarjosi minulle *faqirin*¹⁶⁶ lääkettä.
Hän sanoi, ”Osatessani parantaa kaikki sairaudet,
Minä voin parantaa *samsaran*¹⁶⁷ sairauden.

Siten hän selvittää *dhatuja*,¹⁶⁸ rakas ystävä,
”Sinä olet kärsinyt tästä sairaudesta
pitkään!” hän sanoi, rakas ystävä.
Hän antoi minulle Tiedon tabletin seuraavan käskyn kera:
”Seuraa hoito-ohjeita ja luovu tietämättömydestä!”¹⁶⁹
Lisää pyhien seura (pilleriin) ja sinä
Paranet (helposti),” hän lupasi, rakas ystävä!

Noudatin hyvin tarkasti hoito-ohjeista,
Jotka guru määräsi, rakas ystävä.
Vapauduttuani tietämättömyyden sairaudesta, rakas ystävä,
Minä vakiinnuin vahvaan *aparokshamiin*.¹⁷⁰
Hän manasi kaksinaisen ajattelun aaveen
Ja koristeli otsani pyhällä tuhalla, rakas ystävä.

Hän opetti minulle *manimantiram*,¹⁷¹ rakas ystävä,
Tämä loistava velho hävitti ajatukseni

”Samalla tavoin” isä neuvoo poikaansa, ”kun kaikki nämä luodut sulautuvat olevaan, ne eivät ole siitä tietoisia: me sulau dumme olevaan.”

164 *Samarasam*: Yksi jakautumaton olemassaolo.

165 Termi *pantitan* viittaa lääkäriin, joka kokeilee pulssia ja määrää lääkkeitä sairauksiin. Akkan laulu *Pantitan Kavi on* vahva ilmaisu *samsaran* sairauden ja sen 'hoidon' välisestä suhteesta.

166 *Faqiri* on sukua arabian kielen sanalle *faqir*, 'puute'. Termi merkitsee elämänmuutosta ja ajattelua, joka sisältää kirjaimellisen/ vi-rallisen luopuminen ja askeetteja, jotka pidättymistä ja askeettisuutta harjoittaen sitä sävyttivät. Kuitenkin, koska *faqiri* on poh-jimmiltaan mielen tila, ihminen voi samanaikaisesti olla *faqir* sekä materiaalisen hyvinvoinnin, sosiaalisen sukulaissuhteen että maallisen menestyksen keskellä, koska todellinen *faqir* ei sisällä luopumista esineistä, toiminnoista ja saavutuksista vaan ihmisen kiintymyksestä niihin.

167 *Samsara*: maallinen olemassaolo, sisältäen vaikeutta, taistelua ja yhteenottoa. Vedanta viittaa siihen sielunvaelluksen ja kärsimi-sen 'sairautena'. Lääkkeenä on *vairagya* (välinpitämättömyys), jonka hallitsee 'hengellinen lääkäri'/ guru, joka vapauttaa 'sairaana' henkilön jakautumattoman, äärettömän Ykseyden ja rauhan kokemukseen. Katso huomautusta 164 edellä.

168 Akka käyttää termiä *dhatupariksha*, t.s. pulssin tarkastusta tarkoituksena varmistaa taudin laatua. Ayurvedan terminologiassa *dha-tut* ovat kolme mielialaa nimeltään *vata*, *pitta* ja *kapha*, samoin kuin peruskudoselementtiä nimellä *sapta dhatut*, jotka”... tunne-taan myös *dhatuina*, koska ne tukevat ruumista tasapainotiloillaan, jotka edustavat normaalitilaa”. Katso C. Dwarkanath, *Intro-duction to Kayachikitsa* (Bombay: Popular Book Depot, 1959), s. 20-21.

169 *Pathyam* on dieetti; *apathyam* on sen puute, myös hoito-ohjeiden laistaminen.

170 *Aparoksha jnana*: Olemisen Ykseyden suora intuitiivinen tieto.

171 *Mani*: harvinainen jalokivi; *mantiram*: lumoutuminen poisheitettyyn romurautaan. Tässä *manimantiram* viittaa *pantitanin* (kylän poppamiehen) shamanistiseen praktiikkaan.

Ja ehkäisi pinttynneet vanhat vaikutukset,
Jotka minusta ilmestyivät, rakas ystävä.

Minusta tuli paljaan taivaan kaltainen
Ei-kaksinaisuuden laajassa tilassa, rakas ystävä!
Hän ohjasi minut yli toiminnan valtameren,
Joka hupeni epäjohdonmukaisuudeksi, kuin vesi
Pukinsorkan jäljessä, rakas ystävä.

”Oikeudenmukaisuus ja epäoikeudenmukaisuus
Ovat täysin merkityksettömiä,” hän vakuutti, rakas ystävä,
Hän käänsi katseensa kohti tätä ja muita maailmoja
Ja ne kaikki hajosivat palasiksi, rakas ystävä!

Hän ilmoitti, ”Kaikki aistinautinnot ovat harhaa
Ja *paripurnanandam*¹⁷² yksin on todellista, rakas ystävä.
Hän hävitti kärsimyksen valtameren, rakas ystävä,
Ja rakensi padon
Sacchitanandan valtameren tulvasta, rakas ystävä.

”Sinulla ei ole yhteyttä
Kolmeen ruumiiseen,”¹⁷³ hän sanoi, rakas ystävä.
Ja kun ajattelin tätä, huomasin itseni
Kaikkien (ruumiiden) Todistajaksi, rakas ystävä.
”Sinulla ei ole mitään yhteyttä
Kolmeen tilaan,”¹⁷⁴ hän sanoi, rakas ystävä.
Ajatteleamalla tätä oivalsin,
Että minä olen oikeasti niiden tuolla puolen, rakas ystävä!

Viisi elementtiä vetäytyivät¹⁷⁵
Hänen kiinteän katseensa alla, rakas ystävä!
Minä sulautin täysin käsityksen ”Minä olen *koshat*”¹⁷⁶
Ja tulini muuttumattomaksi Brahmaniksi, rakas ystävä!

Hän pelästytti viisi *tanmatraa*¹⁷⁷ tiehensä, rakas ystävä!
Oi, mitä sanoisin! Oi, kuinka sanoisin!
Ja mistä hän saapui?
(Mutta hänen väliintuloaan varten) minun oli otettava
Vielä lisää syntymiä, rakas ystävä!

”Jos joku tämän täysin tutkii, ei ole olemassa

172 *Paripurnanandam*: absoluuttisen runsas ja Autuaallisen jumalainen.

173 Vedanta olettaa kolme ruumista – karkean, hienon ja tilapäisen. Karkea ruumis koostuu ruuasta, jonka hankimme, ilmeten ihona, lihana, luina, ytimenä, verenä, jne. Hieno ruumis on tehty mielestä, älystä, muistista ja minätunteesta. Tilapäinen ruumis on ilmenemätön edustaen syväunen tilaa (*sushuptia*), potentiaalista lähdettä ja valvojaa sekä karkean että hienon ruumiin ilmenemiseksi. Muuttumaton, ikuinen Itse on autonominen riippumatta näistä kolmesta ruumista.

174 Muuttumaton, häiriintymätön Itse pysyy iäti irrallaan näistä tietoisuuden kolmesta tilasta; valveesta (*jagrata*), unesta (*svapnata*) ja syväunesta (*sushuptista*).

175 Maa, vesi, tuli, ilma ja eetteri.

176 Vedantan mukaan ihminen kantaa mukanaan viittä hallitsevaa harha-ajatusta nimeltä viisi *koshaa* ('tuppea'): 'Olen karkea ruumis', 'Olen hengitys', 'Olen mieli', 'Olen äly' ja 'Olen jatkuvasti ponnisteleva jiva'.

177 *Tanmatrat*: hienot elementit, joilla on voimaa ilmetä karkeina elementteinä, jotka muodostavat materiaalsen maailman samkhyassa ja myöhemmin maailmankaikkeuden kasvun ('cosmogenesis') tantriset käsitteet.

Syytä tuleviin syntymiin,” hän sanoi, rakas ystävä.
Viiden *koshan* (linnake) purettiin
Aivan perustuksiaan myöten, rakas ystävä!

Armoton, hänellä ei ole sääliä, rakas ystävä!
Kuinka voin luottaa häneen?
Hän sanoi, ”Lopeta paikasta toiseen vaeltelu
Tätä Totuutta etsiessäsi,” rakas ystävä.
”Ymmärrä itsesi
Kuin Kymmenes mies,”¹⁷⁸ hän sanoi, rakas ystävä.

Jonkin aikaa olin todella elänyt sen ajatuksen kera,
Että olen yksityinen minä, rakas ystävä.
*Mahavakya 'Tattvamasin'*¹⁷⁹ avulla
Hän aiheutti Liiton, rakas ystävä.
Hän repi auki muurit ja voitti
Kuudentoista armeijan,¹⁸⁰ rakas ystävä.

Hän herätti minut olemaan yksi ja ainut, rakas ystävä;
Mitä muuta voin kertoa sinulle tästä rohkeasta toiminnasta?
Hän voitti kuuden koulukunnan filosofit¹⁸¹
Ja vakuutti heidät omikseen, rakas ystävä!
Hän laittoi kuusi vihollista¹⁸² taisteluun, rakas ystävä!
Tämä mielenvikainen mies soi minulle
Tyriyan tilan,¹⁸³ rakas ystävä!

Hän nosti *karvarin*¹⁸⁴ himoa ja vihaa
Ja muita sellaisia tunteita vastaan, rakas ystävä.
Hän hakkasi kaikki yhdeksänkymmentäkuusi ihmistä¹⁸⁵ palasiksi!

Sellaisena hyvin pitkänä ajanjaksona, rakas ystävä,
Olin suorittanut toimintaa omaksi mielihyväkseni.
Mutta kaikista näistä tuli tarpeettomia,
Kun hän teki minusta *akartan*,¹⁸⁶ rakas ystävä!

Minä suunnittelin iloitsevani täällä monista nautinnoista, rakas ystävä!
Mutta hänen yksi silmäyksensä muutti sen kaiken, rakas ystävä!

178 Viittaus *dashama purushaan* ('kymmenenteen mieheen'), joka perustuu vedantiseen vertauskuvaan kymmenestä miehestä, jotka ylittävät joen ja saavuttuaan toiseen rantaan päättävät yhden miehen hukkuneen. Jokainen mies laskee toiset varmistaakseen asian ja laskiessaan hän unohtaa laskea itsensä mukaan. Sen vuoksi jokaisen lasku päättyy vain yhdeksään. Ulkopuolinen huomaa heidän virheensä ja osoittaa, että kymmenes mies on juuri se henkilö, joka etsii 'kadonnutta' Kymmenettä miestä. Täten vedantissa termeissä etsijä on etsitty.

179 *Tattvamasī* on upanishinen *mahavakya*, joka vakuuttaa yksilöllisen minän ja korkeimman *Brahmanin* samuuden. Katso Chandyyoga Upanishad, VI.2.3. Olivelle, viitt., s. 252-56. Katso myös huomautukset 127, 161 ja 162 edellä.

180 ”Kuudentoista armeija” viittaa mieleen, viiteen aistielimeen, viiteen toiminnan elimeen (*karmendriya*) ja viiteen älyn elimeen (*jnanendriya*).

181 Intian filosofian ”kuusi koulukuntaa” (*shad darsana*) ovat Nyaya, Vaiseshika, Samkhya, Jooga, Purva Mimamsa ja Uttara Mimamsa.

182 ”Kuusi vihollista” (*shad ripu*) ovat intohimo, suuttumus, kateus, harhaluulo, ylpeys ja viha.

183 *Turiya*, kutsuttu myös neljänneksi, on ykseyden tila Korkeimman kanssa.

184 Mielenkiintoisesti Akka käyttää sanaa *karvar*, johdettuna persialaisesta sanasta *karvai*, joka tarkoittaa vetoomusta.

185 Yhdeksänkymmenenkuuden *tattvan* vuoksi. Katso alaviitettä 94 *Paraparakkannissa*.

186 *Akarta*: ei-tekijä, toiminnan ei-suorittaja.

Hän herätti minut näkemään
 Korkeimman Täyteyden kaikissa suunnissa
 Ja kaikkialla minkä katseeni kattaa, rakas ystävä!
 En saata löytää kieltä tätä kuvaamaan:
 Hän on minut hiljentänyt, rakas ystävä!

Hän sai minut näkemään Korkeimman kaikessa.
 Kaikkien sisällä, kaikkialla maailmassa,
 Kun puuhun kätketyn elefantin,¹⁸⁷ rakas ystävä!

Juuri kuten neljä elementtiä löytyy maasta, rakas ystävä,
 Sisältäni löysin lopullisen pelastuksen, rakas ystävä!¹⁸⁸

Juuri kuten lukuisat mahdolliset koristeet
 Sisältyvät kultaan, rakas ystävä,
 Sisälläni, omassa itsessäni, hän mahdollisti
 Jakautumattoman liittoni Korkeimman Olennon kanssa!

Täydellisen yksinäisyyden tilassa, rakas ystävä,
 Hän teki minusta koskemattoman ja ikuisen!
 Sacchitanandan pehmeällä vuoteella, rakas ystävä,
 Hän tuuditti minut unettomaan uneen!

Hän vakuutti minulle, että heistä, jotka kuulevat
 Ja oppivat tämän *advaita andin*¹⁸⁹ laulun
 Tulee Ikuinen Tietoisuus
 Eivätkä he synny uudelleen,¹⁹⁰ rakas ystävä!

187 Viittaa viisas Tirumularin kuuluisaan säkeeseen *Tirumantiramissa*. Metsässä oli valtava puinen patsas; etäältä se näytti elefantilta, mutta läheltä katsottaessa se näytti siltä mikä se oikeasti oli, massiiviselta puukappaleelta. Kun katselija keskittyi puuhun, 'elefantti' katosi hänen näkyvistään ja mielestään; kun hän havaitsi 'elefantin' muodon, hän ei saattanut nähdä puista kappaletta. Tämä vastaavuus havainnollistaa vedantista opetusta, että kun ihminen hyväksyy maailman moninaisuuden, hän ei saata havaita ei-kaksinaista Totuutta; ja jos hän ymmärtää ei-kaksinaisen Totuuden, hän luopuu moninaisuuden käsityksestä. Katso Dr. B. Natarajan (ed.), *Tirumantiram: A Tamil Scriptural Classic* (Madras: Shri Ramakrishna Math, 1991), s. 358.

188 Maa, ollessaan viidestä elementistä karkein, pitää sisällään kaikkien muiden – veden, ilman, tulen ja tilan ominaisuudet. Vertaus on, että pelastus on löydettävissä itsestämme, sillä kaikki hengelliseen vapautumiseen tarvittavat 'elementit' ovat iäti olemassa meissä.

189 *Advaita andi*: ”advaitan kerjäläinen”.

190 Viimeinen säe on ilmoitus *phalashrutista* (tämän laulun kuuntelemisesta tai laulamisesta seuraavista hyödyistä tai positiivista vaikutuksista).

***Vedanta Ammanai*: Leelan/Kosmisen Leikin Advaitinen Tulkinta**

I. Ammanain Tyyli

Ammanai on tyttöjen ja aikuisten naisten Tamil Nadussa pelaama sisäleikki. Tämä leikki on innoittanut paljon tamilinkielistä runoutta vuosisatojen saatossa. Ammanait ovat pyöreitä kiviä, hienosti veistettyjä puupalloja tai joskus moluccan siemeniä, joita heitetään kolmin kappalein ilmaan molempia käsiä käyttäen; pelaajan on tarkoitus lyödä molemmat kätensä lattiaan ennen kuin nousee ylös poimimaan putoavat ammanait; rytmi muodostuu toimintaa säestävistä lauluista. Toiminta edellyttää jatkuvaa nopeaa, näppärää ja tarkkaa huomiointia ja niin kuin jokaisesta toiminasta missä tahansa leikissä, tulee helpompaa harjoittelulla kunnes sitä voi tehdä vaivattomasti. Mitä suurempi on taito sitä useampia variaatioita liikkeistä voi kehittää, kun leikki etenee, tarkoituksena luoda ove-
lia ja monimutkaisia liikkeitä, jotka kohdistuvat samaan päämäärään – voittaa vastustajat.

Leikin aikana laulettu laulut tunnetaan myös ammanaina. Jos joku pelaaja pudottaa kivet, hänen parinsa aloittaa sitten kierroksen. Ammanain suullisessa ilmaisussa yksi ääni esittää kysymyksen, toinen vastaa tähän toisella kysymyksellä ja kolmas selvittää arvoituksen, joka on mallina oikeasta suunnasta.¹⁹¹

900-luvun pyhimys Manikkavacagar loi ensimmäinen ammanairunouden. Sellaisilta legendaarisilta keskiaikaisilta runoilijoilta kuin Ottagakuttar ja Pugazhendi on olemassa myös ammanailauluja. 1600-luvun aikana ammanai omaksui historiallisen balladin muodon, sellaisen kuin *Ramappaiyan Ammanai*,¹⁹² joka kirjoitettiin ylistämään sodassa taistellutta Talavai Ramappaiyaa, Madurain Tirumalai Nayakkarin kenraalia. 1600-luvulta eteenpäin ammanain runoudesta tuli yhä suosittumpaa – esimerkiksi *Sivagangaiseemai Ammanai* kertoo urhoollisten Sivagangain Marudhuveljesten viimeisistä sodista. Serfoji Sarasvati Mahalin kirjastossa Thanjavurissa on myös tuntemattoman kirjoittajan kirjoittama yksittäinen käsikirjoitus, jonka nimenä on *Jnana-Ammanai*, joka koostuu 32 säkeestä, jotka kuvaavat hengellisen etsijän ei-kaksinaisuuden kokemusta.¹⁹³ Tässä tekstissä säkeiden jokainen rivi päättyy kertosäkeeseen ”*ammanai*”, joka merkitsee tyttöjen kuvitteellista kohtaamista, samoin kuin leikissä käytettyjen kivien ja leikkiä pelaavien tyttöjen kohtaamista. Suurin osa ammanailauluista on kirjoitettu miesrunoilijoiden toimesta, mutta ne on kaikki osoitettu nuorelle naisyleisölle ja katsotaan myös ammanaihin kuuluviksi.

Pitkäkestoisessa laulussaan *Vedanta Ammanaisssa* Akka käyttää ammanaileikin kielikuvaa työkaluna rakentaa mayan/ praktrin kritiikkiä, tarkastelemalla kosmista luovaa voimaa, joka ruu-

191 Ammanai on sitä runouden tyyppiä, joka kuuluu '*taravu kocchaka kalippa*' perheeseen. Tämän tyyppinen runous yhdistyy saman nimiseen leikkiin, joka oli hyvin suosittua teini-ikäisten tyttöjen kesken ja omasi usein kysymyksen ja vastauksen muodon. Klassisessa tamin runoudessa on neljänlaisia *pa:ta* (runoja): *venpa*, *asiriyappa*, *kalippa* ja *vanchippa*. Nämä luokitukset perustuvat musiikillisiin näkökohtiin kuten rytmiin, rytmiin liittyviin ajallisiin (lyöntien ajoituksen) aspekteihin ja tahtiin. Hyvin määritellyn sarjan runomittaiset säännöt määrittelevät *venpan* kieliopin. Yksi sarja sääntöjä muodostaa äänen keston jokaiselle sanalle tai *cheerille*, samalla kun toinen sääntöjen sarja säätää mahdolliset äänet sanan alussa, joka seuraa edellisen sanan lopulle annettua ääntä. *Venpan* täytyy muotoutua molemmista sääntösarjoista. Jokaisessa *venpassa* on kahdesta kahteentoista riviä. Ammanai seuraa yleensä *venpan* sääntöjä. Kaikki 1330 Tiruvalluvarin kuuluisan *Tirukkuralin* paria ovat *venpan* esimerkkejä.

192 M. Ramalingamin mukaan *Ramappaiyan Ammanai* on vanhin saatavilla oleva historiallinen balladi. Tämä on tarina Ramappaiyan hyökkäyksestä Sadaikkan Setupatia vastaan. Katso Ayyappa Paniker (ed.), *Medieval Indian Literature*, Lait. 1 (Delhi: Sahitya Akademi, 2000), s. 532.

193 Ms. 543, *The Journal of the Tanjore Maharaja Serfoji's Sarasvati Mahal Library*, (ed. O.A. Narayanswamy), Lait. xxi, N:o. 1 1967, s. 1-6.

miillistuu olemassa oleviksi osiksi ja erilaisuuksiksi. Ammanai-leikin muodollinen rakenne toimii ikään kuin mallina ymmärtää kosmisen luomisen energiaa ja sitä seuraavaa häviämistä. Ammanai-leikki, oikulliset ammanaikivet, poikkeuksellinen neuvokkuus ja järkevyyt, Itseoivaltanut ammanai-leikkijä/ päähenkilö, innostuneet katselijat, ovat kaikki kosmisen *leelan* tai leikin osatekijöille leimaa-antavia, jotka synnyttävät jakautumisen, halun, toiminnan, niiden tulosten, nautinnon ja kivun kokemisen maailman: ja lopulta päättyvät pyrkimykseen lopettaa maltilliseen vetäytymiseen itse leikistä porautumalla läpi luomisen ja moninaisuuden kasvupohjan ymmärtämään Totuus.

Akka käyttää leikin rakenteena sekä vertausta että metodologiaa käsitelläkseen lukuisia metafysisiä vivahteita advaitan järjestelmässä. Tämä epänormaalin ja yleisen mallin (leikin) käyttämisen strategia tarjoaa erinomaisesti ikään kuin vaihtoehdon virallisen älyllisen keskustelun ja kanonisen kirjallisuuden hegemonialle, kun tarkoituksena on saavuttaa advaitinen tieto ja kokemus. Tämä epätavallinen menetelmä kommunikoida vedantan filosofiaa ei-pedagogiikan avulla suullisten esseiden keskittyessä yleisen leikin teemoihin, jota pelaavat pääasiassa kouluttamattomat naiset, on sekä juonikas että hännävä. Lisäksi Akka haastaa radikaalisti korkean kirjallisen tradition, jonka ylempikastiset miehet ovat hyväksyneet, miehet, jotka vaativat autoritääristä tiedon tuottamisen ja välittämisen etuoikeutta.

Tämä vedantan epätavallinen selitys todistaa voimallisesti Akkan henkilökohtaisen kyvyn yhtäläistää keskeiset kysymykset ja advaitan klassinen keskiviiva. Erityisesti hänen laulunsa eroavat perinteisestä tekstillisestä traditiosta, kun hän on valinnut rohkeat symbolit korostamaan ei-kaksinaisuuden keskeistä advaitista filosofiaa. Vaikka Akka ammentaa paljolti kansallisista ja arkikielisisistä traditioista, hänen laulunsa samalla kertovat metafysisistä näkökohdista, joita ylläpitää hänen Itsen saavuttamisensa. Pyhiin kirjoituksiin perustuva oppiminen ja *jnanan* polku (hengelliselle tavoittelijalle) olivat miesten etuoikeuksia perinteisessä tamilien brahmisessä yhteisössä. Silti Akkan teoksia arvostetaan sellaisten filosofisten julkaisujen omaperäisinä tulkintoina, että on aivan selvää, että hän ansaitsee päästä kanonisten tekstien joukkoon jollakin tavoin – ehkä opittuaan suoraan gurultaan Shridhara Venkatesa Ayyawalilta – vaikka meillä ei ole häntä koskevia elämäkerrallisia yksityiskohtia. Kaikkien hänen laulujensa keskeisenä teemana on ei-kaksinaisuus, Olemassaolon Ykseys, jossa kaikki egoperäiset eroavaisuudet ja jakautumiset esitetään järjettöminä, valheellisina ja vailla ainoatakaan todistettavaa oikeellisuutta.

II. Leikin Filosofinen Käsite¹⁹⁴

Laulun *Vedanta Ammanain* keskeinen teema on leikki. Ammanain leikkiä leikkivät nuoret tytöt ja aikuiset naiset. Leikkimisen käsite pitää sisällään sisäänrakennetun joutoajan käsitteen, kantaen mukanaan helppouden, ponnistuksettomuuden ja vapauden tunnetta. Lapsi esimerkiksi leikkii pelkän leikkimisen vuoksi ja koska lapselle on hyvin luonnollista leikkiä. Myös aikuiset leikkivät ei-kilpailuhenkisessä yhteydessä omaksi huvikseen. Leikkimisen käsite on erityisen tärkeää advaita vedantan yhteydessä. Tämä filosofinen koulu käyttää *leelaa* eli leikkiä luomisen yhteydessä. Badarayana, *Brahma Sutrien* kirjoittaja ja Shankara, advaitan tuntija, hänen tekstiä koskevassa myöhemmässä kommentissaan vakuuttivat sutrassa ”*lokavattu leelakaivalyam*”,¹⁹⁵ että Jumala/ Ishvara toi tämän maailman ilmi *leelan* avulla, alkuperäinen voima ilmeni pelkkänä leikkinä.

Naisellinen termi *leela* johtuu juuresta *li* + *kkvip* ja tarkoittaa leikkiä, urheilua, lasten leikkiä, ulkonäköä, esiintymistä, teeskentelyä, peliä, jne. Keskeisenä sanastollisena merkityksenä ovat kaksi toisiinsa liitettyä ponnistuksettomuuden ja uskottavuuden käsitettä, jotka liittyvät sellaiseen aktiiviteettiin. Vedanta väittää, että tämän muuttuvan ja monimutkaisen maailmankaikkeuden lukematto-

194Minun perusteluni turvautuu kahteen hyvin erilaiseen lähteeseen: Shankaran *Brahma Sutrien* kommenttiin ja Gadamerin hermeneutiikkaan. Katso V.M. Apte (käänt.), *Brahma Sutra Shankara Bhasya* (Bombay: Popular Book Depot, 1960) Sutra 2.1.33, s. 338-39; ja Kjetil Steinholt & Elin Traasdahl, ”The Concept of Play in Hans Georg Gadamer’s Hermeneutics: An Educational Approach”. Stuart Riefelin (ed.), *Theory in Context and Out: Play and Culture Studies*, Lait. 3 (Westport: Ablex Publishing, 2001), s. 73-96.

195Katso Apte, viitt., s. 338-39.

mat nimet ja muodot kulkeutuvat/ ilmestyvät Korkeimman Lain vallattoman *leelan* kautta. Shankaran mukaan:

Juuri kuten arkisessa maailmassa, kuninkaan tapauksessa, joka on saavuttanut kaikki halunsa tai hänen ministerinsä tapauksessa, heidän aktiivisuutensa urheilussa ja ajanvietteisissä ovat luonteeltaan pelkkää urheilua ja ne suodaan itselle ilman että mielessä on mitään tiettyä pyrkimystä tai juuri kuten (ihmisen) sisään- tai uloshengitys tapahtuu luonnostaan, ilman mitään asiaankuulumatonta tarkoitusta, aivan samoin voi myös Herra osallistua sellaiseen urheilulliseen aktiivisuuteen ilman mitään tarkoitusta ja ainoastaan hänen luonteensa seurauksena. Ei ole mahdollista selittää päättelyn tai pyhien kirjoitusten pohjalta, että olisi olemassa mitään muuta tarkoitusta *Ishvaran/ jumalan* puolelta.¹⁹⁶

Leelan käsite on ratkaisevaa luomiselle advaitan ontologiassa. Leikkimisen esimerkiksi sopii parhaiten lapsi eikä niinkään aikuisen leikki vaikka aikuisen kaikki halut olisi täytetty. Lapsi leikkii leikkiä pelkän leikkimisen vuoksi, hänelle on luonnollista leikkiä ja hän uppoutuu siihen suurella tarmolla ja syvälle. Lapsi leikkii leluilla ja muilla tavaroilla, oikeilla ja kuvitteellisilla. Jos ne ovat kuvitteellisia, hän tuottaa ne kaikki, sekä leikkivälineet että -kaverit mielikuvituksensa avulla. Hän luo leikkimaailmansa, sitoutuu siihen ja muihin siinä oleviin leikkijöihin ja kun hän kyllästyy, hän luopuu kaikesta. Sillä maailmalla, jonka hän kuvitteellisesti loi tai teemoilla, joiden ympärillä hän pyöri, ei selvästikään ole mitään todellista asemaa. Mielenkiintoisesti lapsi havaitsee, että maailmalla, jonka tuotti, ei ole ulkoista olemassaoloa. Silti hän elää innoissaan siinä maailmassa siihen asti kunnes kyllästyy siihen.

Samalla lailla advaitan mukaan maailma kaikkine monimuotoisuuksineen on *Ishvaran* [Korkeimman Herran] leikin kautta tuottama. Maailma eli *jagat* on täten Shankaran tarkennuksen mukaan, hänen kommentoidessaan Badarayanan toista sutraa, ”*Janmadhyasyayatah*” (se, josta tämän (maailman) Alkuperä ilmestyy):

[...] hetkellinen maailma, jota edustavat nimet ja muodot ja johon liittyy erilaisia vaikuttajia ja nauttijoita... joka on ympäröstöstä, ajasta ja paikasta riippuvien toimintojen hedelmien perusta ja jonka jo pelkässä ajattelemisessa mielikuvitus hätkähtää eikä pysty ymmärtämään asetelmaa...¹⁹⁷

Sellainen maailma ei selvästikään ole mikään yksilön tuote vaan Brahmaniksi/ Absoluutiksi kutsutun iäti läsnä olevan ja kaikkitietävän Olennon tuote. Brahman ei tahdo tätä luomista tai sen hävittämistä, vaan on perustana sellaisille heijastumille ilmestyä, juuri kuten köysi on perustana käärmeeen ja köynnöksen (kuvitteelliselle) ilmenemiselle. Monimutkainen maailma työntyy esiin *leelassa* *Ishvaran* toimesta, joka liitetään *mayaan*, hänen luovaan voimaansa. Tämä luomisen ja hävittämisen prosessi tapahtuu Brahmaniksi kutsutun ei-kaksinaisen tietoisuuden perustalla.

Advaitan hallitseva ontologinen vaatimus on, että muuttuvaa luomakuntaa ei ole olemassa. Samkhyan koulukunnan ajattelussa on malli, joka pitää kiinni siitä näkemyksestä, että tämä maailma on kehittynyt *prakrtin* muutoksesta, kosminen kasvupohja ilmenee aineellisen moninaisuuden kautta. Prakrti läpikäy muutosta, saaden alulle älyn, ajattelun ja egon kehityksen. Kuitenkaan *advaiteille* tietoisuudessa ei voi olla muutosta, sillä se on alkuperäinen ja ei-kaksinainen lähde. Eikä *advaiteille* ole luomista, joka tapahtuu energian ulostulosta kuten savenvälajan käyttäessä ponnistusta, halua, toivetta ja suunnitelmaa muotoillessaan ruukku prosessissa, jossa jokainen näistä erilaisista aspekteista puolustaa itseään yksilöllisesti samoin kuin yhteisesti. Myöhemmin kun ruukku tulee olemassaoloon, ruukun ja välajan välinen kaksinaisuus havaitaan yhteyden, tuotannon ja luotujen esineiden kautta. Syy ja seuraus sidotaan yhteen yhteyden kautta. Täten luomisen oppi, kuten teisti-

¹⁹⁶Sama kuin edellä.

¹⁹⁷Sama kuin edellä, Sutra I.i.2, s. 10.

set Naiyayikat selittävät, johtaa meidät kolmen, synn, seurauksen ja yhteen liimaavan yhteyden väliseen jakautumiseen. Vedantan mukaan ei ole olemassa todellista luomista, joka johtuisi halusta, toiveesta ja ponnistuksesta luoda tämä maailma. Maailmankaikkeus kaikkine ominaisuuksineen on pelkkää kosmisen Tietoisuuden esiintymistä, leikkiä, ilmausta, aivan samoin kuin lapsen leikki on hänen mielikuvituksensa ilmausta, joka luodaan ja hävitetään milloin tahansa. Tämä monimuotoisuuden ja tilapäisyyden maailma kätkee tai peittää/ hämärtää/ sulkee sisäänsä alla olevan ei-kaksinaisen (ei-kaksinaisuuden) Korkeimman Voimanlähteen, joka on ikuinen ja koskematon.

Advaitinen perustelu on, ettei voi olla opillista perustetta muodonmuutokselle, koska jos 'todellinen' sallii itsensä muuttua, se mitätöi oman muuttumattoman ja näkymättömän luonteensa. Maailma ei näin ollen ole luomus vaan heijastuva ilmestys, joka astuu esiin ja palaa takaisin lähteesensä, ei-kaksinaiseen Brahmaniin. Sellaisella *leelalla* ei ole erityistä tarkoitusta eikä siihen sisälly ponnistusta. Kuten aiemmin mainittiin, Shankara viittaa esimerkkinä sisään- ja uloshengitykseen valaistukseen tätä ponnistuksettomuutta maailman ilmenemisessä.¹⁹⁸ Samalla kun lapsi leikkii, hän luo hetkellisen maailman ja kuvittelee sen sisään lukuisia tapahtumia, ajatellen niiden kaikkien olevan totta. Silti, ollessaan samanaikaisesti leikin katselija, lapsi on tietoinen, että tuotettu maailma on kuviteltua. Siitä huolimatta lapsi jatkaa leikkiään, luoden ja hävittäen uupumatta esityksiään, tehden sitä ilman aikomustakaan saavuttaa jotain päämäärää, yksinkertaisesti liittyneenä hänelle luonteenomaiseen aktiivisuuteen. Samoin maailmalla/ *jagatilla*, joka ilmenee Absoluutin tuottavan *leelan* toimesta, ei ole todellista olemassaoloa. Maailma häviää kokoisuudessaan, kun leikkijä vetäytyy loputtomasta leikistään.

Lapsen leikille on ominaista hänen kiintymyksensä leikkimisen aktiivisuuteen, hänen täydellinen antaumuksensa ja uppoutumisensa dynaamiseen prosessiin. Johtuen tämän *leelan* kehittämästä viekoituksesta, valloituksesta ja pakotteesta ja hetkellisesti luodusta uskosta tähän *jagatiin* ja kaikkiin sen variaatioiden ja totuusvaatimusten todellisuuteen ja kykenemättömyydestä vastustaa leikin toimintaa, lapsi leikkii kunnes uupumus vaatii häntä lopettamaan. Jos luominen on leikin toimintaa, niin on myös sen katoaminen: leikin keskeytys. Nyt lapsi ponnistelee palauttaakseen kadonneen subjektiiivisuutensa ja lisää voimaansa vetäytyäkseen leikistä. Silloin kun tämä tapahtuu, hänen leikkiväliseensä, -toverinsa ja hänen luomansa tapahtumat katoavat yhtä vaivattomasti kuin ne ilmestyivät jälkeäkään jättämättä. Lapsi menettää asemansa leikkijänä – ja näin myös leikki menettää merkityksensä. Verrattaessa advaitiseen terminologiaan, on sanottava, että kun ihminen vetäytyy *leelasta/* kosmisesta leikistä, ilmenneiden fyysisten ja psyykkisten maailmojen lopettamien on välttämätöntä. Kaikki suunnitelmat päättyvät ja tätä olemisen tilaa ajattelun, puheen, tilan ja liikkeen tuolla puolen kutsutaan mokshaksi/ vapautumiseksi, ykseydeksi Tietoisuuden kanssa. Se, mitä jää jäljelle, on kaiken ei-kaksinaisen Itsen kasvualustan sisällön samanarvoisuus, ei mitään menetettävää ja saavutettavaa, ei mitään toteutettavaa ja suoritettavaa.

Vedanta Ammanaisa Akka käyttää ammanaikiviä, leikin rakenneosia, ilmaisemaan praktia/ mayaa. Hän käyttää kivistä kahta termiä: mulaprakrti ja maya. Kivet muodostavat kolme *gunaa*, ilmentäen viittä karkeaa elementtiä seuraavia viittä hienoa elementtiä. Taantumisen eli kosminen vetäytyminen tapahtuu keskeyttämisen aikana: kaikki ilmenevä vetäytyy praktiin. Samkhyan mukaan prakrti, luova voima, on todellinen ja se sisältää dynaamisuuden ilmaista tämän maailman. Luotu maailma ei ole heijastus vaan praktissa tapahtuneen todellisen muutoksen seurausta. Kosmisen kehityksen ensimmäinen pulssi aloittaa aineettomien ja aineellisten kerrostumien sarjan: *mahat*, *ahamkara*, *tanmatrat*, ja *mahabhutat*, äly, ego, viisi hienoa elementtiä ja viisi karkeaa elementtiä ja mieli. Viisi karkeaa elementtiä ja mieli laajenevat sitten 96:een liikkeelle panevaan voimaan.¹⁹⁹ Laulussaan Akka tutustuttaa meidät ammanaikiviin, t.s. mulaprakrtiin, joka on piilossa sekä leikkijältä että katselijalta, koska sitä pidetään turvallisesti avaimella lukitussa koristellussa aarrearkussa nimiteltä *mahat tattva* (älyn voimanlähde). Tämä on selvästikin samkhyan ajatus. Mutta kun leikki etenee, terminologiassa tapahtuu muutos samoin kuin laulun alla lepäävissä filosofisissa käsitteissä.

198 Sama kuin edellä, Sutra II.i.33, s. 338.

199 Katso *Paraparakkannin* käännöstäni, huomautus 94.

Mula praktista tulee maya, harhaanjohtava voima, jonka oikea luonne uhmaa ehdottoman varmoja analyysejä.

Akka aloittaa laulun manaamalla esiin normaalin ja tavallisen uskon aineen/ praktin tämän maailman alkuperänä, mutta kun leikki etenee yhä vaikeammille tasoille ja kun leikkijä kykenee tunkeutumaan rakenteeseen ja leikin logiikkaan ja toisten leikkijöiden liikkeisiin, hän purkaa mysteerin, samaistaen ammanaikivet mayaan, ilmenemisen maagiseen ja harhaanjohtavaan voimaan. Näin siinä tapahtuu selvä ja uskottava muutos samkhyan mulapraktin käsitteestä vedantiseen käsitteeseen mayasta harhana, voimana, jolla ei ole sen paremmin todellista (ontic) kuin metafysiistäkään asemaa. Koska sillä ei ole tosiasiallista olemassaoloa, sen luovat ilmestykset ovat siten myös 'epätodellisia'.

Kaksi feminiinistä luovaa perusolettamusta, mulaprakti ja maya, ovat tärkeitä myös tantrassa. Näistä periaatteista tuli keskeisiä jumalatarulteissa tantran kirjallisuudessa.²⁰⁰ Huomattavana esimerkkinä on klassinen teksti *Tantraloka* (Tantran Valo), joka on Abhinavaguptan, kuuluisan 800-luvun filosofin käsialaa. Abhinavaguptan shaivatantismin metafysiikka sisältää sekä samkhyan että advaitan elementtejä. Erään tutkimuksen mukaan:²⁰⁰

1. Shivan ja shaktin kaksinaisuuden perusoletus muistuttaa samkhyan praktia ja purushaa; näiden kaksinaisten perusoletusten suhde ja toiminnot ovat myös yhtäläisiä samkhyassa. Kuitenkin on olemassa ratkaiseva ero; näiden kahden ei-identtisyys samkhyassa on vastoin shivan ja shaktin transsendentaalista ykseyttä, jota tavallisesti shaktan ja shaivan filosofia seuraa.
2. Samkhyan 25 kategorian kehityksellinen sarja: Purusha, prakti, *buddhi*, *ahamkara*, *manas*, kymmenen aistia, kymmenen hienoa ja karkeaa elementtiä, jotka toistuvat usein tantrassa; sarjat ovat, esimerkiksi, edelleen selvästi tunnistettavissa *srichakran* järjestelmässä (josta merkittävästi purushan puuttuu).
3. Samkhyan oppia syyn ja seurauksen välisestä yhteydestä yhtenä muutoksena (*parinama-vada*) shaktan alkuunpanijat tarjoavat todistaakseen oppinsa näkyvän maailman todellisuudesta. Advaitan oppi minän samuudesta Absoluutin kanssa on keskeisellä sijalla tantrassa. Minä, ei mikään muu kuin Korkein, näyttää olevan rajoittunut, mutta kun rajallisuus poistetaan, minä kokee ykseytensä Korkeimman kanssa. Kuitenkin tantra poikkeaa vedantasta yhdellä huomattavalla tavalla. Edeltäneen mukaisesti luova prosessi on muodonmuutos: maailma ilmestyy shaktista ja se myös imeytyy takaisin shaktiin shaktin toimesta. Sellaisille advaiteilte kuin Shankara on olemassa vain heijastuva ilmeneminen, ”näennäis- (vale-) kehitys”.²⁰¹

Yksilöllisen minän näkökannalta pääsyy maailmassa tapahtuvaan orjuuteen ja kärsimykseen on maya, jumalattaren tai Shivan ikuisen shaktin aspekti. Tantrassa mayan houkutteleva luonne on kaksinainen – se on rajoittava ja häiritsevä-hajottava ('spektri'). Se on pohjimmiltaan käsittämätön, kuten magian näppärä harhautus. Mutta advaiteilla keskeinen paradoksi, että kenenkään hengellisen etsijän ei tarvitse käy neuvotteluja, johtuu siitä, että metafysiseltä näkökannalta mayan harhaiset toiminnot ovat todellisuudessa yhtä (epä)todellisia kuin maya itse.

Näin Intian filosofialla, kolmine pääpiirteinen, on prakti eli maya hyvin tärkeänä voimana, joka tuottaa tämän maailman – todellisen tai illusorisen – olemassaoloon. Joissakin määrin on selvää, että Akka käyttää kaikkia kolmea perspektiiviä; samkhyaa, tantraa ja vedantaa laulussaan *Vedanta Ammanai*. Naispuolisen leikkijän sekoittuessa leikkiin luoden maailman ja myös vetäen takaisin/ hävittäen sen mulapraktin voivan avulla, on sekä samkhyaa että tantrismia. Metafyysisen yhtymisen ja ykseyden etsiminen, ymmärtämällä täysin olemassa olevan maailman harhainen olemus/hylkäämällä sen harhaanjohtava voima, on advaitia. Koska shaktin palvonnan sanotaan sisältyvän

²⁰⁰”Tantrismia tuntuu inspiroineen todellinen pelkoon naisesta lisääntymisen istuimena, kaiken elämän lähteenä. Mutta jälleen se olisi kaukana siitä tilasta, että se toimi vapauttavana voimana, joka pyrki naisten sosiaalisen aseman parantamiseen.” Katso Sanjukta Gupta et al, *Hindu Tantrism* (Leiden: E.J. Brill, 1979), s. 34.

²⁰¹Kuten edellä. s. 52.

kaikkiin advaitan *mathoihin*²⁰² ja koska Akkalla on suora yhteys Shringeir Sharada Mathaan, on todennäköistä, että hänelle oli tuttua shaktin palvonnan Sri Vidyan²⁰³ traditio. Tämä ilmenee silmin nähtävästi hänen pitkässä laulussaan *Sri Vidya Shobhanam*.

Vedanta Ammanai esittää lopullisen metafyyssisen opillisen punoksen pääpiirteittäin leikin vertauksellisuuden avulla ja ammanaileikin avulla erityisesti. Juuri kuten leikissä lapsi 'uskottelee' olevansa joku muu kuin itsensä, Akka, laulaja leikkii metafyyssistä leikkiä personoiden itsensä päähenkilöksi, joka on leikin taitava leikkijä – häneksi, joka käyttää ammanaikiviä (*gunien* symboleita) voittaakseen leikin, t.s. toteuttaakseen mayan voittamisen metafyyssisen tehtävän, saavuttaakseen vapauttavan täyeyden, ei-kaksinaisuuden kokemuksen, joka on Itseoivallus. Tämä on leikkijän lopullinen ja pysyvä voitto, leikkijän palkinto, leikkijän saavutus, jota ei voi parantaa eikä ylittää, jossa ei ole leikkiä voittaa tai hävitä, ei mitään saavutettavaa.

Akka esittelee leikkijän ”yhtenä leidina” (*orutti*), joka omaa tyyneyden (*camattuvam*). Tämä *orutti* on Akka itse, joka ylitettyään kaikki nimien ja muotojen kategoriat, on vailla itseen viittaavia muuttujia. Hänen sanskritinkielisessä teoksessaan *Atmavidyavilasa*,²⁰⁴ tunnettu advaitinen viisas (ehkäpä Akkan kommentoija) Sadashiva Brahmendra kuvailee selkeästi oivaltaneen Näkijän tilaa: tuntijan subjektiivisuus on hävinnyt ja täysin huumaantuneessa luopumisessa viisas viittaa Itsen Tuntijan riemukkaaseen kokemukseen, tässä ei kehenkään muuhun kuin itseensä, ”*kopina*”, ”jonakin”. Akka valitsee samanlaisen ilmauksen muodon *Vedanta Ammanaisa*. Tämän laulun *orutti* kuvailee vapautumisen kaipuuta: nyt hän haluaa ja päättää leikkiä leikkiä yhden motiivin tähden, etsien mokshaa (vapautumista) loputtomasta samsaran pyörästä. Voittaakseen tämän leikin, hänen strategiansa perustuu sen ominaisuuden kokeneeseen käyttöönottoon, jonka hän hallitsee – tyyneyden –, joka mahdollistaa hänen poimia ja heittää ja poimia kolme kiveä vaaditussa järjestyksessä ja vaaditulla nopeudella, kun ne putoavat. Tämä edellyttää älyn, tunteiden ja ruumiin ainutlaatuista yhtäaikaista hallintaa.

Ennen aloitusta leikkijä takertuu leikin häviämisen tuskaan ja pelkoon ja näin hänestä tulee julkisen ivailun kohde. Hän toivoo voittavansa leikin, ympärille kerääntyneistä katsojista huolimatta, jotka alkuun epäilivät hänen mahdollisuuttaan. Sellainen epäily on vääjäämätöntä, kun aloittaa taivalta vaivalloista hengellistä polkua, ponnistusta, jota on verrattu kävelemiseen pitkin partaveitosen terää.²⁰⁵ Shankaran mukaan, aivan kuten taivaalla lentävät linnut eivät jätä peräänsä mitään jälkeä, Itseoivaltanut ei jätä jälkeä.²⁰⁶ Etsijällä on hyvin suuri riski kadottaa tiensä. Mutta heti kun minikä tahansa hengellisen 'leikin' säännöt on ymmärretty, levottomuus ja hämmennys katoavat. Heti kun leikkijä alistuu sääntöihin, hän pysyy täysin keskittyneenä samalla kun itse aktiivisuuden voima alkaa kehittyä.

Leikkijä käyttää kolmea kiveä työkaluina, jotka symboloivat prakrtia, luovaa voimaa, joka muodostaa koko luomakunnan kolmella *gunallaan* – *sattva* (hieno ja puhdistunut äly), *rajas* (vahva ja energinen dynaamisuus) ja *tamas* (karkeus ja apaattisuus).²⁰⁷ Tähän Akka sisällyttää loistavasti samkhyan ja vedantikan prakrtin ja mayan käsitteet tässä järjestyksessä. Hän pitää kiviä (1) prakrtina, kolmiosaisena samkhyanin aineellisena kasvualustana, josta maailma on evoluutta (evoluutta on käyrän kaarevuuskeskusten muodostama ura); ja (2) mayana, heijastuksen sanoin kuvaamattomana voimana, joka tuo maailman olemassaoloon, kuten advaita väittää. Prakrti on todellinen ja voi ilmaista tätä maailmaa kokemalla muutoksen, samalla kun maya ilmaisee tätä illusorista maailmaa. Nousevat ja laskeutuvat ammanaikivet, taitavan leikkijän käsien heittäminä ja kiinni saamina, ai-

202 Runollinen teksti *Saundaryalahari* liitetään Shankaracharyaan, Shringeri Mathan perustajaan. Katso W.N. Brownin käännös (Cambridge: Harvard University Press. 1958), Johdanto, s. 27.

203 Sri Vidya on yksi esimerkki esoteerisesta tantrisesta traditiosta, joka on laajalle levinnyt *smarta* brahminien keskuudessa. Sillä on Vedaan perustuvat juuret, joka antaa näkyvän aseman jumalille ja viisaille. Saadaksesi lisää tietoa, katso Douglas Renfrew Brooks, *Auspicious Wisdom: The Texts and Traditions of Srividya Sakta Tantrism in South India* (Manohar: Delhi. 1996).

204 *Siva Mansika Puja, Kirtani and Atma Vidya Vilasah of Sri Sadasiva Brahmendra*. Sanskritinkielisenä, joka sisältää englanninkielisen käännöksen. Sri Kamakoti Koshsthanam, 1947.

205 Katso Katha Upanishad, 3.14, Patrick Olivelle, *The Early Upanishads* (Delhi: Munshiram Manoharlal, 1998), s. 390-91.

206 Katso Mandukya Karika, IV, 95, Swami Gambhirananda (käänt.), *Eight Upanishads*, Vol. Two (Calcutta: Advaita Ashrama, 1958), p. 308-09.

207 S.S. Suryanarayana Sastri (ed.), *The Sankhyakarika of Isvara Krsha*, (Madras: University of Madras, 1973), s. 12-14, s. 36-43.

heuttavat, ylläpitävät ja hajottavat tämän lukemattomien nimien ja muotojen, eroavaisuuksien ja jakautuvuuksien maailman. Vain todellinen mestari, osoittaen tyyneyttä kaikissa tilanteissa ja yhteyksissä, *voi manipuloida luovaa voimaa itse*, uhmata sen viettelyä, vetäytyä vapaasti kosmisesta leikistä kokeakseen ykseyden/ ei-kaksinaisuuden ylevän tilan sen sijaan että loputtomasti tekisi silmukoita moninaisuudessa, kiihkossa ja vääristymässä, jotka sävyttävät olemassaoloa.

Leikki ei muodostu pelkästä mekaanisesta kivien heittämisestä ja kiinni ottamisesta tai vain hallitusta näppäryydestä ylläpitää tämän toiminnan kiertoa vaan se vaatii myös älykkyyttä, jotta kykenisi havaitsemaan ja tuntemaan kolmen kiven luonteen. Tätä kutsutaan *vicharaksi* (itsehavainnon harjoitukseksi, jotta ymmärtäisi). Akkan mestarileikkijä tarjoaa leikin aikana filosofista kritiikkiä mayasta. Kun maya ymmärretään, se poistuu leikkijästä aivan kuten prakti poistuu purushasta.²⁰⁸ Tähän valittu strategia voiton saavuttamiseksi mayasta tapahtuu mayan kieltämisen (hylkäämisen) kautta.

On huomattava, että *leikkiä käydään myös kivien ja laulun päähenkilön välillä*, jopa enemmän kuin se käydään leikkijän ja vastustajan/ partnerin välillä. Eivät kolme kiveä eikä leikkijä tule voittamaan leikkiä. Advaitisesta perspektiivistä ihminen ei ole edes tarttuneena mayan verkkoon, joka luo maailman tai on hengellisesti riittävän kypsä pääsemään läpi ja näin selviytymään gunista ja näin saavuttamaan mokshan. Leikin liikkeet voimistavat lähes seksuaaliseen rytmiin. Juuri kuten himokas mies väsymättä tekee lähestymisyriytyksiä rakkaintaan kohti vain tullakseen torjutuksi ja hylätyksi, kolme kiveä palaavat määrätietoisesti leikkijälle vain torjuttavaksi ja jälleen kerran ilmaan heitettäväksi. Julkea maya ahdistaa pyristelevää *jivaa* (sielua) samalla päättäväisyydellä. Mestari, joka haluaa vapautumista, kuitenkin, suurella sitkeydellä ja taituruudella voittaa lähestymisyriytykset ja välttää ansaan joutumiset. Seksuaalinen halu on yksi kaikkein vahvimista solmuista, joka voi sitoa *jivaa*, siitä johtuu, että Akka valitsee eroottisen vertauksen.

Tämä kiehtova kisa vapautuneen, vakaan mestarin, joka on varustettu äärettömällä ja ikuisella oveluudella, ja ovelan, koetun mayan välillä, houkuttelee sekä kuolevaisia että taivaallisia katselijoita. Kun leikki etenee, suuret joukot katselijoita saapuu paikalle. Jumalia, puolijumalia, legendaarisia samoin kuin tavallisia miehiä ja naisia, vedalaisia näkijöitä ja filosofeja ahtautuu katselemaan tätä erityislaatuista toimintaa.

Väkijoukko on niin sankkaa, että edes seesamin siemenellä ei ole tilaa pudota maahan. Kuulijakunta pohtii ja veikkaa voittajaa, kuiskii, huokailee, huhuilee, kannustaa, juoruaa. Jotkut ovat huolissaan mestarille ennustetusta epäonnistumisesta. Jotkut ottavat kommentoijien roolin ja kuvailvat aiempia leikkejä, lisäten, että Vishnun yliluonnolliset ponnistukset Krishnana, hänen pitäessään Govardhanan vuorta tasapainossa pikkurillinsä kärjellä tai majesteettisen käärme Adisheshan kannatellessa maapallon painoa päänsä päällä, ei voida verrata ammanain meneillään olevan leikin voimaan samsaran teatterissa: tämä on ensimmäinen kerta kun leikkijä on uskaltanut haastaa mayan taisteluun.

Katselijat pohdiskelevat leikin voittajaa. Koska mestarin rohkeuden näkemisen on tehnyt heihin vaikutuksen, jotkut todistajat heittelevät tuoksuvia terälehtiä hänen päälleen ja heittäytyvät kunnioituksesta hänen eteensä.

Näin Akka luo kolmenlaisia katselijoita: laulun sisällä olevia, jotka todistavat leikkiä; laulun ulkopuolisia, t.s. hänen naispuolista kuulijakuntaansa; ja heitä, jotka suorittavat laulua (historiaallisesti, brahmininaiset) joko erityisesti kuulijakunnalle tai epävirallisesti ja yhteisesti kotitöitä tehtäessä.

Näin *Vedanta Ammanai* on vain yksi monista lauluista, joissa Akka on loistavasti kääntänyt nurin niskoin olemassa olevan oikeaoppisen säännön ja tavan ainutlaatuisen kirjallisuuden ja filosofisen nerouden avulla.

208 *Kuten edellä*, säe 66, s. 115-16.

Vedanta Ammanai ['Ammanain Vedantinen Leikki']

Ammanai, ammanai,
Ammanain leikki minun täytyy leikkiä!

Ketä minun tulisi ylistää
Tämän ammanaileikin kautta?

Ylistää opettaja Shanta Narasimhaa,²⁰⁹
Kaikkiällä läsnä olevaa kaikkien todistajien Todistajaa;
Kunnianarvoisaa Satgurua,
Ja tervehdittävä Shambhavia ja Siddhi Vinayakaa,
Minä aion kytkeytyä ammanain (leikkiin).

Sallikaa minun tuntea läsnäolonne, Korkein Äiti!
Tulkaa ja juurtukaa kieleen, näin sallien minun
Vakautua, singota voimakkaasti ja (laulaa)!

Äiti,²¹⁰ saadakseni aikaan kaiken, jonka tahdon saavuttaa,
Tulen tarjoamaan teille *parkuzhambun*,²¹¹ *panakamin*²¹² ja *payasamin*,²¹³
Vadaiparuppun,²¹⁴ *motakamin*²¹⁵ ja jakkihedelmän näitisti paloitetuna;
Tulen tarjoamaan tämän kaiken teille nyt,
Sillä te yksin, erilaistumaton, voitte auttaa minua.
Älköön olko yhtään virhettä lauluissa,

209 Akkan ”Guru Shanta Narasimhaan” vetoaminen on hämmentävää. Joidenkin sanallisten traditioiden mukaan Akka puhuu Sri Ugra Narasimhasta, mahtavasta Shringeri Sharada Peethamin 32. pontilexista ”Shanta Narasimhana”, panemalla ylös hänen muodonmuutoksensa, jota oli seurausta ankarasta katumusharjoituksesta, *ugrasta* (’raivosta’) *shantaan* (’rauhallisuuteen’). Tämä on historiallisten tosiseikkojen valossa epäilyttävää, sillä tämän henkilön päivät eivät sovi yhteen Akkan elinpäivien kanssa. Shri Ugra Narasimhasta tuli Shringerin johtaja vuonna 1817 ja hän jatkoi pontilexinä vuoteen 1878 saakka. Akkan oma opastaja Shridhara Venkatesa Ayyawal eli vuodesta 1655 vuoteen 1740. Otettuaan opetuksensa häneltä ja jäätyään eloon hänen kuolemansa jälkeen, Akka ei voinut silloin elää vielä 77 vuotta tavataksaan Shringerin pontilexin ja turvautua häneen ohjaajana monissa lauluissaan. Siksi on mahdollista, että Akka viittasi 26. pontilexiin, Shringerin Sri Narasimha Bharatiin (1663-1706). Tarkasteltaessa Tirunelvelin brahminien pitkään vakiintunutta uskollisuutta Shringeri Peethamia kohtaan, on mahdollista, että myös Akkalla oli syvä kunnioitus pontilex Narasimha Bharatiin ja jumalatar Sharadaan, joka ilmenee monien laulujen rukouksissa. Ganeshasta/ ”Siddhi Vibayakasta” nimellä Ganapati tuli tärkeä jumaluus mentäessä kohti 900-lukua, kun Ganapatyryhmä perusti Shakti Ganapati-lahkon, jota kutsuttiin Uchista Ganapatiksi, Maha Ganapatiksi, Urddhva Ganapatiksi, Pingala Ganapatiksi ja Laksmi Ganapatiksi. Katso Alice Getty, *Ganesa: A Monograph on the Elephant-Faced God* (New Delhi: Munshiram Manoharlal, 1971), s. 20. ”Shambhavi” on viittaus Parvatiin, Shivan puolisoon.

210 Tässä suhteessa Jumalaiseen Äitiin, Akka liittää termin ’*dee*’ (’hei!’), hyvin kuvaava puhuttelun muoto ystäville ja tasavertaisille.

211 *Parkuzhambu*: maidossa keitetty kasvisliemi.

212 *Panakam*: viilentävä juoma, joka on tehty palmusokerivedestä maustettuna hyppysellisellä kuivattua inkivääriä, kardemummaa, jne.

213 *Payasam*: makea keitto, joka on tehty palmusokerista, maidosta ja joistakin palkohedelmistä. Traditionaaliset eteläintialaiset keitot on tehty palmusokerista useammin kuin ruokosokerista.

214 *Vadaiparuppu*: silputtua viljaa ja palkoja, usein silputtua vihreää mungopapua.

215 *Motakam*: riisijauheesta tehty makeinen, joka on täytetty palmusokerilla makeutetulla raastetulla kookospähkinällä. Perinteisesti sitä tarjotaan Ganeshalle.

Jotka valmistin (tätä ammanaileikkiä varten)!

Täyttäkää tämä (toive), Äiti, Manonmani!²¹⁶
 Ja jos sommitelmissani on järjettömyyksiä,
 Viisaan tulisi osoittaa virheet,
 Ja suoda minulle anteeksi.²¹⁷

Teksti

(Ammanaikivien luominen):
 Kehittyen Lähteestä ja sitten itäen,²¹⁸
 Tullen illusoriseksi mayaksi, ilmestyen
 Ja kadoten,²¹⁹ verhoten
 Ja muodostaen kokonaisen maailmankaikkeuden,
 Yhdistäen ja sekoittaen
 Viidellä sävyllä, joita elementeiksi kutsutaan,
 Ja ilmeten kolmena gunana,²²⁰
 Mustana, punaisena ja virheettömän valkoisena,
 Ammanai puhkesi²²¹ muotoon.

Tämä ammanai tuli olemassaoloon
 Alussa, leviten
 Ja kattaen itsensä
 Kaiken, joka on liikkuvaa ja liikkumatonta,
 Ja vetäen (kaiken) takaisin itsensä
*Pralayan*²²² aikaan.
 Tämä ammanai on (nyt turvallisesti) lukittuna
 Mahtavaan aarrearkkuun
 Nimeltä *mahat tattva*.²²³
 Seuraavaa luomisen kierrosta varten
 Se tulee ilmestymään uudelleen; soveliaaseen aikaan
 Se tulee kehittymään, levittäytymään kaikeksi mitä on.

216Manonmani: Sadashiva Shaktin nimi Etelä-Intian shaivismissa. Katso N.N. Bhattacharyya, *Tantrabhidhana: A Tantric Lexicon* (Delhi: Manohar, 2002), s. 97.

217Nämä kaksi riviä kuuluvat *avaitakkamin* sisälle. Runoilija tarjoaa ne anteeksipyyntönä, riisuen näin aseet kriitikoilta. Se on osa modernin käyttäytymisen suosittelun tapaa jokaiselle laulajalle julkisessa kokeilussa.

218Monissa lauluissaan Akka tuntuu samaistavan mayan samkhyanin praktiin/ 'alkuperäiseen luontoon', joka koostuu kolmesta gunasta (*sattva*, *rajas* ja *tamas*). Maya 'saa alkunsa' Brahmanista, Korkeimmasta Todellisuudesta; *Vedanta Ammanaisa* prakti itää tästä lähteestä. Katso huomautusta 220 alla; katso myös *Vedanta Ammanain* yhteydessä ilmenevää huomautusta lisäselvityksen saamiseksi gunan rakenteesta.

219Termi, jota Akka tässä käyttää, on "marittu", joka kääntyy 'kuoltuaan' tai '(ilmestyen ja) sitten kadoten'. Kuitenkin todellinen termi saattaisi olla 'maraittu', 'piiloutunut'. Koska laulut ovat säilyneet suullisen tradition sisällä, saattaa olla järkevämpää spekuloida, että sanat, joilla on sama foneettinen resonanssi, ovat saattaneet tahattomasti muuttua niiden naisten toimesta, jotka niitä ovat laulaneet. Termejä 'marittu' ja 'parninamittu' käytetään keskenään vaihtokelpoisesti selittämään mayan verhoamisen (*avaranan*) ja vääristämisen (*vikshepan*) aspekteja.

220Intian filosofinen samkhyakoulu olettaa praktia eli alkuperäistä materiaalisuutta maailmankaikkeuden aineelliseksi syyksi. Tämän koulukunnan mukaan prakti koostuu *guniksi* kutsutuista kolmesta nauhasta: *sattva*, puhtaus ja tasapainoisuus, kyky järkevään päättelyyn; *rajas*, materiaallinen energia, joka kykenee dynaamiseen toimintaan; ja *tamas*, joka johtaa vastahakoisuuteen ja esineellistämiseen. Kolme *gunaa* peittävät ja aktivoivat vuoron perään toinen toisensa ja niiden kuvataan esittävän kolmea väriä, valkoista, punaista ja mustaa. Katso "Samkhy: A Dualist Tradition in Indian Philosophy", Gerald James ja Bhattacharya (ed.), *Encyclopedia of Indian Philosophies*, Vol. IV (Delhi: Motilal Banarsidass, 1987), s. 65-66.

221Akka käyttää sanaa "samainta", joka tarkoittaa puberteetin saavuttamista. Runon vertauskuvallisessa muodossa tämä tarkoittaa, että kivet (mayan tapa ja toiminta) ovat nyt valmiina esittämään voimansa luoda harhaa tietämättömien mielissä.

222*Pralaya* viittaa kosmiseen hajoamiseen/ päättymiseen.

223*Mahat tattva*: tämän maailmankaikkeuden 'Suuri Lähde'. *Mahat* on myös ensimmäinen evoluutta, joka ilmestyy ilmenemättömästä praktista. Kaikki muut näkyvät maailman lukemattomat muodot ilmestyvät *mahatista*.

Minä toivotan teidät tervetulleeksi, minä toivotan teidät tervetulleeksi,
Oi mahtava rubiiniaarrearkku!

Kuka voi tuntea ammanain,
Kuka voi ymmärtää leikin?

Opettamattoman ei tulisi leikkiä tätä leikkiä!
Noiden, epäpuhtaat *antahkaranat*²²⁴ omaavien, ei tulisi rohjeta leikkiä tätä leikkiä!
Tietämättömien tollojen ei tulisi edes katsella tätä leikkiä!
Vain he, jotka ovat kypsiä, puhdasmielisiä,
Joilla vanhat saastat²²⁵ puhdistettu,
Joille tuttua *Shivatattva*,²²⁶
Voivat leikkiä ammanaita vaivattomasti,
Kuin hakaten naulaa hentoon vihreään puuhun.
He, jotka rakastavin sydämin herkeämättä pursuavat
Gurubhaktia,²²⁷ poimivat ammanai (-kivet) leikkiäkseen.
He, jotka kuuluvat minun guruni kehityslinjaan²²⁸
Todella leikkivät tätä ammanain leikkiä!

(Nyt)

Vapaana kolmesta kiintymyksestä,²²⁹
Ankarien harjoitusten, oivalluksen ja tyyneyden kautta,
Ja tarkastellen täydellä puolueettomuudella ja hartaudella
Sekä rakkautta että vihaa ja kaikkia muita muodostuneita kaksinaisuuksia,
Lukkiutumatta *tattvan*²³⁰ mahtavaan aarrearkkuun,
Leidi²³¹ vilkaisi kammioon,
Jossa ammanai esitetään.

Tuijottaen (kohti kiviä), ymmällään, lamautuneena,
Ja painuneena elottomaksi, hän miettii:
”Tiedänpö kuinka leikkiä,
Vai häviänpö leikin?
Tiedänpö kuinka laulaa (soveliaasti),
Vai riskeeraanko menettääkseni kunniani ja arvoni?
Kykenenkö tarttumaan ammanaihin,
Vai pudotanko kivet
Senkin jälkeen kun ne turvallisesti laskeutuvat
Käsiini?
Pilkkaavatko *paramahmsat*²³² minua?

224 *Antahkarana*: ulkoisen ajattelun elin, jonka muodostavat mieli, äly, ego ja muisti.

225 'Vanhat saastat' on viittaus syvälle iskostuneeseen tottumukseen takertua virheelliseen käsitykseen 'Minä olen ruumiillinen olento'.

226 *Shivatattva*: Korkeimman Todellisuuden tieto. Se voi myös viitata Shaiva Siddhantan oppiin, joka pitää Shivaa Korkeimpana Perustana.

227 *Gurubhakti*: omalle hengelliselle mestarille omistautuminen.

228 'Sukuperä' viittaa tässä kaikkiin heihin, joiden hengellisen tiedon on välittänyt Akkan mestari Shridhara Venkatesa Ayyawal.

229 Katso huomautusta 642 laulusta *Pantitam Kavi* tässä kirjassa.

230 Tässä 'tattva' viittaa 'mahat tattvaan' (katso huomautusta 223 edellä).

231 'Leidi' on viittaus mestarileikkijään/ Akkaan, joka nyt, oivallettuaan Itsen, kykenee taitavasti jongleeraamaan kolme gunaa/ mayan voittaakseen metafyyssisen 'leikin'.

232 Pyhissä kirjoissa kuvailaan neljänlaisia *sannyaseja*. 'Kutichaka' asustaa syrjäisessä erakkomajassa, *Bhahudaka* kuljeskelee pyhistä paikoista toisiin, *Hamsa* lentää kuin joutsen seitsemänten taivaaseen ja *Paramahmsa* nauttii vapaudesta tässä elämässä." Katso S. Subrahmanya Sastri ja T.R. Srinivasa Ayyangar (ed./käänt.) *Jivanmuktiviveka (Liberation in Life) of Vidyaranya* (Madras: The Adyar Library and Research Centre, 1978), s. 178-79.

Nöyryytetäänkö minut Itsen Tuntijoiden edessä?

”Paheksutaanko minua täten (vastustajani toimesta):

'Hän ei ole *karmi*²³³ eikä *jnani*²³⁴ –

Hän on arveluttava välimuoto!'

”Pilkataanko minua

Kuin neljänlaisia (ihmisiä) tässä maailmassa?

Oi opettajani! Suokaa minulle terve järki

Niin ettei tämä tule kohtalokseni!

”Näistä neljästä tyyppistä tulen nyt kertomaan sinulle.

(Ensimmäinen tyyppi:)

Edeten hengelliseen yhteisöön, jossa vedantaa

(Opetetaan ja) kuullaan, he kumartuvat

Ja heittäytyvät, teeskennellen olevansa varustettuna

Arvostelukyvillä, maltillisuudella, jne.!

He esittävät ymmärtävänsä ja arvostavansa

Sopivien nyökkäysten kautta, ikään kuin

Myöntämällä vedantan kannatettavan arvoiseksi hankkeeksi –

(Mutta sitten) he vaeltelevat pitkin katuja

Parjaten sekä mestaria että opetusta!

(Tuleeko hän, vastustajani) näkemään minut

Yhtenä sellaisena tietämättömänä, panettelevana typeryksenä?

Sanooko hän: 'Olla herjaaja

Herjaajien keskellä on vaarallinen...'

Nuhteleeko hän minua?

”(Toinen tyyppi:)

Kuin kynnykset ylittävät naiset

Etsien toisia miehiä,

Hyläten omat opettajansa

Ja päämäärättä vaellellen kaikkialla,

Ymmärtämättä koskaan tosi opetusta

Tai todellista opettajaa!

Välittämättä tosissaan koskaan hengellisestä polusta tai opettajasta,

Mutta, tiedustellen vedantamestareiden paikkoja,

Vierailen usein heidän luonaan ja kuunnellen vedantan selityksiä,

He vain kuulevat sanojen äänen ja analysoivat

Järjellä ja logiikalla, tietämättä varsinaista Totuutta

Ja lausuvat sekavasti jonkin mielipiteen tai toisen.

Ajatteleeko (vastustajani),

Että olen saavuttanut sellaisen tiedon

Ylvästelläkseni sillä muiden edessä?

Että olen saavuttanut tiedon

Nimen ja maineen vuoksi?

Ivaavatko suuret opettajat minua, sanoen

'Sellainen tieto ei ole paikkansapitävää!'

233 *Karmi*: hengellinen etsijä, joka seuraa toiminnan polkua.

234 *Jnani*: hengellinen etsijä, joka seuraa tiedon polkua.

”(Kolmas tyyppi:)

Jonkin aikaa, kuin todellinen etsijä, he palvelevat opettajaa,
Ja sitten kuin varkaat, he ajattelevat: ”Minä tiedän kaiken!”
Itserakkaina he liikkuvat turvonneine egoineen,
Syllistyneenä (tiedon) anastamiseen.
'Kaikkea tätä esitetään vatsan täyttämiseksi,
Kaikki tämä on nälän tyydyttämiseksi!
Hän ei tunne Itsen kokemusta!
Ajatteleeko (vastustajani) näin kaikkea tietoani
Teennäisenä rehentelynä, vajavaisesti tuntevana sydämenä?

(Neljäs tyyppi:)

Naamioituen kuin viisas pyhiin tuhkiin
Hierottuna kaikkialle ympäri ruumista,
Pitään silmät suljettuina, imitoiden joogia loistavasti,
Myhäillen '*Shivoham! Shivoham!*²³⁵ kuin *Shivajoogit*,²³⁶
Haluten ja odottaen heitä pidettävän arvossa – ”Oi!
Vedantassa ei ole ketään hänen vertaistaan!”
Intohimoisesti odottaen jokaisen heittäytyvän hänen eteensä,
Odottaen innolla jokaisen kunnianosoituksia ja suosituksia,
Tahtoen tulevansa palvotuksi lukuisilla ruokatarjoamisilla –
Sanooko (vastustajani). 'Hänen tietonsa
On hankittu tyhjän ylpeyden tähden;
Hän löpöttelee, tietämättä polusta ylevyyteen!’”

Hylättyään neljä edellä mainittua,
Ja juhlien Tiedon polkua,
Kunnioittaen opettajaa,
Ja vailla estettä vedantan opettamiseen
Shravanan, *mananan* ja *nididhyasanan*²³⁷ avulla,
Luopuen naurettavasta käsityksestä 'Minä olen ruumis'
Ja peräänantamattomasti ymmärtäen '*Hamsohamin*',²³⁸
Kokien Itsen,
Ja vakaasti ollen tietoinen 'Minä olen *sacchitananda*,²³⁹
(Hän sanoi:) ”Saatanko koskaan pysyä
Autuudessa, ei-kaksinaisuudessa, rajattomassa Täyteydessä!
Saatanko ottaa jivanmuktin²⁴⁰ mahtavan istuimen,
Joka vuotaa yli autuaallista Tietoisuutta!
Oi Äiti! Sallikaa minun vakiintua lujasti
Tälle Tiedon istuimelle!
Oi rakastettu mestarini,

235”*Shivoham*”: ('Minä olen Shiva'): laulu, joka ilmestyy Itsen mystisen kokemuksen jälkeen.

236Shivajoogit: Shivan hartaat seuraajat.

237*Shravana*: vedantan tekstien selitysten kuuleminen viisaalta mestarilta; *manana*: sen totuuden jatkuva pohdiskelu, joka on selitetty; *nididhyasana*: olla vakuuttunut totuuksista ja pysyä vankkumatta tässä tietoisuudessa.

238”*Hamsoham*” ('Minä olen Hamsah'): symbolinen mantra, joka merkitsee 'elämän henkeä'. Se yhdistää (*hamin*) ja (*sahin*), jotka tarkoittavat sisään- ja uloshengitystä. Katso Bhattacharyya, viitt., s. 57.

239*Sacchitananda*: 'Olemassaolo-Tietoisuus-Autuus' – meidän todellinen, ikuinen, luontomme, jota emme tunnista tietämättömyydestä/ mayan leikistä johtuen; sen sijaan me samaistamme itsemme ruumiin 'tuppeihin' (katso huomautusta 267 alla) ja pysymme näin sidottuna jälleensyntymien kiertoon.

240Jivanmukti: vapautunut vaikka yhä ruumiillisena. Tämä analysoidaan 1300-luvun advaitisen filosofi-viisaan Vidyaranyan toimesta vaikuttavassa tekstissä *Jivanmuktiviveka*. Katso Sastri ja Ayyangar, viitt.

Auttakaa minua asumaan tässä paikassa!

”Kykenenkö ylittämään tämän *tattvan*²⁴¹ valtameren?
 Kykenenkö, vaivattomin vedoin,
 Uimaan toiselle rannalle ja helposti
 Kahlaamaan valtaviien aaltojen loputtomassa pärskeessä
 Käyttäen kuin lauttana Satgurun pyhiä jalkoja?
 Tunnun vainuavan leikin lopputuloksen;
 Silti, ottakoot asiat oman kulkusuuntansa!”

Näin ajatellen, hän vilkaisi kiviä
 Leikin valmistelussa.

”Jumalainen Äiti! Minä antaudun teille!”
 Niin sanoen hän poimi ammanain.

(Valmistautuminen leikkiin:)
 Katuvaisella leidilla oli hyväenteinen kylpy
 Viileässä, hyväntuokuisessa lammessa nimeltä 'Mestarin armo'.
 Hän teki hiuksiinsa jakauksen ja satoi sen päänsä taakse.
 Pukeutuen puhtaan valkoiseen silkkiin, hän koristeli otsansa
 Pyhällä tuhkalla ja astui luottavaisena
 Helminauhoilla ympäröityyn neliöpihaan.
 Hän nousi kuuden *samadhin*²⁴² istuimelle,
 Hän palvoi mestarin pyhiä jalkoja,
 Hän palvoi Jumalaista Äitiä ja Samkaraa.²⁴³
 Hän asetti kukan nimeltä 'voitto' korvansa taa.
 Tyranneihin varautuneena ja irrottautuneena harhasta,
 Hän kietoi rintansa puhtaaseen päällysvaatteeseen
 Nimeltä 'anteeksianto' ja satoi uumansa tiukkaan
 Samanlaisella vaatteella.

(Nyt)
 Edes tuhatkielisen Anantan²⁴⁴ ei ole mahdollista

241 ”*Tattva*” viittaa tässä tiedon kategorioihin ja luokituksiin.

242 *Samadhi*: ei-kaksinainen Absoluuttiin yhtymisen tila. Tässä ylevässä kokemuksessa on kuusi tilaa, jotka luetellaan seuraavassa nousevassa järjestyksessä: *bahya-drsya anuvitta savikalpa samadhi*; *bahya-sabda anuvitta savikalpa samadhi*; *antara-drsya anuvitta savikalpa samadhi*; *antara-sabda anuvitta savikalpa samadhi*; *bahya nirvikalpa samadhi*; ja *antara nirvikalpa samadhi*. Tämä luokittelu löytyy tärkeistä advaitisista keskiaikaisista teksteistä kuten *Vivekachudamani* ja *Drkdrsyavivekah*, joita pidetään Shankaran tekeminä. Katso Sri Ulakanatha Swamigal (käänt.), *Vivekachudamani*, kommentoijana Sri Ramana Maharshi (Tiruvannamalai: Sri Ramanasramam, 2007), s. 255. Muualla Ramana toteaa:

Täten, vain kun ihminen saavuttaa korkeimman samuuden oivalluksen *nirvikalpa samadhin* avulla, voi tietämättömyys tuhoutua ilman jäännöstä ja Sydämen solmu löystyä. Kuinka voi olla ainoatakaan *samsaran* siementä vielä jäljellä vapautuneessa sielussa, joka on oivaltanut korkeimman samuuden tietämättömyyden viidakon jatkuvan tutkimuksen avulla käyttäen itsen ja *Brahmanin* ykseyden tiedon tulta. Hänellä ei ole enää *samsaraa*, ei enää syntymää ja kuolemaa... Tämän *samadhin* avulla kaikki *vasanoiden* solmut aukeavat ja kaikki menneet *karmat* tuhoutuvat niin että Itsen Valo koetaan ilman ponnistusta, sisäisesti ja ulkoisesti ja kaikissa paikoissa ja kaikkina aikoina... *Brahman* voidaan kokea selkeästi ilman mitään esteitä vain *nirvikalpa samadhin* avulla, sillä tästä erillään mielentila aina vaihtelee, johtaen yhdestä ajatuksesta toiseen... vain hän, joka on vailla haluja, jolla on täydellinen kiintymättömyys ja näin saavuttaa *samadhin*... Täydellinen kiintymättömyys on ainoa polku hänelle, joka pyrkii autuaaseen yhteyteen vapautumisen morsion kanssa...

Katso *The Collected Works of Sri Ramana Maharshi* (Tiruvannamalai: Sri Ramanasramam, 2007), s. 248, 250, 251.

243 Tässä viittaus on Shivaan.

244 ”*Ananta*” kääntyy 'päättymätön/ rajaton/ ikuinen/ ääretön'. Se on myös Vishnun, Shivan ja Seshan, käärmeiden kuninkaan nimi.

Kuvailla tämän ammanaileikkijän kauneutta!
 Hän koristeli päänsä mestarinsa jalkojen tomulla.
 Pikkuruiset helminauhat riippuivat hänen *chandrprabhaistaan*.²⁴⁵
 Aina valppaana tekstien oikean merkityksen suhteen,
 Korvannipukat aaltoilevien hiussuortuvien alla
 Koristeltuna helminapein
 Ja muin välkkyvin koristein.
 Kuin peilit, hänen poskensa
 Heijastavat hänen rubiininpunaisia korvakorujaan.
 Epävarma hymy valaisi ja kukki
 Hänen myskintuoksuisilla, kuun kaltaisilla kasvoillaan
 Ikään kuin nuhdellen täyskuuta sen kauneusvirheistä.
 Hän hämmensi neljätoista maailmaa taikinaksi
 Ja koristeli sillä otsansa
 Kuunsirpin kaltaiseksi.
 Hikikarpalot hohtivat hänen kasvoillaan kuin pikkuruiset helmet
 Tai kuin vesipisarot vihreillä lootuksen lehdillä.
 Hellävaroen hän pureksi käärön tuoksuvia betelin lehtiä.
 Suloisessa suussa, joka improvisoi ammanailauluja.
 Hänen hymyävät huulensa jakautuivat kahtia kuin
 Helmisimpukan puolikkaat ja kun hän empimättä puhui,
 Hänen vilahtavat hampaansa olivat valkeat kuin kuu.
 Hänen raskaat rintansa pitivät koristeen
 Nimeltä *sarappali*²⁴⁶ pyhää seuruetta.
 Mittavat nyörit, *nudrakshoiden*²⁴⁷ helmien köynnös
 Ja koralliriipukset liukuivat hänen rintojensa yli.
 Tämän kauniin neitsyen kädet,
 Jotka ovat palvelleet gurua ja perhejumaluuksia,
 Koristeltiin korallirenkailla ja muilla koristeilla.
 Hänen sormuksensa välähteli kirkkaana joka suuntaan.
 Hänen koristeensa helisivät ja kilisivät ikään kuin sanoen:
 ”Me emme ole maailman merkityksetöntä glamouria!
 Oi leidi, nyt heitä ammanai,
 Heitä ammanai (ja aloita leikki)!”

Säteilevän kauneuden leidi
 Tartuttuaan kiviin (ja koska hän piti niitä
 Yllättäen) pohti ja ihmetteli näin:
 ”Johtuuko tämä kaikki Shivan armosta
 Vai johtuuko menneisyydessä kootuista palkkioista?
 Johtuuko tämä siitä, että jotkut viisaat miehet ovat armahtaneet palatsini?
 Johtuuko tämä Brahmanin Tietäjien jumaloinnistani,
 Jota minun on joskus täytynyt ilmentää?
 Vai olenko tarjonnut kultarahoja
 Brahmanin Tuntijoiden käsiin?
 Kenen ansioilla olen tullut

245 *Chandrprabhai*: kultainen pääkoriste, jossa timantit on aseteltu kasvavan kuun muotoon (kolmas päivä) ja johon naiset pukeutuivat erityistapahtumissa.

246 *Sarappali*: ei ole selvää minkä sortin koriste tämä on (Suomentajan huomautus: paksu, lehden muotoinen kultakoru, jonka päälle on upotettu helmiä).

247 *Rudraksha*: *Elaeocarpus Ganitrus* marjan siemenistä koottu rukousnauha, jota yleensä käyttävät Shivan palvojat.

Näin taitavaksi ammanaisa?

(Ajatellen näin)

Voimakkaan hurmoksen tilassa, hänen hiustensa
Noustessa voitolliseen riemuun, hän aloitti leikin.

(Ja nyt häiriöt kävivät hänen kimppuunsa joka suunnasta:)

Kolme kiintymystä tunkeutui tylästi hänen päälleen,
Menneet vaikutukset haukkuiivat raa'at kommenttinsa,
Kolme tuskaa²⁴⁸ räjähtivät tuleen,
Himo ja viha sitoivat hänet tiukkaan,
Ego saapui ulisemaan.

Monet esteet peittivät hänen näkyvyytensä,
(Mutta peloton leidi) ei antanut mitään tälle ajattelulle!
Kun myrskyisä viha leimahti, hän jätti sen huomiotta,
Ajatellen: ”Sellainen on sen luonto...!”

Näin hän suurella kärsivällisyydellä luopui (kaikista häiriöistä);
Kiinnittämättä huomiotaan mihinkään; oli kuuro kaikelle hänen päälleen lennähtäneelle;
Tarttuen kiinni ja vetäen takaisin rauhattoman,
ulkopuolella kuljeskelevan mielensä,
Hänestä tuli päättäväisesti sisäänpäin kääntynyt
Ja kantoi sen sisempään kammioon.²⁴⁹

(Hän alkaa heitellä ammanaita)

Hänen älykkäät, naarashirven kaltaiset silmänsä
Nauliintuivat ylöspäin, silmäillen taivasta
Ikään kuin uhmaten kiviä.
Autuuden kyyneleet nousivat kuin (vuorovesi-) aallot,
Murtuen vasten rantaa
Ja pyyhkien pois tietämättömyyden nokeutumet.
Viisauden kirkkaalla silmäyksellään kiertyen ylöspäin,
Voittamaton leidi alkaa leikin, hänen laulujensa
Jättäessä hänen korallinpunaiset huulensa.

Kolmen gunan ammanai on kolmisävyinen,²⁵⁰

Mutta mihinkä me vertaamme
Tämän kauniin leidin silmiä?
Hänen silmiensä valkuaiset ovat kuin tuoretta maitoa.
Hänen silmäluomiensa pitkät, punaiset sisäkaarteet
Välkkyvät hänen pupilliensa mustaa vasten.
Kun hän tuijottaa ylöspäin, seuraten voimallisesti
Heitetyn ammanain polkua,
Kuunsirpin kuvio hänen otsallaan tanssi;
Hänen häikäisevän korvakorunsa heijastus tanssi;
Hänen kasvonsa tanssivat, kun hän alkoi leikkiä;
Hänen rintansa nousivat, laskivat ja tanssivat;

248”Kolmen tuskan” (*tapatrayan*) syynä on kolmenlaiset turhautumat, selitetään *adhyatmikana* (sisäisenä), yleensä mielen tuottamina, *adhibhautikana* (ulkoisena), luonnon tapahtumat kuten tulvat, nälänhätä, maanjäristykset, jne. ja *adhidaivikana* (jumalallisenä), jumalaisten olentojen tuottama.

249Fraasi, jota Akka käyttää, on ”*antarmukham*”, t.s. sisäänpäin kääntyneenä tai antautuneena Itsen mietiskelyyn.

250Tässä ammanaikiviä verrataan praktin kolmeen gunaan, *sattvaan*, *rajakseen* ja *tamakseen*. Samkhyan filosofian mukaan *sattva* on valkoinen, *rajas* punainen ja *tamas* musta.

Hänen päällysvaatteensa heiluivat ja tanssivat;
*Satyaloka*²⁵¹ tanssi kun leidi tanssi
 Ja lauloi, suunsa punaisena kuin papukaijan nokka;
 Hän lauloi yhtä melodisesti kuin *koil* ja tanssi.
 Ammanai kohosi '*kalkalan*' kaiulla!
 Voimalla hän heitti kivet yhä ylemmäs ja ylemmäs,
 Mutta ne ilmestyvät oikopäätä hänen kämmenilleen!
 Taas hän heitti ja heitti ylemmäs,
 Ja taas jokainen putosi takaisin hänen kämmenilleen,
 Ikään kuin häntä tervehtien!
 (Pikku hiljaa joka heitolla)
 Jokainen kivi eteni korkeampiin taivaisiin
 Ja pyörivät avaruuteen,
 Mutta ilmestyivät välittömästi
 Kauniin leidin käsille!
 Jälleen hän paiskasi ammanain suurella voimalla,
 Ja taas kerran ne palautuivat hänen käsiinsä
 Samalla mahdottomalla nopeudella!
 Tämä viisaan leikkijän heittäminen,
 Ja ammanain alituinen kimpoaminen
 Lentonsa lähteeseen – mihin
 Voidaan näitä kahta suurta liikettä verrata?

Juuri kuin kun *sarasapurusha*²⁵²
 Lujasti tarttuu (rakastajansa) käsiin,
 Joka päättäväisesti poistuu vihan puuskassa;
 Mutta, himon pakottamana, mies pyrkii takaisin hänen luokseen,
 Välittämättä hänen raivostaan, hän ylläpitää pyrkimystä;
 Huolimatta naisen vihaisista sanoista: ”Jätä minut! Painu hiiteen!”
 Hän jatkaa takaa-ajoaan;
 Puhuen hienostuneesti ja viettelevästi,
 Hymyillen ja pehmeästi vitsaillen hän ajaa häntä takaa –
 Tähän rytmikkäästi toistuviin lähestymisiin,
 Minä ajattelen, voin verrata leidin kaunista taitoa
 Pelata ammanaileikkiä!

Laulaen kuin nuori *koil*,
 Leidi heitti ja poimi kivet;
 Kuullessaan hänen äänensä, suloisen ja melodisen
 Ikään kuin Tumburun²⁵³ veenasta,
Satyalokan väestö ja taivaalliset hovikunnat
 Olettivat, että maa oli uuden ja oudon
 Tapahtuman pitopaikkana.
 Niin ajatellen, heitä tuli joukoittain
 Hyvin kiihdyksissä, kuin myrskyävä meri,
 Katselemaan (leikkiä).
 Indra, Chandra, Ishvara, Vishnu,²⁵⁴

251 *Satyaloka*: seitsemästä ylemmästä maailmasta korkein, jotkut pitävät sitä Brahman asuntona, toiset Shivan.

252 *Sarasapurusha*: himokas mies, joka ottaa sopimattomia vapauksia naisten suhteen.

253 Tumburu ja Narada ovat jumalaisia laulajia. He laulavat veenan säestyksellä.

254 Indra on jumalten kuningas; Chandra on kuu; Shiva on Tuhoaja ja Vishnu ylläpitäjä Intian Brahma-Vishnu-Shiva-kolminaisuus-

Tumburu, Narada²⁵⁵ ja muut *kinnarat*,²⁵⁶
 Vasistha,²⁵⁷ Yajnavalkya, Suta, Mahajanaka,
Rajarishit, *devarishit*, nimekkäät *brahmarishit*²⁵⁸
 Ja myös Swayamprabha, Chudala, Kashyapa, Maitreya,
 Shabari, Sushila²⁵⁹ ja suuri joukko ihmisiä,
 Istuutui ja ahtautui lähelle leikkijää,
 Jättämättä maassa tilaa
 Edes seesamin siemenelle!
 Löytämättä tilaa, katsojien valtava joukko
 Painautui tiukasti yhteen, innokkaana katselemaan leidin
 Mestarillista esitystä ja taistelua mayan ja gunien kanssa.
 Kuunnellen hänen laulujaan Itsen Tiedosta,
 Valtava väenpaljous katseli toinen toistaan,
 Huomautellen toinen toisilleen, vertaillen tätä
 Useisiin muihin tapahtumiin, sanoen:
 ”Kukaan ei todellakaan tiedä kuinka leikkiä tätä leikkiä:
 Asurat, devat,²⁶⁰ vanhurskaat viisaat,
 Brahmanit, kahdeksan suunnan suojelijat!
 (Kukaan ei todellakaan tiedä kuinka leikkiä tätä leikkiä!)
 Kun Vishnu, seisoen yhdessä paikassa, helposti nosti
 Govardhanan vuoren²⁶¹ sormen kärjelle,
 Kaikki ylistivät hänen tekoaan: 'Tämä on ällistyttävää...!'
 Kun suuri käärme Adishesha
 Kannatteli koko maapallon painoa päänsä päällä,
 Ihmisen kehuivat sitä, huudahtaen: 'Mikä kestävyys!'
 Mutta täällä, ääretön maailmankaikkeus
 Nyt kutistuneena näiksi kolmeksi kiveksi,
 Kolme maailmaa palautuneena kolmeksi gunaksi:
 Sellainen on tämä ammanai! Kuka todellakin
 Voi taistella tätä (ammanaita)?

”Kukaan ei ole tajunnut mayan luonnetta;
 Kukaan ei ole ymmärtänyt suurten harhojen teitä;

dessa.

255 Taivaallinen muusikko Narada on kuuluisa taidostaan veenan soittajana.

256 *Kinmasat*: Kuberan seurueeseen kuuluvia puolijumalia, hyvinvoinnin taivaallisia vartioita.

257 Vasistha, ensimmäisen luokan askeetikko, syntyneenä Brahman mielestä, on sijoitettu myös yhdeksi Ursa Major-tähdistön seitsemästä tähdestä. Yajnavalkya on *Brhadaranyaka Upanishadin* merkittävä filosofi. Suta on Vyasan tärkein oppilas ja 18:n puranan kommentaattori. Maha Janaka, filosofikuningas *Brhadaranyaka Upanishadissa*, yhdistettiin joissakin legendoissa Sitan, Ramayanan Kuningas Raman vaimon kasvatusisäksi.

258 *Rajarishit* ovat kuninkaallisen luokan viisaita; *devarishit* ovat taivaallisen luokan viisaita; *brahmarishit* ovat Brahmanin Tuntijoita.

259 Swayamprabha on *apsaroiden* (taivaallisten nymfi) tytär nimeltä Hemasavami. Hänen nimensä esiintyy *Ramayanassa*. Chudala, Itsen Tuntija, joka auttaa miestänsä Shikidvajaa saavuttamaan kuolemattomuuden, on päähahmo *Yoga Vasisthamissa*. Akka on koonnut pitkän laulun nimeltä *Chudalai Kummi*. Katso Swami Nityananda Giri (ed.), *Sri Shenkottai Avudai Akkal Patal Tirattu*. (Sri Granananda Thapovanam, 2003), s. 46-62. Kashyapa on tunnettu viisas. Maitreya on viisas ja suuren *rishi* Parasharan oppilas. Kuitenkin, tämä saattaa olla myös viittaus Maitreyiin, naisoppilaaseen ja etsijä Yajnavalkyan vaimoon, *Brhadaranyaka Upanishadin* keskushenkilöön. Shabari on *Ramayanassa* Herra Ramalle omistautunut heimonainen. Joidenkin Tamilin kansantarujen mukaan Sushila on siveä nainen, joka omistautui miehelleen Brahmasharmanille, joka eli Kaverijoen rannoilla.

260 Asurat: demonit; devat; jumalat. Nämä kosmisten olentojen kaksi yhteisöä ovat pysyvästi vastapuolilla ja jatkavat keskinäistä vihanpitoa kaikkina aikoina.

261 Viittaus puraniseen kertomukseen Vishnusta hänen inkarnoiduttuaan Krishnana, joka nosti Govardhanan vuoren sormensa kärjelle suojellakseen Vrajan kyläläiset valtavalta pyörremyrskyltä, jonka jumala Indra aiheutti. Kun Herra nosti vuoren näin ihmeellisesti, kaikki osoittivat hänelle suosiotaan. Katso Tikakar Pandeya Ramtel Shastri. *Srimad Bhagavatam Mahapuranam* (Kashi: Pandit Pustakalaya, 1952), s. 95-100.

Kuka on sen tiennyt, tätä leidia lukuun ottamatta?
 Mutta tämän neitsyen tähden, kuka on ymmärtänyt tämän totuuden?
 Loistavaa! Loistavaa!”
 Näin huudahdellen he seisoivat haltioituneina,
 He sirottelivat kukkia, ylistivät ja heittäytyivät vatsalleen,
 (Ihmetellen:) ”Onnistuuko leidi,
 Vai hallitseeko ammanai?
 Ottakaamme selvää kummasta tulee voitollinen!”
 (Näin ajatellen) liikkumattomin katsein
 He seisoivat keskittyneinä viisaan leikkijän ympärillä
 Kuin kuvat maalatulla kankaalla.

Tullen tietoiseksi lumoutuneiden jumalten, brahminien ja ihmisten
 Valtavasta joukosta,
 Huolestunut leidi ajatteli: ”Tätä mayaa,
 Iäti petollista vastustajaani, ei voi hallita
 Vaikka leikkisin leikkiä tuhannen vuotta!
 Vanin, puheen jumalattaren, armolla,
 Käytän syytöksen ja paheksunnan taktiikkaa,
 Joka sallii minun saattaa maya hallintaan.”

Näin ajatellen, viisas leidi
 Alkoi panetella mayaa,²⁶² laulaen:

”Minä tunnen sinun sisusi, ammanai!
 Minä tunnen sinun alkuperäsi ja todellisen juuresi, ammanai,
 Sinä synnyit Tietoisuudessa, ammanai,
 Ja silti, kuin hieno esirippu
 Sinä verhosit (Tietoisuuden), ammanai!
 Sinä et ole eikä sinulla voi olla asuinpaikkaa,
 Joka ei sisälly Totuuteen, ammanai.
 Silti sinä hävitit Autuuden, ammanai,
 Ja tulit tämän virheellisen ja elottoman
 (Maaailman) olemukseksi, ammanai.
 Pitäen maailmankaikkeuden voimasi sisällä,
 Sinä tuotat turhia kaksinaisuuksia, ammanai!

”Sinä otat nimen 'mulaprakrti', ammanai!
 Sinussa kolme gunaa pulpahtavat yhtenä.
 Sinä halkeilet ja lisääntynyt vilkkaasti, ammanai,
 Sitten lukuisissa valikoimissa, ammanai,
 Sinusta tulee viisi karkeaa elementtiä,
 Ja sitten kuusi *tattvaa*, jotka sitten laajentuvat
 Yhdeksäksikymmeneksi kuudeksi perusteeksi, ammanai.
 Näin sinä luot tämän illusorisen maailman, ammanai!
 Oi! Oi! Ammanai!
 Minä ymmärrän kaikki mielettömät toimesi!
 Yhtyneenä Ikuiseen

²⁶²Leikkiessään ammanaita viisas ”leidi” ymmärtää, että yhtä taitavana vastustajana maya voidaan kieltää vain tiedon avulla; siksi hän alkaa neuvokkaasti pilkata mayaa voimallisella virheiden ja epäkohtien litanialla.

Sattvagunan liitteen kautta,
 Sitten sinä riemuiten tanssit! Liittäen itsesi
 Yhteen Kaikentietävän transsendenttisen Todellisuuden kanssa,
 Joka on iäti vapaa kaikista liitteistä, sinä alennat
 Sen muodottoman, nimettömän Tuhoutumattoman Yhden!
 Myöntämällä neljä ja viisi nimeä,²⁶³ ammanai,
 Sinä loit keskinäisen päälle asettamisen, ammanai:
 Sinusta tuli kuin tulikuuma teräskuula
 (liikuntakyvytön, mutta loistaen tulen kuumuudella), ammanai.
 Sinä opiskelit ja analysoit loputtomasti, ammanai.
 Sinä nimesit kolminaisuudet,²⁶⁴ ammanai.
 Sinä jätit pois Tietoisuuden ja reagoimattomuuden,
 Sitoen tuon harhaisen solmun niiden välille, ammanai!

”Kuin epätodellinen heijastus vedessä,
 Sinä sulaudut yhteen *antahkaranoiden* kanssa
 Ja otat vastaan nimen *chidabhasa*,²⁶⁵ ammanai!

”Sinusta tuli kaiken toiminnan suorittaja, ammanai!
 Ilman varoitusta sinä sidoit paulat jalkoihini
 Kiintymyksen verkossa nimeltä halu, ammanai.
 Raahaten meitä läpi syntymän ja kuoleman,
 Sinä pakotit meidät vaeltelemaan ees sun taas
 Kuin (myrskyisän) aallon viskelemä olkipilli, ammanai.
 Sinä heijastit taivaan ja helvetin kuvitelman, ammanai.
 Sinä sait samsaran²⁶⁶ näyttämään miellyttävältä, ammanai.
 Niin kuin rautajauhe liikehtii magneetin
 Läheisyydessä, sinä tanssit lainattua autuutta,
 Kun liittoudut muuttumattoman Itsen kanssa, ammanai!
 ”Juuri kuten punainen kukka, joka asetetaan läpinäkyvän kristallin taakse,
 Valtaa sen värillään, peittäen sen puhtaan kirkkauden,
 Sinä, viidellä tupella²⁶⁷ sotkettuna,

263 Kaikkiällä läsnä oleva ja kaikkietävä Itse on muodoton ja nimetön, joten Upanishadit viittaavat tähän lähteeseen persoonattomana *Tatina* ('Se'). Maya kuitenkin antaa tälle perustalle sellaisia ominaisuuksia kuin nimet ja muodot.

264 Hindulaisuudessa kolminaisuudessa on jumala (Brahma), joka luo, jumala (Vishnu), joka säilyttää ja jumala (Shiva), joka tuhoaa luomakunnan. Myös tämä on esimerkki, joka antaa jakautumattomalle Todellisuudelle nimet ja muodot.

265 *Chidabhasa*: heijastunut tietoisuus. Alkuperäisestä tietämättömyydestä johtuen muuttumaton Korkein Tietoisuus peittyy jivalta yksilölliseltä itseltä; sen tilalla on ruumiiden, karkeiden ja hienojen nopeasti lisääntyvä heijastus. Tämä vääristymä ilmenee *chidabhasana*. Oman todellisen luonteen peittäminen ja jivan vääristyneet havainnot ovat kaikki tietämättömyyden (mayan) tuotetta; kun tämä tietämättömyys tuhoataan, peittämisen ja vääristämisen toiminnot lakkaavat välittömästi.

266 *Samsara*: näkyvä maailma ja kaikki sen objektit, jotka jiva kokee loputtomassa ruumiista toiseen kiertävässä olemassaolossa.

267 *Kosha* ('tuppi') on illusorinen muoto, jonka muotoilee tietämätön ajatteleva, joka peittää totuuden. On olemassa viisi perusväärinkäsitystä: 'Minä olen ruumis', 'Minä olen hengitys', 'Minä olen mieli', 'Minä olen äly' ja 'Minä olen onnen tavoittelija'. Shankara kertoo (*Vivekachudamani*, 210-11): ”Kun viisi tuppea on eliminoitu Srutin tietoja järjelemällä, se, mitä jää jäljelle prosessin kulminaatiopisteenä, on Todistaja, Absoluuttinen Tieto – Atman”; ”Tämän itseloistavan Atmanin, joka on viidestä tupesta erillään, kolmen tilan Todistaja, Todellinen, Muuttumaton, Tahraton, iäti kestävä Autuus – on viisas mies oivaltanut omaksi Itsekseen.” Katso Swami Madhavananda (käänt.), *Vivekacudamani of Sri Sankaracarya* (Calcutta: Advaita Ashrama, 1995), s 81, 82. Samalla lailla Ramana vakuuttaa:

Kaikki tekstit sanovat, että vapauden saavuttamiseksi mielen tulisi saavuttaa liikkumattomuus; siksi niiden lopullinen opetus on, että mielen tulisi saavuttaa liikkumattomuus; heti kun tämä ymmärretään, loputtomaan lukemiseen ei ole tarvetta. Hiljentääkseen mielen, ihmisen on vain tutkittava omassa sisimmässään mitä oma Itse on; kuinka tämän tutkimuksen voi tehdä kirjoista? Ihmisen tulisi tuntea Itsensä omakohtaisesti. Itse on viiden tupen sisäpuolella; mutta kirjat ovat niiden ulkopuolella. Koska Itseä on tutkittava hylkäämällä viisi tuppea, on tuloksetonta etsiä sitä kirjoista. Tulee vielä aika, jolloin on unohdettava kaikki mitä on oppinut.

Peität gunista vapaan, iäti läsnä olevan,
 Muuttumattoman Brahmanin, ammanai!
 Niin kuin savu käärii tulen, sinä peität
 Todellisen Lähteesi, ammanai.
 Niin kuin pilvet peittävät auringon, sinä estät
 Absoluutin, itsevalaisevan Tiedon, ammanai.
 Sinä loistat, koska olet itseloistava Itse;
 Mutta kukaan ei todella tunne sinua, ammanai!
 Ne muutamat, jotka tuntevat
 Kutsuvat sinua ei-olemassa olevaksi, ammanai!
 Silti, kuin kääpiönainen,²⁶⁸
 Sinä nuhtelet niitä, jotka ei tunne sinua, ammanai;
 Ja sinä itse pelkäävät niitä,
 Jotka todella tuntevat sinut,²⁶⁹ ammanai!
 Oi! Sinun monimuotoisuutesi taito on loputonta, ammanai!
 Sinä ilmestyt universaalisti sukulaissuhteena, ammanai,
 Voiko kukaan kutsua sinua ei-olemassa olevaksi, ammanai?
 Olemassaolo ja ei-olemassaolo eivät voi olla samanaikaisia!
 Ja jos me luokittelemme sinut sekä jakautuneeksi että jakautumattomaksi,
 Sinun Lähteestäsi, yhdistyneestä Brahmanista, tulee kaksi!
 Silti jos olet näkymätön ja Yksi, kuinka selität
 Lukemattomat ilmenemisesi, nimet ja muodot?

”Vanhemmat paheksuvat, jos me määrittelemme sinulle
 Sekä olemassaolon että ei-olemassaolon, ammanai!
 Sinun olemassaolosi vahvistus merkitsee kaksinaisuuden hyväksymistä;
 Jos me puolustamme olemassaoloasi, me kiellämme *shrutin*;
 Ja jos me pidämme sinua (luomisen) vaikuttavana syynä,
 Sinusta tulee todellisuus!

”Ishvarasta luomisen kaksi syytä (materiaalinen ja vaikutuksellinen)
 Kehittyvät, juuri kuin verkon seitti
 Purkautuu hämähäkin omasta takaruumiista.
 Tämän tietäen kaikki viisaat kaihtavat sinua
 Johtuen monista virheistäsi,
 Ja johtuen varmasta tiedosta,
 Että sinä olet eloton, että sinä olet valheellinen,
 Että sinä olet tuskan lähde,
 Ja yhtä kuvitteellinen kuin jäniksen sarvet!

”Virheetön *shruti*, Upanishadit,
 Kertovat sinun olevan täysin valheellinen, ei-olemassa oleva;
 Ne osoittavat sinun petolliset vilppisi, jotka jatkavat olemassaoloaan
 (Valveen, unennäön ja syväunen) kolmen tilan kautta.
 Tämä totuus (tekstit) lausuu julkisesti kaikissa kadunkulmissa;
 Myös opettajamme kertoo asian olevan niin!

Katso *The Collected Works of Sri Ramana Maharshi*, viitt., s. 44.

268 Tämä perustuu suosittuun uskoon, että kääpiöihminen pelottaa alistuvia, mutta joutuu pelon valtaan vahvojen ja rohkeiden toimesta. Sama koskee mayaa, joka uhkaa tietämättömiä, mutta pysyy viisaan jähmettämänä.

269 Katso T.G. Mainkar (käänt.), *The Samkhyakarika of Isvarakrsna With the Commentary of Gaudapada* (Poona: Oriental Books Agency, 1946), s. 49-55: ”Kuten tanssija, esiteltyään itsensä katselijoille, pidättäytyy tanssista, samoin Prakrti, Perimmäinen Luonto, pidättäytyy, esiteltyään itsensä Hengelle... Mikään ei, käsitykseni mukaan, ole häveliäämpi kuin Prakrti, Perimmäinen Luonto; joka heti tultuaan tietoiseksi 'Minut on nähty' ei paljasta itseään Hengen katseelle.”

”Omasta kokemuksestani
 Olen ymmärtänyt (oudon) käyttäytymisesi,
 Joten älä estä minua, ammanai!
 Minä komennan sinua olemasta edessäni
 Edes yhtä minuuttia, ammanai!
 Älä viivyttelä; älä harrasta viettelysi toimintaa;
 Älä pitkitä olemassaoloasi tekemällä pirullisia toimiasi!

”Menneisyydessä, johtuen pitkästä seurustelusta kanssasi,
 Johtuen miljoonista syntymistä, jotka kävin läpi
 Kytköksestä sinuun ja sympatiasta sinua kohtaan,
 Sinua kohtaan tuntemastani säälistä ja laupeudesta, ammanai,
 Minä anon hartaasti sinua pakenemaan sukkelaan,
 Pyydän sinua häipymään täältä!”
 Tuhoamalla mayan *neti-netin*²⁷⁰ avulla,
 Armottomasti nuhtelemalla mayaa,
 Ja sitten liittämällä mayan
 Yhden ei-kaksinaiseen Autuuteen,
 Hylkäämällä liitteet *bhagalaksanan*²⁷¹ avulla,
 Leikkijäminä liittyi Korkeimpaan,
 (Riemuiten) ”Olen ikuinen,
 Olen iäti vapaa,
 Olen Vapautuminen,
 Olen vailla virheitä,
 Olen ainutlaatuinen ja loistava Autuus,
 Kaikki todellakin on Brahmania,
 Joka minä olen, pelastaja ja Autuus
 Iäti erillään!”

Näin vapauduttuaan hän uppoutui samadhiin,
 Korkeimmassa Autuudessa, ilmoittaen: ”Siunattu olen minä!”
 Hän menestyi kaikkialla.
 Kaikkien ilmenneiden muotojen energia hajosi Ääneen,
 Joka yhdistyi suurenmoiseen, ikuiseen, pyhään *OM*-värähtelyyn.
 Ja kaikki oli Täydellisyyttä.
 Luopuen katumatta kaikesta oppineisuudesta ja väittelystä,
 Nujerrettuun (monimutkaisuuden prosessin kautta)
 Viisi estettä, jotka luetellaan *ashtanga yoga shastrassa*,²⁷²

270 *Neti-neti*: Tämä opinkappale, joka löytyy Brhadaranyaka Upanishadista (II.3.6.), kääntyy 'ei tämä eikä tuo'. Se on kielteinen kannotto, joka tarjoaa menetelmän Itsen ymmärtämiseksi. Tässä prosessissa ”kuvitteellisten ominaisuuksien katsotaan ensin kuuluvaksi Absoluuttiin ja tämä palvelee kaiken sen kieltämistä, joka on noihin ominaisuuksiin sopimatonta; jatkossa jopa virheellisesti määritellyt ominaisuudet kielletään. Virheellisesti määriteltujen ominaisuuksien lopettamisen ponnistelujen täytyy jatkua kunnes kaikki poistuvat. Tällä tavalla Absoluutin todellinen luonne voidaan tuntea pelkällä kaikkien ominaisuuksien kieltämisellä.” Katso Swami Satchidanandendra, *The Method of Vedanta: A Critical Account of the Advaita Tradition*, käänt. A.J. Alston (Lontoo: Kegan Paul International, 1989), s. 43.

271 *Bhagalaksana* tai *jahadajahadlakshana* metodiikka, jota käyttivät myöhemmät shankara advaitan filosofit selittääkseen samuuden lausumaa ”*Tattvamasi*” (’Se sinä olet’), *mahavakyaa* (metafyysisen samuuden lausuntoa) Chardogya Upanishadista (VI.8.6-14). Termi ’*Tat*’ (’Se’) viittaa Brahmaniin eli puhtaaseen Tietoisuuteen, samalla kun termi ”*tvam*” (’sinä’) viittaa jivaan/ yksilöön. Korkeimman Tiedon tilassa näiden kahden välinen ero häviää. Vedantisessa lausunnossa sopivalla metodisella tutkimuksella eli *bhagalaksanalla* näihin filosofisiin ydintermeihin liittyvä sisältö putoaa pois ja niiden perusmerkitys säilyy. Katso Sengaku Mayeda (käänt.), *Sankara's Upadesasahasri*, Vol. II (Delhi: Motilal Banarasisdass, 2006), s. 53-54.

272 Ei ole aivan varmaa mitä Akka tarkoittaa viidellä *avasthalla*, jotka mainitaan *ashtangayogamissa*. Patanjalin klassinen käsikirja

Hän yhdistyi Siihen, joka ylittää ulottuvuuden,
Absoluuttisen Hiljaisuuden ja Rauhan huippuun.

*Phalashruti*²⁷³

He, jotka kuuntelevat tämän ammanain kertomusta
Eivät synny uudestaan, vaan tulevat Tietoisuudeksi,
Ja kuoleman jälkeen saavuttavat kuolemattomuuden.
Jopa seuraavan maailmankaikkeuden uudelleen luomisen aikana,
He pysyvät iäti Täyteydessä!
Heidän uskonsa lisääntyy Satgurun jalkojen edessä,
Ja he uppoutuvat Autuuden Valtamereen!

Kääntäjän Huomautus

Tätä leikkiä Ammanai on leikitty myös rituaalina, kun juhlietaan tytön ensimmäisiä kuukautisia. Neljäntenä päivänä suoritettuna rituaalisen kylvyn jälkeen hänet otetaan ulos iltakulkueessa *agraharamin* sisällä. Heti kun hän palaa kotiin, hän leikkii tätä leikkiä ystäviensä kanssa hopeisia ammanaipalloja käyttäen. Kenttätutkimukseni aikana vakuutuin, että tämä on käytäntönä jopa tänään Shenkottain *agraharamissa*, Akkan kotikylässä.

Yoga Sutra, jota kutustaan myös *Ashtangayogamiksi*, kuvaa viittä *kleshaa* ('estettä'), jotka ilmestyvät *sadhanassa* (hengellisessä harjoituksessa): *avidya* (asioiden todellisen luonteen väärinymmärrys); *asmitta* (egoismi); *raga* (kiintymys); *dvasha* (vastenmielisyys) ja *abhinivesha* (kuoleman pelko). *Avidya* eli väärä tieto on syntymä- ja kasvualusta muille, koska se pitää ohi kulkevia kohteita pysyvinä, epäpuhtaita kohteita puhtaina, kärsimystä onnena ja ei-itseä Itsenä. *Asmitta* on *Purushan* eli muuttumattoman puhtaan Itsen samaistamista *buddhiin*, vaihtelevaan havaintovälineeseen. *Raga* on nautinnon ja sen seurauksena syntyvien riippuvuuden tilojen kaipuuta. *Dvasha* on vahingoittamisen taipumus ja viha, jota koetaan joko kärsimystä tai kärsimystä aiheuttavia tapah-tumia kohtaan. *Abhinivesha* on tuhoutumisen pelko, synnynnäinen ja jota esiintyy tasapuolisesti niin tietämättömien kuin oppi-neidenkin keskuudessa. Patanjalin *Yoga Sutr*an kommentissaan viisas Vyasa sanoo, että intensiivisen ja sitoutuneen hengellisen harjoituksen seurauksena hienot *kleshat* tuhoutuvat, tulemalla paahdettujen siementen kaltaisiksi (kykenemättömiksi enää itämään) ja 'katoavat' joogien mielen mukana joka, täytettyään olemassaolonsa tarkoituksen (t.s. ylitettyään *gunansa*), tulee 'toimimattomaksi', vailla 'minä'-tunnetta. Katso Swami Hariharananda Aranya, *Yoga Philosophy of Patanjali, with Bhasvati*, käänn. P.N. Mukherji (Calcutta: University of Calcutta, 2000), s. 116-29.

273 Hyöty (laulun/ opetuksen kuuntelemisesta).

Vedanta Aacche Pocche²⁷⁴
['Mikä katosi ja mikä ilmestyi Vedantan kanssa']

Opettajan armon avulla,
 joka on vailla alkua ja loppua,
 Minä selitän sinulle mikä katosi ja mikä ilmestyi. Kuuntele!

Keinun, joka riippui köysistä nimeltä halu,
 mieletön kiikunta katosi.
Muuttumattomana, rajattomana pysyvä Itse ilmestyi.

Vaeltelu ja samoilu
 miehen ja naisen ruumiillistumina hävisi.
Liikkumaton lepo Tiedon asunnossa ilmestyi.

Peruste loppumattomien syntymien vahvistumiselle katosi.
Noiden loppumattomien syntymien lakkaaminen ilmestyi.

Kuoleman jumalan nuhdeltavana ja moitittavana oleminen katosi.
Pysyminen Yhtenä, joka ylittää kolme avasthaa²⁷⁵ ilmestyi.

Egon, kärsimyksen ja hävyttömyyden tyrannisoinnit katosivat.
Rauhallisen uinailun autuus nukkumatta ilmestyi.

Päämäärätön vaeltelu ja kastautuminen pyhiin jokiin katosi.
Pysyminen Olemuksena ilman epäilystäkään ilmestyi.

Kuin olkipillinä aaltojen harjoilla pomppinen katosi.
Pysyminen kiinteänä ja lujana kuin vuori ilmestyi.

Loputtoman syntymän, vanhuuden ja kuoleman kierron vainoamana oleminen katosi.
Kaikki Korkeimpana Tietoisuutena ilmestyi.

²⁷⁴Fraasi ”*aachhe pocche*” on idioottimainen tamin ilmaus, joka ei todellakaan antaudu käännettäväksi. Karkea vertaus saattaisi olla: ”mikä tuli ja meni”. Vaikkeudesta tulee paljon akuutimpaa vedantan yhteydessä, jossa ”sen” ulkoinen osallisuus on ehdottomasti laajennettu metafyyssiseen alueeseen. ”Mikä tuli ja meni” ei riittävästi sovi Akkan ajatteluun. 'Tuleminen' ja 'meneminen' ovat tapahtumia, jotka sattuvat ajassa ja tilassa. Itseoivallus, advaitan keskeinen päämäärä, ei ole tapahtuma, ilmiö tai edes kausaalisen valmistuksen tulos, sillä nämä prosessit todetaan virheellisiksi, ehdollisiksi ja tilapäisiksi. Itselöytö on oman todellisen luonnon (*svarupa*) tunnistaminen jota, ollessaan häiriintymätön ja puhdas, ei voida mapittaa sopimusten mukaisten kaksinaisten täsmennysten joukkoon. Samalla lailla, tapahtuu looginen epäonnistuminen jos ”*aachhe pocche*” käännetään 'mikä ilmestyi ja mikä katosi', koska vedantan säännön mukaan mitään ei ilmesty eikä katoa: kaksinaisen ajattelun perinteinen virhe ratkaistaan hengellisen oivalluksen kautta, joka oikaisee vääristyneen käsityksen iäti läsnä olevan Korkeimman Todellisuuden luonteesta. Minun käännökseni tässä, ”Mikä Katosi ja Mikä Ilmestyi Vedantan kanssa”, on virallisen kielenkäytön alueella ja turvautuu tietoisesti vedantan metafysiikkaan.

²⁷⁵Kolmea *avasthaa* kutsutaan nimillä valvetila, unennäkö ja syväuni.

'Minä' ja 'sinä', ylös ja alas, kaikki erot katosivat.
Shastrojen ja vedojen ylittäminen ilmestyi.

Itsensä pitäminen nimenä ja muotona katosi.
Itsensä pitäminen Luojan luomattomana (suom. huom. 'ei Luojan luomana') ilmestyi.

Nautintojen etsiminen rituaalisessa pyhissä vesissä kylpemisestä katosi.
Tieto siitä, että olen puhdas ja ikuinen ilmestyi.

Kaiken kiinteän ja liikkuvan ilmiön pitäminen todellisena katosi.
Sen ymmärtäminen, että koko näkyvä maailma ei ole muuta kuin Tietoisuutta ilmestyi.

Kaikenlaiset väijyvän rukoilun menetelmät halujen tyydyttämiseksi katosivat.
Tieto siitä, että mikä hyvänsä on tarkoitettu, tulee tapahtumaan ilmestyi.

Huoli ja pelko (kysymyksestä) ”Mitä minun nyt pitäisi tehdä?” katosi.
Kaikkien tapahtumien (ja niiden seurausten) intuitiivinen ymmärtäminen luontaisena ilmestyi.

Ruumiillistumien himo, viha ja kärsimys katosivat.
Itse, joka on kolmen tilan tuolla puolen ilmestyi.

Usko, että kaikki maailmat ovat olemassa minussa katosi.
Se, että ei ole mitään muuta kuin minä, että minä yksin olen olemassa ilmestyi.

Kaikki sukujuuret, luulotellut ominaisuudet, asuinpaikat katosivat.
Se, että minä olen Korkein Brahman kaikkien rajaavien liitteiden tuolla puolen ilmestyi.

Suku, laji, sukulaiset, 'minä' ja 'sinä', kaikki katosivat.
Se, että olen aina virheetön Brahman ilmestyi.

Itsensä erottaminen 'toisesta' muodon loogisuuden kautta katosi.
Pysyminen (näkyvämmän) Itsenä ilman mitään 'toista' ilmestyi.

Se vakaumus, että vain pojat ansaitsevat turvapaikan katosi.
Tieto siitä, että pojat ja vaimot ovat harhaa, että minä yksin olen purnam²⁷⁶ ilmestyi.

Usko epätodelliseen todellisena ja mieletön epätodellisen tavoittelu todellisena katosivat.
Todellisen tunnistaminen Todelliseksi, pysyminen iäti Todellisena ilmestyi.

Kaikki juhlamenokaavat ja määräykset siitä katosivat.
Pelko yaga- ja yagnarituaalien²⁷⁷ suorittamisesta minulle ilmestyi.

Käsitys, että ansio (saavutettiin) *panchagavyojen*²⁷⁸ avulla katosi.
Se, että minä olen viiden hienon elementin oikea syy ilmestyi.

Syntymän ja kuoleman tuskan kuljeskelu sisälläni katosi.
Tutkimus syntymän luonteen valheellisuudesta ilmestyi.

²⁷⁶Purnam: saumaton, rajaton, ei-kaksinainen täyteys/ runsaus, täydellinen, absoluutti.

²⁷⁷Yaga/ yagna ovat tulirituaaleja, jotka edellyttävät Purva Mimamsa filosofian tiedon.

²⁷⁸Lanta, virtsa, maito, voi ja ghee luokitellaan *panchagavyamiksi* (lehmästä saatavat viisi tuotetta).

Elämän vapauden hurmio, joka on kuitenkin täyteen ahdettu basaari, katosi.
Tämän väkijoukon hylkääminen pysymällä muuttumattomassa Autuudessa ilmestyi.

Seitsemänkymmentä miljoonaa *mantraa* ja kaikki *shastrat* katosivat.
Tieto 'Minä olen Se', Ikuinen Todistaja ilmestyi.

Etsiä vapautusta mayaa²⁷⁹ palvomalla katosi.
Se, että minä olen mayavi, tosi perusta mayalle ilmestyi.

Moninaisuuden kokeminen minulle vihamieleisenä katosi.
Liittyminen Yhteen, kaikkialle levittäytyvään, näkymättömään Ykseyteen ilmestyi.

279Tässä termi maya viittaa osiin.

Mei-Poi Villakam²⁸⁰
['Sen Selitys Mikä On Totta ja Mikä On Valhetta']

Itseloistava Autuus Sinä todella olet;
 Ja maailma on pelkkää valhetta, kuin helmiäisen hopean hohde,
 Peittävät, ei-loistavat *avidya*²⁸¹ jne., ovat todellakin valhetta;
 Näkymätön Olemus, vapaana harhasta, voimattomuudesta ja kärsimyksestä, on totta.

Mikrokosmos, makrokosmos, maailmankaikkeudet ovat kaikki päälle asetettua ja valhetta;
 Tieto ilman alkua ja loppua, jota Sinä olet, on totta.
 Nelinkertaiset kriteerit²⁸² Itsetietoa varten, jne., ovat kaikki valhetta;
 Kaiken toiminnan Todistaja, irrallaan suorittamisesta ja tuloksista, joka Sinä olet, on totta.

Ihastus, katkeruus, himo, viha, ahneus, jne., ovat valhetta.
 Se tila vapaana *rajaksen*, *sattvan* ja *tamaksen*²⁸³ loppumattomasta leikistä on totta.
 Viisi karkeaa elementtiä, viisi aistia ja niiden kohteet, menestys ja haitta ovat valhetta;²⁸⁴
 Korkeimman Brahmanin autuuden (maistamisen) ilo on totta.

Kasti, väri, usko, rotu, sukujuuret, *ashrama*,²⁸⁵ jne., ovat kaikki valhetta;
 Totuuden valtameri, tieto ja autuus, joka Sinä olet, on totta.
 Mentaaliset käsitteet *shravana*, *manana*, *nidhidhyasana*²⁸⁶ ovat valhetta;
 Kaikesta ajattelusta vapaa tietoisuus, joka on Itse on totta.

Kolme olemisen tilaa, valve, unennäkö ja syväuni ovat valhetta;
 Se, että minä olen liikkumaton Itse, vapaana aalloista, vaahdosta ja kuplista on totta.
 Viisi toiminnan, mielen, elinvoiman, muistin ja älyn elintä²⁸⁷ ovat valhetta;
 (Itsen) ekstaattisen tiedon ruumiillistuma, joka Sinä olet on totta.

280Tamilin sanat ”*mei*” ja ”*poi*” kääntyvät ”totuutena” ja ”valheena”.

281*Avidya* on alkuperäinen tietämättömyys, joka toimii peittämällä Todellisuuden. ”*Avidya*, jne.” ilmaisee, että *maya* (harha) sisältyy luontaisesti tähän olemisen tapaan, jossa väärät käsitykset vahvistuvat ja kasvavat, aivan kuten helmiäisen pinnan hohde saa sen näyttämään hopealta.

282Klassinen *sadhanachatushtaya* ['neljä hengellistä harjoitusta'] ovat: arvostelukyky; maltillisuus; sellaisten hyveiden kuin mielen (*shama*) hallinta ja aistien (*dama*) hallinta; ja vapautumisen halu.

283Itse on *prakrtin* kolmen *gunan* (*sattva*, *rajas* ja *tamas*) koskettamattomissa, jotka sitovat tietämättömät, *mayaan* sotkeutuneet *jivat* (yksilölliset olennot) ruumiillistuman loputtomaan jälleensyntymisen kiertoon.

284Viisi karkeaa elementtiä ovat maa, vesi, tuli, ilma ja eetteri. Viisi aistia ovat tuoksu, maku, näkö, kosketus ja ääni. Viiden aistin kohteet ovat kokemuseräisiä/ materiaalisia kokonaisuuksia, jotka koetaan yksilöllisillä aisteilla tai yhtä aikaa useammalla aistilla. Menestyksen ja epäonnistumisen yleistetyt käsitteet perustuvat tämän materiaalisen kasvupohjan inhimilliseen havaintoon.

285*Ashrama* viittaa tiettyyn elämänvaiheeseen. Intialaisessa filosofisessa/ sosiaalisessa järjestelmässä miehen elämänkulkuun on säädetty neljä *ashramaa*: *brahmacharya* (pidättyväinen opiskelija); *grhasta* (kodinhoitaja); *vanaprastha* (metsäerakko) ja *sannyasa* (luopuja).

286Akka kertoo vedantisen tiedon saavuttamiseksi esitettyjen totunnaisten mallien olevan valhetta. Tämä johtuu siitä, että Itsen tieto ei ole saavutettavissa. Ennemminkin se on löytö: paljastuminen, maltillisuuden kautta, ihmisen tahratonta *svarupaa* (todellista luontoa), joka on aina läsnä vaikka onkin *mayan* loputtoman leikin peittämänä, joka sitoo *jivan* (ruumiillisen sielun) voimalliseen harhaan. Itsen vapautus/ oivallus on suora kokemus eikä ole taattua rutiinomaisesti seurattujen annettujen menetelmäopillisten *sravanan* ('kuuleminen', viisaan mestarin Totuuden selitys), *mananan* (sen 'harkinta' mitä on kuullut) ja *nidhidhyasanan* (mielen jatkuva pitäminen harkinnan kohteessa) avulla.

287Viisi toiminnanelintä ovat kädet, jalat, kieli, ulostamisen ja lisääntymisen elimet.

Tiedon, tietäjän ja tiedetyn kolmiosainen jakautuminen on valhetta;
Tieto ja korkein arvostelukyky, säteilevyys, puhdas autuus ovat totta.
Luista yms.²⁸⁸ muotoutunut materiaallinen tuppini on valhetta;
Vapautuneen Tietoisuuden vapaa leikki, joka Sinä olet on totta.

*Vishva, taijasa, prajna, virat, hiranyagarbha*²⁸⁹ ovat kaikki valhetta;
Tahraton Tietoisuus, vailla luokkia, nimiä ja muotoja on totta.
Karkea, hieno ja kausaalinen²⁹⁰ kaikkine vaikutuksineen ovat valhetta;
Kaikkialle levittäytyvän, loistavan, autuaan Itsen hurmaava muoto, joka Sinä olet on totta.

Rituaalit, joka tuovat mukanaan suorittajan, seremonian ja tulosten nautinnan ovat valhetta;
Katsella kiinteästi sisintä Itseä on totta.
Syntymään, kuolemaan, kärsimykseen, harhaan ja nautintoon johtavat polut ovat valhetta;
Sinä, vapaana kaikista kohteiden, tilan ja ajan luomista jakautumisista, olet totta.

Voidaanko ulottuvuudet havaita Siinä, joka on ominaisuudeton?
Huomaa totuus!

Sinä olet Tieto,
Tulvivian autuuden ääretön valtameri,
Kaikki älylliset kuvittelut ovat harhaa
Ja luovat epätodellisia luokkia
Siitä mikä on totta ja mikä valhetta.
Sinä olet mieli vapaana kaikista fiktioista ja fantasioista,
Sinä olet Täydellinen Tieto.

Oi Venkateswara,²⁹¹ kaikkien hyväenteisin suomaan armon,
Sinä olet Totuus, kirkas kuin aurinko.

288 Ayurvedan lääketieteellisen opin mukaan ruumis rakentuu seuraavista *dhatuista*: *asthi* (luut), *mamsa* (liha), *medha* (rasvakudos), *majja* (luuydin), *rakta* (veri) ja *subra* (sperma). Katso C. Dwarkanath, *Introduction to Kayachikitsa* (Bombay: Popular Book Depot, 1959), s. 57-58.

289 *Vishva* on itsensä samaistamista fyysiseen ruumiiseen ja valvetilan maailmankaikkeus. *Taijasa* on yksilön samaistumista omiin unikokemuksiinsa. *Prajna* on yksilöllisen sielun samaistumista syväunen tilaan. *Virat* on makrokosmos ja itse, kun samaistutaan siihen. *Hiranyagarbha* on itsen kosminen muoto, kun se luo hienon maailmankaikkeuden; kutsutaan myös *sutratmaniksi*.

290 Viittaus kolmeen ruumiiseen.

291 ”Venkateswara” on Akkan hengellinen mestari Sridhara Venkatesa Ayyawal.

Brahmam Ekam²⁹² **['Brahmam on Yksi']**

Ennen luomista, *sacchitananda*²⁹³ Brahmam on yksi,
Ja kun miljoonat maailmat, jotka nähdään (meidän) toimesta tuhoutuvat, Brahmam on yksi,

Ilmestymättä *vyashtina* tai *samashtina*,²⁹⁴ Brahmam on yksi,
Jopa vielä lukemattomien pyhin kirjoitusten tutkimisten jälkeenkin, Brahmam on yksi.

Ennen ja jälkeen *mulaprakrtin*,²⁹⁵ Brahmam on yksi,
Vaikka mayalle²⁹⁶ oletettiin kolmiosaiset muotonsa, tai vapautuneensa niistä, Brahmam on yksi,
Kolmen tilan²⁹⁷ tuolla puolen samoin kuin tällä puolen, Brahmam on yksi,
Vaikka maya vaikutti syynä ja seurauksena,²⁹⁸ Brahmam on yksi.

Vaikka kun toiminnot moninkertaistuivat, Brahmam on yksi,
Vaikka kun toimintoja on kahtakymmentä neljää tyyppiä,²⁹⁹ Brahmam on yksi,
Vaikka (tutkimuksissa) puhutaan olemassaolosta, ei-olemassaolosta sekä olemassaolosta-ja-ei-olemassaolosta, Brahmam on yksi,³⁰⁰
Ja se, mikä ylittää vedat ja *shastrat*, on sen ymmärtäminen, että Brahmam on yksi.

Maya, joka nousee korkeimmasta Brahmanista, on *tuccham*,³⁰¹

292 Tämä laulu julkaistiin alun perin vuonna 1910 Thanjavurilaisen N. Vaidyanatha Bharatin toimesta pienessä kirjassa nimeltä *Brahmam Ekam*. Kirja sisälsi myös pienen elämäkerran kirjoittajasta, ”Avidai Akkalista”. Termi *ekam* on upanishinen; esimerkiksi ”*ekamevadvityam*” (’Vain Yksi ilman toista’), joka esiintyy Chandogya Upanishadissa VI.1.2. (katso Patrick Olivelle, *The Early Upanisads*, Delhi, Munshiram Manoharlal, 1998, s. 246-47). *Ekam* ei ole sanallinen viittaus lukusanalliseen ’yhteen’ vaan vaapaana kaikista listauksista. Kaikissa advaitan teksteissä se viittaa ei-kaksinaiseen Ykseyteen/ Todellisuuteen ja Brahmanin muuttumattomaan luonteeseen. Tämä laulu perustuu Shankaran tärkeään lausuntoon hänen kommentoissaan Badarayanan *Brahma Sutria*. Johdannossaan Shankara sanoo yksiselitteisesti, että vaikka me asetamme yhden asian ominaisuudet toisen päälle, esim. käärmeen köydelle, perusta pysyy vaikuttamattomissa; köysi pysyy muuttumattomana. Perusta ei omaksu päälle asetettuja ominaisuuksia. Samalla lailla moninaisuuden maailma asetetaan ei-kaksinaisen Brahmanin päälle, mutta päälle asettaminen ei vaikuta ilmoitettuun todellisuuteen. Brahman pysyy iäti ei-kaksinaisena eli *ekamina* vaikka maailma ”ilmestyy siitä ja katoaa siihen”. Shankaran mukaan vaikka tapahtuu yhden toisen päälle asettaminen, ”jälkimmäiseen ei vaikuta edes atomin määrällä edellisen tuottamat hyvät tai huonot ominaisuudet”. Katso S. Suryanarayana Sastri ja C. Kunhan Raja (käänt. ed.), *Bhamati of Vacaspati: On Samkara's Brahmasutrabhya (catuhsutri)* (Madras: Adyar Library and Research Centre), s. 43-44.

293 *Sacchitananda* on Olemassaolo-Tietoisuus-Autuus, Brahmanin luonne.

294 ”Yksilöllinen” ja ”universaalinen”.

295 *Mulaprakrti* kääntyy ”alkuperäisenä syynä”.

296 Akka tuntuu käyttävän termejä *mulaprakrti* ja maya keskenään vaihtokelpoisesti.

297 Brahman, Korkein, on perusta kaikille kokemuksille, nimittäin mitä hyvänsä me koemme valveen, unen ja syväunen tiloissa. Se on myös *turiya*, neljäs tila, joka ylittää nämä kolme tilaa.

298 *Maya*, tärkein kasvualusta, ottaa maailman aiheuttamisen, luomisen, suojelemisen ja tuhoamisen muodon, jonka näkijä on nähnyt ja kokenut. Tämä mayan ’voima’ on illusorinen vaikka se on aktiivinen ja uudistava; Brahman mayan perustana pysyy yhtenä ja muuttumattomana.

299 Kaksikymmentäneljä muotoa viittaa Samkhyan *mulaprartin* evoluutteihin.

300 *Mayaa* ja Brahmania pidetään *anirvachaniyoina*, t.s. ei-havaittavina normaaliin, erittelevien kategorioiden kuten olemassaolo, ei-olemassaolo, jne. kautta.

301 Sana *tuccham* tarkoittaa ei-olemassaolevaa/ illusorista ilmiötä tai käsitteellistämistä, kuten ’jäniksen sarvet’ tai ’kukka taivaalla’.

Ja silti, tarkkaile tätä mayaa, joka viekoittelee ikään kuin se olisi todellinen voima!
 Tarkkaile mayan väriä, (väritöntä) kuin puhdas kristalli!
 Tarkkaile mayan ilmestymistä ja katoamista, peittäen (totuuden) kuin kaamos!
 Tämä maya tottelee sinua täysin,
 Tiedä silti, ettei edes maailmankaikkeuden Herra pysty käsittämään *mayaa*!

Tämä maya saa ihmisen omaksumaan *sattvan*³⁰² ominaisuudet,
 Ja silti se pyydystää kaikki muodot, kaikki karkeat olevaiset ajan silmukkaan!
 Tarkkaile kuinka maya esittää kivuliasta (maailmaa) mitä miellyttävimpänä!
 Tarkkaile kuinka maya ilmestyy neuvokkaana, älyllisenä sivistyksenä,
 Kuin terävänä, jumalaistettuna ymmärryksenä!

On mahdotonta täysin kuvailemaan mayan toimintoja, Oi Ramarama!³⁰³
 Kenen kanssa jaan tämän oudoksunnan, Oi Ramarama!
 Onko ketään, joka ei ole kiinni *dandrojen*³⁰⁴ pyörteessä, Oi Ramarama!
 Se sisäisessä kaksinaamaisuudessa, petoksessa ja huonoissa karmoissa, Oi Ramarama!
 Kaikki (liitännäiset), kuten ruumis, muuttuivat näin (vaikeuksiksi), Oi Ramarama!

Kaikki ovat sidottuna kiintymyksellä tähän maailmaan, Oi Ramarama!
 Riittää! Riittää jo syntymän ottaminen mayan kautta täällä tässä maailmassa!
 Lukemattomia syntyviä ja kuolemia on tapahtunut täällä tässä maailmassa, Oi Ramarama!
 Loputon syntyminen on lopetettu ja ikuisesti tuhottu, Oi Ramarama!
 Pelko, joka on lähtöisin (pysyvästä olemisesta tässä) luomisen ja tuhoutumisen (kierrossa)
 on sammunut (meissä), Oi Ramarama!

Oi *jivat*, riittää!
 Riittää jo (loputon) syntymien sarjan ottaminen!
 Katso! Katso kuinka kuolit, otit syntymän, kasvoit ja vaeltelit päämäärättömästi!
 Riittää! Riittää jo nimen ja maineen pitäminen todellisena henkilöllisyytenäsi!
 Katso! Näe kuin jopa luomakunnan Herra kuolee ja on muuttunut ruumiiksi!

Riittää! Riittää jo jumalatarten palvonta, pyhien nimien ylistys ja askeettisuuksien harjoitus,
 Tutki! Etsi niitä, jotka ovat saavuttaneet viisauden, suuria viisaita miehiä ja harkitse totuutta!
 Riittää! Riittää jo itsepetos sierainten sulkemisen avulla (*pranayamassa*)!³⁰⁵
 Katso! Katsele Herraa, jonka istuin on sydämemme keskellä, meidän tosi olemustamme!

Riittää! Riittää jo itsesi upottaminen, harhauttaminen ja sekoittaminen pyhään Kaveriin!³⁰⁶
 Katso! Katsele Herran ilmestymistä tämän karkean ruumiin sisällä!
 Riittää! Riittää jo vierailu ja kylpeminen Setussa ja Kashissa!³⁰⁷
 Tutki! Ota selville kuka viisas mestari on ja harkitse tätä!

Riittää! Riittävät jo aina sotkuiset nutturat ja kaulat kiedottuina pitkiin rukoushelminauhoihin!
 Katso! Etsi *sacchitananda*, joka täyttää sinut ääriään myöten!

302 Samkhyan mukaan prakrti koostuu kolmesta *gunasta* (piirteestä): *sattva*, *rajas* ja *tamas*, joista *sattva* vastaa ”hyvistä ominaisuuksista” kuten kärsivällisyys, rakkaus, myötätunto, ystävällisyys, jne. Kuitenkin absoluuttiselta näkökulmalta kaikilla *gunilla* on voima sitoa. Tässä Akka tuntuu samaistavan mayan ja prakrtin, täyttäen edellisen jälkimmäisen ominaisuuksilla.

303 ”Oi Ramarama!” on termi, jota käytetään ilmaisemaan jotakin, joka aiheuttaa täydellisen tyrmäyksen.

304 *Dvandra* viittaa vastakohtiin, sellaisiin kuin mielihyvä ja kipu, kuumuus ja kylmyys, hyvä ja paha, jne.

305 Tässä Akka viittaa *pranayamajoogaan*, tieteeseen ja hengityksen hallinnan meditatiiviseen tekniikkaan.

306 Kaveri on yksi seitsemästä pyhästä joesta.

307 Setu on Rameshwaram; Kashi on Benares. Pyhiinvaeltajat vierailevat näissä kahdessa paikassa tullakseen rituaalisesti puhdistautuneeksi kaikista synneistä.

Riittää! Riittää jo loputon temppeleissä rukoileminen!
Katso! Tuijota Haraa, jonka istuin on mielesi temppelissä!

Riittää! Riittää jo vaihteleva, kiihottava sanaharkka 'sinun' jumalastasi ja 'minun' jumalastani!
Katso ja tuijota Herraa ja lepää itsessäsi!
Riittää! Riittää jo kaikkien mantrojen opettelu ja toistaminen
Ja karmoien suoritus!
Katso! Etsi vapautusta *buddhin*, *yuktin* ja *anubhavan*³⁰⁸ kautta!
Riittää! Riittää jo kukkien nyhtäminen (palvontaan)
Joka ikisestä kukkatarhasta!
Katsele, katso Shivaa ajatustesi puutarhassa!
Luovu kiintymyksestäsi ruumiiseen, hylkää se: se riittää, se riittää!
Tunkeudu syvälle tähän, Oi *jiva*: tutki ja katso!

Opettajamme on sanonut, ”Missä on toimintaa ilman syytä?”
Opettajamme on pyytänyt meitä ajattelemaan maailmaa kangastusvetenä.
Opettajamme on sanonut, että sitä ei voida tuntea millään muilla keinoin.
Opettajamme on neuvonut meitä tuntemaan Sen *Brahmavicharan*³⁰⁹ avulla.

Opettajamme on pyytänyt meitä erottamaan Itsen liikkuvasta ja liikkumattomasta –
Silloin *sacchitandan* luonne havaitaan täydessä selvydessään:
Näin opettajamme on julistanut!

Erehtymättömän älynsä avulla opettajamme on saanut meidän tarttumaan totuuteen:
Kun viiden tuppemme seinä puretaan,
Ei ole enempää esteitä Äärettömälle Tyhjyydelle.
Niin opettajamme on sanonut!

Katsokaa opettajamme, muuttumatonta Korkeinta Olentoa!
Katsokaa suuren mestariamme Venkateswaran jumalaista muotoa!

308 *Shruti*, *yukti* ja *anubhava* ovat kolme tärkeää kanonista menetelmää Itsen tuntemiseksi. Akka listaa ne *buddhina*, *yuktina* ja *anubhavana*. Koska laulut kiertävät sanallisesti, termit ovat saattaneet tahattomasti muuttua näitä lauluja laulaneiden naisten toimesta. *Buddhi* on älyllinen kyky, jonka avulla ihminen voi tutkia todellisuuden luonnetta; *yukti* on menetelmä, jolla ymmärretään hienovaraisten perustelujen kautta ja *anubhava* on kokemusperäinen ymmärtäminen. Kaikkia näitä pidetään välttämättöminä hengellisessä harjoituksessa, joka kohdistuu Totuuden tuntemiseen.

309 *Brahmavichara* on selvittämisen/ tutkimisen menetelmä Itsen/ Brahmanin luonteen selville saamiseksi.

Sri Vidya Shobhanam: Taustahuomio

Avudai Akkalin vedantiset laulut, pullollaan ylentävää filosofiaa samoin kuin voimallista sosiaalista kritiikkiä yksinkertaisella, kansanomaisella tamililla, tarjoavat ainutlaatuiset kielikuvat ja retoriset juonet hajottaa ja rakentaa uudestaan perinteiset teologiset rakennelmat Lopullisen Todellisuuden ylistämiseksi. Akkan yhdistelmät heittävät ilmaan sen tunnustetun paradoksin, että Totuutta, joka ylittää kaikki kategoriat, ei voida asettaa mihinkään tai täysin käsittää kielen ja kuvittelun tunnettujen rakenteiden avulla; silti nämä ideologiset ja symboliset rakennelmat ovat ainoat meidän saatavillamme olevat apukeinot kokea se ylevyys, joka on pohjimmiltaan kaiken ilmaistavuuden tuolla puolen.

Pyhimysrunoilijana Akka loi unohtumattomat ja erittäin kumoukselliset raamit advaitisten totuuksiensa ilmaisemiseksi, nostaan monet radikaalit vertauksensa naisille osoitetuista loputtomasti pyörivistä ja ponnistusta vaativista perinteisistä tavoista ja kotitöistä. Hänen yhdistelmänsä ilmaisevat selvästi, että hänelle oli tuttua intialaiset *darshanat* (filosofiset järjestelmät) – silti hän hyljeksi täysin skolastiikkaa ja välitti jatkuvasti sanomaansa suullisen tradition välityksellä. Hänen laulunsa ovat spontaaneja, lumoavia, sointuvia, musikaalisia ja sopivat helposti naisille, jotka lauloivat näitä yhdistelmiä yksin tai yhdessä samalla kun tekivät kotitöitään. Äidit opettivat laulut tyttärilleen; anopit miniöilleen ja niin edelleen sukupolvien ajan.

Laulu nimeltä *Sri Vidya Shobhanam* oli monien kokoelmien joukossa, jotka tutkija Gomathi Rajakam oli koonnut Akkan kotialueen naisilta. Tämän laulun keskeisenä vertauksena on kuukautiset. Kuitenkin, sosiaaliset ja henkilökohtaiset pidättyvyydet estivät naisia, jotka tunsivat laulun, ilmaisemasta sitä miestutkijalle joka, kuten Gomathi Rajankam, vietti paljon aikaa Tirunelvelin alueen kylissä metsästäen ja keräten Akkan lauluja.

Shobhanam on täysin naispuolinen laulu- ja tanssirituaali, joka merkitsee nuorten naisten ensimmäisten kuukautisten hyväenteistä tapahtumaa huonekunnan sisällä ilman ainnuttakaan miespappia seremoniaa toimittamassa. Juhlinta (jo naidun) nuoren 'kukitetun' naisen ympärillä on myös äidille ja hänen perheelleen tilaisuus tarjota hyvästijätö, sillä nyt tyttö siirtyy aviolliseen asuinpaikkaansa. Tytön ensimmäiset kuukautiset äitinsä talossa ovat suotuisa tapahtuma, jota juhlittiin julkisesti merkinä hänen seksuaalisesta kypsyydestään, hänen avioitumisensa ja tulevan äitiyden potentiaalisesta täytyttymyksestä.

Aiemmin tamilin brahmineilla oli tapana totutusti ilmaista naisten murrosiän tapahtumat yhteisössä upeilla rituaaleilla, mutta myöhemmin niistä tuli vähempiarvoisia yksityisiä tapahtumia. Antropologi Karin Kapadian mukaan, ”Brahminit juhlivat naisten murrosikää suureen tyyliin, kunnes 1930- ja 40-luvuilla niiden juhlinnasta tuli enemmän ja enemmän yksityisiä... tämä on yhteydessä brahminien kiusaantuneisuuteen siitä tosiseikasta, että heidän tyttärensä naitiin puberteetin jälkeen, kun taas heidät oli naitu useita vuosia ennen puberteettia ennen 1940-lukua. Tämä on tehnyt juhlinnasta tänään lähes häpeällisen tapahtuman, sillä se on kadottanut traditionaalisen merkityksensä.”³¹⁰ Kuitenkin, oma kenttätyöni vuonna 2009 Akkan kotiseudulla Tirunelvelissä osoitti, että Akkan syntymäpaikalla, Shenkottain kylässä on *agraharamin* tamilibrahminien keskuudessa kasvamassa kiinnostus julkisesti juhliin puberteettiriitteihin.

Perinteisin kulttuurisin termein kuukautisilla oleva tyttö on saastuttavaa ainesta ja näin hä-

³¹⁰Karin Kapadia, *Siva and Her Sisters: Gender, Caste and Class in Rural South India* (Boulder: West View Press: 1995), s. 93.

nen on käytävä läpi rituaalinen puhdistautuminen. Hänet on fyysisesti erotettava muusta taloudesta eikä hänen sallita laittaa ruokaa tai mennä talon sisemmälle alueelle, ei sallita nukkua perheen seurassa, hänen täytyy syödä erillään, pitää 'etäisyyttä' (*duram*). Käytännön mukaan ensimmäisenä päivänä ei suoriteta mitään riittejä. Mutta 'hyvät uutiset' nuorten tyttöjen 'kukkimisesta' (*poopu aitu-tal*) kulkeutuvat hänen nuorille ystävilleen ja sukulaisilleen. Hänen leikkikavereidensa joukko saapuu pitämään hänelle seuraa kolmeksi päiväksi ja yöksi. Kuukautisia kokeva tyttö pantiin istumaan talosta eristettyyn halliin. Hänen seurakseen tulleita ystäviä kohdeltiin kuin erityisvieraita. He liikkuvat vapaasti kylässä vierailen kaikissa taloissa ja osallistuivat leikkisästi väittelyihin, riitoihin ja näppäriin kiistelyihin aikansa kuluksi.

Neljännän päivän aamuna suoritetaan puhdistautumisen rituaalit ilman yhdenkään miespapin apua. Märällä riisijauheella piirretään koristeellinen *kolam* talon kynnykseen. Kuukautisia kokeva tyttö istuu jakkaralla samalla kun naiset ja nuoret ystävät laulavat hyvänteisiä shobhanamlauluja ja vanhin naispuolinen talonväki asettaa vesiannoksen ja kurkumajauheeseen sekoitetun seesamiöljyn tytön kasvoille, käsille ja jaloille. Tämä hylätty vesi pannaan *aratitarjottimelle*, jota heilutetaan kolme kertaa tytön edessä pahan silmän torjumiseksi; sitten vesi heitetään aivan *kolamin* keskelle. Tyttö viedään läheiselle rannalle tai joelle ja hänelle annetaan rituaalinen kylpy. Hänelle puetaan puhtaat vaatteet ja hänet tuodaan sisälle talon päähalliin. Hänet viedään katua pitkin kulkueessa ja sen jälkeen kun hän palaa taloon, hän leikkii perinteisen ammanailleikin naisystäviensä kanssa käyttäen joko hopeisia tai kultaisia kiviä. Hänen sukulaisensa olivat antaneet hänelle lahjoja, erityisesti hänen äidinpuoleinen setänsä. Ne nuoret ystävät, jotka pitivät hänelle seuraa kolmen päivän ajan, saavat ylellisen aterian, vaatteita ja muita lahjoja ennen kuin palaavat kullekin kuuluneisiin taloihinsa.

Jos kuukautisia kokeva tyttö on lapsileski ensimmäisten kuukautisten aikaisia rituaaleja ei juhli; niistä tulee, tosiasiasa, julma jakso, joka muistuttaa häntä hänelle mustamaalatusta asemastaan. Ennen sitä lapsileski pukeutuu värillisiin vaatteisiin kuten muutkin tytöt ja hänen sallitaan koristella itsensä nilkkarensa, kukilla, yms. Monissa tapauksissa lapselle ei ole kerrottu, että hän on leski eikä siitä ole vihjattu, kun hän on kasvanut. Mutta hänen ensimmäisten kuukautistensa aikana valtuutusrituaalit saatetaan päätökseen hänelle tuomitun aikuisleskeyden merkinä. Näin hän kokee kaksinkertaisen pahaenteisyyden; hän on 'saastunut', ollen lisäksi huono-onninen. Siitä eteenpäin nuoren tytön on aina pysyttävä talon sisällä, sillä pelkkä lesken näkeminen tuo paha onnea ja viettelee pahuutta. Ensimmäisten kuukautisten aikana yksikään ystävä ei ilmoittaudu hänen seurakseen; hän pysyy yksin läävässä (eikä 'kuukautishuoneessa', joka on varattu perheen naisille kuukauden tiettyinä päivinä) äitinsä ja muiden naisten ajoittaisen valituksen keskellä.

Neljännän päivän rituaali, joka tavallisesti on 'kukkiville' tytöille riemukas, muodostuu siitä, että vanhemmat naiset saattavat murrosikäisen lapsilesken läheiselle rannalle tai joelle, poistavat hänen perinteisen *taalinsa* (naineitten naisten kuluttaman kaulaketjun), pyyhkivät pois hänen otsaltaan tulenpunaisen täplän (avioliiton tunnuksen), katkovat hänen nilkkarensa, vetävät kukat pois hänen hiuksistaan ja lopuksi kutsuvat parturoijan: ”Rituaalisesti epäpuhtaan, pahaenteisen ja naimakelvottoman lesken tila ilmaistaan ajelemalla hänen päänsä.”³¹¹ Onnettomalla työllä on kylpy ja hän pukee ylleen tietyn mallisen asun, pitkän, valkaisemattoman puuvillaviitan; hänen ei sallita pukeutua liiviin (yläosaan) ja hänen on pakko aina pitää päänsä peitettynä. Sitten hänet tuodaan taloon takaoven kautta seuranaan äitinsä ja vanhempien leskien valitus.

Avudai Akkal pakotettiin tähän rituaaliin ja silloin hän ensi kerran ymmärsi, että hänen kohdalaan oli elää sortamisen, viheliäisyyden ja nöyryyttämisen merkityksetöntä elämää. Kuitenkin, onnekas – ehkäpä tarkoitettu – mestari Sridhara Venkatesa Ayyawalin saapuminen hänen talonsa kynnyksen eteen, hänen lankeamisensa tämän jalkoihin ja rukouksensa hänen pelastamiseksi, mestarin armollinen teko hänen opastamiseksi vedantaan ja hänen hengellinen harjoituksensa, joka huipentui itseoivallukseen, mahdollistivat hänen irrottautua lopullisesti tästä kokemuksesta olla julkisesti herjattu, hylätty, pää paljaaksi ajeltu ja leimattu. Yksikään hänen lauluistaan ei sisällä elämäntähtäystä viittausta hänen hankalaan lapsileskeyteensä; ja laulu toisensa perään ylistää hänen

311 Alf Hildebeitel ja Barbara D. Miller (ed.), *Hair: Its Power and Meaning in Asian Cultures* (Albany: SUNY Press, 1998), s. 20.

mestariaan, joka hänet vapautti. Hänen laulunsa *Sti Vidya Shobhanam* muotoilee loistavasti normien mukaiset puberteettirituaalit laajennetuksi vertaukseksi, jolla viestitetään Itsen advaitista tietoa. Hän kumoaa rohkeasti perinteisen ristiriitaisen näkökulman, jossa itse kuukautisia pidetään hyväenteisenä tapahtumana (*shobhanam*) vaikka se samalla yhdistetään epäpuhtauteen (*teettu*). Tarkasteltaessa harjoituksen yksityiskohtia, Akka purkaa puhtauden/ epäpuhtauden kaksiarvoisuuden ja kehittää sen tilalle vedantisesti ylevän henkeäsalpaavan vertauskuvan, jota kuvataan juhlallisuus juhlallisuuden perään jatkuvana hääriittinä. Kuukautisia kokeva tyttö esitetään maltillisena sieluna, joka käy läpi valmistautumista autuaallisen liittoon Absoluutin/ Aviomies-Herran kanssa.

Akkan runollinen nerous lepää hänen kyvyssään selventää, mikä perinteisesti hyväksyttiin puhtaasti miesten alaksi ja etuoikeudeksi, t.s. *jnanan* tapa, erityisten merkitysten radikaalin parannuksen kautta, jotka, merkitykset, perustuvat pääosin patriarkaaliseen brahminiseen säännöstöön. Keskeiselle sijalle hän asettaa ainutlaatuisesti naisellisen kokemuksen – kuukautisten luonnollisen kynnyksen ja sitä koskevan huolitellun symbolisen aktiivisuuden – ja kehittää nämä dramaattisesti 'saastuneeseen' kanavaan 'puhtaaksi' vedantisiksi filosofiaksi, jota hyvin harvoin opetettiin naisille. Jotta Akka voisi hylätä voimakkaan systemaattisen sosiaalisuskonnollisen etiikan pätevyuden, hän kiistää sen ja hajottaa sen röyhkeästi palasiksi ja kokoaa sitten uudelleen ikonimaisen käytännön uusilla vertauksellisilla rakenteilla ja vertaansa vailla olevilla käsitteillään.

Kääntäjän Huomautus

Kaksi vuosikymmentä sitten University Grand Commission erityisohjelman turvin rohkenin opiskella *Vidhi Vivekaa*, tunnetun tiedemiehen Mandau Mishran (Shankaracharyan aikalainen) 800-luvun Purva Mimamsan tekstiä tohtorinväitöskirjaani. En saattanut kuitenkaan löytää Mimamsakan tuntijaa/ panditia Delhistä. Minua neuvottiin menemään Etelä-Intiaan. Mittavan etsiskelyn jälkeen tapasin panditin, joka oli perehtynyt hyvin Purva Mimamsan perinteeseen, tunnetussa sanskritin tutkimuskeskuksessa Madrasissa. Kun tapasin hänet, suureksi pettymyksekseni hän kieltäytyi välittömästi opettamasta minulle tekstiä siitä yksinkertaisesta syystä, että olin nainen. Kun myöhemmin kysyin häneltä syytä tähän minun kelpaamattomuuteeni opiskella Mimamsaa, hänen vastauksensa oli: ”Mimamsan teksti sisältää monia vedalaisia mantroja ja naisena sinä et voi lukea tai lausua tai toistaa niitä. Naiset ovat epäpuhtaita kuukautistensa vuoksi.”

Mikään vetoamus ei saanut häntä muuttamaan mieltään. Äärimmäisen pettymyksen vallassa pyysin Instituutin johtajaa puhumaan puolestani. Hän otti tehtävän hoitaakseen. Lopulta, ilman että sai muuta mahdollisuutta kuin hyväksyä johtajan ohjeet minun hyväksymisestäni hänen oppilaakseen, pandit suostui antamaan minulle oppitunteja sillä edellytyksellä, että pitäisin etäisyyttä häneen ja hänen kotiinsa kuukautisteni aikana. Siitä päivästä saakka olen pysynyt osittain herkkänä sille tosiseikalle, että uskonnollinen eliitti on aina jotenkin kyennyt hakemaan syyn taikka toisen vahvistaamaan perinteistä tapaa kieltää naisia ja ei-brahmineja lähestymästä pyhiä kirjoituksia.

Sri Vidya Shobhanam ['Korkeimman Tiedon Riemukas Kukoistus']

*Vinayakar kappu*³¹²

Tervehdykset elefanttikasvoiselle jumalalle
Syntyneenä Yhdelle, jonka otsaa koristaa silmä³¹³
Ja jonka käsi ohjastaa antilooppia,³¹⁴
Ja (Hänen puolisolleen) Umalle.
Suojatkoot ja vahvistakoot Hänen jalkansa meitä
Esittämään syvällisen, virheettömän
Ja iäti autuaan *Vedanta Vidya Shobhanamin*³¹⁵
teeman oikein.

*Kummi*³¹⁶

Kaikki hyväenteisyys, kaikki loistokkuus shobhanamille,³¹⁷
Itseloistavalle, korkeimman loisteliaalle kypärätimantille!
Tulkoon minulle kaikki hyväenteisyys ja loistokkuus
Niin että saatan laulaa (*Sri Vidya Shobhanamin*) miellyttävästi!
Loppumattomat maahan heittäytymiset kaikkivaltiaalle Ganapatille,
Sharadalle, Shambhaville,
Ja Satguru Shanta Narasimhalle!³¹⁸
Nöyrästi, täynnä loppumatonta älyä,

312 *Kappu* kaikkien runojen aloituksessa oleva loitsu, joka pyytää kirjoittajan palvoman jumaluuden suojelua, apua ja siunausta. Tässä Akka hakee Ganeshan/ Vivayakan suojelusta. Tunnetaan myös Vighnahartana ('Esteiden Poistajana'), joka ehkäisee kaikki häit, joita saattaa ilmestyä laulamisen/ kirjoittamisen aikana.

313 "Nutarkannan": Shivan lisänimi, hänenä, jolla on silmä (kolmas silmä, joka symbolisoi jnanaa/ Korkeinta Tietoa) otsallaan.

314 "Kaimaanutaiyan": Shivan lisänimi pitämässä kaurista yhdellä kädellä.

315 Akka viittaa laulun nimeen, julkaistu "Sri Vityai Shobhanamina", "Vedanta Vidya Shobhamina".

316 *Kummi* on ryhmälaulu, jossa naiset laulavat piirissä ("kummiyati penkal kummiyati"), joka seuraa taputusten ja tanssiaskelten erityisiä kuvioita. Myös kristityt ja muslimit käyttävät *kummi* laulaessaan omia uskonnollisia traditioitaan. Laulut muodostuvat kahteen tai neljään laskettavista lyhyistä edeltävistä ja sitä seuraavista fraaseista. Jokainen laskukerta jaetaan kolmeen sykkeeseen; suorittajan lyönti lukujen ulkopuolella, yksi lyönti lukua kohti tai rytmien vaihtelun mukaan. Kaksi fraasiparia muodostaa yhden rivin; rivit järjestetään yleensä pareittain. Brahminien *kummi*lla on tapana esittää suurempaa äänellistä valikoimaa ja, yhdessä muiden tyylien kanssa, sävelletään joskus klassisiksi *ragoiksi*. Katso Richard K. Wolf ja Zoe C. Sherinian, "Tamil Nadu", Alison Arnold (ed.), *Souht Asia: The Indian Subcontinent: The Garland Encyclopedia of World Music* (New York: Garland Publishing, 2000), s. 904-28.

317 Fraasi shobhanam viittaa iloiisiin uutisiin. *Kummin* ryhmätansseissa sanaa 'shobhanam' lauletaan kertosaheenä.

318 Shakti Ganapatia palvottiin tantralaisen Shaktakoulun toimesta joskus jopa Shivan ja Parvatin poisjättämisen vuoksi. Ganeshasta nimen Ganapati takana tuli tärkeä jumaluus 900-luvulle tultaessa, kun Ganapatilahko omaksui Shakti Ganapatikultin, joka oli vaihtelevasti nimeltään Ucchista Ganapati, Maha Ganapati, Urddha Ganapati, Pingala Ganapati ja Laksmi Ganapati. Katso Alice Getty, *Ganesa: A Monograph on the Elephant-Faced God* (New Delhi: Munshiram Manoharlal, 1971), s. 20. Sharada/ Saraswati, oppimisen ja taiteen jumalatar, Sringeri Peethamin hallitseva jumaluus, yksi neljästä *päämantrasta* (luostariperäinen), jonka oletetaan löydetyn eri puolilta Intiaa, jonka Adi Shankaracharyan loi tietyn, määrätietoisen instituutionaalisen pohjan advaitalle. 'Shambhavi' on viittaus Parvatiin, Shivan puolisoon. Akkan "Guru Shanta Narasimhan" vetoisuus herättää hämmennystä. Katso huomautusta 209 laulussa *Vedanta Ammanai* tästä kirjasta.

Minä esitän tamiliksi tämän autuaallisen shobhanamin!
 Jos siinä on puutteita, sallittakoon älykkäämpien vanhempien
 Osoittaa virheet viipymättä ja oikaista minua
 Huolellisesti, mutta keskeyttämättä lausuntaani!³¹⁹
 Monista syntymistä hankittujen ansioiden avulla,
 Jumalan tahdon avulla,
 Yhdessä *shaman, daman ja upashantin*³²⁰ kanssa,
 Vidya³²¹ syntyi oikeudenmukaisesti; hän ei
 Leikkinyt eikä liittoutunut *avidyan*³²² kanssa.
 Nautiskellen ja raviten itseään
 Nektarilla nimeltä 'palvele viisasta',
 Hän kehittyi säteileväksi sieluksi.

Tietäessään, että Devi (Vidya) oli täyttänyt viidennen vuotensa,³²³
 Herra (Shiva) ilmestyi olemassaoloon.
 Nopeasti ja suunnitelmallisesti Hän opasti hänet
 (Vedantan mysteereihin) ja ohjasi häntä.
 Huomattuaan opetuksensa tulleen vastaanotetuksi hyvin,
 Hän, iäti tyytyväinen Autuus ja Täyteys,
 Satoi aviosolmun *panchaksharaan*,³²⁴
 Ja vetäytyi pikkuhiljaa.
 Vidya mietiskeli syvällisesti
 Shivan hänelle paljastamaa mystistä salaisuutta.
*Paramahamsalle*³²⁵ omistautumisen avulla,

319Tämä on viittausta yleisölle, herättäen heidän huomiotaan ja hyväksyntäänsä, kutsutaan '*avaiadakkamiksi*'. Runoilija pyytää yleisöä antamaan anteeksi virheet koosteessa ja antamaan myös sisältöä koskevia rakentavia neuvoja.

320*Shama*: tyyneys; *dama*: pidättyvyys; *upashanti*: rauha. Shankarachaya on julistanut ne *Vivekachudamanissa*. (22, 23):

Mielen lepäämistä lujasti päämäärässään, kun se on irrotettu aistikohteistaan ja jatkuvasta niiden rajoitteiden seuraamisesta, kutsutaan *shamaksi*.

Tiedon ja toiminnan elinten kääntämistä pois aistikohteistaan ja niiden sijoittamista kullekin kuuluviin keskuksiin kutsutaan *damaiksi*.

Uparati eli *upasanti* on mielen poisvetämistä kaikista aistikohteista ja lakata olemasta niiden vaikuttamina.

321 Sanskritin sana *vidya* viittaa tietoon. Se viittaa myös naisjumalattariin ja heidän mantroihiinsa. *Vidyaa* on kahdenlaista: *paraa* (hengellistä tietoa) ja *aparaa* (maallista tietoa). Jälkimmäinen voidaan ymmärtää myös *avidyan* (tietämättömyyden) muotona, koska se on tilapäistä ja altis muutokselle ja pilaantumiselle, samalla kun edellinen on muuttumaton ja häviämätön. Katso N.N. Bhattacharya, *Tantrabhidhana: A Tantric Lexicon* (Delhi: Manohar, 2002), s. 177.

322 Sana *avidya* merkitsee koko laajuudessaan tietämättömyyttä, valheellista tietoa, väärinymmärrystä, erehdyttä, harhaa ja ilmestystä, joka verhoaa Todellisuuden. Tantran filosofiasa *avidya* samaistetaan mayaana, luomisen materiaaliseen perusteeseen. Katso Bhattacharya, viitt., s. 19.

323 Annettuun *upadesan* (tutkielman) Shiva opastaa viisivuotiasta tyttöä mantran avulla ja merkitsee sukulaisuuden sitomalla avio-nyöriin, joka on tehty viisitavuisesta sanasta nimeltä *panchakshari* (viisi Shivan mantraan liittyvää hyväenteistä tavua). Tämä vastaa symbolisesti *upanayaman* perinteistä sosiaalista ja kastillista riittä, jossa nuoret brahminipojat opastetaan *brahmacharyaan*. Kanonisen hinduajattelun mukaan, kuten esimerkiksi Manu Smrtissa (2.67) ilmenee: ”Aviorituaali tunnetaan perinteisesti vedalaisena muuntautumiserituaalina naisille; hänen puolisonsa palveleminen on (vastaa) elämistä gurun kanssa ja kodinhoidon tehtävät ovat tulen riitejä.” Katso Wendy Doniger ja Brian K. Smith (käänt.), *The Laws of Manu* (Lontoo: Penguin Books, 1992), s. 24.

324 Akka käyttää termiä *diksha* 'opastamiseen'. Dirk Jan Hoensin mukaan *diksha* on ”yleinen tekninen nimi tantrissa”. *Upanayanala* ja tantrisella *dikshalla* on yleensä kaksi aspektia: a) opettajan ja oppilaan välinen erityissuhde; b) opettajan mantrayhteys. Joissakin *dikshassa* on kaksi aspektia: puhdistautumisen ja jumalallisen yhteyden aspektit. Joillakin riiteillä on myös ”suuri samankaltaisuus hääseremonioiden kanssa, osoittaen näin niiden henkilökohtaista suhdetta”. On mielenkiintoista, että Akka vaihtaa *dikshan taraka brahma* mantraan opastamiseen ja ottaa käyttöönsä naimisiinmenon avio-nyöriin symbolin *panchaksharimantran* kautta. Katso myös Sanjukta Gupta jne., *Hindu Tantrism* (Leiden: E.J. Brill, 1979), s. 71-75.

325 Pyhissä kirjoissa puhutaan neljänlaisista sannyaseista: ”*Kutichaka* asuu eristäytyneenä erakkona, *Bhahudaka* kulkee pyhistä paikoista toisiin, *Hamsa* lentää kuin joutsen seitsemänteen taivaaseen ja *Paramahamsa* nauttii vapautumisesta juuri tässä elämässä.”

Säännöllisen *shravanan* ja *mananan*³²⁶ avulla,
 Sydämessään, puhtaassa kuin kristalli
 Hän innokkaana odotti Vapautumista,
 Hänen kasvonsa hehkuivat säteillen ennen näkemättömästi,
 Joka jätti varjoonsa auringon, kuun ja tulen.

Vidya kasvoi talon *antahpuramissa*.³²⁷
 Erottaen toisistaan ikuisen ja ei-ikuisen,³²⁸
 Hänen toimiensa tulvahdellessa iloa kuin täyden kuun tulvavesi,
 Hänen mielensä kirkas ja yksipisteinen, sitoutui
 Vain viisaaseen, hän järkeili ja pohti
 Seuralaisensa *uparatin*³²⁹ kanssa.
 Kaikki epäpuhtaudet liukenivat kuin sula kulta;
 Kaikki *vasanat* huuhtoutuivat pois³³⁰
 Kun hänen aikuistui hiljalleen, kuin kasvava kuu.
 Heittäen pois *bhaktin*³³¹ kolme estettä,
 Uppoutuneena mestarinsa jalkojen jatkuvaan palvontaan,
 Hän kasvoi ilman pienintäkään tunnetta puutteesta ja alempiarvoisuudesta,
 Hänen ruumiinsa, maaten (sisäisessä) kunnioituksessa, levitti
 Tuoksua, jonka se oli imenyt itseensä pyhien seurasta.
 Hän kypsyi nuorekkuuteen ja alkoi kärsiä
 Lemmenjumalan (Manmathan)³³² nimeltä mukti
 Häntä kohti ampumista hienoista kukkasista.
 Hän ajatteli Shivaa sydämessään³³³ huolissaan itkien:
 ”Saavutanko ikuisen Autuuden vai en? Milloin liityn
 Ykseyteen täydellisen, ei-kaksinaisen Brahmanin kanssa?”
 Ja koska hän näin kaipasi hädässä,
Sacchitananda ilmestyi sinne,³³⁴
 Opastaen häntä suuressa *taraka* Brahmanissa³³⁵

Katso S. Subrahmanya Sastri ja T.R. Srinivasa Ayyagar (ed./käänt.) *Jivanmuktiviveka (Liberation in Life) of Vidyaranya* (Madras: The Adyar Library and Research Centre, 1978), s. 178-79.

326 *Shravana*: vedantan tekstien selityksen kuulemista viisaalta mestarilta. *Manana*: niiden totuuksien mietiskelemistä, jotka näin on selitetty.

327 *Antahpuram* on sisäinen huone, joka on kohdennettu ja varattu talon naisille. Tässä se on vertaus mielelle olla sisäänpäin kääntyneenä/ sulkeutuneena, välinpitämättömänä maallisissa tehtävissä – advisen menetelmän keskeinen näkökohta *atma-vicharan* (itsetutkimuksen) hengellisessä harjoituksessa

328 *Nitya-anitya viveka* on ensimmäinen neljästä kelpoisuutta edellyttävistä kriteereistä (*sadhana chatushtayoista*), jotka Shankara esitti *Brahma jijnasaa* 'halua tuntea Brahman' varten. Katso Pt. Har Dutt Sharma, *Brahmasutra Catuhsutri*, Sutra 1.i.i, Poona Oriental Series N:o 70 (Delhi: Chaukhamba Sanskrit Pratistham, 2005), s. 53.

329 Katso huomautusta 320 edellä.

330 Viisas Vidyaranayan vaikutusvaltainen advaitinen teksti *Jivanmuktiviveka* viittaa kolminkertaiseen menetelmään vapautumisen saavuttamiseksi ruumiillisena: etsijän tulisi harjoittaa opiskelua jne. (*svadhyaya*); hävittää mieli (*manonasa*); ja menneiden mentaalisten vaikutusten tuhoaminen, jotka, vaikutukset, pysyvät elossa jälleensyntymien kierron (*vasana kshaya*) kautta. Katso Sastri ja Ayyangar, viitt., s. 186-87.

331 Bhakti: Jumalan rakastaminen. Kolme bhaktin estettä ovat: kiintymys omiin jälkeläisiin; kiintymys hyvinvointiin/ omaisuuteen; ja kiintymys muiden maailmojen (taivas, jne.) saavuttamisen ajatukseen oman ansiollisen toiminnan avulla.

332 Manmatha: hindujen Erosjumala, joka ampuu kukista tehtyjä nuolia kohti nuoria ihmisiä, kiihottaen näin halua. Tässä personoimalla *mukti* (vapautuminen jälleensyntymien kierrosta), kuvataan tämän teon suorittamista Vidyalla *mukti* kohteena.

333 Shiva on sitonut symbolisen avionyöriin Vidyaa lapsimorsiona; nyt 'aikuistuneena' ja valpastuneena/ kiihottuneena 'Muktiin' toimesta, hän ikävöi Herraa. Katso huomautusta 324 edellä.

334 Shiva/ kaikkein tuonpuoleisin Peruste, nimeltään Olemassaolo-Tietoisuus-Autuus (katso huomautukset 339 ja 349 alla) ilmestyi Vidyan läsnäollessa.

335 Johdatus *Taraka Brahmaniin* on korkein opastus, jonka opettajat antavat Upanishisina *mahavakyoina* '*Prajananam Brahma*', '*Aham Brahmasmi*', '*Tattvamasi*' ja '*Ayamamabrahma*'.

Kolme kertaa ilman virhettä,³³⁶ ennustaen hänelle:
 ”Tästä eteenpäin meitä ei tulla erottamaan osiin,
 Joita aiheuttavat persoonalliset jumalat ja yksittäiset sielut;³³⁷
 Me emme enää etäänny toisistamme;
 Me tulemme olemaan nyt yksi: Yksi,
 Joka yksin on iäti läsnä.”
 Näin häntä lohdutettuaan hän siveli pyhää tuhkaa³³⁸
 Hänen otsalleen ja katosi.

Muistaen ja kantaen mielessä
*Svarupansa*³³⁹ puhdasta luonnetta,
 (Hänestä tuli) huumaantunut todellisesta Autuudesta,
 Katsellen kaikkea Viisauden katseella,
 Hän kiisti kuusitoista maailmaa.³⁴⁰

(Mutta pian)
 Tiedosta '*Aham Brahmasmi*'³⁴¹ erillään olon
 roihun kärventämänä,
 Hänen huulensa korventuivat kuin polttopuut;
 Hänen kaksi lootuksen kaltaista rintaansa *Tat* ja *Tvam*³⁴²
 Nousivat ja laskivat (äärimmäisessä epätoivossa);
 Hänen vaatteensa alkoivat liukua pois kuihtuvilta vyötäisiltä
 '*Ayamatra Brahman*'³⁴³ kiihkeässä muistossa
 (Ja hän vaikersi:)
 ”Minä, joka olin ääretön *bhuma*³⁴⁴
 Olen nyt vangittuna pieneen aitaukseen!³⁴⁵
 Minä, joka olin kaikkialla läsnä oleva ja iäti täysi,
 Olen nyt kutistunut täksi kahdeksan ilmansuunnan (ruumiiksi)!
 Minä, joka olin iäti näkymätön Brahman,
 Olen nyt jaettu ja lohkottu
*Parameshwaran*³⁴⁶ ilkeän toiminnan johdosta!

336 Mantra toistetaan kolme kertaa etsijän korvaan; koska sitä pidetään salaisena, sitä ei koskaan levitetä opettamalla se jollekin.

337 Ei-kaksinainen Brahman ilmenee heijastuneena tietoisuutena johtuen Ishvaran tahdosta ja jivan kiinnipitämästä tietämättömyydestä johtuvasta mielikuvasta 'Minä olen yksilöllinen sielu'.

338 *Vibhuti* eli pyhää tuhkaa asetetaan perinteisesti torjumaan kaikkea pahaa ja sairauksia. Tässä Shiva asettaa sitä Vidyan otsalle poistamaan jäljelle jääneen tietämättömyyden.

339 *Svarupa*: ihmisen oma perimmäinen luonne – tahraton, muuttumaton, iäti autuas Brahman. Tätä toistetaan klassisessa advaitatekstissä *Vivekacudamani* (255-63);

Se, mikä on kastin ja uskon, perheen ja sukujuuren tuolla puolen; vailla nimeä ja muotoa, ansiota ja ansiottomuutta; ylittäen tilan, ajan ja aistikohteet – se Brahman sinä olet, mietiskele tätä mielessäsi...

Katso Swami Madhavananda, viitt., s. 99-102.

340 Puhdistuneen (t.s. jumalaisen) ymmärryksen kautta Vidya havaitsee näkyvän maailman illusorisen luonteen. Advaitan mukaan kaikki se, mitä 'havaitaan' on mayan eli alkuperäisen tietämättömyyden seurausta ja luokitellaan kuuluvaksi mayan eli alkuperäisen tietämättömyyden piiriin.

341 '*Aham Brahmasmi*' ('Minä olen Brahman') on *mahavakya*, joka löytyy Brhadaranyaka Upanishadista, I.4.10. Katso Olivelle, viitt., s. 48-49.

342 Vidyan rintoja verrataan *mahavakyan* '*Tatvamasi*' ('Sinä olet Se') termeihin ”*Tat*” ('Se') ja ”*tvam*” ('sinä'), joka löytyy Chandogya Upanishadista, VI.8-14. Uddalaka Aruni toisti tämän lausunnon yhdeksän kertaa yhdeksällä eri esimerkillä, kun hän opetti poikaansa/ oppilastaan Shvetaketua. Katso Olivelle, viitt., s. 252-57.

343 '*Ayamatra Brahma*' on *mahavakya*, joka löytyy Mandukya Upanishadista, I.2. Katso Olivelle, viitt., s. 474-75.

344 *Bhuma*: täyteys. '*Yo vai bhuma tat sukham*': Tämä lausuma vakuuttaa, että *bhuma* on tyytyväisyys/ autuus ja on ihmisen todellinen luonto, joka löytyy Chandogya Upanishadista, VII.23.1. Katso Olivelle, viitt., s. 270-71.

345 ”Pieni aitaus”: äärellinen ruumis.

346 ”Parameshwara”: Ishvara, joka on vastuussa *jivojen* 'luomisesta'.

Tämän pahan työn tekijää
Ei tulisi säästää!”

(Näin ajatellen
Hän odotti nuoria *shrutineitsyitä*³⁴⁷
Tavatakseen Parameshwaran...)

Lisätäkseen *tatpadamin*³⁴⁸ kynnyksen
Komeutta ja loistoa,
Kykenevänä nyt antamaan elämän
Lapselle *sacchitananda*,³⁴⁹
Nuori tyttö, kypärätimantti *chiromani*,³⁵⁰
Puhkesi kukkaan³⁵¹ otollisena päivänä.
Tämä riemukas tieto Vidyasta³⁵² levisi kaikkialle.
Kuullessaan (hyvät) uutiset, hänen ystävänsä *shrutitytöt*³⁵³
Kipittivät tuttavansa luo, kysyen: ”Missä,
Missä olet Vidya?
He hyppivät ja kirmasivat riemuisasti, lausuen kuorossa:
”Me voimme nyt laulaa ylistystä Korkeimmalle viisaudelle!
Voimme moittia³⁵⁴ niitä, jotka takertuvat 'toisen' käsitteeseen!
Voimme panna tuleen uskonkappaleisiin takertujat!³⁵⁵

Nuoret *shrutineitsyet* murskasivat helmiä,
Ja tällä pölyllä he koristelivat *kolamit*³⁵⁶

347 Akka käyttää fraasia *shruti penkal* ('shruti neitsyet'). Naisellinen nomini *shruti* viittaa niihin hengellisiin teksteihin, jotka virallistettiin 'paljastettuna' Totuutena ja ne pätevät kaikkina aikoina. Etymologisesti *shrutin* sanskritin juuri viittaa kuuntelemisen toimintaan; näin *shruti* on pyhä kirjoitus 'kuultu' ja ilmoitettu alusta lähtien, t.s., salainen tieto/ kosminen totuus otettuna intuitiivisesti vastaan suurilta viisailta ja siirrettynä eteenpäin suullisesti. Se erottuu *smrtin* teksteistä (*smrtin* sanskritin juuri tuo mieleen muistamisen toimintaan), pyhien kirjoitusten/ gurun opetusten runkona, jonka oppilaat muistivat, luokittelivat ja kirjoittivat ylös, kommentoivat, analysoivat, tulkitsivat, levittivät, jne. Termiä *shruti* käytettiin ensin mantroissa Vedan Brahmanaosissa ja myöhemmin Upanishadeissa ja Aranyakoissa.

348 Oman lapsen katsotaan tuovan valoa ja elämää talon kynnykselle.

349 *Sacchitananda*: 'Olemassaolo-Tietoisuus-Autuus', ihmisen *svarupan*/ Itsen todellinen luonne. Katso huomautusta 339 edellä.

350 *Chiromani* viittaa korkeampaan hyvään ominaisuuteen.

351 Akka käyttää kaunista fraasia ”kukkaan puhjennut” viitaten nuoren tytön (Vidyan) ensimmäisiin kuukautisiin. Tiedemies Gomati Rajankamin mukaan siihen aikaan, kun lapsen näyttäminen oli vallitseva ja hyväksytty tapa, brahminit juhlivat julkisesti naisen puberteetin saavuttamista. Lapsivaimolle, joka siihen asti asui syntymäkodissaan, annettiin lämpimät ja rakastavat jäähyväiset, ennen kuin hän lähti miehensä kotiin. Katso Swami Nityananda Giri (ed.), *Sri Avudai Akkal Patal Tirattu*, (Sri Gnanananda Niketan, 2002), s. 159. Kuitenkin, oma kenttätyöni vuonna 2009 Akkan kotiseudulla Tirunelvelissä osoitti, että Akkan syntymäpaikalla, Shenkottain kylässä on *agraharamin* tamilbrahminien keskuudessa kasvamassa kiinnostus julkisesti juhliittaviin puberteettiriitteihin.

352 Perinteisissä tamilien brahminien talouksissa tieto siitä, että tyttö on saanut ensimmäiset kuukautisensa, annettiin sekä läheisille että kaukaisille sukulaisille samoin kuin tytön ystäville. ”Yleinen reaktio, joka tapauksessa, oli ilo saapuvista hyvistä uutisista: onnellinen ja hyvänteinen tapahtuma oli sattunut ja sitä tulisi juhla... sanansaattaja lähetettiin...” Katso Kapadia, viitt., s. 95.

353 Samalla kun perinteisen tamilin brahminit pitivät ensimmäisiä kuukautisia hyvänteisenä tapahtumana, he ajattelivat kuukautisia pääosin myös *teettun* ('saastaisuuden') tilana. Tytöt eristetään perheestä pieneen 'kuukautis-' huoneeseen, joka on tarkoitettu tähän tehtävään ja jossa kaikki perheen 'saastuneet'/ 'saastuttavat' naiset asuvat kolme yötä joka kuukausi. Vidyalle, samalla kun on *teettutilassa*, pitävät seuraa pyhät vedalaiset ja upanishadiset tekstit – *shrutit*, korkeimman Totuuden ilmestykset – personoituina nuoriksi työiksi, Vidyän lähimmiksi ystäviksi, jotka hallitsevat toimintaa laulun lopulla. He viettävät kolme yötä Vidyän kanssa kuukautiskammiossa ja esittävät hänelle hännänten aikuiselämän yksityiskohtia, joita seuraa nyt, kun hän on ylittänyt kynnyksen seksuaaliseen kypsyyteen. Runon aviolliseen vertauskuvaan liittyen *shrutitytöt* herättelevät Vidyän tulevaa yhtymistä Korkeimpaan Itseen.

354 Akka käyttää termiä ”*aesal*”, 'moittia'. Se tarkoittaa myös runoa, jossa kumpikin kahdesta päähenkilöstä ylistää itseään ja väheksyy toista.

355 Vedanta julistaa, että mitään muuta ei ole olemassa kuin Itse. Advaitina Akka hylkää systemaattisesti filosofiat, jotka esittävät 'toisen' olemassaoloa olemassa olevana todellisuutena.

356 *Kolam*: perinteinen koristeellinen piirros, joka piirretään päivittäin märällä ja kuivalla riisijauheella uhrauksena ruukkuihin, muureihin ja puhdistettuihin ja pestyihin talouden lattioihin tai lehmänlannalla päällystetyille sisäpihoille.

*Muladharan*³⁵⁷ pihamaalla.
 Sen ylle he laittoivat Tietoisuuden
 sytytetyn koristeellisen lampun, kaikkien tilojen valaisijan.
 Viskellen lukemattomia *yaman, niyaman,*
Asanan, pranayaman ja *pratyaharan*³⁵⁸ helmiä,
 He levittävät kultaisen silkkimaton, joka oli kudottu
Dharanan, dhyanan ja *samadhin*³⁵⁹ säikeistä.
 Sitten iäti suosiollinen Vidya,
 Koristautuneena soveliain ornamentein
 Päästä jalkoihin, hiukset tyylikkäästi koristeltuna
 Useilla tuoksuvilla jasmiineilla,
 Päästettiin sisään ja pantiin istumaan kultaiselle silkkimatolle kasvot kohti itää,
 Samalla kun hänen nuoret ystävänsä pukeutuneina kirkkaisiin puseroihinsa
 Alkoivat laulaa shobhanamia.
 'Rigveda' oli yksi neitsyt, 'Yajurveda' toinen,
 'Samaveda' oli yksi neitsyt, 'Atharvaveda' toinen,³⁶⁰
 'Aitreyä' oli yksi neitsyt, 'Taittiriya' toinen,
 'Chandogya' oli yksi neitsyt, 'Mandukya' toinen,
 'Ishavasyam' oli yksi neitsyt, 'Kena' toinen,
 'Brhadaranyaka' oli yksi neitsyt, 'Prashna' toinen,³⁶¹
 Ja niin edelleen, jokainen Upanishad neitsyt.

Seisoen monissa asennoissa,
 Vaihtaen rytmiä vaihtelevilla kertosaäkeillä,
 Voitonriemuiset ruumiit väristen, he lauloivat
 Kun kevään satakielet:
 ”Kaikki hyväenteisyys iäti hyväenteiselle!
 Kaikki hyväenteisyys virheettömälle,
 Kaikki hyväenteisyys Satya-Svarupille,³⁶²
 Kaikki hyväenteisyys Sat-Chit-Anandille,³⁶³
 Kaikki hyväenteisyys Näkymättömälle,
 Kaikki hyväenteisyys Iäti-Autuaalle!
 Synnyttäen neljätoista maailmaa,
 Ja silti iäti kaikesta erillään ollen, luomisen,
 Säilyttämisen ja hävittämisen Lähde!
 Me kunnioitamme tätä Tietoisuutta,
 Me laulamme kaikelle hyväenteisyydelle!”

Näin laulaen he kokoontuivat yhteen ja tanssivat,

357 *Muladhara*: chakrajärjestelmän alin psykofyysinen hermokeskus, jota kuvataan joogassa ja tantrassa neljäterälehtisenä lootuksena, joka sijoittuu sukupuolielinten perustan ja anuksen väliin.

358 Käytetty fraasi on ”*pranayama adi*”, t.s., '*pranayama*, jne. – viittaus *pratyaharaan*, aistien poisvetämiseen ja muihin ashtangan joogajärjestelmän harjoituksiin. Katso huomautusta 359 alla.

359 *Yama* (pidättäytymiset), *niyama* (tapojen noudattamiset), *asana* (fyysiset asennot), *pranayama* (hengityksen hallinta), *pratyahara* (aistien poisvetäminen), *dharana* (huomion keskittäminen), *dhyana* (jatkuva mietiskeleminen) ja *samadhi* (täydellisen meditatiivisen imeytymisen lukuisat tila, joissa havaitsijan ja kohteen välinen ero ylitetään) ovat joogan/ ashtangajoogan kahdeksan 'haaraa'. Katso James Hughton Woods, *The Yoga System of Patanjali*, Harvard Oriental Series, Vol. 17 (Delhi: Motilal Banarasidass, 1966), s. 177.

360 Akka esittää rohkeasti kanoniset hindujen pyhät kirjoitukset/ neljä Vedaa, *Rig, Yajur, Sama* ja *Atharva*, 'saastuneen' kuukautisia kokevan tytön ystävinä, jotka pitävät hänelle seuraa niinä päivinä, kun häntä pidetään taloudesta erillään.

361 Upanishadeja käytetään samalla lailla vertauksena nuoriin neitsyihin, jotka viihdyttävät toveriaan Vidyaan.

362 *Satya Svarupi*: san. 'Hän, jolla on Totuus luontonaan'.

363 Katso huomautusta 339 edellä.

Hyppelhtien ja käsiään yhteen lyöden;
 Kilistäen kauniita, sinisiä rannerenkaitaan, he tanssivat,
 Kuorossa laulaen: ”Loistavaa! Loistavaa!” kun he helistivät
 Kultaisia rannerenkaitaan; taputtaen käsiään,
 Lauaen: ”Oi Tietämättömyys! Kohdatkoon sinua tuhoutuminen!”
 Kietoen yhteen kurkumalla voidellut kätensä,
 Rannerenkaat helisten, he käskivät kuorossa:
 ”Oi maya! Häivy!”
 Taputtaen siroja käsiään he lauloivat:
 ”Oi syntymä! Pirstoudu lopullisesti!”
 Kilistäen hienoja rannerenkaitaan he toistivat:
 ”Oi syntymä! Poistu kaikesta ikuisesta!”
 He hyppivät ja tanssivat ponnekkaasti,
 Ja kauhoen heiluvilla käsillään,
 Ikään kuin tuhoten seitsemän maailmaa!
 Heidän äänekkään nilkkakorunsa ja vaikuttavat varvasrenkaansa
 Luiskahtivat irti ja pyörivät pois, sitomatta enää.
 Hienosti kuvioitu *avarana*³⁶⁴ menetti solmunsa,
 Hyläten neitsyiden notkeat lanteet
 Ja sortuen itsestään toiselle puolelle lattiaa.
 Miehustat nimeltä '*vikshepa*' revittiin riekaleiksi,
 Vapauttaen kypsät, omavaloiset rinnat.
 Kultaiset korvarenkaat nimeltä 'epäily' putosivat pois
 Yhdessä kultaisen kaularenkaan hihnan
 Nimeltä 'Minä-olen-tekijä'³⁶⁵ kanssa,
 Joka napsahti kahtia hakasistaan.
 Kiihkeä taputus murskasi palasiksi
 Sen kaikkein komeimman rannekkeen nimeltä 'ego'.
 Ylen määrin valuva hiki kasteli ja töhri
 Koristeellisen arvomerkin nimeltä 'väärä tieto',
 Joka leimasi tanssijoiden otsia.
 Jasminien nimeltä 'toiminta' tuoksuvat terälehdet
 Pujoteltuna läpi neitsyiden heiluvien palmikoiden
 Lakastuivat ja levisivät kaikkialle.
 ”Eivät käskyt eivätkä kiellot vaikuta meihin!”³⁶⁶
 Näin hikiset *shrutitanssijat* ilmoittivat keskittyneisyydestä käheinä,
 Kunnes heidän nielunsa ja verenpunaiset suunsa korventuivat;
 Ja siihen saakka kun he tuntuivat lysähtävän väsymyksestä
 He lauloivat valikoitua shobhanamia.

Sitten, tuntien äärimmäistä nälkää,
Shrutitytöt kokosivat lattian poikki levinneet helmet.
 Pitäen niitä huolella, he tunkeutuivat ruokasaliin.
 Siellä, syötyään iäti tyydyttävän
 Iankaikkisen Autuuden terveellistä riisiä,

364 Mayalla on kaksinkertainen toiminta: peittää/ verhota/ tukkia todellisuus, samoin kuin vääristää se. Mayan verhoamisen voimaa kutsutaan *avaranaxi*; vääristämisen voimaa kutsutaan *vikshepaksi*.

365 Tekijyyt/ *kartrtvam* on virheellinen käsitys 'Minä olen toiminnan tekijä'. Tämä ilmestyy alkuperäisestä tietämättömyydestä, joka vahvistaa yksilön sisäistä vakaumusta: ”'Minä' olen ruumis ja 'Minulla' on muoto...” Advaitan metafysiikan mukaan todellinen Itse/ 'Minä' on muuttumaton Korkein Tietoisuus, eikä suorita mitään toimintaa eikä nauti minkään toiminnan hedelmistä.

366 Advaita Vedantan mukaan sen paremmin vedalaiset käskyt kuin kiellotkaan eivät ole sopivia oman todellisen luontonsa oivaltamiseksi. Advaita Vedanta hylkää Vedojen koko *karma kandan* osan.

He iloiten nautiskelivat tuoksuvista betelin lehdistä nimeltä 'Totuus',
 Ja jakoivat helmet keskenään.
 Sitten he kuljeksivat iloisissa ryhmissä
 Läpi Autuaallisen Tietoisuuden³⁶⁷ tien,
 Havaiten ja seuraten kiistelijöitä
 Ja väittelijöitä,³⁶⁸ joita siellä oli.
Shrutitytöt sanoivat toinen toisilleen:
 ”Täällä on typeriä velikultia, joita olemme etsineet!
 Kiistäkäämme heidän näkemyksensä, heidän mielipiteistään huolimatta!”

(Niin sanoen)

He marssivat eteenpäin ja saarsivat väittelijät,
 Tukkien niiden polun, jotka eivät ymmärtäneet Totuutta,
 Ja seisoivat niiden ympärillä, jotka vääristivät Totuutta.
 Sallimatta kenenkään liikkua, *shrutitytöt* sitten
 Pilkkasivat ja ivasivat turmeltuneita dialektikoita.³⁶⁹

”Hei, kaikki te Charvakat!³⁷⁰ Me tunnemme kaikki teidän erimielisyytenne!
 Kun te ilmoitatte ruumiin sieluksi, te harhautatte maailmaa;
 Mutta kun te jatkuvasti kärsitte kipua ruumiissa,
 Eikö filosofianne erehdy?
 Te, jotka ilmoitatte, että hengitys on Itse –
 Kuunnelkaa! Ilma, jolla on sekä alku että loppu,
 Voiko se turvata ja suojella tietä?
 Te, jotka ilmoitatte, että äly on Itse –
 Te harhaillette hukaten itsetietoisuuttanne;
 Äly, joka syntyy ja kuolee joka hetki,
 Voiko Totuuden katsoa johtuvan siitä?”

367 Akka käyttää termiä ”*chitvilasa*”.

368 Akka käyttää termiä ”*matavadi*”, t.s., oppineita, joka tuomalla esiin syyt ja valtuuksiin vedoten kumoavat vastustajiensa lausunnot ja vahvistavat omansa.

369 Mielenkiintoisesti Akka on valinnut jakson, jonka 1300-luvulla oppinut/ viisas Vidyaranya esitti luvussa IV, jonka nimenä on ”*Chitradeepah*”, uraauurtavassa tekstissään *Panchadashi*, joka selvittää itsen käsitteitä, jotka löytyvät muista filosofisista koulukunnista kuin Advaita Vedanta. Katso Swami Swahananda (käänt.), *The Pancadasi of Vidyaranya* (Madras: Sri Ramakrishan Math, 1967). Akka seuraa Vidyaranyan listaa, mutta esittää omat näkemyksensä vertauskuvallisesti ja vailla monimutkaista polemiikkia. Hän esittää suoran viittauksen *Panchadashiin* proosatekstissään *Anubhogaratnamalai*; katso Swami Nityananda Giri (ed.), viitt., s. 180.

370 Charvaka eli Lokayata on materialismin koulukunta, jonka uskotaan saaneen alkunsa viisas Brhaspatista. Madhavacatyan *Sarva Darsana Samgrahan* ensimmäinen kappale käsittelee tämän koulun käsitteitä yksityiskohtaisesti. Katso E.B. Cowell ja A.E. Gough (käänt.), *The Sarva-darsana-sangraha of Madhavacharya or Review of the Different Systems of Hindu Philosophy* (Delhi: Motilal Banarasidass, 2000), s. 2-11. Tämän analyysin mukaan (s. 3), ”Niin kuin käyntivuodet lisäävät juovuttavaa vaikutusta viinissä, samoin neljän elementin (maan, veden, tulen ja eetterin) eri yhdistelmät tuottavat tietoisuuden.” Katso Charvakan vakavaa opiskelua varten Debiprasad Chattopadhyayan *Lokayata: A Study In Ancient Indian Materialism* (Delhi: People's Publishing House, 1959); tekijän kommentit (s. 7): ”Kuten S.K. Belvikar ja R.D. Ranade ovat merkinneet, tämä (Charvakan) filosofia tunnetaan onnettomuudekseen vain sen vastustajiensa kirjoitusten perusteella...” Tämä saattaa pitää paikkansa. Esimerkiksi 1400-luvun *advaiti* Sadananda Yogindra viittaa *Vedantasarassaan* neljään näkemykseen, jotka Charvakat oletettavasti tuntuivat hyväksyvän Itsen luonteesta: 1) *Sthulashariram atma iti* (fyysinen ruumis on Itse); 2) *Indriyani atma iti* (aistielimet ovat Itse); *Prana atma iti* (hengitys/ elinvoima on Itse); 4) *Mana atma iti* (mieli on Itse). Kuuluisassa kommentissaan Brahma Sutrien ensimmäisestä mietelauseesta Shankara ilmoittaa: ”Lokayatikat ymmärtävät, että pelkkä ruumis sellaisenaan varustettuna älyllä on Itse.” Katso V.M. Apte (käänt.), *Brahma-Sutra Shankara-Bhashya* (Bombay: Popular Book Depot, 1960), s. 9. Vidyaranyan *Pancadasi* (Swami Swahananda, viitt., Ch. VI, s. 60-73), ilmaisee yksityiskohdittain lukuisia käsitteitä itsestä yhdistettynä karkeaan ruumiiseen, aisteihin, elinvoimaiseen hengitykseen, mieleen, älyyn, jne. Jotkut materialistit pitävät kiinni siitä, että *buddhi* (äly) on Itse – näkemys, jota Akka vastusti yhdessä niiden oletusten kanssa, että ruumis yms. olisivat Itse. Hänen kritiikkinsä Charvakan filosofia kohtaan perustuu *advaitiseen* logiikkaan, että ruumiilla, jne. on alku ja loppu, ovat katoavaisia, tilapäisiä, pilaantumisen alaisia; ne ovat tuntemiseen kykenemättömiä ja tarvitsevat muuttumattoman Korkeimman Tietoisuuden yhtenäisen ikuisen perustan tekemään ne eläviksi moninaisiin erityispiirteisiinsä. Tämä Absoluutti, muodoton, autonominen ja erittäin hieno (-jakoinen), täyttää ruumiin, jne., mutta on käsittämätön ymmärrykselle, jota tarjoavat muodot, joiden läpitunkema se on.

Te, jotka ilmoitatte aistien olevan Itse –
Kuljeksitte päämäärättä, kieltäytyen ymmärtämästä;
Kun aistit sulautuvat alkuperäänsä, viiteen elementtiin,
Eikö myös teidän opinkappaleenne katoa tyhjyyteen?

”Hei, kaikki te Shunyavadinin Buddhistit!³⁷¹
Tärvellen itsenne raunioittavalla älyllänne,
Te pälpätätte: ”Minulla ei koskaan ollut äitiä...!”
”Minulla ei ole kieltä...!”³⁷²
Heittäen tuleen tämän vauhkon kielen, joka ilmoittaa,
Että todellinen Itse on pelkkää Shunyaa,
Tulee olemaan asianmukaista toimintaa!

”Hei, te kaikki kirjanoppineet Mimamsakat!³⁷³
Aina täytettynä (oppineisuudellanne) kuin apinat –
Kuunnelkaa! Te sanotte, että iäti loistava Itse
Ei ole muuta kuin tuntemiseen kykenemättömiä atomeja! Mutta itse
Ajelehditte vailla suuntaa kaikkialle kuin atomit,
Voitteko löytää paikkaa, jossa *te* ette ole?
Jos pystytte vastaamaan tähän oikein,
Me julistamme tiedät viisaiksi!”

Lainaten pyhien kirjoitusten auktoriteettia, *shrutitytöt*
Näin ivasivat säälimättä näitä filosofeja
Ja lähettivät heidät kipittämään tiehensä...

”Hei, kaikki te loogikot!³⁷⁴
Niin kuin lauma sammakoita syvässä kuopassa
Kurnuttaa yö yön perään,
Te analysoitte kaikkia pyhiä kirjoituksia, ajatellen,
Että järkeily johtaa teidät Itseen!

371 Akka mukaan buddhismin Shunyavadakoulu ilmoittaa itsen olevan *shunyya*! 'tyhjä', 'tyhjiys'. Hänen ymmärryksensä tässä vastaa Shankaran *Brahma Sutral* kommentissaan II.ii.3.31.opinkappaleelle antamaa ivallista ja pikaista irtisanomista:

Me emme aio edes osoittaa pienintäkään huomiota Shunyavadan opinkappaleelle sen kumoamiseksi, sillä tämä maailmallisen toiminnan suunta, joka vahvistetaan kaikilla *pramanoilla* (todistustavoilla) ei voida hylätä minkään paremman perustan täsmällisen tiedon puuttuessa, ja koska on hyvin tunnettua, että muun vaihtoehdon (jonka huomataan olevan vastoin sääntöä) puuttuessa säännön katsotaan pätevän.

Katso Apte, viitt., s. 404. Perinteiset advaitit uskovat, että Shunyavada filosofisena koulukuntana kieltää kaiken valheellisena/ illusorisena esittämättä kasvualustaa tai pohjaa perustaksi tälle epätodelliselle, johon nojata (jotta voi kieltää). Akkan mukaan tämä on loogista mahdottomuutta ja absurdiutta, samoin kuin tehtäessä sisäisesti ristiriitainen esitys 'Olen syntynyt ilman äitiä' tai epäilyttävä lausahdus 'Minulla ei ole ('suussa') kieltä'. Vidyaranya ilmoittaa: ”Ei voi olla olemassa illuusiota ilman perustaa, joka ei ole illuusio. Myös *shunya* täytyy todistaa ja ilman että sitä todistetaan, ei voida sanoa 'On olemassa vain tyhjiys.’” Katso Swami Swahananda, viitt., Ch. VI.v. 74-76.

372 Vidyaranya mukaan, ”Kuinka voit opettaa pyhiä kirjoituksia hänelle, joka on ihminen vain muodossa, mutta joka on niin typerä, ettei havaitse mitä tietoisuus on jokaisen asian kokemisessa? Koska ihmisen on häpeällistä esittää epäily onko hänellä kieli vai ei, niin on myös häpeällistä sanoa, 'Minä en tiedä mitä tietoisuus on, minun täytyy tietää se nyt.’” Katso Swami Swahananda, viitt., s. 85.

373 Akka kritisoi Mimamsan Prabhakarakoulua sen näkemyksestä, että sielu on *dravya* ('reagoimaton') ja että tietoisuus on sen satunnainen ominaisuus. Mimamsakoille itse on ensisijaisesti tiedostamaton olemus ja omaa joskus tietoisuuden ajattelun toiminnan avulla. Itse on pysyvä, silti tiedostamaton; sen olemassaolo päätellään. Katso Swami Swahananda, viitt., s. 85.

374 Akka kritikoit Tarkikaita (loogikoita) siitä, että he yrittävät ymmärtää maailmaa ilman, että yrittävät tuntea Itsen. Akkan mukaan Samkhyan filosofiakoulu tulee lähemmäs vedantaa hyväksymällä Itsen kaikkialla läsnä olevaksi, *asangaksi* ('ehdottomaksi') eikä perustaksi tietoisuudelle; kuitenkin Samkhya eroaa vedantasta siinä, että se pitää keskeisenä minuuskien moninaisuutta. Katso Swami Swahananda, viitt., luku VI, s. 98-101.

”Hei, kaikki te Samkhyajoogan kannattajat, kuulkaa!
 Mukamas älykkäät, itse asiassa te
 Olette kuin santelipastalla,
 myskillä ja muilla tuoksuvilla parfyymeillä voideltu sika,
 Mutta silti kuljeksitte ympäriinsä ja möyritte loassa,
 Samalla kun etsitte ulosteen tuttua löyhkää!
 Huolimatta yksityiskohtaisista tutkimuksistanne
 Ja huolimatta siitä, että asetatte Itsen luonteeksi
 Olemassaolon, Tiedon ja Autuuden
 Kaikkialle levinneisyyden, erillisyyden, muuttumattomuuden –
 Teidän teorianne tuhoutuu teidän omilla toimillanne!

”Hei, kaikki te kiistelijöiden jengit! Kuunnelkaa meitä!
 Teidän monimutkaiset argumenttinne eivät hämää meitä!”

Näin julistaen *shrutitytöt* kritisoivat kaikkia näkökantoja,
 Tarttuivat sitten ajattelijoihin ja heittivät heidät metsään.

Samalla kun he hyppelivät ja kirmasivat takaisin
 (Ystävänsä Vidyan taloon),
 Hermostunut *chidabhasan* yritti kätkeä itsensä.³⁷⁵
 Mutta kun hän nosti päätään nähdäkseen olivatko tytöt häipyneet,
 He keksivät hänet! Ja he lähestyivät häntä vikkellästi,
 Julistaen: ”Olet sitoutunut niihin toimiin,
 Joita ei pitäisi suorittaa –
 Jos nyt piiloudut meiltä, emme armahda sinua!
 Lannevaatteisiin vyötettyinä, olemme valmiina taistoon
 Paljastaaksemme katalat, salamyhkäiset toimesi!
 Jopa suuret kiistelijät ovat luopuneet taistelusta
 Meitä vastaan ja rynnänneet tiehensä tästä paikasta!”
 Jotkut *shrutitytöt* sanoivat: ”Miksi edes ryhtyä hänen palvelukseensa?
 Tartutaan vain häneen ja vedetään tänne!”
 Näin puhellen he raahasivat hänet (sen talon) kynnykselle
 (Jossa heidän ystävänsä Vidya heitä odotti)
 Ja sitten he lauloivat:
 ”Lukuun ottamatta Perustaa, Puhdasta Tietoisuutta,
 Voiko olla muuta Totuutta, muuta Todellisuutta?
 Juuri kuten tulikuuma teräskuula on itsessään eloton,

375 *Chidabhasa*: heijastunut tietoisuus. Muuttumaton Korkein Tietoisuus peittyy jivalta/ yksittäiseltä sielulta alkuperäisen tietämättömyyden vuoksi; sen paikalla on ruumiiden, kärkeiden ja hienojen levittäytyvä heijastus. Tämä vääristymä ilmenee *chidabhasana*. Itsen todellisen luonteen peittämisen ja jivan vääristyneiden havaintojen syynä on tietämättömyys; kun tämä tietämättömyys tuhoutuu, peittyminen ja vääristävät vaikutukset lakkaavat välittömästi. Tietämättömyys ilmenee *tamasin* ('pimeyden') muodossa ja sitä kutsutaan mayaksi. Puhtaasti loogiselta näkökannalta maya on käsittämätön – se on illusorinen, silti tietämätön jiva kokee sen jatkuvasti nimien ja muotojen 'todellisena' kirjona. *Panchadasi* (luku VI, s. 183) väittää, että tämä mayan voiman kautta tapahtuva maailman moninaisuuden ilmentymä on kuin vuoron perään auki ja rullalle käärittävän maalatun kankaan tapahtumasarja. Korkein Todellisuus ei kuitenkaan ole mayan vaikutuksen alainen ja on täten muuttumaton. Shankaracharya antaa ehdottoman julistuksen (*Vivekachudamani*, 569-74):

Orjuutta ja vapautumista, jotka ovat Mayan tuottamia, ei todellisuudessa ole olemassa Atmanissa, ainoassa Todellisuudessa, kuten käärmeen ilmestymistä ja käärmeenä olemista ei ole köydessä, joka ei koe muutosta... Ei ole olemassa kuolemaa eikä syntymää, ei sidottua eikä kamppailevaa sielua, ei vapautumista tavoittelevaa eikä vapautunutta – tämä on lopullinen Totuus.

Mutta loistaa tehokkaasti sisältämänsä tulen kuumuutta;
 Samoin yksilöllisyys tuntuu tuntevalta ja aktiiviselta
 Koska se on sidoksissa kaikkialla läsnä olevaan Tietoisuuteen!
 Intiimisti yhtyneenä (naiseen) Tietämättömyyteen,
 Sinä hylkäsit isän, joka sinut synnytti;
 Kuunnellen nyt vain vaimosi neuvoa,
 Sinä kuljet tuuliajolla, kiedottuna tämän
 petollisen naisen (mayan/ *avidyan*) kavalaan verkkoon.
 Avuttomana, vedettynä kaikkiin kahdeksaan ilmansuuntaan,
 Sinut pantiin tanssimaan kuin apina
Thitimitan ja *tattimitan* säveliä!
 Hän on huora, hän on noita!
 Jos vieraillet hänen talossaan, sinut vangitaan ikuisesti!
 Hän valtaa sinut maagisella taikajuomalla
 Ja näpistää sinulta tiedon jalokiven;
 Hän pimittää sinulta todellisen luonteesi,
 Etkä koskaan tule tuntemaan itseäsi!
 Vääristelynsä upottavien voimien avulla
 Hän vaatii, että herätät henkiin seitsemän maailmaa
 Ja lahjoitat ne hänelle! Vaikuttamalla toimivansa
 Ja katalysoivansa muuttumatonta, häiriintymätöntä Todellisuutta,
 Hän viettelee ja hillitsee sinun arvostelukykyistä tietoisuuttasi,
 Eikä jätä sinua elämään laillisen vaimosi kanssa!
 Näin vangittuna ja keploteltuna mayan himosi vuoksi,
 Unohtaen todellisen luontosi, sinä tepastelet ylväästi
 Siitä huolimatta, että olet niin voimaton, kun se muuttuu
 Perhevelvollisuuksien painoksi, joita sinä kannat
 Niin kuin pyykinpesijän muuli kantaa kuormaansa!
 Maya on myös armoton vanha matriarkka
 Vailla säälin häivääkään sydämessään:
 Toimien kohti omia halujaan, se saalistaa
 Mieltäsi, suitsien sinua sisään
 Aina lisäten väliin, 'Odot, odota...!'
 Näin hän suuntaa yhteytesi aisteihin,
 Halliten nautintojen alueen kokemistasi.
 Jos et tottele häntä, hän yksikertaisesti tuhoaa sinut!
 Ja kurja juoppo kun olet,
 Tarttuneena kuvittelujen ja harhojen verkkoon,
 Ja näin loputtomasti syntyen uudestaan ja uudestaan,
 Kykenemättömänä nautiskelemaan kuolemattomuuden Autuudesta
 Tai ylistämään Olemassaolon Täyteyttä,
 Sinä juot intohimon maitoa,
 Ja sitten, harhakäsityksestä päihtyneenä,
 Sinusta tulee kykenemätön maistamaan
 Ei-kaksinaisuuden ambrosiaa, joka aina on läsnä omassa suussasi...!
 Turmeltuneena mitättömien nautintojen illusorisessa kirjossa,
 Sinä haaskaat jokaisen sopivan mahdollisuuden sulautua
 Iäti autuaan Itsen kanssa; sinulta menee myttyyn saavuttaa
 Vapautumisen kuningaskunta, tai liikkua
 Kolminaisuuden, Brahman, Vishnun ja Maheshwaran tuolle puolen!

Sen sijaan lojaalina muille jumalille,
 Sinä syöksyt alas kuin haaskalintu!
 Vapautumisen kanssa tehdystä aviosolmusta huolimatta,
 Olet aina ulkopuolinen iäti autuaalle morsiollesi!
 Liittymällä itsesi lailla orjuutettujen joukkoon,
 Olet menettänyt mahdollisuutesi kaikkietävyYTEEN.
 Tämä nainen (maya) pilaa sinut pian –
 Ja toteutettuaan tämän, hän
 Varmasti hylkää sinut sukkelaan!”

Niin sanoen tytöt hylkäsivät Egon: ”Sinä voit nyt häipyä
 Samaa tietä pitkin jota saavuit!”
 Näin, tarjoten purevan nuhtelun, samoin kuin hyvän evästyksen,
 Nuoret *shrutineitsyet* yhdistivät *jivan*
 Täydelliseen Tietoon.

Todistaen toisten kadulla kärsimää
 Kurittamisen ja nöyryyttämisen
 Yleistä koettelemusta,
 Ishvara, Herra, katosi tapahtumapaikalta.
 Tytöt pohtivat, ”Jos voimme ottaa hänet kiinni
 Ennen kuin hän panee alulle Luomisen jakson,
 Me voimme repiä hänet kappaleiksi!”
 Niin he etsivät Ishvaraa,³⁷⁶
 Ja saivat näkyviinsä tahrattoman Herran,
 Joka istui valtaistuimella jumalten ympäröimänä
 Ja kiireisenä maailman luomisen työstä.
 Vilkaistessaan äkisti ympärilleen, Hän havaitsi *shrutityttöjen*
 Ryntäävän kohti Häntä, ja hän ajatteli:
 ”Voitettuaan lukuisia (filosofia-) kouluja,
 Ajettuaan pois heijastavan tietoisuuden,
 Ja muutettuaan *jivat* puhtaaksi Tietoisuudeksi,
 He ovat tulleet minun kimppuuni! Sallikaa minun paeta!”

Herra pakeni nopeasti pakokauhun vallassa,
 Mutta jo ennen kuin Hän kykeni huolehtimaan päällysvaatteitaan,
Shrutitytöt huusivat, ”Tuolla Hän menee, tuolla Hän menee!
 Pyytäkää Häntä menemään ja yhdistymään Korkeimpaan!
 Tuolla Hän seisoo, tuolla Hän seisoo!
 Pyytäkää Häntä pysymään liikkumattomana kuin Hänen todellinen Itsensä!”³⁷⁷
 (Nähdessään Herran näin pakenevan) Tytöt ilmoittivat,
 ”Sallikaamme Hänen paeta! Laulakaamme

376 Ishvaran sanotaan olevan tämän maailmankaikkeuden aiheuttaja, hän, joka saa aikaan maailman ilmestymisen ja katoamisen. Hän saa aikaan ilmestymisen *jivojen*/ yksilöllisten sielujen menneiden toimien mukaisesti. Mayan pimeällä voimalla varustettuna Ishvara luo liikkumattomat esineet ja Korkeimman älyn *sattvikan* (valaisevan) voiman heijastuksen avulla ilmestyy *chidabhasa*, 'heijastuneet' yksilölliset minuudet. Näin Ishvara nähdään hänenä, joka helpottaa monimuotoisuutta, havaittua maailmaa ja yksilöllisiä minuuksia. *Shrutitytöt* ahdistavat Ishvaraa, väittelevät hänen kanssaan ja yhdistävät hänet Korkeimman Todellisuuden kanssa, vapauttaen hänet hänen toiminnastaan sekä maailmankaikkeuden materiaalisena aiheuttajana (*upadana karana*) samoin kuin vaikuttavana aiheuttajana (*nimitta karana*); he vapauttavat hänet myös samaistuksesta mayaana.

377 Ishvaran toimiessa mayaana liittyneenä, hän on tämän maailman aiheuttaja (syy). Siksi *shrutitytöt* kehottavat hän yhtymään Korkeimpaan tai olemaan Korkeimpana Itsenä.

Huolella ja kärsivällisyydellä 'Tattvamasi...'”³⁷⁸
Niin he yhdistivät kätensä Yhtenäisessä Tilassa
Ja ivasivat Herraa (Hänen tietämättömydestään):
”Sinä olit iäti puhdas, kaikkietävä ja vapaa,
Ainut autuas, virheetön Totuus;
Mutta (kosmisen) 'halun'³⁷⁹ toiminnan kautta
Sinusta tuli loistava ilmestys; ja siitä lähtien,
Halun ja tiedon motivoimana
Sinun on täytynyt kestää nimen
'Ishvara' (ja siihen liittyvien muotojen) luomaa taakkaa.
Mayan³⁸⁰ huumaamana, erottamatta oikeaa väärästä,
Sinä rakastuit omaan tyttäreesi (mayaan)
Kuin Indra, jumalten jumala,
Joka Ahalyan³⁸¹ lähentelyn vuoksi
Noiduttiin vääntyneeseen ruumiiseen,
Myös sinä, monien palvontamuotojen kautta
Omaksuit lukuisia piirteitä ja tiloja.
Sinun illusorista voimaasi ei kukaan ole nähnyt eikä kukaan kuullut!
Edes viisas voi harvoin käsittää,
Oletko olemassa vai ei-olemassa,
Oletko yhtä aikaa sekä olemassa että ei-olemassa.³⁸²
Olematta näkyvä tai näkymätön,
Olematta yhtä aikaa näkyvä ja näkymätön.
Olematta edessä tai takana,
Olematta muinainen tai moderni –
Edes kolme (jumalaa) eivät voi käsittää mayaa!
Vain yksi tuhannesta miljoonasta ymmärtää
Mayan muodon,³⁸³ kun hän on samadhissa³⁸⁴
Ja silloin hän vaeltaa vapaasti, jivanmukta!
Kukaan muu ei tunne mayaa!
Kuin taivaskukkaa, kuin jäniksen sarvia,
Kuin pilvistä koostuvaa mahtavaa kaupunkia,³⁸⁵
Mayaa ei koskaan ole olemassa itsenäisesti,
Mutta kun havaittiin, se ilmestyy (tyhjästä)
Kuin (oletetun) käärmeen tuleminen näkyviin (todellisena) köytenä.
Ollen sekä aineellinen että vaikuttava syy,

378 *Mahavakyān*/ laulun 'Sinä olet Se' laulaminen mahdollistaa Itsetiedon eli oivalluksen 'Minä olen Brahman' (ja siksi iäti vapaa, koska ei ole enää mayan manipuloinnin alainen).

379 Tässä käytetty termi on ”*aikshana*”. Chandogya Upanishad tulkitsee tämän merkityksenä ”ajateltu” eli ”haluttu”. Alussa Ainut Perusta 'halusi' tulla moneksi ja sitten tämän haluamisen voiman avulla loi näkyvän maailman. Akkan laulussa Ishvarasta tulee tämän 'haluamisen' tilan johdosta Korkeimmasta erillinen. Katso Chandogya Upanishad, VI.2.3, Olivelle, viitt., s. 246-47.

380 Puhtaan universaalien tietoisuuden heijastus mayassa on Ishvara. Tämä maya voi ilmaista maailmankaikkeuden muuttamatta Brahmanin luonnetta, joka pysyy muuttumattomana, samalla kun Ishvara, Luoja hallitsee mayaa ja pitää sen valvonnassaan. Akka seuraa perinteistä käsitystä kuvailemalla mayaa naiselliseksi johtuen sen äärettömän hedelmällisestä energiasta.

381 Viisas Gautama kirosi kauniin vaimonsa Ahalyan muuttumaan kiveksi, koska tällä oli läheinen suhde Indraan. Himon ajamana Indra oli ilmestynyt Ahalyalle viisaan itsensä hahmossa, joka löysi heidät yhdestä. Herra Rama vapautti hänet.

382 Tiukan loogiselta näkökannalta maya on käsittämätön. Sitä ei voida luokitella olemassa olevaksi, koska Itsetiedon saavuttaneelle Tietäjälle maya lakkaa esittämästä aktiivisuuksiaan, sellaisia kuin moninaisuuden heijastuksia, houkuttelevia harhoja, jne. Silti mayaa ei voida luokitella ei-olevaksi, sillä kaikki tietämättömät kokevat jatkuvasti sen voimalliset vaikutukset, kuten esimerkiksi tämän maailman ilmestymisen.

383 Vain Itsen tuntija, jivanmukta (ruumiillisena vapautunut) voi oivaltaa, ettei ole olemassa mayaa eikä mitään luomista. Tätä yle-
vyyden tilaa Shankara ylistää ja kuvailee kattavasti *Vivekacudamanissa*, s. 428-39. Katso Swami Madhavananda, viitt., s. 162-65.

384 *Samadhi*: ei-kaksinainen Absoluuttiin yhtymisen tila.

385 Hänelle, joka on oivaltanut Itsen, maya on täysin vailla havaittavaa todellisuuspohjaa, kuten ”taivaskukka” tai ”jäniksen sarvet”.

Riippumatta mistään muusta
 Ja omaksumalla molempien syiden muodon;
 Herra, sinä toimit kuin hämähäkin verkko!³⁸⁶
Laksya-alaksya bheda-menetelmän³⁸⁷ avulla,
Shrutitytöt purkivat duaaliset *upadhi*³⁸⁸ osiin;
 Toistaen ajatelmaa 'Yksi ilman toista'³⁸⁹
 He muuttivat Herran Brahmaniksi.
 Pukeutuen sariin nimeltä 'voitto',
 Neitsyet vakuuttivat voimakkaasti mainettaan
 Tallomalla ja murskaamalla
 Sielunvaelluksen *pialin*;³⁹⁰
 Paahtaen sen tuhkakksi, voitolliset *shrutitytöt*
 Tekivät niistä tahnaa ja käyttivät sitä koristellakseen
 Otsansa hyväenteisyyden merkillä.

(Kuukautishuoneessa)
 Vidya vietti kolme yötä
 Nimeltä *jagrat*, *svapna* ja *sushupti*.³⁹¹
 Samaan aikaan *shrutineitsyet* menivät
Turiya-nimisen³⁹² joen rannalle
 Ja puhdistivat rituaalisesti kätensä ja jalkansa.
 He pitivät pehmeätä kangasta nimeltä *atita*³⁹³
 Lähellä sydäntään.
 Neljännen päivän sarastaessa, talon sisällä,
 Sen lattia lehmänlannalla pyyhittyinä ja puhdistettuna,
Shrutitytöt laittoivat nuoren naisen istumaan rituaaliselle *kolamille*.
 Satgurua ylistäen he voitellivat Vidyan tuoksuvalla öljyllä,
 Ja veivät hänet sitten Manasarovar-järvelle,³⁹⁴
 Jossa jopa joogit tanssivat ekstaasissa.
 Pesten (hänen hiuksensa) tuoksuvalla saippuapähkinäjauheella,
 Voidellen hänet hyväenteisellä kurkumatahnalla,
 Viilentäen hänen ruumistaan Autuuden järvessä,
 He antoivat hänelle hyväenteisen kylvyn.

386 *Urna-habhin* eli hämähäkin vastaavuutta tuottaa ainetta omasta syljestään ja kehrätä verkkonsa omista eritteistään käytetään Upanishadeissa selittämään, että Brahman on sekä maailmankaikkeuden aineellinen syy (*upadana karana*) että vaikuttava syy (*nimita karana*). Katso Brhadaranyaka Upanishad, II.1.20 ja Mundaka Upanishad I.1.7. Olivelle, viitt., s. 62-63, 436-37.

387 *Laksya-alaksya* on vedantisen keskustelun menetelmä, jonka Shankaran seuraajat omaksuivat määritelläkseen *mahavakyan 'Tattvamasin'* merkityksen. *Jahadajallaksna/ bhagalaksna* on sovelias metodologinen tutkimus, jonka kautta oheisvaikutukset, joiden katsottiin vaikuttavat sisimpiin filosofisiin termeihin, putosivat pois ja niiden oleellinen merkitys säilyi entisellään. Katso Sengaku Mayeda, *Sankara's Upadesasahasri*, Vol. II (Delhi: Motilal Banarasidass, 2006), s. 53-54.

388 *Upadhi* on liite, joka sitoo; esimerkiksi karkea ruumis on liite, joka sitoo yksilöllisen minuuden tiettyyn käsitykseen siitä, mikä muodostaa sen olemuksen. Eri liitteiden keskinäisistä linkityksistä johtuen rajoittamaton kokonaisuus (tässä tapauksessa ihmisen *svarupa*/ todellinen olemus, joka on iäti autuas Brahman) näyttää nimien ja muotojen rajoittamalta, vaivaamalta ja ehdollistamalta.

389 Tämä on upanishinen ajatelma '*Ekamevadvityam*'. Katso Chandogya Upanishad, VI.2.1 Olivelle, viitt., s. 246-47.

390 *Pial*: korotettu lava, jossa on kauniisti leikatut puupilarit, josta näkyy tielle. Tämä on julkinen tila ja ihmiset tapaavat siellä. *Pial* toimii myös yömajana.

391 Advaita olettaa kolme olemisen tilaa: valveillaolo (*jagrat*); unennäkö (*svapna*) ja syväuni (*sushupti*), joiden avulla voimme ymmärtää tietoisuuden jatkuvuuden ja havaitun maailman ja kaikkien ilmiöiden illusorisen luonteen. Järkkymätön, syvä hengellinen harjoitus saattaa saada suorittajansa ylittämään nämä kolme tilaa iäti autuaan, äärettömän Itsen lopulliseen oivallukseen. Tämä absoluuttisen vapauden neljäs tila tunnetaan *turiyana* ('tuonpuoleisena'), jonka vertauskuvana Akkalla on Vidyan ensimmäisten kuukautisten jälkeinen rituaalisen peseytymisen päivä.

392 Katso edellistä huomautusta!

393 *Atita*: ylittämätön, loistava.

394 Pyhä järvi Kailash Manasarovar, joka sijaitsee Tiibetissä (nykyään Kiinan hallinnassa), on ylin makean veden lähde maailmassa. Hinduisten mytologiassa vuori on Shivan asunto, täten suosittu pyhiinvaelluspaikka.

Sitten neitsyet pukivat hänen ylleen monen tyylisiä,
 Loistavia silkkivaatteita
 Nimeltä 'rauha', jotka säteilivät kuin kuunvalo.
 He verhosivat rintansa miehustalla nimeltä 'rohkeus'
 Ja kampasivat pitkänä valuvat hiuksensa suoraksi,
 Muotoillen ne tyylikkäiksi kiehkuroiksi.
 He panivat kultaisen kaulaketjun
 Nimeltä 'maailmojen ylittäminen'.
 He sivelivät silmävoidetta tummille silmilleen,
 Jotka näkivät kaikkien maailmojen uumeniin kuten Itse;
 Aivan kuin hyväenteisyyden merkiksi, he panivat otsilleen
 'Ystävää ja vihollista samanarvoisena pitävän' *erityistilakamin*.³⁹⁵
 Koristellen sormensa renkaalla nimeltä Tietoisuus,
 Tytöt istuutuivat järven nimeltä Autuuden Valtameri rantaan
 Ja nautiskelivat monenmuotoisia riisivalmisteita,
 Lörpötellen kaikenkaltaisista oudoista asioista,
 Tytöt söivät toinen toistensa *echhillin*,³⁹⁶
 Ja nieltyään suuret määrät
 He nauttivat betelin lehdistä yhtä pyöreistä kuin täysikuu,
 Jotka sisälsivät betelpalmun pähkinöitä nimeltä 'Vedanta'.
 Pureskellen näitä he nousivat ylös ja seisoivat
 Toinen toistaan vasten suorissa riveissä.
 Valossa, jota harha ei hämärtänyt, he lauloivat,
 Taputtaen käsiään kertosaakeeseen
 ”Kaikki ilmenneet muodot ovat omia muotojamme,
 Kaikki puhuttu puhe on omaa puhettamme!”³⁹⁷
 Näin he päättivät shobhanamin.

Mietiskellen Korkeinta,
 Vidya, yhdessä lapsen nimeltä 'kärsivällisyys'³⁹⁸ kanssa,
 Kohosi³⁹⁹ samaan Tiedon kantotuoliin,
 Jolle Adi Shankara oli itse noussut⁴⁰⁰
 Sen jälkeen kun hän voitollisesti vakiinnuttaa filosofiansa.
Siddhantajoogit, mestareita Shivajoogassa,⁴⁰¹
 Hyvin perehtyneitä Hathajoogaan ja Rajajoogaan⁴⁰²
 Ja ymmärtäen kuuden keskuksen⁴⁰³ tosi ytimen,
 Koskettivat kaikki kunnioittaen kantotuolin parrasta
 Häiritsemättä sen tasapainoa, samalla kun nuoret tytöt,
 Jotka olivat luopuneet kaikista epäilyistä, seisoivat sen luona.

395 *Tilakam*: erityisen koristeellinen merkki otsalla.

396 *Ecchill*: ruokaa, joka tahraa/ saastuttaa, koska on jo toisen maistamaa, t.s., otettu toisen käyttämältä lautaselta tai siitä jääneet tähteet; syöty *ecchill* rikkoo perinteisiä kastillisen puhtauden käytäntöjä. Katso Akkan laulun *Paraparakkanin* käännöstäni, jossa hän pilkkaa ja kritisoi kastillisia tekopyhyksiä puhtauden ja epäpuhtauden ympärillä.

397 Ei-kaksinaisen Ykseyden advaitinen kokemus.

398 Kun neitsyt pitelee lasta käsillään, se on hedelmällisyyden rituaalien hyväenteinen osa.

399 Tavanmukaisesti rituaalisen kylvyn jälkeen nyt murrosikää lähestyvä tyttö viedään ulos kulkueeseen.

400 Metafyysisesti korkein kunnia, vallata istuin, jonka Shankara, advaitan korkein edustaja, aikomaan otti vastuulleen.

401 Viittaus Shaiva Siddhanta-joogeihin, jotka olivat mestareita shiva-, hatha- ja rajajoogassa.

402 Hathajooga on fyysisen harjoituksen muoto ruumiin kurittamiseksi, jotta se palvelisi kaikkien hengellisten päämäärien saavuttamista. Rajajooga ”on joogan muoto, jossa mieli liittyy automaattisesti yhteen Brahmanin kanssa aivan kuten ilma yhdistyy tai vaaseen. Se johtaa *nirvikalpa samadhiin*, jossa on tietäjän, tiedetyn ja tiedon alkuperän absoluuttinen ykseys.” Katso Bhattacharya, viitt., s. 58, 129.

403 Viittaus kundaliinijoogan ja tantrajärjestelmän esittämiin *kuuteen keskuksen*.

Guru Shanta Narasimhan⁴⁰⁴ oppilaat heiluttivat *chamaramia*
 Ja rummuttivat tarmokkaasti, samalla kun kantotuolin tulosta ilmoitettiin
 Kahden oppilaan, 'Tatpadamin' ja 'Tvam Padamin'⁴⁰⁵ toimesta
 Äänekkäästi huutaen: ”*Parak...!*”⁴⁰⁶
 Näin, kantaen pokaaleja ja kuuluttaen kaikkiin ilmansuuntiin,
 Vedantan kantotuoli lähti liikkeelle,
 Kulkien kierroksen läpi neljän kylän nimeltä Vedat⁴⁰⁷
 Ennen kuin saapui *svarupan*⁴⁰⁸ kynnykselle.
 Hyväenteiset naidut naiset heiluttivat kamferia,
 Kun Vidya laskeutui alas kantotuolista⁴⁰⁹
 Ja käveli sisempään kamariin.
 Alla taivaankaltaisen *pantalin*,⁴¹⁰
 Jonka pituutta ja leveyttä
 Ei voitu mitata,
 Viisaat kuten Suta,⁴¹¹ Muchukunda,⁴¹²
 Durvasamuni,⁴¹³ Jadabharata,⁴¹⁴ Vyasa,⁴¹⁵
 Vanadeva,⁴¹⁶ Kasyapa,⁴¹⁷ Jabali,⁴¹⁸
 Markandeya⁴¹⁹ ja Yajnavalkya,⁴²⁰
 Sanatkumara, Sanaka, Sananda, Sadananda⁴²¹
 Ja Goutama,⁴²² yhdessä oppilaidensa
 Ja muiden pätevien joogien kanssa, saapuivat
 Heittäytymään Vidyan eteen, joka nyt kaunisti
 Puhtaan Valon nimeltä Shiva vasenta puolta.

Brahmanin Ainoassa kaikkialle levittäytyvässä seurakunnassa
 Kaikkialla läsnä oleva Herra puki Itsensä

404 Katso huomautusta 318 edellä.

405 Viittaus kahteen termiin 'Tat' ('Se') ja 'Tvam' ('Sinä') upanishisesta *mahavakyasta* 'Tattvamasi' ('Sinä olet Se'), joka löytyy Chandogya Upanishadin mantroista, 6.8.7-6.14.3, Katso Olivelle, viitt., s. 252-57.

406 *Parak*: kuninkaan tai heimopäällikön juhlallinen opastaminen.

407 ”Vedantan kantotuolin” läpikulkemat neljä kylää edustavat kanonisen hinduismmin neljää Vedaa/ tekstiä.

408 *Svarupa*: ihmisen jumalainen ja puhdas, olennainen Itse.

409 Seremoniallisen kulkueen jälkeen tytöt menevät sisälle taloon. Vanhemmat naimisissa olevat naiset syyttävät kamferin merkiksi tästä tapahtumasta.

410 *Pantal*: katos, joka on tehty punomalla yhteen kookoksen pitkiä, vihreitä lehtiä.

411 Suta, Vyasan oppilas, on viisas Romaharsahin poika.

412 Muchukundar on viisas.

413 Atrille ja Anusuyalle syntynyt poika, viisas Durvasa esitetään puranateksteissä erittäin oppineena ja häilyväisenä persoonana, joka oli aina valmis kiroamaan vihaisesti niitä, jotka sattuivat loukkaamaan häntä.

414 Jadabharata on viisas ja Itsen tuntija.

415 Vyasa (Veda-Vyasa) on Mahabharatan ja 18 Puranan legendaarinen laatija. Joskus hänet samaistetaan myös Badarayanaan, *Brahma Sutrien* tekijään.

416 Viittaukset viisas Vamadevaan löytyvät Brhadaranyaka Upanishadista, I.4.10 ja Aitreya Upanishadista, II.5. Katso Olivelle, viitt., s. 48-49, 320-21.

417 Kashyapa on maineikas viisas.

418 Jabala on hengellisen kilvoittelijan, Satyakaman äiti, joka löytyy Chandogya Upanishadista, IV.4.1-5. Katso Olivelle, viitt., s. 218-19. Akka käyttää ”Jabalia”, muinaisen viisaan nimeä.

419 Syntyneenä Mrgandu Rishin pojaksi, viisas Markandeya vastaanotti Shivalta ikuisen nuoruuden lahjan.

420 Yajnavalkya on upanishinen filosofi ja pääkannattaja *neti-neti*-opille, joka oli suositua advaitisten viisaiden keskuudessa.

421 Sanakadi, Sanaka, jne., kuten heidät yleensä tunnetaan, ovat Brahman neljä poikaa, jotka saivat vihkimyksen Herra Shivalta ja inkarnoituivat viisas Dakshinamurtina.

422 Gautama on intialaisen filosofian Nyaya-koulukunnan perustaja. ”Systemaattista järkeilyä käyttäen tämä filosofian koulu yrittää erottaa pätevän tiedon kelvottomasta. Tämä filosofia väittää, että oikean tiedon saaminen ulkoisesta maailmasta ja sen suhteesta mieleen on ainut tie saavuttaa vapautuminen. Jos joku hallitsee ajattelemisen loogiset menetelmät ja käyttää niitä utterasti päivittäisessä elämässään, hän vapauttaa itsensä kaikesta kärsimyksestä. Täten, menetelmät ja olosuhteet määritellä todellinen tieto eivät ole nyaya-filosofian lopullinen päämäärä; looginen kritisointi näkyy vain instrumenttina, joka mahdollistaa hänen erottaa oikean ja kelvottoman tiedon toisistaan. Nyaya-filosofian lopullinen päämäärä, kuten muissakin Intian filosofisissa järjestelmissä, on vapautuminen – kivun ja kärsimyksen absoluuttinen lakkaaminen.” <http://nyaya.darsana.org/post194.html>

Kaikkialle levittäytyvään vaatteeseen nimeltä 'akasha'.⁴²³
 Hän komeili kaulaketjulla, joka oli tehty *chintamanista*,⁴²⁴
 Kera muiden arvokkaiden jalokivien nimeltä *Brahmavidya*⁴²⁵
 Ja helminauhojen nimeltä *mantravidya*.⁴²⁶
 Hän solmi ne allekkain, myötätunnosta
 Heitä kohtaan, jotka värisivät pelosta
 Nähdessään *samsaran*⁴²⁷ käärmeen.
 Hän koristeli kätensä *mularilla*.⁴²⁸
 Yksi ilman alkua, keskikohtaa ja loppua,
 Muodoton Yksi ilman äitiä ja isää,
 Joka asetti Itsensä *vettavelin*⁴²⁹ istuimelle.
 Vidya tuli ja istuutui Puhtaan Korkeimman⁴³⁰
 Vasemmalle puolelle.
 Silloin viisaat onnistuivat hankkimaan kuolemattomuuden vettä
 Kultaisella tuopilla nimeltä 'jalostunut äly'
 Toistaen upanishadisia *mantraja*
 He suorittivat puhdistautumisrituaalin.
 Ja pyhien jokien vesillä
 Herra ja Hänen morsionsa ottivat kumpikin rituaalisen kylvyn.
 Sitten Vidya, itseloistava Täyteys,
 Hylkäsi märät vaatteensa,
 Kietoutui silkkiin,
 Ja molemmat jalkansa puhdistettuna,
 Vastaanotti puhdasta vettä huuhdellakseen suunsa.
 Vidya, autuas, hyväenteinen tyttö,
 Seuranaan rakkaat *shrutiystävänsä*,
 Käveli yhdessä Korkeimman Herran kanssa.
 Rituaalisia lahjoja ojennettiin, koristeita lahjoitettiin,
 Vastalahjoja tarjottiin; hiljaisuus ja järjestys palautui,
 Ja kuuden makuista⁴³¹ ruokaa tarjottiin kaikille.
 Ja seremonioiden jälkeen,
 Kun vieraat poistuivat,
 Ääretön, kaikkialla läsnä oleva Herra ihmetteli huolestuneena,
 ”Milloin yhdyn Vidyaan?”
 Samaan aikaan monet hyväenteiset, aviossa olevat naiset
 Kunnioittivat ja ylistivät nuorta morsiota,

423 *Akasha* viittaa taivaaseen. Tässä sitä käytetään merkitsemään laajuutta ja usein se merkitsee tyhjiötä, tyhjiyyttä. *Akasha* merkitsee myös etteriä, yhtä viidestä elementistä, äänen perustaa.

424 *Chintamani*: yksi arvokkaista jalokivistä, jotka ilmaantuivat valtameren mytologisen kirnuamisen aikana, kun *devat* (jumalat) ja *asurat* (demonit) kävivät kosmista taistelua vallasta.

425 *Brahmavidya*: Brahmanin tieto, lopullinen tieto, ettei ole Korkeimmasta Todellisuudesta erillinen.

426 *Mantravidya*: mantran tieto. Mantran avulla ihminen herättää todellisen tiedon siitä, että on välttämätöntä päästä eroon maallista kahleista. Katso Bhattacharya, viitt., s. 97.

427 *Samsara*: syntymän ja kuoleman kierto.

428 *Mularin* merkitys on epäselvä.

429 Tamilin siddhat käyttivät usein ilmausta ('absoluuttinen tyhjiys'). Kuuluu vertauskuvallinen vertaus itseoivaltaneen henkilön absoluuttisen *vairagyan*/ täydellisen välinpitämättömyyden (materiaalisista esineistä ja sosiaalisista järjestelmistä samoin kuin mistään persoonallisuuden tunteesta) periaatteesta on löydettävissä Siddhan mystisen Kutambaicittarin säkeestä: ”Heille, jotka ajattelevat *vettavelin* ovat totta/ Onko tarvetta *Pattayamiin*? Oi leidi suurin korvanipukoin/ Miksi tarvetta *pattayamiin*?” *Pattayam* on termi, joka aloittaa vuokra-asiakirjan, jonka alaisena tiettyjä maita voidaan viljellä. Noille mystikoille, jotka elävät vapaana olevilla alueilla omistamatta mitään, kysymys sijoittamisesta *pattayamiin* sen paremmin tavarana kuin liiketoimena on merkityksentöntä ja absurdia. Katso Ramanathan (ed.), s. 231.

430 ”Puhdas Korkein” on Shiva, perimmäinen Brahman.

431 Kuuden makuinen: kitkeryys, makeus, happamuus, suolaisuus, supistavuus, pistävyys.

Ja hänen ystäviään saapui suurin joukoin,
 Tarjoten hänelle suussa sulavaa ruokaa syötäväksi,
 Nauraen ja temmeltäen hänen kanssaan
 Ja kiusaten häntä näin: ”Herkuttele kunnolla!
 Kuinka muuten selviydyt ensi yöstä?
 Herra ei aio säästää sinua!”

Myskillä voideltuun ja monihaarisilla köynnöksillä nimeltä '*lokat*'⁴³²
 Koristeltuun aviokamariin oli sijoitettu
 '*Aham Brahmasmin*'⁴³³ kultainen vuode,
 Ja sen päälle oli laskettu Autuaan Vapautumisen
 Kuviollinen, koristeellinen patja
 '*Yoganidraa*'⁴³⁴ varten.
 Itsevaloisuuden lamput oli sytytetty
 Huoneen sisä- ja ulkopuolelle.
 Kolmen *gunan*'⁴³⁵ betellehdet
 Oli asetettu hopeatarjottimelle.
 Viisaat, nuoret *shrutitytöt* kokoontuivat sinne,
 Lauaen lemmeikäitä lauluja nimeltä 'Upanishadit!
 Ja neitsyet leyhyttivät valkeaa viuhkaa, laulaen tuutulaulua
 Yhdelle, joka ylittää maailmat.
 Tyttö soitti melodista *veena*; toinen
 Heilutti keinua edestakaisin, puhuen
 Omista intiimeistä kokemuksistaan.
 Sitten nuoren morsion seuralaiset poistuivat,
 Kun olivat huolella järjestäneet Herran aviovuoteen.
 Illusion Kukistaja saapui kamariin
 Ja kävi makuulle. Vidya vedettiin välittömästi
 '*Vettavelin*'⁴³⁶ äärettömyyteen.
 Häveliäästi, pää painettuna,
 Silmäkulmistaan
 Hän näki Puhtaan Valon.
 Ottaen vihjeestä vaarin, Kaikkietävä Herra
 Sulki hänet käsivarsilleen.
 ”Niin nuori, silti pysyy Tiedossa!”
 Näin ajatellen, Hän ylisti tätä
 Ja hajotti 'minä'-itsen;
 Molemmista tuli Se.^{iv}
 Juuri kuten viisaat aina pysyvät Itsessä
 Niin kuin viileys viileissä vesissä, liittyi

432 *Lokat*: maailmat. Hindujuen teologiassa ja kosmologiassa tunnetaan kolme maailmaa – taivaalliset, keskimmäiset ja alemmat maailmat. Viisas Vidyaranyan mukaan on olemassa vain kaksi *lokaa*, *atmaloka* (itse) ja *anatmaloka* (ei-itse). *Anatmalokia* on kolmenlaisia: ihmisten maailma (*manuashya loka*), esi-isien maailma (*pitrloka*) ja jumalten maailma (*devaloka*). Katso Sastri ja Ayyangar, viitt., s. 179-80.

433 *Mahavakya 'Aham Brahmasmi'* ('Minä olen Brahman') Brhadaranyaka Upanishadista. Katso huomautusta 341 edellä.

434 *Yoganidra*: viittaa lopulliseen pysymiseen Itsessä.

435 Kolme gunaa, *sattva*, *rajas* ja *tamas* ovat *mulaprakrtin* aineosia. Shankara toteaa (*Vivekacudamani*, 302):

Brahmanin Autuuden aarre peittyi egoismin mahtavan ja pelottavan käärmeen taakse, joka vartioi sitä omaksi hyödykseen in-
 hottavilla hupuilla, jotka koostuvat kolmesta *gunasta*. Vain viisaat, jotka tuhoavat sen hakkaamalla irti sen kolme huppua oi-
 valluksen suurella miekalla Shrutien opetusten mukaisesti, voivat nauttia tästä aarteesta, joka antaa autuuden.

436 Katso huomautusta 423 edellä.

Kuin suolana vedessä, kuin kamferina liekissä,
 Nyt iäti vapaana orjuudesta, Vidya
 Tuli Yhdeksi Brahmanin,
 Äärettömän Totuuden kanssa.

Shobhanam, Shobhanam Vidyalle!
 Shobhanam Venkatesalle, Gurulle Korkeimmalle!⁴³⁷
 Shobhanam kaikille niille, jotka lukevat tämän!
 Shobhanam kaikille niille, jotka kuuntelevat tätä!⁴³⁸

Kääntäjän Huomautus

Kun aloitin esseeni Avudai Akkan historiallisesta poispyyhkimisestä, kulttuurisista muistinpanoista ei ole löydettävissä yksityiskohtia Akkan elämästä tai työskentelystä muualta kuin suullisesta traditiosta; ja Akkan laulut eivät sisällä mitään muuta omaelämäkerrallista tietoa kuin keskeisenä episodina hänen tapaamisensa mestarinsa Shridhara Ayyawalin kanssa ja mestarin opastamisesta hänet vedantan polulle. Niukka ja spekulatiivinen elämäkerrallinen informaatio hänen aiemmasta elämästään keskittyy puhtaasti hänen asemaansa lapsileskenä. Kuitenkin, on olemassa yksi ihmeellinen tapahtuma, joka tarjoaa dramaattisen vastakohtan yleisesti hyväksytylle versiolle, joka koskee Swami Shivanandaa, valaistunutta pyhimystä Akkan kotialueelta Tirunelvelistä, ”Äiti Parvati inkarnoitui Shenkottain Sri Avadaiakkalina ilmeisesti todistaakseen, että myös naiset voivat saavuttaa Itseoivalluksen jopa tässä iässä.” Vaikka oli lapsi, Akka osoitti mahtavaa henkistä hallintaa ja hänet naitettiin paikalliselle brahminipojalle. ”Kun Akka aikuistui, vanhemmat sopivat hänen vihkimisensä päivämäärän. Hänet puettiin hienosti ja pantiin häähuoneeseen sukulaisten toimesta, jotka sulki-
 vat oven ja poistuivat. Aviomies istui vuoteella ja katseli häntä. Avudai ei tahtonut poistua paikasta, jonne hänen sukulaisensa olivat hänet jättäneet. Ylkä poimi kukkaseppeleen, joka oli vuoteella ja haistoi sen tuoksua. Kukkaseppeleessä oli häijy kobra, joka puri häntä ja tappoi hänet välittömästi. Kun naiset avasivat seuraavana aamuna morsiusuoneen oven, he näkivät Akkan seisovan samassa paikassa, johon he olivat hänet jättäneet... hautajaiset vietettiin asianmukaisesti ja tytön pää ajeltiin paljaaksi, koristeet poistettiin ja hänelle annettiin valkeat vaatteet. Mutta Akka itse ei ollut millänsäkään nuoren aviomiehen menetyksestä.” Katso Swami Sivananda, *Lives of Saints* (Shivanandanagar: The Divine Life Society, 2005), s. 382-85.

437”Guru Venkatesa” on Sridhara Venkatesa Ayyawal, Akkan hengellinen ohjaaja Tiruvisainallurista, joka opasti häntä sen jälkeen kun hän heittäytyi tämän jalkoihin epätoivoisena lapsileskenä. Laulu laulun jälkeen Akka esittää syvällä tunteella kiittolisuuttaan mestarilleen, joka hänet vapautti.

438 Akkan päätösrivit sisältävät siunauksen sekä laulun lukijoille että kuuntelijoille.

Advaita Kottai Muttu: Taustahuomio

Tässä lyhyessä, voimallisessa vertauskuvassa Avudai Akka muotoilee Itseoivalluksen hienostuneen vertauksen tavallisen, työteliään tyräkkikasvin siementen öljyn uuttamisen prosessin avulla. Esteettisissä termeissään laulu tarjoaa modaliteetin erikoislaatuisia synteesejä niihin perinteisiin kotitehtäviin, joita käytettiin lavana, jonka päälle runoilija kattaa metafyyssisen saavutuksen ylhäisen päällysrakenteen.

Huolimatta sen suuresta myrkyllisyydestä raakana, ihmiset ovat käsitelleet ja käyttäneet tyräkin siemeniä pitkät ajat. Tyräkinsiemenöljyä on löydetty Egyptin hautakammioista jo ajalta 4000 vuotta ennen ajanlaskumme alkua. Herodotus ja kreikkalaiset matkailijat merkitsivät muistiin tyräkinsiemenöljyn käytön polttoaineena öljytuikussa ja ihovoiteena. Asiakirjojen mukaan tyräkinsiemenöljyä on käytetty Intiassa jo 2000 vuotta ennen ajanlaskumme alkua lampuissa ja ulostuslääkkeenä. Jo vuosisatoja öljyä on määrätty Intian ja Kiinan alkuperäisessä lääkintähoidossa haavan hoitoon ja suun kautta nautittavaksi. Klassinen Ayurvedan tutkimus *Charaka Samhita* mainitsee tyräkiöljyn käytöstä peräruiskeena.⁴³⁹

Euphorbiaceae-perheen lajikkeisiin ja *Ricinus*-sukuun ja *Ricininae*-alalahkoon kuuluvaa kasvia kutsutaan latinan kielellä *Ricinis Communis*, englanniksi castor (tyräkki), tamiliksi *amarkku* ja sanskritiksi *eranda* tai *gandharva hasta*. Vaikka on yhden tyyppinen,⁴⁴⁰ tyräkkikasvi voi vaihdella suuresti kasvutapansa ja ulkomuotonsa mukaan. Jotkin tyräkit ovat monivuotisia, jotka kasvavat pienten puiden kokoon; toiset ovat kooltaan pieniä, yksivuotisia.

Tyräkissa oleva aktiivinen myrkky on risiini, joka perustuu kuolettavaan proteiiniin, joka tunnetaan glycoproteiinina, joka aiheuttaa hyytymistä ja veren punasolujen määrän romahdusta, verenvuotoa ruuansulatuskanavassa ja parantumaton vahinkoa elintärkeille elimille kuten maksalle ja munuaisille. Kuitenkin, risiinin on todettu tuottavan kasvaimia poistavia ominaisuuksia ja sitä on käytetty syöpätutkimuksissa ja kemoterapiassa.

Tyräkkiä kasvatetaan kaupallisesti viljelmillä ja kerätään luonnosta. Historiantutkija David Luddenin mukaan kaikkein nopeimmin kasvavat öljynsiemenet Tamil Nadun Tirunelvelin alueella, ennen kuin maapähkinöiden kasvatusta 1900-luvulla sinne levisi, olivat seesami ja tyräkki, joista kumpikin tuottivat parhaiten punasavisessa maaperässä.⁴⁴¹ Maailmanlaajuinen tyräkkisiementen tuotos tänä päivänä on noin miljoona tonnia vuodessa, josta Intia, Kiina ja Brasilia tuottavat suurimman osan. Itse kerätyt tyräkin siemenet ovat terveystarve, sillä kasvin pinta sisältää hermoja vaurioittavia allergisia yhdisteitä.⁴⁴²

Tyräkin siemenillä on muhkurainen kuori, joka täytyy kuoria. Kuoritut siemenet puhdistetaan ja keitetään proteiinin hyydyttämiseksi ja sitten öljy erotetaan voimakkaalla puristuksella. Keitetyt siemenet kuivataan ja jauhetaan karkeaksi jauheeksi, joka palautetaan kiehuvaan veteen. Pikku hiljaa öljy eroaa ja se kaadetaan toiseen astiaan. Uuttamisen jälkeen öljy suodatetaan huolellisesti epäpuhtauksien poistamiseksi.

439 Katso prof. Priyavrat Sharma (ed./käänt.), *Charaka Samhita*, Vol. I, *Sutrasthanam*, II, 12 (Varnasi: Chaukhambha Orientalia, 2003), s. 15.

440 ”Yhden tyyppinen” viittaa taksonomiseen ryhmään, jota on vain yhtä tyyppiä. Kasvitieteessä se merkitsee, että taksonilla on vain yksi lajike. http://en.wikipedia.org/wiki/Monotypic_taxon

441 David Ludden, *Peasant History in South India* (Delhi: Oxford University Press, 1989), s. 58.

442 Herkistävä aine on aktiivinen antigeeni, joka kykenee kiihdyttämään Type-1 yliherkkyyttä atooppisissa henkilöissä. <http://en.wikipedia.org/wiki/Allergen>

Intiassa tunnistetaan ainakin kahtatoista eri tyräkkikasvia. Kahdenlaisia tyräkinsiemeniä, *chittamanakku* ja *periyamanakku*, käytetään erityisesti öljyn uuttamiseksi. Öljyn säännöllinen puristaminen tyräkin, seesamin, kookoksen, neempuun, puuvilla sekä muiden siemenistä oli säännöllistä työtä, joka osoitettiin naisille 1700-luvulla tamilin brahminiperheissä.

Kuten edellä kuvattiin, tyräkki on erityisen myrkyllistä. Silti oikein käsiteltynä siementen kypsentämättömässä tilassa esiintyvä tappava myrkky antaa tietä puhtaalle ja hyödylliselle tuotteelle, jota voidaan hyödyntää monenlaisessa käytössä. Akkan vertauksessa^v ”Advaita” tyräkkisiemenet käyvät läpi syvällisen ja peruuttamattoman olomuodon muutoksen. Runoilija vakuuttaa, että hengellinen harjoitus saattaa olla yhtä haastava ja huolellisesti selitetty kuin tehtävä, pikkutarkasti jaettu vaiheeksi vaiheen jälkeen uuttaa tyräkkiöljy siemenistä; vain järkkymättömän, keskittyneen henkilökohtaisen sitoutumisen avulla voi kuka tahansa hakija saavuttaa Itsetiedon. Myrkyllisten kemikaalien poistaminen tyräkin siemenistä yksityiskohtaisen prosessin avulla symboloi tietämättömyyden systemaattista puhdistamista saastuneesta jivasta (ruumiillistuneesta yksittäisestä olennosta) jatkuvan ponnistuksen kautta. Taidokas tekniikka varmistaa, että *avidya* (sisäinen tietämättömyys synnyttää virheellisen käsityksen, joka erehtyy pitämään käärmettä köytenä ja köyttä käärmeenä), harhan ja samsarisen kärsimyksen juurisyy, on poistettavissa lujan uskon, oikean ponnistuksen ja vapautumisen halun kautta, keskittymällä hengellisiin harjoituksiin, jotka tuottavat todellisen Tiedon puhdistuneen suodoksen.

Advaita Kottai Muttu⁴⁴³ ['Advaita Tyräkki Siemenet']

Satgurun palvonta, hänen pyhiä jalkojaan riemullisesti kunnioittaen, antaa mahdollisuuden kokonaan laulaa *Advaita Kummin*,⁴⁴⁴ suojelkoon Siddhi Vinayaka⁴⁴⁵ (auttakoon minua).

Raivaamalla villin kasvuston nimeltä *ishanat*⁴⁴⁶ ja taiten aidaten Vedantan maapohjan, joka on vailla *vikalpaa*,⁴⁴⁷ hän⁴⁴⁸ kylvi tyräkin siemenet.⁴⁴⁹

Kentällä, jota kasteltiin vedellä nimeltä *shuddham*,⁴⁵⁰ iti verso nimeltä *mukti*,⁴⁵¹ puhkesivat kukat nimeltä *buddhi*,⁴⁵² kehittyi⁴⁵³ hedelmä nimeltä *bodham*.⁴⁵⁴

Yhdessä hedelmän nimeltä *tattvam*⁴⁵⁵ kypsymisen kanssa, kasvoivat siemenet nimeltä *tanmayam*,⁴⁵⁶ hän varovasti poimi perimmäisen syyn, viisikirjaimisen⁴⁵⁷ sanan nimeltä *amanakku*⁴⁵⁸ siemenet.

443 *Kottai muttu* on tyräkin siemen, ruskehtava ja valkotäpläinen; *chittamanakku* on pienikokoinen, jota pidetään erinomaisena; *periya amanakku* on suurempi. Tyräkkiöljyä uutettiin öljylamppuihin, ruuanlaittoon ja lastenhoitoon. Siemenet ovat myrkyllisiä jos ne vain murskataan ja syödään siltään, mutta kun ne kuumennetaan korkeaan lämpötilaan ja käsitellään tietyllä tavalla, niiden myrkyllisyys katoaa. Uuttamisen vaivalloinen ja pitkä työ määrättiin naisten tehtäväksi ja se tapahtui tavallisesti kotona. Akka kuvailee uuttamisen menetelmää huomattavalla terävyydellä ja tarkkuudella.

444 Tämä avuksi huutava säe on ilmeisesti hankittu Akkan toisesta laulusta nimeltä Advaita Kummi. Kummi on runollinen tyyli, joka järjestetään runomittaan, jota käytetään lauluissa, jotka seuraavat kummitanssia ja perustuvat käsien taputukseen ja yhteislauluun. Koska Itseioivallus on tuhonnut hänen egonsa/ yksilöllisyytensä, Akka ei tässä lauseessa käytä yksittäistä, ensimmäisen persoonan pronominia, t.s., ei laula ”Suojelkoon Siddhi Vinayaka minua.”

445 Kun Siddhi Vanayakaa/ Ganeshaa, elefanttikasvoista jumalaa, lepytetään minkä tahansa yrityksen alkaessa, sen uskotaan kukistavan kaikki esteet. Vinayakaa kutsutaan myös Vighnahartaksi/ Esteiden Poistajaksi. Akka turvautuu tähän jumaluuteen monissa lauluissa. Etelä-Intian uskonnollisen tradition mukaan Vinayakalla on kaksi vaimoa: Buddhi (äly) ja Siddhi (menestys). Ganeshan eli Vinayakan naimisiinmeno Siddhin ja Buddhin kanssa löytyy *Siva Puranamista* [katso *Siva Purana* 2.5.19, s. 15-20, 26, Paul P. Courtright (käänt.), *Ganesa: Lord of Obstacles, Lord of Beginnings* (New York: Oxford University Press, 1985), s. 123-24]. Siddhi ilmentää myös kahdeksaa maagista voimaa. Vaikka hänellä on kaksi vaimoa, Vinayakaa yleensä pidetään poikamiehenä. Advaita Vedantan yhteydessä Siddhi Vinayaka voidaan nähdä jumalana, joka voi tuottaa menestystä Itsen saavuttamisen yritykseen. Mielenkiintoinen keskustelu Ganeshan vaimoista, katso Robert L. Brown (ed.), *Ganesh: Studies of an Asian God* (SUNY Press, Albany, 1991), s. 115-39.

446 Akka käyttää sanaa *ishanat* (kiintymykset). *Ishanatrayam* ovat ”kolme kiintymystä”, jotka piinaavat sosiaalista elämää: haluta poikia, omaisuutta ja muita maailmoja.

447 *Vikalpa* kääntyy 'erilaisuuksina', 'moninaisuutena', 'monimuotoisuutena', 'vaihtelevana', jne. Tässä termi viittaa rikkaruohojen poissaoloon.

448 ”Hän” viittaa jokaiseen hengelliseen pyrkijään.

449 Tyräkin järjestelmällisessä kasvatuksessa ensimmäisenä tehtävänä on kasvualusta raivaaminen, jota seuraa alueen aitaaminen ja sitten siementen kylväminen. Hengellisen harjoituksen termin pyrkijän on puhdistettava mieli kolmesta vahvasta kiintymyksestä, nimittäin omiin lapsiinsa, omaisuuteen ja tuleviin saantoihin; ja sitten esikäsitellä alue/ maapohja Vedantan opiskelun avulla.

450 *Shuddham*: puhdas; tässä kasteluun liitettyä se merkitsee puhtautta.

451 Sana *mukti* johtuu sanskritin juurisanasta *muc* (päästä irti tai vapautua). *Mukti* merkitsee vapaaksi tulemistä, lopullista vapautumista, vapautumista syntymän ja kuoleman kierrosta.

452 *Buddhi*: käsitteiden muodostamisen ja säilyttämisen voima. Se merkitsee myös älykkyyttä, järkeilyä, harkintaa ja arvostelukykä. Vedantassa älykkyyden on välttämätöntä mietiskeleviä harjoituksia varten.

453 Vedantan kentällä, jonne siemenet kylvettiin, kasteltiin vedellä nimeltä 'puhtaus', nostivat päätänsä pienen pienet versot nimeltä 'mukti/ vapautuminen', kukkien nimeltä 'älykkyyden' kukkiessa ja hedelmien nimeltä 'ymmärrys' hitaasti ilmaantua.

454 *Bodham*: tiedostaminen tai ymmärtäminen.

455 *Tattvam*: ihmisen olemisen aito eli todellinen tila.

456 *Tanmayam*: tehty tai imeytyneet tai yhtäläinen. Se merkitsee olla imeytyneenä Siihen (Korkeimpaan Tietoisuuteen/ Absoluuttiin) tai olla yhtäläinen Sen kanssa; esim. *Shvetashvatava Upanishad* (6-17), ”olla yksi Hänen/ Sen kanssa”. Katso Patrick Olivelle, *The Early Upanisads* (New York: Oxford University Press, 1998), s. 432-33.

457 Viittaus *panchaksharaan*, Shivan, *Namashivayan*, nimen viisitaivaisuuteen.

458 *Amanakku*: tamilinkielinen tyräkin siemenet.

Puhdistaaakseen lian nimeltä *ajnana*,⁴⁵⁹ hän heitti siemenet *vijnanan*⁴⁶⁰ tuleen ja odotti niiden pehmenemistä⁴⁶¹ kunnes ne tulivat Brahmamiksi;⁴⁶² sitten hän kuivasi siemenet, kuori ne ja heitti kuoren menemään.

Paikkaan nimeltä Vedanta, muistaen *nadantaa*,⁴⁶³ hän asetti huhmareen nimeltä *Omkara*⁴⁶⁴ ja survimella nimeltä *unmai*⁴⁶⁵ hän varovasti murskasi siemenet.

Nostaen käteensä akanat erottavan korin nimeltä *Shivoham*,⁴⁶⁶ hän pui siemenet irti *chittas-huddhin*⁴⁶⁷ liasta ja helpotuksesta huokaisten mutisi: ”Kaikki työt ovat nyt loppuneet,”⁴⁶⁸ hän erotti akanat siemenestä.

Hellalle nimeltä *karana* hän sytytti tulen nimeltä *karya*⁴⁶⁹ ja laski sen päälle vankan saviruu-kun, jonka sisään hän valutti vettä nimeltä *akhandam*.⁴⁷⁰

Lisäten jauhettujen siementen massan nimeltä mukti (kiehuvaan veteen), hän hämmensi nes-tettä kauhalla nimeltä *shraddha*⁴⁷¹ ja seurasi iloisena keitoksen nimeltä satsanga⁴⁷² kiehumista.

*Muladharan*⁴⁷³ kätkestä hieno syke nimeltä 'Täydellinen Ensimmäinen' tislautui; ja kun mas-sa ja vesi saostuivat, hän tarkkaili kuplan nimeltä *vichara*⁴⁷⁴ kohoamista.

Niin kuin Brahmanin ja *avidyan*⁴⁷⁵ välinen yhteen kuuluminen, vesi ja keitos velloivat yh-dessä; hän näki veden vetävän itsensä pois liemestä, samaan tapaan puhdas mieli dekantoidaan ('poistetaan sakka') mayan⁴⁷⁶ samean seulan läpi.

Ruokkuun nimeltä Vedanta, käyttäen kauhaa nimeltä *vyavahara*,⁴⁷⁷ hän keräsi suurella tai-

459 *Ajnana*: tietämättömyys tai tiedon puute.

460 *Vijnana*: arvostelukyky, ymmärtäminen tai käsittäminen.

461 Symbolinen viittaus siementen pehmentämiseen, jota vaaditaan.

462 Tässä Akka käyttää sanaa *Brahmam* merkitsemään 'täydellistä'.

463 *Nada* kääntyy 'äänenä'. Joidenkin tiedemiesten mukaan on olemassa kaksi kosmisen äänen tasoa: hieno tunnetaan *binduna*, kun taas hienojakoisempi on *nada*. Katso N.N. Bhattacharya, *Tantrabhidhana: A Tantric Lexicon* (Manohar, Delhi 2002), s. 105. En ole täysin varma *nadanta*-sanan merkityksestä. Se ilmenee usein tamilin siddha-kirjoituksissa, joissa on epäselvää viittaako se *nadan* ja *bindun* tuolla puolen olevaan tilaan. *Akappeycittar*, esim. käyttää termiä ”*nadantan* totuus”. Katso R. Ramanathan (ed.), *Siddhar Patalgal* (Chennai: Prema Publisher, 1968), s. 229.

464 *Om* on pyhä tavu. *Mandukya Upanishadissa Om* muodostuu kolmesta tavusta, *a, u, m*. Katso *Mandukya Upanishad*, 8, Olivelle, viitt., s. 474-75. *Omkara* (*Omin* rituaalinen lausahdus) merkitsee hyväenteistä alkua.

465 Akka käyttää tamilinkielistä sanaa *unmai* ('totuus').

466 *Shivoham*: san. ”Minä olen Shiva”. Lausunto, jossa vakuutetaan, että oma olemus ja Korkein Olento ovat yhtä. 700-luvun filoso-fin, Shankaran uskotaan kirjoittaneen runoja, joihin sisältyy sellaisia kertosaiteita kuin ”*Shivoham*” ja ”*chidananda rupasshivo-ham Shivoham*”. Katso H.R. Bhagavat (ed.), *Sri Samkaracaryaviracita Prakarana Granthah*, Poona Oriental Series N:o. 8 (Poo-na: Oriental Book Agency, 1952), s. 351-52.

467 *Chittashuddhi* on *antahkaranan* eli sisäisten välineiden, t.s., mielen, älyn, egon ja muistin puhdistaminen.

468 Akkan lausunto toimintojen ”loppumisesta” viittaa rituaaleihin, joista hakija on luopunut. *Mundaka Upanishad* puhuu selkeästi *yagan* ja *yajnan* hyödyttömyydestä, kutsuen niitä *adrdaa plavaaksi* ('heikoiksi ja katoavaisiksi'). Olivelle (viitt. s. 440-41), kään-tää tämän ”vapaasti kelluvana”.

469 *Karana* kääntyy 'syynä' samalla kun *karya* kääntyy 'seurauksena'.

470 *Akhandam* (san. 'se, joka ei ole jakautunut'): saumaton Täyteläisyys, ääretön, muuttumaton Korkein Tietoisuus.

471 *Shraddha* (usko) on yksi kuudesta *shad sampattista* ('kuudesta ominaisuudesta'), joita ihmisen täytyy omata, jotta hänellä olisi edellytykset tuntea itse. Kuten Vedantassa luonnehditaan: ”Sen käsityksen vakaata hyväksymistä totuudeksi, jota pyhät kirjoituk-set ja Guru opettavat kutsutaan *shraddhaksi* eli uskoksi, jonka avulla Todellisuus oivalletaan.” Katso Swami Madhavacharya (käänt.), *Vivekachudamani of Sri Sankaracarya* (Calcutta: Advaita Ashrama, 1957), s. 9.

472 Satsanga kääntyy 'pitää yhteyttä viisaaseen', suositeltiin hengellisen kehittymisen tähden.

473 *Muladhara*, käännetty 'alkupaikkana', on ensimmäinen seitsemästä pääsolmusta eli *chakrasta*, tantran joogisessa mallissa. Psyko-fyysisissä termeissä sen sanotaan sijoittuvan selkärangan alueelle häntäluuhun liittyvän punoksen lähistölle ristiluun alle. Sitä saatetaan esittää punaisena vaikka sen lähtöalue tavallisesti merkitään keltaiseksi. Tämän *chakran* 'lootuksessa' on neljä pedaalia, jotka vertauskuvallisesti viittaavat neljään *vrittiin* (sielullisen aktiivisuuden muotoihin), jotka saavat ilmentymänsä tässä *chakras-sa*: *dharma* (eettissosiaalinen), *artha* (materiaalinen), *kama* (fyysinen) ja *moksha* (hengellinen vapautuminen). Valtavan voimakas *kundalini shakti* (potentiaalinen hengellinen energia) lepää horroksessa tässä *chakrassa* odottaen, että se herätetään joogaharjoitusten avulla ja palautetaan lähteeseensä, Brahmaniin. *Muladharan* oletetaan olevan Herra Ganeshan istuin.

474 *Vichara* tarkoittaa ajattelun ja tutkimisen prosesseja keskeisinä vedantin menetelminä. Shankara kuvailee: ”Ajattelua pidetään sata kertaa parempana kuin kuulemista.” Katso Swami Madhavacharya, viitt., s. 143.

475 *Avidya* tarkoittaa tietämättömyyttä, virheellistä tietoa, väärinkäsitystä, vääristymistä, ilmentymää, joka peittää todellisuuden. Kos-ka ovat olemassaolollisesti (ontologisesti) vastakohtia, Brahmania ja *avidyaa* ei voi fuusoida yhdeksi aineeksi kuten vettä ja suo-laa. Samalla lailla jauhomassan on mahdotonta yhdistyä kuumennettuun veteen.

476 Mayaa (harhaa) kutsutaan joskus *avidyaksi* tai *prakritiksi*. Advaita Vedantassa mayaa pidetään Ishvaran energiana, joka muuttuu *upadhiksi* havaitsemattomaksi aiheeksi, josta kaikki olemassa oleva ilmestyy. Katso Bhattacharya, viitt., s. 101.

477 *Vyavahara* merkitsee ilmiötä. Akka turvautuu tässä vertauskuvalliseen paradoksiin, sillä vain ilmiön avulla voimme saavuttaa Ab-soluutin, jossa on ilmiötä ei ole olemassa. Itseoivalluksen mukana ilmiön ja ilmiöttömän luokat katoavat välittömästi ja pysyvästi.

dolla⁴⁷⁸ öljyn nimeltä *amrtam*.⁴⁷⁹

Hän leyhytti hiillosta nimeltä 'seurustelu viisaan kanssa'; ja hiillokselle hän asetti ruukun täynnä öljyä nimeltä 'itsessä pysyminen' ja sekoitti öljyä kauhalla nimeltä 'seurustelu pyhien kanssa'; ja näin hän ymmärsi oman *svarupaminsa*.⁴⁸⁰

Käyttäen *pannadaita*⁴⁸¹ nimeltä ei-kaksinaisuus, hän suodatti öljyn nimeltä *amrtam* ja varas- toi sen kookoksenkuoreen *vettavelin*⁴⁸² *maadamin*⁴⁸³ sisään.

Jynssäten puhtaaksi lampun nimeltä *akhandam*, asettaen sydänlangan nimeltä *advaitam* (kuolemattomuuden öljyyn), hän sytytti Tiedon loistavan liekin ja tuijotti kohti loistavaa ja iäti sä- teilevää Itseä.

Kääntäjän Huomautus

Tämä käännös nostaa esiin Gomathi Rajankamin artikkelin *Shri Ramakrishna Vijayamissa*, ed. Swami Paramarthananda, Vol. 48, osa 1 (Matras: Shri Ramakrishna Math, 1968), s. 19-20. Jään paljosta velkaa Shri Ramakrishna Math Librarylle, Chennaihin sillä se salli minun käyttää tekstejään. Tämä laulu ei ole Akkan laulukokoelmassa *Shenkottai Shri Avudai Akkal Padal Tirattu*, ed. Swami Nityananda Giri (Sri Ganananda Niketan, 2002), joka palveli minua lähdetekstinä. Tänä aikana tapasin hyvin asioihin pereh- tyneen ja avuliaan vanhemman herrasmiehen Kumbhakonamista, herra Sundaram Iyerin (asuu nykyisin Mylaporessa), joka osoittau- tui olevan tiedon lähde, kun puhuttiin siitä mitä *agraharamin* naisten elämä oli n. 65 vuotta sitten. Sundaram Iyer selitti myös hyvin yksityiskohtaisesti kuinka naiset siihen aikaan uuttivat öljyä tyräkin siemenistä. Ilman hänen selitystään olisin ollut täysin ulkona mo- nista töistä, joita Akka käytti vertauksessaan ”Advaita Castor Seeds”. Olin vain muutamaa minuuttia aiemmin kopioinut tämän laulun Sri Ramakrishna Vijayamin vanhasta kirjoituksesta ja kamppailin ilmaistakseni tämän aidon viittauksen uuttaminen menetelmiin! Olen kiitollinen Sundaram Iyerille hänen eloisasta öljyn uuttamisen menetelmän selityksestään, jonka naiset brahmiiniperheissä oli- vat omaksuneet.

478 Akka käyttää sanontaa *atisukshmam*, 'suuri oveluus'. Aivan kuten öljy erotetaan suurella taidolla, Itseovallus saavutetaan jatku- vasti lisääntyvillä harkinnan ja tutkiskelun hienon hienoilla menetelmillä.

479 *Amrtam* viittaa nektariin samoin kuin kuolemattomuuden eliksiiriin, kuolemattomuuteen; esim. Mundaka Upanishad, III.2.6. Kat- so Olivelle, viitt., s. 452-53.

480 *Svarupam*: ihmisen olennainen, täydellinen luonto, joka on *sacchitananda* (olemassaolo-tietoisuus-autuus) ja on iäti täydellinen vaikka onkin harhautuneen jivan tapauksessa aina piilossa mayan harhauttavan leikin vuoksi.

481 *Pannadai*: tavanomaiset häät, harsokankaan kaltainen ruskea, suojaava huotra, joka kasvaa nuoren kookospuun uusien lehtien ympärille. Sitä käytettiin öljyn suodatuksessa.

482 Tamilin sanonta *vettaveli*, tamilin siddhat käyttivät sitä usein merkityksessä 'täydellinen tyhjyys'. Katso *Sri Vidya Shobhanam*, huomautus 429 tässä kirjassa.

483 *Maatam*: syvennys seinässä lampun pitämistä varten.

**Manam-Buddhi Samvatam eli
Pratyottara Kummi⁴⁸⁴
['Mielen ja Älyn Kaksinpuhelu' eli
'Kysymys-Vastaus-Tanssi']**

*Vakdevi ilmestyi ja soi lujuuutta
Mielelle (tyttäreille) ja Älylle (äidille)!
Heidän hiuksiaan koristivat kukkaset,
Satgurun lootuksenkaltaisista jaloista.
Heidän viisaan Mestarinsa opetuksia koskeva kaksinpuhelunsa
Vakuuttaa, että maailmallinen halu ei ole muuta kuin banaalia harhakuvitelmaa!*

Äiti, mitä *Adi Vastu*,⁴⁸⁵
Jonka alkua ja loppua ei voitu jäljittää
Niiden kahden⁴⁸⁶ mahtavan toimesta, jotka muinaisina aikoina
Herkeämättä etsivät luomakunnan
Korkeuksia ja syvyyksiä Hänen lähteekseen,⁴⁸⁷
Kertoi sinulle, seisossaan lähietäisyydellä?

*Suurta myötätuntoa tuntien Hän saapui tänne
Kertoakseen pelastuksen salaisuuden
Ja johdatti vaivattomasti lopulliseen Ykseyteen.*

Äiti, mitä tämä Korkein Älykkyys,
Joka on tuntematon Brahmalle ja muille jumalille,
Lausui viisaiden sanojen avulla sinulle?

Vuokrasopimuksen tekoa⁴⁸⁸ vapauttamaan (minut)

484 Otsikko *Manam-Buddhi Samvatam* kääntyy ”Mielen ja Älyn väliseksi Kaksinpuheluksi”. Laulu on otsikoitu myös *Anne Pinne Vedanta Sara Pratyottara Kummi*. *Anne Pinne*, joka kääntyy ”Äidin ja Tyttären välinen Kaksinpuhelu”. ”*Pratyottara*” tarkoittaa, että laulu jäsennetään kysymys-vastaus muotoon. ”*Kummi*” on kansallinen runomitta, jota käytetään kansanrunoissa ja -tansseissa. Edustaan Mieltä tytär esittää kysymyksiä, joihin vastaa äiti, joka edustaa (viisasta) Älyä. Jotkin rivit tytär esittää arvoituksen muodossa äidin ratkaistavaksi, jonka vastaukset voidaan rinnastaa korkeavivahteiseen vedantiseen filosofiaan. Äitiä ja tyttäätä inspiroi ”*Vakdevi*”, yksi Saraswatin nimistä, puheen, oppimisen ja taiteen jumalatar.

485 Akkan mukaan *Adi Vastu* eli Alkuperäinen Perusta ottaa mestarin/ Satgurun muodon johtaakseen hakijan yli sielunvaelluksen valtameren. Kaikissa Intian pyhissä kirjoituksissa ja filosofioissa gurulle annetaan ylhäinen asema, koska hänen uskotaan olevan Brahma, Vishnun ja Shivan yhteisen viisauden ruumiillistuma.

486 Tämä viittaa kuuluisaan legendaan, jossa Brahma, Luoja omaksuu joutsenen muodon ja Vishnu, Ylläpitäjä inkarnoituu karjuna, samalla kun Korkein Perusta/ Shiva ilmestyy *lingamina*, näyttäen tulipatsaalta vailta alkua ja loppua. Todistaakseen että hänellä on suurempia voimia, Brahma kohoaa jumalaisille alueille etsiäkseen patsaan huippua, samalla kun Vishnu, yhtä lailla motivoituna, kaivautuu maahan löytääkseen pohjan. Kumpikaan ei onnistu, sillä patsas jatkuu loputtomasti kumpaankin suuntaan.

487 Alkuperäinen Perusta on omaksunut hengellisen mestarin muodon valistaakseen oppilasta.

488 Mestarin oppilaalle esittämä ”vuokrasopimuksen teko” vapautti hänet sekä *samsaran* (maallisen olemassaolon) raskaasta velasta, jota merkitsevät halu, viha, ahneus, kateus, jne. että sielullisten, emotionaalisten ja fyysisten kärsimysten monimuotoisesta kirjosta.

*Sitoutumisen velasta haluun, yms.,
Tarjottiin minulle silloin.*

Äiti, kerro minulle
Tästä hämmästyttävimmästä mysteeristä kaikkien mysteereiden joukossa:
Halun ikuisen valtameren haihduttamisesta.

*Viisaus, jonka Hän opetti,
Ei ole pelkkää oppineisuutta⁴⁸⁹
Vaan sitä, joka ikuisesti tyrskyää
Kuin valtameren vuorovetten täyteläisyys.*

Äiti, kerro minulle kuinka kärsimyksen iäti ylitsevuotava valtameri⁴⁹⁰
Lopulta kuivui, sen pohja halkeili ja hajosi kappaleiksi!

*Niin kuin jäniksen sarvet, maailma on mithya;⁴⁹¹
Ja se kuihtui pois Adigurun armon kautta.*

Äiti, kerro minulle kuka toi meidät tänne
Juhlimaan jatkuvasti Autuuden valtameressä?

*Mestarin sanojen Valo
Ainoan harhoista vapaan, salli meidän
Sukeltaa ja tulla yhdeksi Sen kanssa.*

Äiti, kuka kuljetti (meidät) välittömästi
Äärettömän ilon valtameren, mahdollistaen
Perusteellisen, keskeytymättömän uppoamisen?

489 Teoreettista 'vidyaa' (oppimista) nimitetään 'aparavidyaksi', tiedon 'alemmaksi' muodoksi, joka ei vapauta vaan saattaa tosiasiaa laajentaa ja voimistaa orjuutta, kun taas se, mitä guru kertoo on 'pravidyaa', vapauttavaa Korkeinta Tietoa, joka saa hakijan oivaltamaan Itsen.

490 "Kärsimyksen valtameri" on rajallisuuden ja orjuuden kokemus.

491 Tämä on viittaus Gaudapadan keskeiseen lausuntoon, ettei sen paremmin orjuutta kuin vapautumista ole olemassa; molemmat tilat ovat fiktiivisiä/ kuvitteellisia, tuulesta temmattuja mahdolluuksia maallisessa olemassaolossa, niin kuin jäniksen sarvet. Vapautuminen on sen kokemista, joka aina on jo paikalla (ääretön, muuttumaton, häiriintymätön Itse), mutta on egon, halujen ja jatkuvan mentaalisen aktiivisuuden, joka koostuu *mithyasta* (väärä käsitys, virhe, harha) peittämä. Vecaspati Mishra, suuri advaitinen kommentoija, joka on kuulu Shankaran filosofian selityksistään, vertaa tätä sellaisen henkilön kokemukseen, joka ajattelee hukanneensa kaulaketjun kaulaltaan ja etsii sitä kuumeisesti kaikkialta vaikka se on koko ajan siellä missä se oli. Hänellä on tapana sanoa, "Olen löytänyt kaulaketjun", mutta todellisuudessa hän ei ole koskaan hukannut sitä. Se, mitä hän kokee, on esiin kadottamisen ja löytämisen illuusio. Samalla lailla viittauksella käsillä olevaan säkeistöön, kun kärsimyksen valtameri ei ole olemassa, kysymystä sen haihduttamisesta ei synny. 1700-luvun tutkielmassa *Vedantaparibhasa* Dharmaraja Adhvarin nimeää tämän ilmiön "praptapraptaksi" ('sen saavuttamiseksi, joka on jo saavutettu'). Katso *Mandukyopanishad*, *Gaugapadiya Karika*, *Shankarabhashya* (Gorakhpur: Gita Press, 2006 Vikram), II:32, s. 108; Vacaspatin kommenttiin katso Acarya Jagadisha Sastri (ed.), *Brahmasutrasamkarabhasyam* (Delhi: Motilal Banarasidass, 2000), s. 64. Katso S.S. Suryanarayana Sastri (käänt./ed.), *Vedantaparibhasa* of Dharmaraja Adhvarin (Madras: The Adyar Library And Research Centre, 2003), s. 154-55.

Adi Vastun⁴⁹² vakaa katse banyanpuun⁴⁹³ alla,
Vapaana adhyaropasta ja apavadasta,⁴⁹⁴ on tuonut (meidät) tänne.

Äiti, kuka sai meidät herkeämättä iloitsemaan
Puhtaan Tietoisuuden autuaallisessa valtameressä?

Yksi, joka tuhosi valheellisuuden, kykenemättömyyden ja kärsimyksen⁴⁹⁵
Synkän metsän,
Ja paljasti näkymättömän Tilan äärettömyyden.

Äiti, kuka lopetti aaltojen nimeltä
Kärsimys ja onni kiihkeän lyönnin
Vaivan ja halun valtameressä?

Nuo vyöryvät vuorovedet tasattiin tyyneydessä
Mestarin takana, joka pani minut hylkäämään maailman
Uskollani Hänen syvälliseen opetukseensa
Kaikkien ilmiöiden valheellisesta todellisuudesta.⁴⁹⁶

Äiti, varusta minut esimerkillä
Siitä mitä tapahtui ja minne
Kaikki annetut nimet ja muodot katosivat?

Kuten raivopäinen metsäpalo tuhoaa erottelematta
Kaiken puutavaran – puut, kannot ja pöllit – tieltään,
Samoin Tiedon tuli täysin nielee

492Tämä on viittaus Akkan mestariin, Sridhara Venkatesa Ayyawaliin, joka opasti häntä *mantapamissa* suuren peepulpuun alla, jonka voi yhä nähdä hieman Shenkottain kylän, Akkan syntymäpaikan ulkopuolella. Hän kutsuu tätä *Adi Vastuksi* (katso huomautusta 485 edellä). Tämä Korkein, joka oli ilmestynyt opettajana, on vapaa *adhyaropasta* ja *apavadasta*. *Adhyaropa* on prosessi, jossa me määrittelemme yhden olemuksen ominaisuuden toiselle. Brahman on ainut Totuus, joka on *sat*, *cit* ja *ananda*. Kaikki ominaisuudet, jotka määrittelemme Brahmanille, ovat päälle asettamisia. *Apavada* on päälle asetetun ominaisuuden pois vetämistä. Kuitenkin, Vedanta käyttää *adhyaropa-apavaraa* opetuksen menetelmänä viitatessaan Brahmanin luontoon, ilmoittamalla ensin jotta Brahmanista ja sitten kieltämällä saman. Tämä vaatii älyä, logiikkaa ja kykyä tulkita symboleja; täten, hakija yhä keskustelelee *saguna* Brahmanin, ominaisuudellisen Absoluutin alueesta. Sellaisen käsitteellistämisen ja kumoamisen kautta me siirrymme kohti ominaisuudettoman Absoluutin eli *nirguna* Brahmanin ymmärtämistä, joka ylittää kaikki erittelevät luokat. Akka ilmoittaa, että hänen Mestarinsa Adi Vastu on vapaa kaikista *saguna* ominaisuuksista, t.s. ilmentää *nirguna* Brahmania. Katso huomautusta 494 alla. Katso myös Swami Satchitananda Saraswati, *The Method of the Vedanta: A Critical Account of the Advaita Tradition*, käänt. A.J. Alston (Lontoo ja New York: Kegan Paul International, 1989), s. 41-47.

493 Akkan uskotaan saaneen initiaationsa/ erityisen opastuksensa gurultaan peepulpuun (*arasamaram*) alla joen rannalla, iltahämärissä. Mutta usein hän käyttää banyanpuuta (*alamaram*) peepulpuun sijasta. Klassisessa hindulaisessa perimätiedossa korkein guru Dakshinamurti istuu banyanpuun alla. Akka tekee tämän tietoisennastuksen useissa lauluissaan.

494 *Adyaropa apavara* (katso huom. 492 yllä) on filosofinen menetelmä virheellisen ominaisuuden antamisesta ja sen pois vetämisestä. Tämä keskeinen strategia löytyy kokonaisuudessaan merkittävistä shrutiteksteistä kuten Upanishadeista, *Brahma Sutrista* ja *Bhagavad Gitasta*. Menetelmää kuvaillaan näin:

Hän, joka todella tuntee Itsen, jota näin kuvataan pelottomana Absoluuttina (Brahmanina), tulee itse Absoluutiksi, pelon tuole puolen. Tämä on lyhyt kuvaus koko Upanishadien tarkoituksesta. Ilmaistakseen tämän tarkoituksen oikein, tuotannon, ylläpidon ja pois vetämisen kuvitteelliset vaihtoehdot, ja toiminnan, sen tekijän ja tulosten virheelliset käsitteet, katsotaan tarkoituksellisesti kuuluvan ensimmäisenä vaiheessa Itselle. Ja myöhemmin lopullinen metafyyssinen totuus istutetaan mieleen kieltämällä nämä tunnusmerkit kokonaisvaltaisesti kieltämällä kaikki yksityiskohdat Absoluutin päälle asetetuiksi, ilmaisten saannolla 'ei tämä eikä tuo'.

Katso Swami Satchidanandendra, viitt., s. 41.

495 *Sat* (olemassaolo), *-cit* (tietoisuus) *-andan* (autuus) vastakohta.

496 *Jagan-mithya* (*jagat-mithya*) on kuuluisa advaitinen opetus siitä, että maailma ei ole totta eikä valhetta. Siksi sitä kutsutaan *sadatsatvilakshanaksi* ('se, mitä ei voi luokitella olemassa olevaksi tai olemattomaksi').

*Ajan, tilan, nimen ja muodon kategoriat.*⁴⁹⁷

Äiti, kerro minulle kuka vahvisti *atma-sukhamin*⁴⁹⁸
Loppumattoman, korkeimman nautinnon kokemuksellemme?

*Se on se tapa, jolla Hän katsoi ja puhui
Menneinä aikoina, istuen banyanpuun alla,
Joka luovutti meille tämä hyvän onnen,
Tämän Tiedon hyvän onnen!*

Äiti, selitä minulle kunnolla
Mestarin laupeus,
Joka sai meidät havaitsemaan sen
Johon nähden koko maailma on unessa!

*Se on suuri Gopala, joka on herättänyt (meidät)
Siihen, johon nähden koko maailma on unessa,
Ja varmisti meille toisten
Kunnianarvoisten, hereillä olevien ihmisten seuran.*

Äiti, kuinka nähdyistä esineistä, vaikka ne on nähty,
Tulee näkymättömiä, sisään suljettuja ja valheellisia?

*Kun tutkittiin, kangastuksen hohtavan veden
Todettiin olevan epätodellista, harhaista, pelkkää vaikutelmaa.*

Äiti, kerro minulle Täyteydessä,
Ainaisessa riemussa ja tyytyväisyydessä
Ja iäti kaikista rajoittavista ominaisuuksista vapaana pysymisesi salaisuus!

*Se johtuu aina tyytyväisenä sisällä pysymisestä,
Ja sulautumisesta Armon täyteyteen
Kaikkien halujen oma-aloitteisen hylkäämisen kautta.*

Äiti, kerro minulle miksi on niin tosi vaikeaa
Seurata sitä mitä pyhät kirjoitukset ja Vedat vakuuttavat:
Että jos viisi⁴⁹⁹ hallitaan, *mukti*⁵⁰⁰ on käden ulottuvilla.

*Kun (itse) saadaan pysymään Paraparamissa,⁵⁰¹
(Kuviteltu maailma) hajoaa välittömästi
Kuin puuvilla myrskyssä.
Ja tämä on mahdollista vain pakkuvanille,*

497 Uraauurtavassa työssään *Panchadashi*, Swami Vidyaranya sanoo: ”Juuri kuten Isikaru’o’n puuvillan kaltaiset kukat palavat tules-
sa hetkessä, samoin tuntijaan kertyneet menneet toiminnat (*sanchita*-karma) palavat oivalluksen tähden.” Katso Swami Swaha-
nanda, *Pancadasi of Vidyaranya Swami* (Madras: Sri Ramakrishna Math, 1967), s. 537. Katso myös *Bhagavad Gita*, IV: 37:
”Niin kuin tuli, joka sytytettyinä muuttaa polttoaineensa tuhkaksi, Oi Arjuna, samalla lailla viisaus muuttaa tuhkaksi kaikki maail-
mat.” Katso S. Radhakrishnan (käänt.), *Bhagavad Gita* (Lontoo: George Allen & Unwin, 1948), s. 171.

498 *Atmasukham*, san. 'Itsen autuus', koetaan Itsen perimmäisen luonteen oivalluksen/ tietämisen avulla.

499 Viisi aistinelintä, silmät, korvat, nenä, kieli ja iho.

500 *Mukti*: vapautuminen.

501 *Paraparam*: Korkein Olento.

*Se on tarkoitettu vain paripakkuvanille.*⁵⁰²

Äiti, kerro minulle kuinka purkaa
Tämä iäti hämmentävä *jagat bhranti*,⁵⁰³
Joka selvittyään yhdestä virheestä liittyy toiseen
Harhaanjohtavassa sarjassa, kuin sokean opastaessa sokeaa!

*Vain täydellisellä uskolla Mestarin sanoihin
Ja ryhtymällä jokaiseen taistoon päättäväsillä ponnistuksella ja rohkeudella,
Voidaan tämä epätodellinen heijastuma nimeltä maailma tuhota.*

Äiti, kerro minulle selkeästi:
Mitä on *bandham*?⁵⁰⁴ Mitä on *moksham*?⁵⁰⁵
Mitä oli aiemmin ja mitä jää jäljelle?
Ja mikä on kolmen tilan,
Valveen, unennäön ja syväunen perusta?

*Vrttin*⁵⁰⁶ *synty on bandham*
Ja vrttin tuhoaminen on moksham;
Ajattelun poisvetäminen
Valveilla olevasta, unta näkevästä ja syväunessa olevasta mielestä
Saa ihmisen pysymään muuttumattomassa, ikuisessa Itsessä.

Äiti, kerro kuinka voi olla olemassa kolme *vrttiä*⁵⁰⁷
Tässä Yhdessä kaikkialla läsnä olevassa ei-kaksinaisessa Olemuksessa?

Äly, joka ei nautiskele
Mestarin ylitsevuotavasta armosta,
Tuottaa ja yhdistää äärettömästi ajatuksia
Loppumattomiin kirjoituksiin esiintyen ikuisesti
Herkeämättömänä, pakonomaisena sielullisena juhkakulkueena.

Äiti, kuinka on mahdollista
Iloita kaikesta tavanomaiseen tapaan
Ja silti aina tuntea: 'Tämä ei ole minun'?

Se tapahtuu saavuttamalla pelottomasti se ratkaiseva johtopäätös,
Että jagrat, jonka loi tajuinen mieli ja puhe,
*On yhtä svapnan (jossa vain uneksitaan) kanssa.*⁵⁰⁸

Äiti, jos voit ilmaista sen, selitä minulle

502 *Pakkuvan: siddha* eli hän, joka on tuntenut Totuuden. *Paripakkuvan:* hän, joka on sisäistänyt ja täydellistänyt Totuuden tiedon.

503 *Jagat bhranti:* kuvitelma, että havaittu maailma on todellista.

504 *Bandham:* orjuus.

505 *Moksham* viittaa vapautumiseen ja on sama kuin *mukti*, joka mainitaan huomautuksessa 498 edellä.

506 Käsitteenä *vrtti* tarjoaa itsestään monia tulkintoja, mutta yleensä se voidaan kääntää 'ajattelun liikkeenä'. Ajattelun alkaminen ja siitä seuraava ääretön sielullisten tilojen vaihtelu/ yhdistyminen/ hajoaminen luovat orjuuden; *vrttin* täydellinen lopettaminen/ ajattelun tuhoaminen on lopullisen ja pysyvän vapautumisen edellytys. Advaitan filosofia tunnistaa kahdentyyppistä *vrttiä*: *antahkaranavrtti* ja *avidyavrtti*. Edellinen on älykkyyden muunnelma, kun taas jälkimmäinen on tietämättömyyden muunnelma. Katso Swami Swahananda, viitt., Ch. 6, s. 123-42.

507 Viittaus *triputiin* – tietäjän, tietämisen ja tiedon kolmiosaiseen jakautumiseen.

508 Viittaus on advaitiseen käytäntöön pitää valvetilaa pelkkänä harhana, yhtä epätodellisena kuin unitila. Katso Mandukya Karika of Gaudapada, II.31, Swami Gambhiranandan (käänt.), *Eight Upanishads*, Vol. II (Calcutta: Advaita Ashrama, 1958), s. 255.

Syväunen ilosta valveillaolon aikana.

*Se minä, joka herää unesta ja ryhtyy maailmasuorituksiin
On hylättävä; tämän jälkeen mitään muuta ei tarvita.*

Äiti, kuinka on mahdollista elää ja toimia
Ikään kuin aina lopettaen valvetilan
Ja pannen vireille syväunen?

*Kun mieli, joka on nähnyt ja kuullut (äärettömästi asioita)
Vapauttaa itsensä haluista ja kokee vain puhtaan Tietoisuuden,
Se saavuttaa moninaisen(t) voiman(t), joka mahdollistaa tämän vaivattoman toiminnan.*

Äiti, kerro minulle arastelematta:
Kuka tuli tänne guruna ja kuka poistui oppilaana?

*'Tat-padam' tuli guruna ja 'tvam' oppilaana,⁵⁰⁹
Mutta kun tutkittiin pohjia myöten, molempien sanojen
Todettiin olevan täysin keksittyjä.*

Äiti, kerro minulle, kuinka Ykseys,
Joka täyttää kaiken liikkuvan ja liikkumattoman,
Nähdään (yksilöllisenä) totuutena ja tietoisuutena?

*Se ilmestyy täällä ja tuolla tänä ja tuona,
Makrokosmoksena ja mikrokosmoksena;
Se ilmenee (potentiaalisenä tai suoranaisena) suhteena,
Kuten tulen ja savun suhde.⁵¹⁰*

Äiti, selitä minulle (illusorisen) jagatin
ihmeellinen säteily muuttumattoman Itsen autuaallisesta luonnosta.

*Jos perinpohjainen tutkimus kohdennetaan
Chitin ja jadan (luonteeseen)⁵¹¹
Molemmat paljastuvat pelkäksi valheeksi.*

Äiti, kun todellisuudessa
Ei ole olemassa luomista eikä huippukohtaa,
Kuinka sitten on mahdollista, että luominen ja häviäminen (havaitaan)?

Heille, jotka eivät ole ylittäneet harhan valtamerta,

509 "Tattvamasi" on mahavakya Chandogya Upanishadin kuudennesta kappaleesta. Termi *Tat*, "Se", viittaa Brahmaniin eli puhtaaseen Tietoisuuteen, kun taas *tvam*, "sinä", viittaa *jivaan*. Täydellisen tiedon tilassa näiden kahden termin välinen ero häviää. Vedantisessa esityksessä soveliaalla metodologisella tutkimuksella eli *bhagalakshanalla* näille keskeisimmille filosofisille termeille määritellyt sivumerkitykset putoavat pois ja niiden olennaiset merkitykset jäävät jäljelle. Akka viittaa guru-oppilassuhteeseen näin: eroa mestarin (*Tat padam*) ja oppilaan (*tvam padam*) välillä pidetään yllä siihen saakka kunnes kaikki erottelemiset häviävät todellisen Tiedon heräämisen myötä. Kun vakiinnutetaan puhtaaseen Tietoisuuteen, molemmat sulautuvat ei-kaksinaiseen Itseen. Katso Patrick Olivelle, *The Early Upanishads* (Delhi: Munshiram Manoharlal, 1998), s. 250-57.

510 Sekä mikro- että makrokosmoksella on perustanaan korkein Brahman, samalla tavoin kuin savulla on lähteenään tuli. Samalla tavoin kuin savu kertoo tulen läsnäolosta, kaikkien luomusten olemassaolo viittaa siihen Lähteeseen, josta ne ovat saaneet alkunsa.

511 '*Chit-jada granthi*', voimallinen, kuvitteellinen solmu tuntemiseen kykenemättömän aineen ja tietoisuuden välillä, joka saa *jivan*, lukemattomien jälleensyntymien kautta, virheellisesti samaistamaan itsensä ruumiiseen.

Pyhät tekstit esittävät näitä kuvitteellisia kosmologioita (oppeja maailman rakenteesta).⁵¹²

Äiti, harha ilmestyy minussa ja terrorisoi minua;
Silti, pelästytyään minua, mihin se menee piiloon?⁵¹³

*Se pelottelee noita, jotka unohtavat todellisen luontonsa,
Muttei hämällä heidän näkemistään,
Jotka tuntevat itsensä Itsenä;
Myös sinä voit läheltä tarkastella (sen luonnetta)
Ja kokea iloa.*

Äiti, miksi ihmisen tulisi jatkaa kangastusveden juomista
Kun rannaton autuus pursuaa kaikkialla?

*Se on kuin heillä, jotka sulkevat silmänsä
Kallisarvoiselta navaratnalta⁵¹⁴ aivan heidän edessään
Ja menevät sen sijaan etsimään arvotonta kiveä.*

Äiti, millaista Jumalaa etsitään sellaisella vaivalla,
Kun absoluuttinen Täyteys on läsnä katsoipa minne suuntaan hyvänsä?

*Kun tapahtuu todellinen herääminen
Mestarin viisaille ja luotettaville sanoille
Arvostelukykyisen älyn silmien avulla,
Vain silloin kysymykselläsi on merkitystä.*

Äiti, miksi vaellella sinne tänne,
Kun olet tosi Tietoisuus,
Joka on vailla alkua ja loppua,
Joka on absoluuttinen, ei-kaksinainen Täyteys?

*Se johtuu rikoksesta sivuuttaa
Iäti loistava sisäinen silmä epätodellisena,
Ja jättää huomiotta tai hävittää kaikki oivallukset
Oman todellisen itsen luonteesta.*

Äiti, kuinka Mahavishnu kantoi päänsä päällä
(Tämän maapallon) painon?

*Jos ihminen pystyy tuhoamaan itsensä ja tulemaan sarva-tyagiksi,⁵¹⁵
Voiko sellaisen pääkuorman kantaminen olla vaikeaa?*

Äiti, kuinka Lootussilmäisen Yhden
Vilkaisu

⁵¹²Katso huomautuksia 494 ja 510 edellä.

⁵¹³Tässä viittaus koskee mayan voimallista paradoksia, joka ilmestyy ihmisen minässä, näennäisesti harhauttaen, viekoitellen ja manipuloiden Korkeinta Lähdeä, josta se on saanut alkunsa. Kun ihminen tulee täysin tietoiseksi Itsestä, omasta todellisesta, puhtaasta luonnostaan, mayan herkeämättömät tuotannot/ toimenpiteet katoavat välittömästi hänen tietoisuudestaan.

⁵¹⁴Yhdeksän arvokasta jalokiveä: timantti, rubiini, helmi, smaragdi, safiiri, gomada, koralli, topaasi ja lasuurikivi. Vaikka Itse on aina läsnä ja koetaan *vrttin* lopettamisen kautta, tietämättömät *jivat* sitovat itsensä maallisten harrastusten ja päämääriensä tuloksettomaan hakemiseen.

⁵¹⁵Hän, joka varauksetta luopuu kaikesta.

Sai 'Tattvamasin' verbaaliset solmut
 Ja muiden shastratekstien solmut
 Katoamaan ja pujahtamaan tiehensä?⁵¹⁶

*Tämä oli mahdollista, koska Gopala⁵¹⁷
 Sai minut näkemään maailman maalattuna
 Tietoisuuden kankaalle!⁵¹⁸*

Äiti, kerro minulle selvästi,
 Mistä ilmestyvät monet Upanishadit,
 Kuusi shastraa ja agamat?

*Mentaalinen löpöttely ilmestyy kielellisenä ilmaisuna;
 Se ei ole mitään muuta kuin harhautuneen ja
 Erehtyneen mielen järjetöntä pälpätystä.*

Äiti, eikö se johdu yksilöllisyydestä,
 Että ruumis, aistit ja niiden kohteet
 Kokevat syntymän ja kuoleman?

*Nämä ilmestyvät pelkinä heijasteina
 Unien harhaisissa kuvissa
 Heille, jotka ovat ymmärtäneet Totuuden
 Pyhien kirjoitusten, logiikan ja suoran kokemuksen kautta.*

Äiti, kuinka ja mitä voivat Vedat opettaa
 Siitä, joka on ilmiselvä
 Ja vaivattomasti ymmärretään?

*Totuuden moninaiset selitykset ovat harhautuneelle mielelle
 Pырistelyä imeä itseensä 'Tattvamasin' merkitys,
 Mutta Satgurun saapuminen tekee tämän tarpeettomaksi.*

Äiti, 'Minä olen Se' ollessa ytimemme ja tosi luontomme,
 Joka on puheen ja symboleiden tuolla puolen, itsensä ilmaisun tuolla puolen,
 Kuinka Totuuden opetukseen voi ryhtyä kielen
 Ja sen nimien ja muotojen kategorioiden ja genealogioiden kautta?

*Mikrokosmos, makrokosmos ja kaikki maailmat ovat tulleet olemassaoloon
 Epätodellisista käsitteistä "minä", "sinä" ja "minulle/ minun" johtuen.*

Äiti, kuka on se, joka kokee 'Sen',
 (Sitten tietämättömästi) yrittää asettaa sen mentaalisten kehysten sisään
 Ja pitää yhä kiinni Totuuden etsinnästä?

516 Akka tuomitsee yleisen harjoituksen, joka sitoo harjoittajansa mahavakyojen teoreettisiin tutkimuksiin. Sellainen aktiivisuus estää samuuden todellisen, intuitiivisen, suoran kokemuksen Itsen kanssa.

517 "Gopala" on viittaus Akkan hengelliseen mestariin.

518 Viittaus maailmasta maalattuna *chitin* kankaalle löytyy Swami Vidyaranyan keskiaikaisesta tekstistä *Panchadasi*. Katso Swami Swahananda, viitt., s. 123-25. Akka tuntee hyvin *Panchadasin* ja hän viittaa tähän tekstiin yhdessä Upanishadien, upanishadisten kommenttien, Gitan, *Brahma Sutrien*, jne. kanssa kuuluisassa laulussaan *Anubhogarantnamalai*, valitusvirressä hänen mestarilleen tämän kuoleman jälkeen.

*Tämä tapahtuu hänen tapauksessaan,
Joka syvällistä ymmärrystä saavuttamatta
Yhä ylimielisesti samaistaa itsensä
Sisäänsä vangitseviin upadheihin⁵¹⁹
Ja sitten yhä jatkaa
Sen etsimistä kaikkialta.*

Äiti, Hänen katseensa⁵²⁰ valaisevuus
Häikäisi kuin satakuusitoista tuhatta miljoonaa
Yhtaikaa sarastavaa aurinkoa.

*Raja Gopalan⁵²¹ katseen voima
Karkotti vaivattomasti sydämen pimeyden
Ja helpotti uimistani yli (samsaran valtameren)!*

Äiti, kuvaile taivaan, yms. nautintojen riemujen
Luokittelemista
Pelkäksi *drshyamiksi*.⁵²²

*Jos jollekin kerrottiin, että riemu on taivaassa, yms.,
Me voimme vastata, että uneksiminen on tosi taivaallista!⁵²³*

Äiti, miksi Vedat ja teologiset kirjoitukset
Kertovat huolestuneina, kun kuvailevat Herraa:
”Emme voi antaa mitään yksityiskohtia sinun luonteestasi!”

*Se tekee niin pelosta 'tökätä silmiin'
Ja tärvellä Sen Olennon⁵²⁴ ymmärtämisemme,
Jolla ei ole jalkoja eikä päätä.*

Äiti, kuinka on niin, että muinaisina aikoina,
Sen jälkeen kun oli kuullut ja opiskellut äärettömästi pyhiä kirjoituksia,
Oppinut kertoa: ”En pysty ymmärtämään Korkeinta!”⁵²⁵

519 *Upadhi* on ominaisuus (liite), joka saa annetun näyttämään vääristyneenä ilman että se todella muuttaa sitä. Kun punainen kukka pannaan lähelle kristallia, kristalli näyttää punaiselta ilman että itse kristalli muuttuu. Punainen kukka on ominaisuus kristallille. Ruumista, mieltä, älyä, muistia pidetään Itsen ominaisuuksina.

520 Hengellisen mestarin katse.

521 ”Raja Gopala” on viittaus Akkan guruun.

522 ”*Drshyam*” kääntyy 'mitä havaitaan'. Näkyvä materiaallinen täyteys havaitaan silmän toiminnan avulla, katoavaisen aistinelimen, joka altistuu virheille ja mutaatioille. Mitä hyvänsä 'havaitaan', siksi, on tilapäistä ja epävakaa aluetta vajavaisten aistiemme toiminnolle/ yhteyksille. Advaitan mukaan kaikki mitä havaitaan on epätodellista, mutta Näkijä, ainut muuttumaton, kaiken havaitun ääretön lähde, on ainut todellinen muuttumaton Todellisuus.

523 Tässä Akka osoittaa ironisesti niiden virheen ja harhan, jotka kertovat, että tämä maailma ja tuonpuoleinen ovat onnen lähteitä. Hänen mukaansa taivaan käsitteellistämiset ovat yhtä todellisia kuin unet; samalla lailla, kuvitelmien juotavanpäiväisen uneksimisen/ luomisen toiminta voi tuottaa näennäisesti todellista onnea.

524 ”Tökätä silmiin”, jne., tarkoittaa tietämättömänä tai vastaanottamattomana olemista selitysten tärkeille vivahteille, virheellisten todistusten muodoille, jotka saattavat johtaa Totuuden väärään tulkintaan.

525 Viittaus Chandogya Upanishad (VII.1.1-3), jossa Narada myöntää Sanatkumaralle, että huolimatta kaikkien shastrojen kuulemisesta ja tuntemisesta, hän ei kuitenkaan itse asiassa tiedä Totuutta:

Olen opiskellut Rigvedaa, herra, samoin kuin Yajurvedaa, Samavedaa, Atharvanaa neljäntenä, historiallisten ja muinaisten tarinoiden laitosta viidentenä Vedana Vedojen joukosta, esi-isiltä perittyjä riittejä, matematiikkaa, ennusteita, paikallisten aarteiden tiedettä, kaksinpuheluja, monologeja, jumalten tiedettä, rituaalitiedettä, spiritualismia, hallintotiedettä, jumalallisten ruumiiden tiedettä ja käärmeolioiden tiedettä. Kaikkea tätä, herra, olen opiskellut... Tässä olen, mies, joka tuntee vedalaiset kaavat, mutta on Itsestä tietämätön... Tässä olen, herra, mies täynnä kärsimystä. Tehkää niin hyvin, herra, auttakaa minut kärsimyksen toiselle puolelle.

*Silmä näkee karamellin, muttei pysty kuvailemaan sen makua;
Samalla lailla pyhät kirjoitukset eivät voi paljastaa Totuutta.⁵²⁶*

Äiti, ennen vanhaan, istuen banyanpuun alla,
Kuka rosvosi meiltä kaiken omaisuutemme?

*Oi, se on Gopala,⁵²⁷ joka ryösti kaiken:
Kotimme, sukumme, hyvät ja huonot ominaisuutemme,
Toimintamme, älymme, voimamme ja kaiken mitä meillä oli!*

Äiti, pyhät kirjoitukset julistavat: ”*aakasha shariram*”,⁵²⁸
Kuinka ne voivat hyväksyä myös *prarabdhakarman* opin?

*Prarabdha on olemassa vai niille tyyryksille, jotka eivät tiedä
Kuinka tuhota rohkeasti valheelliset minänsä.*

Äiti, selitä minulle:
Kuinka on mahdollista, että häiriintymättömässä, ei-kaksinaisessa Tilassa
Nähdään niin monen osa-alueen laajenevan?

*Sisältyessään Itseen, joka on etsijän todellinen luonto,
Hän samalla oivaltaa, että kaikki tämä (näennäinen osiin jakautuminen)
Johtuu mayan ja kolmen gunan (illusorisesta leikistä).⁵²⁹*

Katso Olivelle, viitt., s. 249.

526 Pelkkä pyhien kirjoitusten kuuleminen ja lukeminen ei paljasta Totuutta. Ihmisen on opittava Brahmanin Tuntijalta, joka yksin voi tehokkaasti opastaa hengellistä hakijaa. Tästä syystä Narada vieraili Sanatkumaran luona.

527 Kertaheitolla, kun intuitiivisesti sovelsi menetelmän oppilaan luonteelle kaikkein sopivammaksi, hengellinen mestari teki oppilaalle mahdolliseksi saavuttaa valaistumisen; kun tämä tapahtui, kaikesta aiemmin osatusta tuli tarpeetonta.

528 ”*Aakasha shariram brahma*” saatetaan kääntää ’tilan kaltainen ruumis’, oivalluksen tilan tunnusmerkki. Tämä on metafyyminen paradoksi: kuinka *prarabdha* voi vaikuttaa Itsen tuntijaan, joka ei samaista itseään karkeaan, tiedottomaan, materiaaliseen ruumiiseen? Katso Taittiriya Upansihad, 1:6, Olivelle, viitt., s. 294-95. Myös Swami Vidyananya pitää kiinni seuravasta näkemyksestä *Panchadashissa*, Kappale 6, säe 53, jossa hän määrittelee kolmentyyppiset karmat: *agami*, *sanchita* ja *prarabdha*. *Agami* on nykyinen toiminta, *sanchita* on vielä toimimattomien, menneiden toimintojen varasto ja *prarabdha* on menneisyyden karmaa, joka on juuri alkanut kantaa hedelmää. Tiedon herätessä *prarabdha* jää jäljelle, mutta muut kaksi palavat loppuun. Katso Swami Swahananda, viitt., s. 141.

529 Maya ja kolme gunaa: katso yksityiskohtainen tutkielmani laulussa *Vedanta Ammanai* tässä kirjassa.

Vedanta Nonti Cintu (Natakam): Taustahuomio

I. Päähenkilö ja Suoritus

Nonti cintu on musiikillisen draaman muoto, jossa on yksi päähenkilö. Se lukeutuu *nontinatakamin*, 'raajarikon draaman' tyyliin, joka kukoisti tamilikulttuurissa 1600-1700-luvuilla. Tiedemies K. Subramanian⁵³⁰ mukaan tästä muodosta tuli suosittu ja hallitseva *palaiyakaran* hallintokaudella Pandyanin dynastian⁵³¹ johtajien/ *poligarien* aikana. Koska runoilijoiden selviytyminen riippui *poligarien* tuesta, he suunnittelivat erilaisia teatterin muotoja, joista *nonti cintu* oli yksi.⁵³² Nykyään runoilija Subrahmania Bharatuyar kirjoittaa usein *nonti cintu*-tyylillä.

Juoni rakennetaan tyypillisesti varkaan toiminnan ympärille, joka rakastuu prostituoituun. Tämä ryöstää häneltä kaikki hänen rahansa ja sitten painostaa häntä varastamaan hänelle rikkaan miehen hevosen. Varas jää kiinni ja rangaistuksen mukaisesti toinen käsi ja vastakkainen jalka amputoidaan. Sen jälkeen *nonti* ('rampa') vaeltelee ympäriinsä isolla alueella etsien apua ja parannusta invalideitteensa. Hän kohtaa laupiaan hengellisen mestarin/ oppaan, joka opettaa häntä rukoilemaan ja neuvoo häntä myös vierailemaan pyhissä paikoissa. Varas seuraa mestarin ohjeita ja muuttuu. Hänen amputoidut raajansa palautuvat ennalleen jumalallisen väliintulon johdosta.

Nonti, joka toimii samalla sekä kertojana että päähenkilönä on aina miesnäyttelijä, kun taas naiset ovat aktiivisia katselijoita. Esityksessä hän taittaa toisen jalan ja sitoo sen taakse saaden sen näyttämään tyngältä; lavalla hän niin muodoin ontuu ja nilkuttaa. Tätä mono-taidetta kutsuttiin myös *ottrraikaalnaatakamiksi*, 'yksijalkaiseksi draamaksi'.

Tyyli syntyy käyttämällä erityistä runomittaa, jota kutsutaan myös *nonti cintuksi*, jossa ensimmäinen rivi on tavallisesti lyhyempi kuin toinen. Wolf ja Sherinian tekevät terävän huomion, että tämä ”ironisesti toistaa päähenkilön ruumiillista olotilaa.”⁵³³ Subramaniam arvelee, että keskeinen teema olisi saanut alkunsa seemiläisten uskontojen uskonnollisesta laista, jossa hyvittävää oikeudenmukaisuutta haetaan ja tyydytetään periaatteen 'silmiä silmästä'⁵³⁴ avulla. *Nonti cintu* on sekoitus saarnaa ja ilmestystä, tarjoten sekä inhimillistä toimintaa että jumalallista väliintuloa. Kuitenkin, on huomattava, että *nontinatakam* ei sisälly *Pirapanthamin* kirjallisuuteen, tamilinkielen ja kulttuurin omaperäiseen kokoelmaan, joka sisältää kaikki runolliset tyylit, lukuun ottamatta suuria eepoksia (*kappiyam*), puranoita ja lyhyitä, aforistisia, yksittäisiä säkeistöjä (*patal pattu*), joita on kerätty runokokoelmiin.

1600-luvulla joukko kansantyynejä kuten *kuravanci* ja *pallu* kehittyivät tamilin alueilla yhdessä *nontinatakamin* muodon kanssa. Keskeisinä henkilöihahmoina olivat yksinkertaiset maalaiset, köyhät mustalaiset, maatyöläiset, varkaat, jne. Tähän aikaan alue oli taistelutantereena mogulien,

530 Olen paljosta velkaa K. Subramaniamin tamilinkieliselle artikkelille ”*Nonti Natakam Varalatrru Nokku*” *Panuvallissa: A Journal of Tamil Studies*, Vol. 1, N:o 2 (Chennai, 2009).

531 *Kuten edell.* s. 2.

532 *Kuten edell.* s. 3.

533 Katso Richard K. Wolf ja Zoe C. Sherinian, ”Tamil Nadu”, Alison Arnold (ed.), *The Garland Encyclopedia of World Music*, osa 5: *South Asia – The Indian Subcontinent* (New York and London: Garland Publishing Inc., 2000), s. 903-28.

534 Subramaniam, viitt., s. 3-4. Silti toiset tiedemiehet pitävät kiinni siitä näkemyksestä, että varkausrikoksen vuoksi ”ihminen on muinaisen tamilisen rangaistuksen *maaru kal maaru kai* alainen; käden amputointi toiselta puolelta ruumista ja jalan amputointi vastakkaiselta puolelta.” Katso Wolf ja Sherinian, viitt., s. 921.

brittien ja ranskalaisten välillä, jotka ryhtyivät keskinäiseen konfliktiin ratsuväen hyökkäyksen kautta. Nämä armeijat palkkasivat varkaita, joita kutsuttiin nimellä *kallar*, varastamaan hevosia vihollisen leiristä. Jos heidät saatiin kiinni, heitä rangaistiin ankarasti. Myös monet kylät palkkasivat *kallareita* suojelemaan maatiloja ja omaisuutta ja keräsivät erityisveroa tätä tehtävää varten.⁵³⁵

Näin varkaudesta tuli keskustelema *nontinatakamien* juonissa. Sankari ei ole kuningas tai jumalatar vaan vastakkain ovat alimmat sosiaaliluokat, juuri kuten tanssidraaman *kuravancin* ja *pal-lun* hahmoilla on päähenkilöinänsä vastaavasti mustalaisnaiset ja maataloustyöläiset. Lähes kaikissa *nontinatakamin* kokoonpanoissa varastaminen esitetään perheammattina. *Kallarit* olivat mestareita tekemään erikoista jauhetta nimeltä *chokkupodi*, jota he heittivät niiden silmille, jotka yrittivät saada heitä kiinni. Harjoitettuaan pikkuvarkauksia lapsuudessaan, he myöhemmin oppivat ryöstämään tavasti kuninkailta, rikkailta, ministereiltä, *nayakoilta*, kauppamiehiltä, vihkijuhlista, väkijoukoilta temppeleiden festivaaleissa, jne. Heidän asiantuntemuksensa tasoa koeteltiin, kun he ryöstivät prostituoiduilta tai toisilta varkailta. He väittivät ettei varastaminen ollut moraalitonta ja hakivat jumalallista väliintuloa jumalilta auttamaan heitä heidän menestyksellisessä 'ammattissaan'. Morsianten luovuttaminen menestyneille *kallareille* perustui tulevien sulhasten varastamisen kykyihin.

Nontinatakameja esitettiin festivaalien aikana tilapäisillä lavoilla, katujen kulmissa, jne. Kaikilla juonilla oli yhteinen amputoitumisen teema ja kaikki kohdistui anteeksiantoon, yksinkertaiseen moraaliseen hyveeseen, jolla oli voimaa korjata pahantapaisten, turmeltuneiden ja korruptoituneiden elämää ja palauttaa heidät aiempaan rehellisyyden tilaan. Juoni levisi Meccan ja Tirukkutram välisille alueille. *Chintu*-runomittaa on helppo sovittaa musiikkiin ja *nonti* kertoo tarinansa laulun ja tanssin yhdistämisen kautta.

Zvelebilin mukaan ”ramman draama” on ”satiirisen burleskin”⁵³⁶ muoto, johon sisältyy paljon slapstick-komiikkaa ja farssia joukkojen viihdyttämiseksi. Kaksi elämyksellisintä uhrilahjaa tässä muodossa ovat Manaperumanal Pulavarin *nontinatakam* jumala Subrahmanyman kunniaksi ja muslimien *nontinatakam* Citakkatille.⁵³⁷ On olemassa myös anonymi draama nimeltä *Tirupullani Nontinatakam*, joka poikkeaa kaavasta siinä, että varas ei varasta hevosta, kuten oli tavanomainen käytäntö, vaan kaappaa naistanssijan. Mielenkiintoisesti, 'Jnana Nontinatakamin virallisimmat näkökannat', jonka tekstin kokosi 1880 Vetanayakam Pillai, ”tamilin kristillisen kirjallisuuden elvyttämisen airut”⁵³⁸ tarkoituksenaan saarnata kristillistä teologiaa ja sen synnin, katumuksen ja vapautuksen oppeja, asetetaan *nontinatakamin*⁵³⁹ rakenteen rinnalle.

II. *Vedanta Nonti Cintu*

Avudai Akkan *Vedanta Nonti Cintu* eroaa kirjallisuuden normista, sillä laulu ei selvästikään viittaa varkauteen eikä sen seuraukseen, amputaatioon. *Nonti*, fyysisesti silvottu/ vajavainen amputointipotilas, on yksinäinen etsijä etsimässä *purnamia*, autuuden täyttymystä; kroonisesti koeteltua *nontia* siunaa jumalaisen mestarin 'katse', jonka sääli vapauttaa kärsijän kaikista rajoituksistaan ja ruumiillistuman ääreillisyydestä.

Advaitisen tiedon näkökulmasta samaistuminen katoavaiseen ruumiiseen ja sen ominaisuuksiin, jonka *avidya*/ tietämättömyys aiheuttaa, estää oman *svarupan*/ tosi Itsen, joka on ikuinen ja iäti onnellinen, ymmärtämisen. Tämä tietämätön näkökulma on tosi amputaatio, sillä syvään juurtunut käsitys 'Minä olen ruumis' tuottaa pysyvän harhanäyn kokemuksesta, jossa ollaan jakautuneen ja vieraantuneena omasta tahrattomasta, täydellisestä varsinaisesta luonnosta. Juuri kuten menetettävässä yksi tai useampi raaja, mieli-ruumiskokonaisuuden täytyy pohdiskella oman epämuodostumansa

535 Subramaniam, viitt., s. 5.

536 K.V. Zvelebil, *Tamil Literature* (Leiden: E.J. Brill, 1975), s. 259.

537 *Kuten edellä*.

538 Shu Hikosaka ja G. John Samuel, *Encyclopedia of Tamil Literature*, Osa I (Madras: Institute of Asian Studies, Thiruvannamipur, 1990), s. 394.

539 *Kuten edellä*, s. 397-98.

tosiasiaa ja kuvaa ja kunnostettava itsensä, opeteltava uudestaan kuinka suorittaa toimintoja, jotka kerran refleksimäisesti tapahtuivat kadonneella raajalla tai raajoilla, aivan samoin todellisen tiedon poissaolo pakottaa jivan loppumattomien virheiden sykliin ja vääristyneeseen kaksinaiseen ajatteluun. Aivan kuten amputoitu kaipaa eheyttä, sillä alkuperäistä fyysistä yhtenäisyyttä kannustaa kaikkien raajojen paikallaanolo ja toiminta, johon ne luontaisesti suunniteltiin, jiva kaipaa yhteyttä puhtaaseen Brahmaniin ja kokemaan sen todellisen *svarupan*, joka on *sacchitananda*.

Akkan *Advaita Nonti Chintu*, luonteeltaan omaelämäkerrallinen kuten kaikki tämän tyylin teokset, alkaa mestarin armon ylistyksellä, mestarin, joka opasti hänet upanishadiseen mantraan '*Aham Brahmasmi*'; tarmokkaasti ja keskeytyksettä keskittyneenä meditatiiviseen harjoitukseensa, päähtyneenä Itsen autuudesta, hän ylitti vaivatta *bhavan* valtameren. Guruun turvaudutaan myös tämän laulun päättämisessä, joka nojautuu lähtökohtaan, että jiva jo on amputointipotilas. Laulu kuvailee toivottomia menetelmiä, joiden puoleen etsijä on kääntynyt yrittäessään hävittää tietämättömyyden ja harhan, jotka jouduttavat ja pahentavat vieraantumista omasta *svarupasta*/ todellisesta Itsestä. Rituaaliset harjoitukset, jooginen *samadhi*, vaikeat hathajoogan asanat ja pranayama todella lahjoittavat etsijälle Itsetiedon. Uskonnollisen puhtauden säännöt, pyhien kirjoitusten ehdottomat tekstinselitykset, sellaiset käskyt kuin aamu- ja iltapesut, palvontojen säädetyt formaatit, jne., eivät tarjoa ratkaisua. Tyrmättyään nämä, Akka on enemmänkin huolissaan vaikeiden upanishadisten kirjoitusten tulkitsemisen vaikeuksista, verraten niitä (kirjoituksia) koskemattomaan metsään, primitiiviseen korpeen. He, jotka ryhtyvät pelkästään siihen, eivät ainoastaan hukkaa tietään vaan kohtaavat lukemattomia vaaroja. Shankaran *Vivekacudamani* tarkastelee ”sanoja”, ”kieltä”, ”arvovaltaisia lausuntoja” ja ”pyhiä kirjoituksia” ”*maharanyameina*” (’valtavina metsinä’).⁵⁴⁰ Vain hengellisen mestarin väliintulo voi valaista etsijän polkua ja asteittain edetä tämän vaarallisen maaston läpi. Samasta opetuksesta, joka kietoi ihmisen hämmennykseen, tuli hoitava ja valaiseva apu, kun sitä guru selvensi.

Akkan upanishadien vertauskuvallinen 'metsä' on osa seikkaperäistä suurempaa kartografiaa. Tämän *aranyamin* ympärillä olevia vuoria, jotka kiertävät horisonttia verrataan vedoihin eli kanonisiin kirjoituksiin, jotka johtavat etsijöitä harhaan. Kaksi vuolasta jokea, *shruti* ja *smrti*, jotka tulvivat niin laajalti, ettei vastarantaa voi nähdä, tukkivat polun. Metsien valtavia puita yhteen takertuneine oksineen, jotka peittävät taivaan ja juuristoineen, jotka tukkivat polun, verrataan minän tukkiviin piileviin vaikutuksiin (*vasanoihin*), jotka syntyvät entisistä karmisista teoista. Laajat bambumetsiköt tiiviine aluskasvillisuuksineen nimeltä 'logiikan säännöt' aiheuttavat paniikkia etsijässä. Sotkuiset kasvit ja pensaat nimeltä 'yhdeksänkymmentä kuusi *tattvaa*'⁵⁴¹ varmistavat ikuisen hämärän. Valtavia käärmeitä, jotka makaavat polulla kuin suuret tukit, verrataan syntymään ja kuolemaan. Metsässä on joukoittain villieläimiä ja kaikkialla läsnä olevia turmiollisia apinoita, joita verrataan virheelliseen käsitykseen 'Minä olen ruumis', joka sitoo jivan loputtomaan harhakäsitykseen. Puut ovat täynnä äänekkaitä lintuja nimeltä 'puranat', joiden herkeämätön meteli vie etsijän huomion muualle. Puiden välissä, keskellä sekamelskaa, liikkuvat pelottavat haamut nimeltä 'taivas ja helvetti'.

Sellaisella alueella etsijä voi eksyä täysin; mutta tässä nimenomaisessa tilanteessa, mestarin opetus, ”Sinä olet se tosi Tieto, joka tietää”, ilmestyy vapauttavana majakkana. Tukeutumalla tähän tietoisuuteen hakija alkaa varovasti liikkua askel askeleelta eteenpäin. Hän löytää matkatoverin nimeltä satsanga ('hengellinen seura'), jonka seurassa hän löytää piilossa olevat polut nimeltä *shravanam*, *mananam* ja *nidhidhyasanam*,⁵⁴² joita pitkin hän epäröimättä alkaa kulkea. Hän joutuu kahden demonin nimeltä jiva (yksilöllinen/ ruumiillinen sielu) ja Ishvara (Herra) hyökkäyksen kohteeksi. Mestarin pyhien jalkojen tomun avulla hän tuhoaa rajoittavan ominaisuuden, joka aiheuttaa näiden

540 Katso Swami Madhavananda (käänt.), *Vivekacudamani of Sri Sankaracharya* (Calcutta: Advaita Ashrama, 1957), s. 22, säe 60.

541 Tirumularin mukaan on olemassa 36 sisäistä *tattvaa*: 5 *shivatattvaa*, 7 *vidyatattvaa* ja 24 *praktitattvaa*. Lisäksi on 60 ulkoista *tattvaa* käsittäen 25 viiden elementin (maa, vesi, tuli, ilma ja eetteri) ilmentymää, 10 *nadia*, 10 *vayua*, 3 halua, 5 puheen muotoa, 3 gunaa, 4 äänimuotoa. Katso Dr. B. Natarajan (käänt.), *Tirumantiram: A Tamil Scriptural Classic by Tirumular* (Chennai: Sri Ramakrishna Math, 2006), s. 20-26.

542 *Shravanam* on vedantan filosofian kuulemista mestarilliselta opettajalta; *mananam* on sen mietiskelemistä, jonka on kuullut; *nidhidhyasanam* on vakiintumista totuuteen. Nämä kolme ovat välttämättömiä oman itsen luonteen oivaltamiseksi.

kahden demonin välisen erilaistumisen. *Neti-netin*⁵⁴³ ja *atma-vicaran* (itsetutkimuksen)⁵⁴⁴ menetelmien avulla hän pääsee metsän läpi, suojaten itseään advaitan jousella lukuisten opillisten koulujen hyökkäyksiä vastaan ja kukistaa ne.

Mestarin armon avulla etsijä saavuttaa korkeimman intuitiivisen Itseoivalluksen, joka on ajattelun, ilmaisun ja symbolien tuolla puolen. Tiedon tuli polttaa 'minän' ja 'sinän'/ 'ei-minän' välisen kaksinaisuuden, ja monimuotoisuutena, -lukuisuutena ailahtelevan tilan nimeltä maailma, tarkennettuine, luokiteltuine yhteiskunnallistettuine määräyksineen. Akka tarjoaa yksityiskohtaisen luettelon siitä, mikä tuhoutuu jnanan avulla, ja tämä luetteloinnin väline toimii korostettaessa suurpalon luonnetta ja laajuutta. Pelkkä sanonta, että jnanan tuli hävittää 'kaiken' ei täysin havainnollista näkyvän maailman alituista ja tuottoisaa luonnetta. Luettelo, joka koostuu sen lisääntymiskyvystä ja monimutkaisuudesta, vahvistaa sen luonteen vaikutelman houkuttelevana esityksenä, kokonaisuutena, joka on aineeton, haihtuva, katoava, epätodellinen. Luokittelut ja sukupuut, rakennelmat ja vertauskuvarakennelmat, kerronnat ja vertauskuvakerronnat, teoriat ja vertauskuvateoriat puretaan kaikki osiin yksinkertaisella Itsen oivaltamisen toimella – juuri kuten mentaalisten esineiden ääretön maailmankaikkeus häipyy unholaan, kun uneksija herää unitilastaan tietoisuuden valvetilaan, hyökäten välittömästi taas kerran ruumis-mielen kautta materiaaliseen maailmaan.

543 *Neti-neti* on ”ei tätä eikä tuota”, vedalainen kieltäminen, joka viime kädessä viittaa Absoluuttiin. Katso *Vedanta Nonti Chintun* käännöstäni, huomautus 586.

544 Ramana Maharshi toteaa:

Eheä 'Minä-Minä' on ääretön valtameri; ego, 'minä'-ajatus, pysyy vain kuplana sen pinnalla ja on nimeltään jiva t.s. yksilöllinen sielu. Myös kupla on vettä; kun se puhkeaa, se vain sekoittuu valtameriin. Kun se säilyy, se on vieläkin osa valtameriä. Tästä yksinkertaisesta totuudesta tietämätöntä opetetaan lukemattomin menetelmin eri uskontokunnissa, sellaisin kuin *jooga*, *bhakti*, *karma*... jokaista taas eri muunneltuneen hyvin suurella taidolla ja monimutkaisilla yksityiskohdilla vain, jotta saataisiin viekoiteltua etsijöitä ja hämmennettyä heidän mielensä. Niin tekevät uskonnot ja lahkot ja dogmit. Mitä varten ne kaikki ovat? Vain Itsen tuntemiseksi. Ne ovat keinoja ja harjoituksia, joita tarvitaan Itsen tuntemiseksi...

Katso *Talks with Ramana Maharshi: On Realizing Abiding Peace and Happiness* (Carlsbad: InnerDirection Publishing, 2000), s. 67-68. (Katso: 'Keskustelut')

Vedanta Nonti Chintu⁵⁴⁵ ['Amputoidun Tanssi']

Minä palvoin Sadguru Shanta Narasimhan⁵⁴⁶
Pyhiä jalkoja.
Kun antauduin, kaikki karmat katosivat
Tämän Armollisen silmäyksen alla.

Näin, tuntien muuttumattoman Todellisuuden
Ja ikuisesti luopuneena syntymästä ja kuolemasta,
Voitonriemuinen mieleni unohti ruumiin!

Hän teki lopun sielunvaelluksesta,
Suojellen minua armonsa avulla.
Hänen vakaa katseensa
Lävisti minut kuin naula
Iskettynä tuoreeseen puuhun!
Jumalainen Äiti muutti vereni kulkusuunnan!⁵⁴⁷

Lujalla otteella tartuin⁵⁴⁸ ja palvoin mestarin pyhiä lootusjalkoja
Ja omaksuin kaikki muodot.

Nähtyään kypsyyteni (vapautumiseen),
Tämä Armollinen päätti vapauttaa minut,
Käyttäen järkeilyn loogisia perusteita.⁵⁴⁹

*Parashaktin*⁵⁵⁰ armon avulla,
Korviini⁵⁵¹ hän ilmaisi *taraka*-mantran;⁵⁵²
Valiten parhaimmat upanishadiset lausunnot,⁵⁵³

545 *Nonti Cintu*: *Nontinatakamin* tyylin lyhyenä yhteenvetona katso tämän laulun käännöksen liitteenä olevaa taustahuomiota.

546 Katso *Vedanta Ammanai*, huomautus 209 tässä kirjassa.

547 Ehkäpä viittaus hänessä tapahtuneeseen täydelliseen muodonmuutokseen mestarin opastuksen jälkeen.

548 Akka käyttää sanaa ”*pidi*” (’ote’) – t.s., ilmoittaa, että hän oli oma tukensa. Tämä tuo mieleen jakeen Chandogya Upanishadista (VII.24.1-2), jossa ilmausta ”*svamahimne*” (’pysyen omassa suuruudessaan’) käytetään. Teksti vakuuttaa edelleen, ”Karja ja hevoset, elefantit ja kulta, orjat ja vaimot, maatilat ja talot – nämä ovat ne, joita ihmiset kutsuvat ’suuruudeksi’. Mutta minä en ajattele niistä niin.” Katso Patrick Olivelle, *The Early Upanishads* (Delhi: Munshiram Manoharlal, 1998), s. 270-71.

549 ”Kypsyys” (*paripakkavam*) viittaa oppilaan kykyyn ymmärtää Vedantaa. Advaitiset menetelmät perustuvat *vicharaan* (tutkimukseen), tekniikkaan, joka sisältää sekä erottelevan järkeilyn/ logiikan että välittömän intuition/ suoran oivalluksen Todellisuuteen.

550 Akka viittaa tässä laulussa usein Jumalattareen eri nimillä. *Parashaktia*, Shivan energian feminiinistä aspektia pidetään usein luomisen vaikuttavana syynä. Katso N.N. Bhattacharyya, *Tantrabhdhana: A Tantric Lexicon* (Delhi: Manohar, 2002), s. 118.

551 Mestarin initiaation tapahtuma. Akkalla oli harvinainen etuoikeus tulla opastetuksi upanishadiseen *mahavakyaan* ’*Aham Brahmasmi*’. Monet hänen lauluistaan kutsuvat esiin tämän katalyyttisen välikohtauksen hänen lapsileskeyden elämässään.

552 *Taraka*-mantra (sanskritin juuresta *tar*, ’pelastaa/ suojella’) on vapauttava lausunto, joka takaa vapautumisen, kun hengellinen oppilas harjoittaa sitä päättäväisesti keskittyneenä ja pysyvästi sitoutuneena.

553 Kaikkein tärkeimmät metafysiset lausunnot Upanishadien rungossa ovat neljä *mahavakyaa* (’suurenmoista lausuntoa’): ’*Ayamta Brahma*’ (Tämä Itse on Brahman), ’*Prajnanam Brahma*’ (Tietoisuus on Brahman), ’*Tattvasmi*’ (Sinä olet Se) ja ’*Aham*

Hän täytti Täydellisyyden kaikkialla, kuin kaikkialle levittäytyvä taivas.

Takerruin tiukasti hänen ilmaisemaansa päämäärään
 Ja join välittömästi autuutta!
*Anandasta*⁵⁵⁴ juopuneena
 Minä vaeltelin sen vallassa
 Kuin kiimainen elefanti!

Gurun *sadhanamin*⁵⁵⁵ voiman avulla
 Minä ylitin vaivattomasti tämän *bhavan*⁵⁵⁶ valtameren
 Ikään kuin astuen veden täyttämän
 Vasikan sorkanjäljen yli.

Oi herra, vaikka joku harjoittaisi jatkuvasti
 Rituaalisia kylpyjä ja nielisi lusikoittain
 Pyhää vettä tai suorittaisi
Sandhyaa ja *tarpanaa*,⁵⁵⁷
 Hän ei saavuttaisi Brahmania!

Menin kylpemään
 Setun,⁵⁵⁸ Kaverin⁵⁵⁹ ja kaikkien kuudenkymmenen kuuden miljoonan
 Pyhän joen vesiin,
 Mutten kokenut atmaa!

Harjoitin kuutta *samadhia*,⁵⁶⁰
 Kokeilin hathajoogaa,⁵⁶¹
 (Harjoitin) *pranayamaa*,⁵⁶²
 Silti en oivaltanut (atmaa)!

Totuutta etsien, Äidin armon avulla
 Minä nousin kuin sudenkorento läpi kolmen linnoituksen!⁵⁶³

Brahmasmi' (Minä olen Brahman). Nämä *mahavakyat* vakuuttavat yksiselitteisesti yksilöllisen minän ykseyden korkeimman Itsen/ Brahmanin kanssa.

554 *Ananda*: Jumalainen Autuus; lopullisen Vapautumisen riemu.

555 *Guru-sadhanam*: menetelmät ja tekniikat, jotka mestari määräsi hengellisen oppilaan pelastukseksi.

556 *Bhava*: sielunvaelluksen loputon kierto.

557 *Sandhya* viittaa auringonnousun ja -laskun aikaan suoritettaviin palvontoihin. *Tarpana* on uskonnollinen seremonia, jossa seesamin siemeniä ja vettä tarjotaan vainajille.

558 Setu on hindujen pyhä kylpypaikka Rameswaramin kaupungissa Etelä-Intiassa.

559 Kaveri Etelä-Intiassa on yksi Intian pyhistä joista.

560 Kuusi *samadhia* on luoteltuna useissa keskiaikaisissa kirjoituksissa, sellaisissa kuin *Vivekacudamani* ja *Drkdsyavivekah*, joita pidetään Shankaran teoksina. Ne luetellaan seuraavassa järjestyksessä: neljänlaiset *savikalpa samadhit* (*bahya-drsva anuvitta savikalpa samadhi*; *bahya-sabda anuvitta savikalpa samadhi*; *antara-drsva anuvitta savikalpa samadhi*; *antara-sabda anuvitta savikalpa samadhi*); kahdenlaiset *nirvikalpa samadhit* (*bahya nirvikalpa samadhi*; *antara nirvikalpa samadhi*). Katso Shankaran *Vivekacudamani*, jonka on tamiliksi kääntänyt Sri Ulakanatha Swamigal ja jossa on Bhagavan Ramana Maharshin kommentit (Tiruvannamalai: Sri Ramanasramam, 2007), s. 255.

561 Hathajooga on asanoiden (erityisiä asentoja) ja *pranayaman* (hengityksen hallinta) kautta suoritettava fyysinen harjoitus, jolla pyritään saamaan ruumis kuriin palvelemaan kaikkia hengellisiä päämääriä. Hathajoogan menetelmä tuottaa kolmenlaisia tuloksia; ruumiillisten sairauksien hoito, sielullisten häiriöiden hoito ja apukeino saavuttaa kahdeksan *siddhiä* (yliluonnollisia hengellisiä voimia). Katso T.R.S. Ayyagar, *Svatnarama Yogin: Hathayogapradipika* (Madras: Adyar Library, 1932).

562 *Pranayama* on jooginen hengittämisen ja hengityksen hallinnan järjestelmä. Ainoassa tallella olevassa proosatekstissään, *Mahavakyanimayamissa*, Akka suosittaa vahvasti *pranayaman* tekniikkaa mielen hallitsemiseksi.

563 Kolme ruumista: karkea (tehty verestä, luusta, luuytimestä, jne.); hieno (tehty mielen, muistin, älyn ja aistihavaintojen vaikutelmista); ja kausaalinen 'syyperäinen' (piilevät/ 'näkyvät' vaikutelmat).

Minä kiertelin ympäriinsä läpi kolmen tilan,⁵⁶⁴
 Palatseihin ja viiden *koshan*⁵⁶⁵ *upavanamoihin*,⁵⁶⁶
 Mutta missään en tuntenut (atmaa)!

Herra, ponnistelin hitaasti tieni
 Läpi Upanishadien⁵⁶⁷
 sankan, pimeään metsän, jonne
 kukaan ei rohkene yksin mennä!

Karmoijen ja *vasanoiden*⁵⁶⁸ pitkä oksat
 Kietoivat tiheän latvuston pääni ylle;
 Ei ollut paikkaa mihinkä jalkansa asettaa, herra!

Vedalaiset pyhät kirjoitukset⁵⁶⁹ tukkivat polun
 Kun loputtomiin kohoavat vuoret
 Enkä saattanut löytää tietäni.

Elefantit kuudenkymmenen neljän tieteen⁵⁷⁰ muodossa
 Seisoivat kookkaina kuin Himalajan vuorijono
 Enkä tiennyt kuinka ylittää ne, herra!

Valtavat myrkylliset käärmeet nimeltä syntymä ja kuolema
 Makasivat pitkällään yli polun kuin suuret tukit

564 Kolme tietoisuuden ilmenemismuotoa ovat valvetila (*jaग्रat*), unennäkö (*svapna*) ja uneton syväuni (*sushupti*).

565 *Kosha* ('tuppi') illusorinen muoto, jonka saa aikaan tietämätön ajattelu, joka peittää totuuden. On olemassa viisi ensisijaista väärinsamaistamista: 'Minä olen ruumis', 'Minä olen hengitys', 'Minä olen mieli', 'Minä olen äly' ja 'Minä olen onnen tavoittelija' (katso huom. 596 alla). Shankara ilmoittaa (*Vivekacudamani*, 210-11):

Kun viisi tuppea on eliminoitu ymmärtämällä *Shrutin* jakeet, se, mitä jää jäljelle prosessin kulminaatiopisteenä, on Todistaja, Absoluuttinen Tieto – Atman.

Tämän itseloistavan Atmanin, joka on viidestä tupesta erillään, kolmen tilan Todistaja, Todellinen, Muuttumaton, Virheetön, ikuinen Autuus – ovat viisaat oivaltaneet omana Itsenään.

Katso Swami Madhavananda (käänt.), *Vivekacudamani of Sri Sankaracarya* (Calcutta: Advaita Ashrama, 1995), s. 81, 82. Samoin Ramana vakuuttaa:

Kaikki kirjoitukset sanovat, että saavuttaakseen vapauden, etsijän tulisi tehdä mielensä hiljaiseksi; siksi niiden lopullinen opetus on, että mielestä tulisi tehdä hiljainen; kun tämä ymmärretään, loputtomaan lukemiseen ei ole tarvetta. Mielen hiljentämiseksi hänen on etsittävä itsestään mitä oma Itse on; kuinka tämän tutkimuksen voi tehdä kirjoista? Hänen tulisi tuntea Itse omalla viisauden silmällään. Itse on viiden tupen sisäpuolella; mutta kirjat ovat niiden ulkopuolella. Koska Itseä on tutkittava sisäpuolelta hylkäämällä viisi tuppea, on typeryyttä etsiä sitä kirjoista. Tulee vielä aika, jolloin hänen on unohdettava kaikki mitä on oppinut.

Katso *The Collected Works of Sri Ramana Maharshi*, viitt., s. 44.

566 *Upavanamat*: palatsien puutarhat.

567 Upanishadit ovat muinaisia, monenpituisia tekstejä, jotka pääosin käsittelivät itsen tietoa ja menetelmiä Itseoivalluksen saavuttamiseksi. Niitä löytyy vedalaisten pyhien kirjoitusten päättelyosista. Etymologisesti sana johtuu sanskritin verbistä '*shad*', jota edeltävät apusanat '*upa*' ja '*ni*'; näiden yhdistelmä merkitsee 'istua lähellä' (mestaria ottamassa vastaan salaista opetusta). Perinteisesti otaksutaan, että on olemassa 108 Upanishadia. Shankara on kirjoittanut vaikuttavat advaitiset kommentit kymmeneen Upanishadiin.

568 Tässä Akka viittaa halujohtoisiin tekoihin, jotka kaivertavat vahvat sisäpsykkiset painaumat/ piilevät taipumukset; nämä vuoroita luovat ja sulkevat syvälle sisäänsä käyttäytymisen mallit, joiden todetaan olevan hyvin vaikeita poistaa ja jatkavan itsepintaisesti olemassaoloon syntymä syntymän jälkeen sielunvaelluksen pyörässä.

569 Tämä on viittaus Vedan *Samhita*-, *Brahmana*- ja *Aranyakaosin* – kirjoituksiin, jotka käsittelevät liturgioita, rituaaleja ja rituaalien symbolisia kuvauksia, tässä järjestyksessä.

570 Nähdäksesi luettelon kuudestakymmenestä neljästä tieteestä, katso A. Singaravelu Mutaliyar, *Abhithana Chintamani: The Encyclopedia of Tamil Literature* (Chennai: Asian Educational Services, 2005), s. 372.

Enkä tiennyt kuin kiertäisin ne.

Kirkuvat, buuaavat apinalaumat
Nimeltä *dehavasana*⁵⁷¹ heiluivat läpi mielen
Pitäen sen iäti levottomana ja häiriintyneenä.

Metsälinnut nimeltä 'monet puranat'⁵⁷²
Sirkuttivat ”*vaasituusi*...!”⁵⁷³
Kääntäen mieleni pois polulta.

Kaksi *shrutin* ja *smrtin*⁵⁷⁴
Raivoisaa jokea
Olivat tulvineet (tämän paikan) yli, herra!
Enkä saattanut nähdä toista rantaa.

Pienet aaveet nimeltä taivas ja helvetti⁵⁷⁵
Luikertelivat puiden välissä
Ja pelästyttivät minut; en tuntenut ketään,
Joka voisi suojella minua niiltä!

*Anvaya, vyatireka*⁵⁷⁶ ja kuusi *lingaa*⁵⁷⁷
Olivat kasvattaneet suunnattoman, pelottavan bambulehdon.

Yhdeksänkymmenen kuuden *tattvan*⁵⁷⁸ taimet ja pensaat
Olivat tarttuneet toisiinsa inhottavaksi pimeydeksi.

Ymmälläni, menetin toivoni löytää tieni

571 *Dehavasana*: piilevät taipumukset, jotka ovat kytköksessä harhakuvitelmaan 'Minä olen ruumis'.

572 Kahdeksantoista Puranaa ovat muinaisia *smrtitekstejä*, t.s., 'muistettuja', eivät 'paljastettuja' teoksia (katso huomautusta 574 alla), jotka keskittyvät hindulaiseen mytologiaan. Ne sisältävät *Markandeya Puranan*, *Vayu Puranan*, *Brahmanda Purunan*, *Vishnu Puranan*, *Matsya Puranan*, *Bhagavata Puranan*, *Kurma Puranan*, jne. Katso R.C. Hazra, *Studies in the Puranic Records on Hindu Rites and Customs* (Calcutta: The University of Dacca, 1940).

573 ”*Vaasituusi*”: löpöttely, tarkoitukseton hälinä.

574 *Shrutitestit* ovat 'paljastettuja' pyhiä kirjoituksia, joiden uskotaan pätevän kaikkina aikoina – neljä Vedaa ja niistä seuraavat kirjallisuudet. *Smrtitestit* ovat johdannaisia, t.s., 'muistettuja' ja välitettyjä; ne sisältävät historiaa ja mytologiaa, samoin kuin synty-tavaltaan erityisiä, kuten *Yajnavalkya Smrti*, *Manu Smrti*, jne.

575 Uskonto tuottaa kaksi pelkoa: helvetin tuskista ja taivaan iloista vaille jäämisestä.

576 *Anvaya-vyatireka*: kaksi termiä, joita Nyayakoulu käytti osoittaakseen *vyaptin* eli muuttumattoman samanaikaisuuden *hetun* (merkin, joka vihjaa siitä, mistä on pääteltävä) ja *sadyan* (sen, joka päätellään) välillä. Shankaran mukaan *anvaya-vyatirekan* menetelmä on omiaan tulkitsemaan *mahavakyaa* 'Tattvamasia' – osamerkitystä, joka säilyttää entisellään *anvayan* menetelmän määrittelyn, samalla kun osamerkitys, joka on yhteen sovittamaton ja hylätty *vyatirekan* menetelmän määrittelyllä. 'Tattvamasissa' /'Sinä olet Se', 'Tatin' /'Sen' ja 'asi' /'olet' merkitykset ymmärretään upanishadisista teksteistä. Mutta 'tvamin' /'Sinän' merkitys päätellään *anvayan* ja *vyatirekan* menetelmällä. Katso Sengaku Mayeda, *A Thousand Teaching: The Upadesasahasri of Sankara*, osa II (Delhi: Motilal Banarasidass, 2006), s. 50-57. Vertaa Shankara (*Vivekacudamani*, 241-42).

577 *Shad lingojen* eli ”kuuden todisteen” oppi on perinteinen tekstinselityksen menetelmä, jota Intian filosofian Purva Mimamsakoulu käyttää ratkaistakseen tekstin merkityksen. Yksi säännöistä on, että merkitys tulisi ehdottomasti varmistaa tutkimalla ja analysoimalla aiheen avaus ja loppupäätelmä. Osatekijät ovat: ”suora yhteys (*shruti*), epäsuora merkitys (*linga*), lauseopillinen yhteys lauseessa (*vakya*), asiayhteys (*prakarana*), näkemys (*sthana*) ja nimien etymologia (*sabda*). Näiden todisteiden muotoja tulisi pitää auktoritatiivisina, voimaltaan alenevassa järjestyksessä, kun jaksossa edetään”. Katso Swami Satchidanandendra, *The Method of Vedanta: A Critical Account of the Advaita Tradition*, käänt., A.J. Alston (Lontoo: Kegan Paul International, 1989), s. 23.

578 *Tattva* sisältää universaalisuuden ja pysyvyyden elementit tilassa ja ajassa. Jotkin filosofiat hyväksyvät kolmekymmentä kuusi *tattvaa*, kun taas jotkut hyväksyvät enemmän. 900-luvun Kashmiri Shaivite filosofi Ksemarajan mukaan *tattva* on elementti, joka käy läpi laajentumisen – '*tanannat tatvam*', t.s., 'se, joka mahdollistaa ilmenemisen'. ”Kashmirin karmajärjestelmän toimesta hyväksytään ei enempää eikä vähempää kuin 70 kategoriaa, samalla kun tunnetaan jopa 94. *Saktisangamatantra* palaa samkhyan järjestelmään sikäli, että se pitää kiinni siitä, että prakrti kehittyi suoraan Parabrahmanista.” Katso Sanjukta Gupta et al, *Hindu Tantrism* (Leiden: E.J. Brill, 1979), s. 53, 101. Akka tuntuu hyväksyvän yhdeksänkymmentä kuusi *tattvaa* eteläisen shaivismin mukaisesti, nimittäin Thirumularin teoksen *Thirumantiram*. Katso huomautusta 94 laulusta *Paraparakanni* tässä kirjassa.

Ulos Vedantan metsästä.
 Ja samalla kun näin murehdin,
 Mestari antoi minulle salaisen tunnussanan:
 ”Sinä olet Tieto.”⁵⁷⁹

Takertumalla tähän jääräpäisellä otteella,
 Tein asteittaisen, vakaan tutkimuksen.
 Sain osakseni apua, herra,
 Liittymiselläni satsangaan,⁵⁸⁰
 Ja tuska muuttui pysyväksi riemuksi.

Seuraamalla *shravanaa*, *mananaa* ja *nidhidhyasanaa*,⁵⁸¹
 Löysin tieni ja aloin hitaasti liikkua eteenpäin.

Kaksi raivopäistä demonia, jiva ja Ishvara⁵⁸²
 Ahdistelivat minua; alkuun en tiennyt
 Kuinka ne voitaisiin tuhota.

Mutta, voitelemalla pääni mestarini jalkojen
 Pyhällä tomulla, painoin sivuun
 Kaikki *upadhit*,⁵⁸³ mukaan lukien 'kaikkietävyuden'.⁵⁸⁴

*Paramin Shaktin*⁵⁸⁵ avulla,
*Neti-netin*⁵⁸⁶ avulla,
 Minä voitin!
 Minä sulauduin ihanteeseen!

Ottaen selvää *padasta* ja *padarthasta*⁵⁸⁷
 Ja *tapakseni*⁵⁸⁸ ansion johdosta
 Minä hiljalleen pääsin metsän läpi.

579 Vapauttava upanishadinen *mahavakya* 'Prajnanam Brahma' ('Tietoisuus on todellakin Korkein').

580 *Satsanga*: 'viisaan seura/ samoja hengellisiä mieltymyksiä omaavien ihmisten toveruus'.

581 *Shravana* (vedantisten kirjoitusten ja niiden selitysten kuuntelu oppineelta mestarilta), *manana* (sen pohdiskelu, jonka on kuullut) ja *nidhidhyasana* (pysyminen kiinnittyneenä mietiskelevään tilaan) ovat kaikkein suorimmat menetelmät saavuttaa Itsetieto, jotka on säädetty ihmisille, joilla on taipumusta itsetutkiskeluun ja mietiskelyyn. Katso Swami Satchidanandendra, viitt., s. 137.

582 Monissa lauluissaan Akka käyttää termiä ”*jiveshwara*”, jivan (yksilöllisen minän) ja 'Ishvaran' (yksilöllisten sielujen Herran) sekoitusta. Hylkäämällä sekä kaksinaisuuden että erilaistumisen hän uupumatta toistaa että advaitan näkökannalta ei voi olla puhetta kaksinaisuudesta Herran ja Hänen alaiensa välillä. Kaikki näennäiset ehdollistavat liitännäiset kielletään ja kumotaan ei-kaksinaisen Itsen tiedon avulla.

583 *Upadhit* ovat näennäisiä ehdollistavia liitännäisiä. Vertauskuvallisissa termeissä me voimme puhua ruukun olevan eetterin/ tilan liitännäinen, samalla kun todellisuudessa ruukku ei rajoita tilaa sisäänsä tai todellisesti eristä sitä muusta ruukku ympäriävästä eetteristä/ tilasta. Jivalla, joka ei ole muuta kuin Itse, on näennäisenä liitännäisenään ruumis, aistit, äly, mieli, ego, muisti, jne. Akka kertoo, että hän on hylännyt kaikki *upadhit* – mukaan lukien kaikkietävyuden, joka kuuluu Ishvaralle (Herralta).

584 Ishvaran kaikkietävyys ja -valtiut ovat olemassa vain suhteessa yksilöllisten 'sielujen' ehdollistaviin liitännäisiin, jotka tietämättömyys synnyttää. Täydellisen Tiedon näkökannalta kaikki liitännäiset ja niiden toiminnot on pysyvästi hylättävä.

585 Tässä Akka ehkä tarkoittaa 'Korkeimman voiman toimesta'.

586 Katso Swami Madhavananda (käänt.), *The Brhadaranyaka Upanishad with the Commentary of Sankaracarya* (Almora: Advaita Ashrama, 1950), s. 336. *Neti-neti*-oppi, joka löytyy tästä Upanishadista (II.3.6.) kääntyy 'ei tämä eikä tuo'. Se on kieltävä lausunto, joka tarjoaa menetelmän Itsen ymmärtämiseksi. Tässä prosessissa ”kuvitteellisten ominaisuuksien katsotaan ensin johtuvan absoluutista ja tämä palvelee sen kieltämisenä, joka ei ole noihin ominaisuuksiin soveltuva; sitten myöhemmin jopa virheellisesti kuvitellut ominaisuudet kielletään. Virheellisesti kuviteltujen ominaisuuksien kumoamisen ponnistusta on jatkettava kunnes ne kaikki poistuvat. Tällä tavalla Absoluutin todellinen luonne voidaan tuntea pelkän kaikkien ominaisuuksien kieltämisen kautta.” Katso Swami Satchidanandendra, viitt., s. 43.

587 *Pada-padantha*: oppia sana ja sen merkitys. Harjoitus viittaa myös upanishadisten *mahavakyojen* kuten 'Tattvamasi' ('Sinä olet Se') ymmärtämiseen yksilöllisten sanojen 'tat', 'tvam' ja 'asi' ymmärtämisen kautta.

588 *Tapas*: intensiivinen askeettinen harjoitus.

Pahanhajuiset 'eri koulukuntien väittelijät'⁵⁸⁹
 Tukkivat polkuni, painostaen minua
 Sitoutumaan hengettömiin perusteluihin.

Minä uhmasin heitä, puhkaisin heidän opinkappaleensa
 Advaitan innolla hiotulla nuolella, herra!
 Hävitessään väittelyssä, kuusi filosofista koulukuntaa⁵⁹⁰
 Juoksivat mullin mallin pelastaakseen elämänsä.
 Advaitan vahvistamana minä voitin taistelun, herra!

Vahvalla yhteydellä viisaaseen
 Kuin *chaya chantiran*⁵⁹¹
 Minä ymmärsin todellisen luontoni, herra!

Minä siirryin suullisten ilmausten
 'Minä tiedän' ja 'Minä en tiedä'⁵⁹² tuolle puolen
 Suoraan intuitiiviseen ymmärrykseen,
 Joka on mielen ja puheen tuolla puolen.

Polttopuun nimeltä tietämättömyys syvissä sopukoissa
 Todellisen Tiedon liekki syttyi säteileväksi roihuksi, herra!
 Kuuden vihollisen⁵⁹³ monikerroksinen asunto,
 Kuusi luonnetta,⁵⁹⁴ kuusi muutosta,⁵⁹⁵
 Kaikki syttyivät tuleen, herra!

Viiden elementin⁵⁹⁶ palatsi,
 Viisi tuppea,⁵⁹⁷ viisi vallia,⁵⁹⁸
 Kaikki repesivät hahtuviksi ja riekaleiksi, levisivät
 Kuin puuvilla tuulessa, herra!

589 Akka käyttää termiä ”*matavadi*”, t.s., kokeneita väittelijöitä, jotka tähtäävät väittelyn tieteeseen liikkuen paikasta toiseen ja haastaen oppineita osallistumaan filosofisiin keskusteluihin ja hengellisiin tekstinselityksiin. Viittauksen tähän traditioon ilmenevät muinaisissa tamilin kirjoituksissa kuten *Manimekalai*, *Civakachintamani*, jne.

590 *Shad darshanat* ovat Intian filosofian kuusi perinteistä koulukuntaa – Nyaya, Vaiseshika, Samkya, Yoga, Purva Mimamsa ja Uttara Mimamsa.

591 Tämän *chaya chantiranin* erityinen vastaavuus ei minulle selvinnyt.

592 Tämä merkitsee kaikkien tiedon samoin kuin tietämättömyyden ilmausten ylittämistä. Sekä tieto että tietämättömyys kuuluvat tietämisen alueeseen ja ne koetaan mielellä; Itse on niistä tietoinen kohteina.

593 *Shad ripu*/ 'kuusi vihollista' ovat: *kama*/ himo; *krodha*/ viha; *lobha*/ ahneus; *moha*/ harhakuvittelu; *mada*/ ylpeys; ja *matsarya*/ kauteus.

594 *Shad bhava*/ 'kuusi olemassa olevaa luokkaa' ovat: *dravya*/ ydin; *guna*/ laatu; *karman*/ toiminta; *samanya*/ yleisyys; *visesha*/ erikoisuus; ja *samavaya*/ luontaisuus, Vaiseshikafilosofien esityksen mukaan.

595 *Shad vikara*/ 'kuusi muutosta' ovat: *jayate*/ tuleminen olemassaoloon; *asti*/ oleminen; *vardhate*/ kasvaminen; *viparimate*/ muuttamisen läpikäyminen; *apaksiyate*/ osiksi jakautuminen; ja *nasyate*/ tuhoutuminen.

596 Viisi elementtiä: maa, vesi, tuli, ilma ja eetteri.

597 Katso huomautusta 566 edellä. Shankaran mukaan (*Vivekacudamani*, 149-51):

Viiden tupen peittämänä – ensin raaka-aine ja sitten loput –, jotka ovat Sen oman voiman tuotantoa, Itse lakkaa näkymästä, niin kuin vesi tankissa sen sarakasvien lisääntymisestä. Poistamalla tämä sara, täydellisen puhdas vesi, joka lievittää janon kivut ja antaa välittömän ilon, ilmenee esteettä ihmisen edessä. Kun kaikki viisi tuppea on eliminoitu (syrjäytetty muuna kuin Itsenä), ihmisen Itse ilmestyy – puhdas, iäti kestävä, muuttumattoman autuuden olemuksena, ilmeten (kaikkien sydämissä), korkein ja itseloistava.

Katso Swami Madhavananda, viitt., s. 57-58.

598 ”Viisi vallia” (*medai*) viittaa ehkä viiteen aistinelimeen, mutta ei ole aivan selvää mitä aistia Akka käyttää tässä termissä.

Silmänräpäyksessä kuusi filosofiaa,⁵⁹⁹
 Kaikki lääkkeet, kuusi *chakraa*,⁶⁰⁰
 Liukenivat ja valuivat pois kuin vesi.

*Jati, varna, ashramat*⁶⁰¹ ja niiden säännöt,
 Kaikki pyhät kirjoitukset, *gotrat*⁶⁰² ja *sutrakirjoitukset*⁶⁰³
 Ahmaisi tämä (Tiedon) tuli välittömästi, herra!

Teatterit nimeltä kolme ruumista,⁶⁰⁴ kolme aikaa,⁶⁰⁵ kolme jivaa,⁶⁰⁶
 Ahmaisi tuli välittömästi, herra!

Viisi valoa,⁶⁰⁷ auringosta alkaen,
 Sisällytti itseensä Itsetiedon
 Korventava tuli, herra!

Tulkiten tarpeettomiksi ja tuhoten kaikki ominaisuudet,
 Minä uppouduin Autuuden valtameren, tullen *akhandaksi*.⁶⁰⁸

Minä katkaisin valtavalla rytinällä
 Kovaäänisesti laulaen *tantanaa*,⁶⁰⁹
 Samsaran⁶¹⁰ suuret haarat!

Ylittäen syntymän ja kuoleman valtameren,
 Olen palannut tälle rannalle, herra,
 Jakamaan (teidän kanssanne) sen,
 Mitä jivanmuktat⁶¹¹ kokevat!

599 Katso huomautusta 590 edellä.

600 Kuusi *chakraa* ovat psyko-fyysisiä keskuksia/ hengellisen energian tuntomerkkejä joogisessa ja tantrisessa järjestelmässä. Jokais-ta *chakraa* havainnollistetaan lootuksena, jotka sijaitsevat pitkin selkäydintä, nousten selkärangan pohjalta päälakeen: *muladhara*, *svadhishtana*, *manipura*, *anahata*, *vishuddha*, *ajna* ja *sahasrara*.

601 *Jati, varna, ashrama*: kasti, väri ja neljä pyhissä kirjoituksissa määriteltyä elämänvaihetta, joissa ihmisellä on määrätty säännöt ja tehtävät: (*brahmacharya*/ selibaatissa pysyvä opiskelija; *grhasta*/ perheenhuoltaja; *vanaprastha*/ erakko tai metsässä asuva; ja *sannyasa*/ luopuja).

602 *Gotrat*: sukujuurilla/ sukupuulla on suuri merkitys perinteisen brahminisen kulttuurin patriarkalisessa ja kastillisesti etuoikeut-tavassa rakenteessa, kun puhutaan papillisen ammatin periytymisestä samoin kuin hengellisen tiedon välittämisestä.

603 *Sutrat* ovat tekstejä, jotka sisältävät aforistisia lausemia, jotka edellyttävät selityksen. Badarayanan *Brahma Sutra* on yksi sellai-nen teksti, jolla on useita tärkeitä selityksiä, kuten Shankaran, Ramanujan, Madhvan, jne.

604 Advaita hyväksyy ”kolmen ruumiin” käsitteen – karkea (*sthula*), hieno (*sukshma*) ja kausaalinen (*karana*).

605 ”Kolme aikaa” voisi olla viittaus menneeseen, nykyiseen ja tulevaan, tai (paljon todennäköisemmin) tietoisuuden tiloihin, jotka nimitään advaitassa valvetilaksi (*jagrat*), unennäöksi (*svapna*) ja syväuneksi (*sushupti*).

606 ”Kolme jivaa” – *avachinna* (korkein Itse), *chidabhasa* (heijastunut tietoisuus) ja *svapna kalpita* (uneksija) – ilmenevät näennäis-ominaisuuksineen.

607 ”Viisi valoa”, jotka mainitaan Brhadaranyaka Upanishadissa (III.1-6), ovat aurinko, kuu, tähdet, salamointi ja tuli. Katso Swami Madhavananda (1950), viitt., s. 593-608.

608 *Akhanda*: jakamaton Ykseys.

609 Kansanlaulu, käytettiin esitettäessä lopullisen vapautumisen sanoinkuvaamatonta iloa.

610 Samsara: näkyvä maailma ja kaikki maalliset tapahtumat, jotka aiheuttavat kärsimystä. Vertaus puusta löytyy Shankaralta (*Vivekacudamani*, 145):

Samsaran puun siemenenä on tietämättömyys, ruumiin kanssa samaistuminen on sen verso, kiintymys sen hentoja lehtiä, työ sen vettä, ruumis sen runko, elinvoimat sen oksia, elimet sen haarakkeita, aistikohteet sen kukkia, sen monista teoista johtuvat lukuisat kärsimykset ovat sen hedelmiä ja yksilöllinen sielu on sillä istuva lintu.

Katso Swami Madhavananda, viitt., s. 55.

611 *Jivanmuktat*: he, jotka ovat saavuttaneet vapauden ruumiillisina. *Vivekacudamanin* loistavassa, tiivistetyssä selityksessään Rama-na kertoo:

Näin tässä *Crown Gem of Discrimination* Sri Shankara on kuvaillut *samadhia* eli hengellistä transsia, joka on vapautumisen

Loppumattomalla *anandalla* ladattuna
Minä marssin eteenpäin rinta pystyssä
Äänekkäästi kuuluttaen voittoa Madhuvanamissa!⁶¹²

Minä luovutin (voittoni)
Äiti Jumalattarelle, korkeimmalle arvovalle,
Ja sain sen takaisin asianmukaisesti leimattuna.⁶¹³
Minä seisoin ajatellen pohjoista suuntaa.⁶¹⁴

Nyt liityn sinuun; olen nähnyt Harin,
Ja Hän on myöntänyt minulle mokshan!⁶¹⁵

”Tässä on *atma-chudamani*,⁶¹⁶
*Kaivalyan*⁶¹⁷ tila:
Ota se!” hän sanoi.

rajatonta autuutta, epäilyn ja kaksinaisuuden tuolla puolen ja samalla hän on ilmaissut keinot sen saavuttamiseksi. Vapauden saavuttaminen tästä kaksinaisuuden tilasta on elämän todellinen päämäärä ja vain hän, joka on sen tehnyt, on *jivan mukta*, vapautunut vaikka elää, ei hän, jolla on pelkkää teoreettista ymmärrystä siitä, mikä muodostaa *purusharthan* tai halutun lopun ja inhimillisen käyttäytymisen päämäärän. Näin määritellen *jivan muktan* Sri Shankara kertoo hänen olevan vapaa kolminkertaisen karman (*sanchita, agami ja prarabdha*) kahleista... Hän, joka on vapautunut, on todellakin vapaa toimimaan miten tahtoo ja kun hän jättää ruumiinsa, hän pysyy Vapautuneena eikä koskaan palaa tähän syntymään, joka on kuolemaa. Sri Shankara kuvailee näin Oivallusta, joka on Vapautuminen, kahtalaisena, *Jivanmuktina* ja *Videhamuktina*...

Katso The Collected Works of Sri Ramana Maharshi, viitt., s. 211. Sekä ”Keskustelut”, s. 199.

612 San. 'ambrosian metsä'.

613 Akka käyttää mielenkiintoisesti virkavaltaisen prosessin vastaavuutta – 'leiman' vastaanottamista, t.s., saada hengellisten kokemustensa hyväksyntä/ suostumus/ vahvistus Jumalaiselta Äidiltä.

614 Hindulaisessa uskossa *uttarayana* (päivä, kun aurinko ilmestyy pohjoiselle pallonpuoliskolle, saapuen Makaran/ Kauriin merkkiin) merkitsee polkua, jolta ei ole paluuta. Sanotaan, että henkilö, joka kuolee *uttarayana*na, saavuttaa vapautumisen. Tästä kuuluisana esimerkkinä on sotilasvanhus Bhisma Pitamah *Mahabharatassa*, jolla oli *icchamrityun* voima (valita oman kuolemansa hetki). Arjunan Kuruskshetran taistelulentäällä kuolettavasti haavoittamana hän tahtoi pysyä hengissä, maaten Arjunan nuolien vuoteella, kunnes *uttarayanan* astrologinen vaihe tapahtui; sitten hän luopui ruumiistaan.

615 *Moksha*: vapautuminen jatkuvasta vaelluksesta syntymän ja kuoleman pyörässä.

616 *Atma-chudamani*: san. 'Itsen rintakoru'.

617 *Kaivalya*: vapauden tila. Intian filosofian Samkhyakoulu käyttää tätä termiä merkitsemään vapauden tilaa, jossa Purushat pysyvät (Praktin) 'erillisinä todistajina'.

**Jumalaisen tohtorin diagnoosi:
Ayurveda Vertauksena Itseoivallukseen
*Pantitan Kavi***

I. Sairaus ja Ruumiillistuma

Laulussa *Pantitan Kavi* Avudai Akka rinnastaa kaksi täysin erilaista perspektiiviä: ”lääkehoidon keskeisen kokemusfilosofian”⁶¹⁸ ja Vedantan soteriologisen (pelastusopillisen) kehityskaaren, luodakseen parantumisen voimallisen vertauskuvan. Akka ottaa taitavasti esiin vertauksen tohtorista, joka tarkastaa potilaan pulssin ja tekee diagnoosin, joka perustuu neste-lääketeeteeseen (*vatan*, *pittan* ja *sleshman* tasapainoon/ epätasapainoon), jakaa sopivia lääkkeitä ja määrää tiukan ruokavalion vertauskuvana hengelliselle mestarille, joka sallii oppilaan voittaa tietämättömyyden/ orjuuden aiheuttamat kärsimykset. Mestari parantaa/ tuhoaa kolme *pääishanaa* (kiintymystä), jotka vaivaavat harhaista mieltä ja synnyttävät sen keskeisen erheen – aineelliseen ruumiiseen samaistumisen. Tämä aikaansaa *bhavanoin* (sielunvaelluksen sairauden) *teerkanoin* (loputtoman sairauden) ilmenemisen; 'potilas' kärsii kroonisesta, loppumattomasta sairaudesta, joka on vieraannuttanut hänet Itsetiedosta eli tietoisuudesta, että oma todellinen luonto, ikuinen, Itse, muuttumaton Korkein Tietoisuus, on iäti vapaa sairaudesta, vioista, epämuodostumista, vanhuudesta ja kuolemasta.

Juuri kuten sairas materiaallinen ruumis jatkuvasti kärsii kivuliaitten oireiden vaihtelusta, myös hengellinen oppilas kärsii ruumiillistuman kärsimyksistä, joihin luetaan mukaan fyysiset ja mentaaliset tuskat. Akka kertoo, että tätä syntymän ja kuoleman sairautta aiheuttavat tietämättömyys ja entiset karmat, viisaan palvelemattomuus, maallisille haluille ylenpalttinen myöten antaminen, egon vaatimukset, sisäiset *vasanat* (piilevät vaikutukset), jotka luotiin ja vahvistettiin aistinelinten kautta, kun etsittiin jatkuvasti niiden kohteita ilman hetkenkään taukoa ja erottelevalla kyvyllä kuristaa varustettu silmukka nimeltä halu.

Laupiaan väliintulon avulla hengellinen mestari hävittää *bhavan* sairauden avaamalla orjuuden solmun ja lahjoittamalla hengelliselle oppilaalle täydellisen vapauden.

Tohtorin ja viisaan oppi-isän vertauskuvallista rinnastusta pidetään yllä diagnoosin menetelmän kuvauksen avulla. Tutkimukset tehdään sekä potilaalle, joka kärsii kroonisesta kuumeesta, että hengelliselle oppilaalle, joka etsii vapautta ruumiillistumasta. *Nadin* (pulssin) arviointi on keskeistä molemmissa tapauksissa. Hengellistä mestaria kuvaillaan ”hyväksi tohtoriksi, joka on tullut hävittämään *bhavarokamin*”; hän tarkistaa *nadin* ja ilmaisee sitten taudin luonteen.

Samankaltaisuus ulottuu edelleen lääkityksen tyyppiin molemmissa tapauksissa. Ayurvedan mukaan lääkkeet annetaan tiukkaan ruokavalioon yhdistettynä. Jos jälkimmäistä ei seurata, lääkitys ei toimi potilaassa; jos toimitaan ohjeiden mukaisesti, tauti ei uusiudu. Asia on sama hengellisessä ohjeistuksessa: jos 'ruokavaliota' seurataan tarkasti, *bhava* tulee häviämään lopullisesti. Parhaan tohtorin molemmissa tapauksissa (toinen parantaa potilasta ja toinen sielua) tulisi hallita nelinkertainen tieto:

>tulisi tietää sairauden syy (*hetu*)

⁶¹⁸Katso Kenneth G. Zysk, *Asceticism and Healing in Ancient India: Medicines in the Buddhist Monastery* (Delhi: University Press, 1991), s. 24.

- >tulisi tarkkaan tutkia oireet (*linga*)
- >tulisi luoda hoitokeino (*prashamana*)
- >tulisi varmistaa uusiutumattomuus (*apunarbhava*)

Silti on olemassa ratkaiseva ero 'palkkioiden' suhteen, jotka 'potilas' maksaa 'tohtorille'; kaikki omaisuus maailmassa olisi vajavaista hyvitystä mestarin 'palveluksista', mestarin, joka on vapautanut hengellisen oppilaan ruumiiseen samaistumisen sairaudesta ja näin samsarisesta orjuudesta.

Monista klassisista teksteistä löytyy mainita hengellisestä mestarista muinaisten yhteisöjen tohtorina: Vedat, varhaisen buddhismen tutkielmat, Intian filosofioiden varhaisten koulukuntien tutkielmat, jotka ovat soteriologisia (pelastusopillisia) olettamuksia, Ayurvedalaiset ohjekirjat lääkitykseen, kirjoitelmat kansanomaiseen hinduismiin ja myös Persian esi-islamilaisten Zoroastrianin lääkinnällinen traditio.⁶¹⁹ Yajurveda on varhaisin pyhä kirjoitus, jolla vedotaan hindulaisiin jumaluuksiin *bhishajin*⁶²⁰ (tohtorin) tehtävien suorittamiseksi. Useat rinnastukset ”yhdistävät filosofian terapiaan ja lääketieteeseen, hyvän opettajan lääkäriin, metafysiikan tohtoriin.”⁶²¹

Intian lääketieteen varhaisimpia järjestelmällisiä dokumentointeja vastaavasti, ja kun terapeutit sisällytettiin Buddhistisen filosofian perinteiseen ajatusmalliin, ruumis symboloi potilasta, joka tarvitsee hoitoa, bodddhisattvoja pidetään *bhishajyaguruna* ja Herra Buddha *vaidyarajana*, 'tohtoreiden kuninkaana'.⁶²²

Tämä kielikuva kehittyi valtavasti Yajurvedan *Rudradhyayahosassa*, jossa Rudraa kuvataan *bhishakiksi* (tohtoriksi), joka voi ehkäistä sairauksia. *Rudradhyayahmantrojen* laulamisen otaksutaan ehkäisevän *rujamia* (sairauksia tai kärsimyksiä).⁶²³ Kärsimykset voivat ilmetä jonkin sairauden muodossa, mutta jo pelkkä Herra Rudran muistaminen on yksi tehokas menetelmä hävittää *rujam*. Samalla lailla Shiva tohtorina rukoillaan hävittämään sellaiset sairaudet kuin tuberkuloosi (*yakshmam*), jne.⁶²⁴ Keskiaikainen kommentaattori Bhatta Bhaskara väittää, että Rudradhyayan kymmenennen osan toinen mantra voi merkitä, että Herra Rudra omaa kaksi muotoa: Shivan, hyvänteisen Herran, kaikkien kärsimysten hävittäjän; ja Ghoran, pelottavan ja hirmuisen Herran, kaiken lopullisen tuhoajan. Tämän jaon sisällä Shivan muodolla on taas kaksi puolta: ensin, hän tuhoaa sairaudet minkä tahansa tehokkaan lääkkeen tavoin; toiseksi, hän tuhoaa samsaran kierrossa toistuvien syntymän ja kuoleman aiheuttaman kärsimyksen ja kivun.⁶²⁵ Toiset keskiajan kommentaattorit kuten Vishnusuri⁶²⁶ ja Sayana ovat myös selvästi asettaneet *rujamin* samsaran sairaudeksi tai sairaudeksi, jonka aiheuttaa tietämättömyys ja orjuus. Näin Shiva on sekä sellaisen kärsimyksen parantaja että tuhoaja.⁶²⁷

Mandukya Upanishadin kommenttinsa johdannossa vaikutusvaltainen 700-luvun advaitan filosofi Shankara vetää suoran rinnastuksen sairaan ihmisen ja harhaluulon ja tietämättömyyden vangitseman ihmisen välille. Edellinen kärsii *jvarasta* (kuumeesta), kun taas jälkimmäinen kärsii todel-

619800-luvun teksti *Denkart*, kokoelma perinteisen Zoroastrianin tutkimuksista, jotka koskevat uskontoa ja yhteisöä, jakaa ”lääketieteen kahteen toisiaan vastaavaan osaan: hengelliseen ja materiaaliseen (ruumiilliseen). Ylemmät papit, *dastwarit*, ovat sielun tohtoreita, samalla kun 'tämän maailman parantajat' ovat tämän ruumiin tohtoreita.” Katso Peter E. Pormann ja Emilie Savage-Smith, *Medieval Islamic Medicine* (Edinburgh: Edinburgh University Press, 2007), s. 16-17.

620 *Bhishaj* oli miespuolinen ammattiparantaja, jolla oli erityinen taito parantaa sairas manaamalla sairautta aiheuttavia demoneita ja sitten parantaa vahingoittunutta ruumista. Hän omasi tiedon lääkinnällisistä kasveista, saattoi kuin shamaani lausua soveliaita loitsuja. ”ja saattoi vajota transsiin, jonka aikana hän vapisi ja tanssi”. Katso Zysk, viitt., s. 16.

621 Katso Wilhelm Halbfass, ”The Therapeutic Paradigm and the Search for Identity in Indian Philosophy”, *Tradition and Reflection: Explorations in Indian Thought* (Albany: SUNY Press, 1991), s. 243-63, s. 244.

622 *Bodddhisattva* ei ole tohtori pelkästään hengellisessä tai vertauskuvalisessa mielessä. Hän on hän, joka on tehnyt valan parantaa myös muita tietoisia olentoja sielullisista sairauksista, ja parantaakseen muita, hän on lykännyt omaa lopullista vapautumistaan. Katso Mark Tatz (käänt.), *Buddhism And Healing: Domieville's Article "Byo" from Hobogirin* (New York: University Press of America, 1985), s. 44.

623 ”*Ayam rudrashabdah kriyanimittakah, rujam samsaarakhyam rogam dravayato vinashayatastava bhesaji tanuh.*” Katso Hari Narayana Apte (ed.), *Rudradhyayah*, seuranaan Sayanan kommentti Anandasramamudranalaya, 1939), s. 89.

624 Kuten edellä, s. 11, 12, 88, mantrat 1.5, 1.6, 9.2.

625 Kuten edellä, s. 88, 89, mantra 10.2.

626 Marulakaropahva Sankara Sastri (ed.), *Rudradhyayah* seuranaan Vishnusurin kommentti Anandasramasanskrtagranthavalih, Grantha Series 114, (Anandasramamudranalaya, 1958), s. 9, 65.

627 Apte, viitt., s. 88-89.

lisen luonteensa vakavan väärinkäsityksen sairaudesta. Juuri kuten sairaan henkilön terveys palautuu hävittämällä sairauden syy, samoin tietämätön ihminen, jota vaivaa väärinkäsitys 'Minä olen ruumis', saavuttaa ei-kaksinaisen Itsensä täydellisen tietoisuuden, kun kaikki mielen tietämättömyydessään luomat, vahvistamat ja ylläpitämät jakautumiset ja erottelemiset lakkaavat olemasta (*upshamanam*). Tietämättömyyttä (kaksinaisia näkökulmia ja tämän keskeisen virheen mukaista elämää) verrataan vakavaan silmänsairauteen nimeltä *timira* (silmäpohjan pintakerroksen sairaallinen infektio).⁶²⁸

Shankaran ainoassa kommentoimattomassa tekstissä *Upaneshasahasri*⁶²⁹ on kappale nimetty ”*Jvara-naasha-prakarana*” (”Kappale Kuumeen Hävittämiseksi”). Huomionarvoisesti kirjoittaja esittelee aihetta seuraavin rivein:

*prayujya trshna-jvara-nasha-karanam chikitsitam jnana-vigara-bheshajam
na yati kama-jvara-sannipatajam, shariramalam shatayogadukhitam*⁶³⁰

Otettuaan hoidon tiedon ja rauhallisuuden lääkkeestä, joka saa aikaan halujen kuumeen häviämisen, potilas ei enää (uudestaan) palaa kärsimään kivuista, jonka tuottavat halujen kuumeen hourailu ja kytkös satojen ruumiiden sarjaan.⁶³¹

Tässä halu (*kama*) itse on *jvara*, joka aiheuttaa ruumiillistumien jakson ja sen vuoksi suurta kärsimystä. Kuume voidaan hoitaa (*chikitsa*) tiedon ja rauhallisuuden (*jnana-vigara-bheshajam*) lääkkeellä. Tämän lääkkeen antaa hengellinen mestari, joka on kuin silta (*plava*), joka johtaa hengellisen oppilaan toiselle rannalle (ei-kaksinaisuuteen).

Filosofiset ja uskonnolliset kirjoitukset kaikkialta Intiasta pursuavat kuvauksia sellaisista hengellisistä mestareista taitavina tohtoreina, jotka vaivattomasti parantavat *bhavan* sietämättömän sairauden. Esimerkiksi myöhemmän keskiajan tamilinkielinen bhaktiteksti *Tiruppukazh* on tulviltaan sellaisia viittauksia kuten ”*bhava-roka vaidyanatha perumale*” (”Herra tohtorina, joka parantaa *bhavarogan*”), ”*jnana-pantita swami*”, jne. erityisenä lisänimenä Herra Kartikeyalle.

Kuuluisa 600-luvun tohtori Vagbhata⁶³² tarjoaa tervehdykset *Ashtangahrdayasamhitasaan*⁶³³ *apurvavaidyalle* (verrattomalle/ erityiselle) tohtorille, joka hävittää *raagadin*, *rajogunasta* alkunsa saavan intohimosairauden. Tämä synnyttää halun (*autsukhya*), hullaantumisen/ harhan (*moha*) ja kärsimyksen (*arati*):

*ragadi rogan satatanushaktan,
asheshakaya prasrutanaseshan
autsukhya moha-aratidannj-jghana*

628 Katso Mandukya Upanishad *Isadi Nav Upanishadissa* mukanaan Shankaran kommentti (Gorakhpur: Gira Press, sam 2059) s. 538.

629 Sengaku Mayeda, *Sankara's Upadesasahasri* (Motilal Banarasisdass, 2006), s. 203.

630 H.R. Bhagavat (ed.), *Upadesa Sahasri*, säe 1, Poona Oriental Series, N:o 8, *Sri Sankaracharya-viracita-prakaranagranthah* (Poona: Oriental Book Agency, 1952), s. 348.

631 Sengaku Mayeda (käänt.), *A Thousand Teachings: The Upadesasahasri of Sankara* (Tokio: University of Tokyo Press, 1979), s. 203.

632 Vagbhata, usein kutsuttu ”Vaahataksi” Keralassa, kirjoitti kaksi tärkeää lääketieteellistä tekstiä, *Ashtangasangrahan* ja *Ashtangahrdayasamhitan*. On spekuloitu, että hän on saattanut elää ”epämääräiseltä ajalta eKr. 1000-luvulle jKr.”, G.J. Meulenbeldin mukaan *A History of Indian Medical Literature*, osa 1A (Groningen: Egbert Forsten, 1999), s. 631. Vagbhatan *Ashtangahrdayasamhita* järjestää ja organisoii lääketieteellisen tiedon, jotka sisältyvät *Chakara Samhitaan* ja Sushrutan yhteenvedoon. Teksti nautti suurta suosiota Intiassa ja ympäristössä ja on käännetty sanskritista persiaksi ja persian kielestä arabiaksi. Vielä tänäänkin sillä on vahva lukijajoukko Keralassa *ashtavaidyan* lääketieteellisen tradition *vaidyjojen* joukossa.

633 Kuten suositussa säkeessä sanotaan:

*nidane madhava shreshtah, sutrasthare tu vagbhatah,
sharire sushrutah shreshtah, carakastu chikitsite*

*yo apurva vaidyaya namostu tasmai*⁶³⁴

Ragadiainesosilla, jotka vaikuttavat mieleen, on myös voimakas vaikutus ruumiiseen, aiheuttaen erityistä levottomuutta, pahentaen aistilliset ja pakonomaiset reaktiot jatkuviksi, sisäpsykisten kärsimysten itsestään lisääntyviksi kerrostumiksi. Viisaat eivät kuitenkaan joudu *ragadisairauksien* alaisiksi.⁶³⁵

Tinkimätön lausunto kolmesta nesteestä,⁶³⁶ jotka koostuvat kolmesta tunteesta (ahneus, pahantahtoisuus ja väärä näkemys), tasapainottomuuden vaaroista ja sulkevat sisäänsä yhden ruumiin, löytyy buddhalaisista teksteistä kuten esim. *Samyukta Nikaya*, *Ekottaragana*, jne., jotka käyttävät useita ”häijyjen käärmeiden sijoittamista samaan koriin”⁶³⁷ vertauksia. Vagbhata, jonka buddhalaisista oppineisuutta ei voida epäillä, viittaa viisaaseen mestariin *apurvavaidyana*, koska tämä kohtaa ruumiillistuman sairauden todellisen alkuperän/ juuren, t.s., kaottisen ajatustoiminnan ja vakavat vääristymät johdonmukaisuudessa, jotka liittyvät yhteen sisäisesti väkivaltaisiksi poikkeamiksi, jotka vaativat välitöntä huomiota ja hoitoa. Kun ammattitaitoinen väliintulo tapahtuu aiheuttajassa, ruumiillistuman sairaus tuhoutuu. *Ashtangasamgrahassa*, toisessa tekstissään, joka keskittyy terapioihin, Vagbhata tarjoaa yksinkertaisen rukouksen ”*eka vaidyalle*”, ”ainutlaatuiselle tohtorille”.⁶³⁸ Toimiessaan sekä *apurvavaidyana* että *eka vaidyana* Buddha puhuu sekä ruumiillisista että hengellisistä sairauksista.⁶³⁹ Joissakin tapauksissa ruumiilliset sairaudet saattavat jatkua vaikka intohimot hävitetään, mutta noiden häiriöiden havaitaan aiheutuvan aiemmista karmaista, jotka nyt kantavat hedelmää; ne eivät tuota uutta karmaa.

Tämä traditio havaitaan myös Avudai Akkan laulussa *Pantitan Kavi*. Muissa teoksissa, esimerkiksi *Advaita Mei Jnana Kavissa*, Akka viittaa viisaaseen mestariin *pantitanina*. Kun ajatellaan, että Vagbhattan *Ashtangahrdayasamhitaa* luettiin ja yhä paljon luetaan, veisataan liturgiana ja seurataan käsikirjana Keralassa *ashtavaidyatohtoreiden*⁶⁴⁰ toimesta, on järkeenkäypää olettaa, että Akka, joka oli kotoisin tältä maantieteelliseltä alueelta, tunsi tämän järjestelmän ja kykeni luomaan sen loistavaa vertauskuvallista käyttöä. Hänen luomuksensa on ehkä jopa vielä voimallisempi, koska pohjaviireinä on syvällisesti liikkuva, jumalallinen murtuma hänen omassa elämässään ankarasti ahdistettuna lapsileskenä brahmisessa *agrahanamissa* – hänen gurunsa odottamaton saapuminen hänen kynnykselleen ja lopullisen vapautumisen/ parannuksen tarjoaminen hänelle *teerkanoista*, syntymän ja kuoleman loputtomasta sairaudesta.

Buddhisten Nikayoiden⁶⁴¹ kanssa yhdenmukaisesti Akka vertaa *vatan*, *pittan* ja *kaphan/slesman* nesteellisten poikkeamien tasapainottomuuksia kolmeen syvälliseen toimintahäiriöön, kolmeen kiintymykseen: jälkeläiset; omaisuus; ja halu muihin, tuleviin maailmoihin ja tiloihin.⁶⁴² *Pantitan Kavia*, joka tulostettiin ensimmäisenä lauluna *Aduvai Akkal Padal Tirattussa* (2002), hänen laulujensa kaikkein tuoreimmassa tamilinkielisessä kokoelmassa, voidaan lukea kenenkä tahansa ruumiillistuneen sielun hengelliseksi muistelmaksi, joka etsii vapautusta kärsimyksistä, jonka ai-

634 *Sri Ashtangahrdayam*, Haridas Sanskrit Granthamala, 106 (Varanasi: Chaukhamba Orientalia Series, 1956), s. 1.

635 Viisaat, huolimatta siitä etteivät joudu *raagadin* valtaan, voivat kuitenkin sairastua *karmajan* johdosta eli sairauksiin, joiden syyinä on aiemmat karmat.

636 Varhaiset buddhalaiset tekstit (Nikayat) hyväksyvät *tridoshan* opinkappaleen.

637 Katso Tatz, viitt., s. 70-71.

638 Sri Govardhana Sharma Changani (ed.), *Srivagbhatacharyaviracitah Ashtangasamgrahah (sutrasthana)* (Varanasi: Chaukhamba Sanskrit Sansthan, 2003), s. 1.

639 ”Bodhisattva ei koskaan laiminlyö ruumiillista parantamista”. Tatz, viitt., s. 44.

640 ”Vagbhataa pidetään korkea-arvoisena etenkin Keralassa, jossa hän on legendaarinen mestari, joka opetti lääketiedettä *astavaidyan* suvun esi-isille. *Astavaidyan* tohtorin lääketieteellinen harjoitus päättyy *hrdayan* kymmenennen kappaleen lausuntaan perheen pyhätössä.” Katso Meulenbelt, viitt., s. 656. Katso myös Tsutomu Yamashita ja P. Ram Manohar, ”Memoirs of Vaidyas: The Lives and Practises of Traditional Medical Doctors in Kerala, India”, (1) & (2) *Electronic Journal of Indian Medicine*, osa 1 (2007), s. 45-62 ja 117-139.

641 Katso Tatz, viitt., s. 69-70.

642 *Kuten edellä*. Tämä on samankaltainen kuin Nikayanien lähestymistapa, jotka vertaavat kolmea elämännestettä kolmeen alkuperäiseen intohimoon; ahneus, pahantahtoisuus ja väärä näkemys. Ne tarjoavat myös näistä kolmesta intohimosta vapautumisen strategioita: ahneudesta voidaan parantua puhtaudeella ja mietiskelemällä epäpuhtautta, pahantahtoisuudesta ystävällisyydellä ja mietiskelemällä ystävällisyyttä ja väärästä näkemyksestä tiedolla ja mietiskelemällä syynä olevia yhteyksiä.

heuttaa syntymien ja kuolemien sarja nimeltä *bhavarokam*.⁶⁴³ Tuomalla yhteen eksistentiaalisen ja metafyyssisen tämän 'sairauden' kuvauksen kautta, Akka täsmentää, ei vain ruumiin ja sairauden symbioottisen suhteen, vaan myös ruumiillistuman ja loputtoman sielunvaelluksen välisen suhteen. Juuri kuten sairas ihminen etsii kiireellä taitavaa tohtoria avukseen, uupunut *jiva/* minä, joka läpikäy toistuvaa tuskaa syntymä syntymän jälkeen, kaipaa hengellistä mestaria, joka on ylittänyt *bhavan* hengenvaarallisen valtameren. Hengellinen oppilas, joka on tietoinen omasta jatkuvasta kärsimyksensä, tekee valtavan ponnistuksen löytääkseen vapautumisen keinon, kun taas he, jotka ovat *bhava* vasta tietämättömiä ja jotka eivät edes myönnä sitä sairaudeksi, eivät etsi mestaria, jolla on parannuskeino eivätkä tutki mahdollisia tapoja eliminoida *bhavan* seurauksia.

Kun sana *kavi* viittaa lauluihin, runoihin ja runojen kirjoittajaan, sana *pantita* johtuu sanskritin juuresta *pand*, 'tieto'. Tamilin kielessä tämä termi tarkoittaa viisaita miehiä, jotka olivat päteviä Dharmashastroissa ja sitoutuivat oikeuden palvelukseen *dharman* kysymyksissä. Nimike tarkoitti myös partureita, jotka suorittivat leikkauksia,⁶⁴⁴ astrologeja, (joilla oli joitakin ennustamisen taitoja) ja *vaidyoja* (tohtoreita), jotka olivat perehtyneet Ayurvedan tai Siddhan lääketieteellisiin teksteihin ja joita pidettiin tieteen ja järkeilyn miehinä.

Akka käyttää sanaa *pantitan* viitatessaan hengelliseen ohjaajaan, joka selvittää ja hoitaa ruumiillistuneen minän kärsimyksiä. Tohtoria, joka parantaa ruumiillisia sairauksia, kutsutaan paikalle potilaan toimesta, mutta hengellinen mestari, joka saapuu sellaisen henkilön kynnykselle, joka etsii vapautusta *bhavarokamista*, ei vaadi virallista kutsumista. Mestarin saapuminen on *yadreccha* (sattumanvarainen). 'Tohtori' mittaa pulssin ja luetteloii potilaan ongelmat. Yhdistäen Ayurvedan ja Siddhan käytännöt, Akkan lauluissa *pantitan* edustaa tohtoria, joka on opiskellut Ayurvedan tekstejä kantaen mukanaan *gurunadin* ohjetta ja viittaa tekstin tähän osaan ennen kuin määrää hoidon; hän edustaa myös hengellistä mestaria, jolla on *shrotriyamina* (hän, joka on kuullut Vedantan tekstit perinteisiltä opettajilta) olemisen pätevyys ja myös *Brahmanishtana*, joka iäti antautuu Brahmanin (Absoluutin tuntemisen) tavoitteluun.⁶⁴⁵ Sellainen mestari käyttää henkilökohtaista kokemusta (*anubhavaa*) diagnoosin perustana.

II. Kärsimyksen Metafysiikka Advaitassa

Kuten tässä tutkimuksessa on aiemmin mainittu, metodologia⁶⁴⁶ 'sairauden' tuhoamiseksi perustuu seuraavaan diagnostiseen kaavaan:

- > sairauden syy (*hetu*)
- > oireet (*linga*)
- > hoitomenetelmä (*prashmana*)
- > uusiutumattomuus (*apunarbhava*)⁶⁴⁷

Kun on kerran 'parannettu', Itsen tuntija ei koskaan enää joudu ruumiillisten sairauksien vaivamaksi kuten kerrotaan esimerkiksi Brhadaranyaka Upanishadissa:

atmanam cet vijaniyat, ayam asmiti purushah,

643 Sanskritinkielinen sana *bhava* on lähtöisin juuresta *bhu*, joka merkitsee olemassaoloon tulemistä, syntymää, valmistusta, alkupe-
rää. *Bhava* merkitsee maallista olemassaoloa eli sitä, mitä kutsutaan *samsaraksi*.

644 Katso Dominik Wujastyk, *Indian Medical Thought on the Eve of Colonialism* (Shimla: IIAS Newsletter, 31.7. 2003), s. 21. Naisille parturiyhteisöstä, jotka tunnettiin hinduysteon lapsenpäästäjinä Tamilin alueella, katso Mathiharan Karunakaran, "Origin and Development of Forensic Medicine in India", *The American Journal of Forensic Medicine and Pathology* (Syyskuu 2005), osa 26, N:o 3, s. 254-60.

645 Mundaka Upanishad *Isadi Nav Upanisadissa* seuranaan Shankaran kommentti (Gorakhpur: Gita Press, sam. 2059), s. 465.

646 Katso Zysk, viitt., s. 38-39, jossa väitetään, että lääketieteellisen teorian ja hoidon tieto *sramanisten* Buddhistien keskuudessa on kiistämätöntä.

647 *Chakara Samhita*, sutra 9.19. Myös Buddhan toimittamalla sutralla on yhtäläinen julistus: (1) tuntee selvästi sairaus (diagnoosi); (2) tuntee sairauden alkuperä (etiologia); (3) tietää kuinka vastustaa sairautta (hoito-opit); ja (4) tietää selvästi kuinka hoitaa sairautta sillä tavalla, että kun hoito on loppunut, uusiutumisen vaaraa ei ole (lopullinen tervehtyminen). Katso Tatz, viitt., s. 9.

*kim icchan kasya kamaya shariram anusanjvaret.*⁶⁴⁸

1300-luvun filosofi Swami Vidyaranya käsittelee tätä yksityiskohtaisemmin ”Triptideepassa”, hänen mullistavan, 298-säkeisen teoksensa *Panchadasin* seitsemännessä kappaleessa. Kolmea vakuutusta tarjotaan väitteen muodossa:

- > Oivaltanut henkilö tuntee Itsen ei-kaksinaisena, *kuthastana* (muuttumattomana), mihinkään maailmana nähtyyn ja tunnettuun liittymättömänä, ollen iäti vapaana rappeutumiselta ja ruumiillistumiselta.
- > Tämä johtaa 'toisen' virheellisen käsittämisen poistumiseen, ja sen seurauksena ei ole minkään kaipuuta tai halua, sillä mitään muuta ei ole olemassa kuin Itse.
- > Oivaltaneella henkilöllä ei nimenomaan ole mitään syytä nauttia/ kärsiä ruumiista ja sen iloista ja murheista, sillä väärä käsitys 'Minä olen ruumis' palautetaan häiriintymättömään ei-kaksinaiseen Itseen, juuri kuten väärä havainto, joka näyttää olevan käärme palautetaan alkuperäänsä, oikeaan tietoon, että se on tosiasiasa köysi.

Olemme kaikki varustettuna aineellisella ruumiilla, mielellä, älyllä, muistilla, 'minän' ego-tunteella, aistinelimillä ja niiden kohteilla, joita me kutsumme maailmaksi, jne. Kärsimykset, jotka syntyvät sekä parantuvista että parantumattomista sairauksista, intohimojen kokoelmista, yms. mentaalisisella alueella, tuntuvat väistämättömiltä. Jos esitämme itsellemme kysymyksen siitä *kuka* kärsii, saamme vastaukseksi että ”Minä kärsin”. Sen tähden, jotta ymmärtäisimme olemassa olevan kärsimyksen, tärkein tutkimuksemme tulisi kohdistaa tähän ”minä”-käsitteeseen. Vedantan mukaan kärsimyksen synnyttää virheellinen ”minä”-käsitys. Oikea tietämys itsen luonteesta voi vapauttaa, kun taas väärä tieto itsestä voi tuottaa suuronnettomuuden:

Bhraman/ harhan perusta on Brahman, joka on tietoisuus, läsnä itsenä kaikissa olennoissa, muuttumattomana ja erillisenä. Tämä Brahman yhdistetään (nimellisesti) älyyn, mieleen, yms. keskinäisen päälle asettamisen kautta ja näyttää yksilöityneeltä olennolta. Tätä yksilöitynyttä olentoa kutsutaan *jivaksi* tai *purusaksi*.⁶⁴⁹

Kärsimyksen yhteydessä avainkysymyksenä Vedantassa (kuten kaikissa Intian filosofisissa koulukunnissa) on: *kuka* kärsii ruumiista?

Ruumis, ollen itse tuntemiseen kykenemätön, tarvitsee tietoisuutta kokeakseen mielihyvää ja kipua. Mutta tietoisuus itse on sielullisten mielenlaatuojen koskettamattomissa. Tietoisuus on muuttumaton ja kaikesta psyykkisestä ja materiaalisesta erillinen. Siksi hän, joka kärsii ruumiin kivusta, on pakostakin yksilö, joka *tuntee* yhdistyvänsä ruumiiseen. Tätä yksilöitynyttä olentoa kutsutaan *jivaksi* ja johtuu mieli-äly-ruumis-hengitys-yhdistelmän asettamisesta tietoisuuden päälle.

Tietoisuus on muuttumaton kuin valkokangas, jonka päälle maailma, ruumis, fyysiset ja psyykkiset alueet on maalattu. Juuri kuten valkokangas on maalausten peittäjä ja on kuitenkin ai-nut asia, joka mahdollistaa maalauksen olemassaolon, tietoisuus kannattaa kaikkia aistimuksia ja on taustakangas kaikille ilmiöille.

Kun tietoisuus, tietämättömyydestä johtuen, virheellisesti liitetään *jivan* toimesta sielullisiin ja fyysisiin ruumiisiin, siitä syntyy ja vakiintuu syvällinen illuusio, joka ottaa vakaumukseksi ”Minä olen ruumis”, ”Nyt minulla on kipua”, ”Aiemmin minä nautin”, jne. Tämä virhe ei pelkäs-tään luo ruumiille näkyviä ilmiöitä vaan myös pysyvän samaistumisen niihin.

Parhaiten tunnettu vertaus tälle näkyvälle vääristymälle kautta koko vedantisten tekstien on *rajju-sarpa* (köysi-käärme), josta mainittiin aiemmin tässä tutkielmassa. Kun köyttä luullaan vir-

648 ”Kun ihminen (*purusa*) on oivaltanut oman Itsensä samuuden Paramatmanin kanssa, mitä haluten ja kenenkä tähden hänen tulisi olla murheellinen seuraamalla ruumiin kärsimystä.” Katso Swami Swahananda (käänt.), *Pancadasi of Sri Vidyaranya Swami*, VII (Madras: Sri Ramakrishna Math, 1967), s. 231.

649 Swami Swahananda, viitt., s. 232-33.

heellisesti käärmeeksi, tämä olemusten sekaannus, jonka ego on asettanut kokemuksellisenä 'to-
tuutena' ei-kaksinainen Tietoisuuden häiriintymättömän kasvupohjan ylle, johtaa loputtomaan har-
hakuvittelujen, ennusteiden, virheellisten suhteiden ja tuloksettomien tekojen kudelmaan. Yksilöl-
listetty 'heijastettu' minä (*chidabhasa*), tämän päälle asettamisen perimmäisen virheen seuraamukse-
na, houkutellaan ottamaan itselleen muoto ja nimi ja se näkee itsensä liitettyä maailmaan syyn ja
seurauksen logiikan toimesta.

Kaiken kaikkiaan ei-kaksinainen Tietoisuuden kasvupohja pysyy itsehallinnollisena ja sel-
laisten toimien vaikuttamattomissa, juuri kuten köysi pysyy muuttumattomana päälle asetetusta
'käärmeestä', sen kiemurtelusta, nahan luonnista, oletetun läsnäolon kiihottamista tunteista huoli-
matta – erikoisuudet ja monilukuisuudet, jotka ovat itsessään *kalpita* (virheellistä kuvittelua).

Sellainen tuskallisesti turmiollinen väärinkäsitys, yhdessä sen rajattomasti lisääntyvien koh-
teiden, niiden sääntöjen ja kytkösten, kehysten ja luokkien kanssa, voidaan tuhota oman todellisen
luonteensa ymmärtämisen avulla.

Köysi ja käärme/ totuus ja harha löytyvät aina yhdessä; mutta kun toinen ilmenee, toinen ei
voi ilmetä.

Jos *jiva* ylittää Itsetiedon avulla aineellisuuden eikä enää samaista itseään ruumiiseen, sellai-
nen henkilö ei kärsi *jvaraa*, joka koskettaa ruumista. Advaitalaiset näkevät ruumiillistuman *deerga
rogana*, loputtomana, sisäisenä sairautena, joka tarvitsee pysyvän hoidon, t.s., mokshan eli vapau-
den myöhemmistä sielunvaelluksen kierroista.

Ayurvedan lääketieteessä terveyttä/ *svasthataa* pidetään luonnollisena ja normaalina ja heik-
koa terveyttä virheenä eli normaalista poikkeavana. Hoito ei ota käyttöön mitään uusia elementtejä
– se keskittyy hyvän terveyden palauttamiseen lääketieteellisen kehon tapauksessa, ja löytämään/
paljastamaan aina jo läsnä olevan Itsen perimmäisen luonteen *sat-chit-anandana* (totuus-tietoisuus-
autuutena) sairaan *jivan* tapauksessa. Pätevän tohtorin, joka hoitaa potilaita, täytyy olla vapaana sai-
rauksista; samalla lailla viisaan ohjaajan, joka tulee tuhoamaan hengellisen oppilaan *bhavan*, tulisi
olla vapaa tietämättömyyden sairaudesta. Tämä ohjaaja, *pantitan*, on sääliä *jivan* mukta, joka va-
pautui ollessaan fyysisessä ruumissa ja tämän elämän aikana.

Advaita Vedanta olettaa kolme ruumista; karkean, hienon ja kausaalisen. Termi *shariram*,
joka merkitsee ihmisruumista, juontaa sanskritin juuresta *ssri*, joka merkitsee sitä, joka voidaan ha-
jottaa, purkaa tai särkeä osiin. Termi *sharira* viittaa siihen, joka tuhoutuu tai hajoaa helposti – haa-
voittuvainen, pilaantuva, muuttuva ruumis/ materiaalinen raami. Toinen vedantien ruumiista käyttä-
mä termi on *deha*, sanskritin juuresta *dih*, joka merkitsee pintakerrosta, päällystä, kuosia; se tarkoi-
taa myös muotoa, kuorta, hahmoa, massaa, jne., kaapua, tuppea tai peitettä ei-aineelliselle minälle.
Tämä ruumiskäsitys ei ole menettänyt mielilähtöisyyttä. Koko ruumis-mieli-yhdistelmä eriytyy ei-
aineellisesta minästä.

Karkea, hieno ja kausaalinen ruumis ovat kaikki alttiita muutoksille. Karkea ruumis voi sai-
rastua ja ikääntyä ja käydä läpi muita muutoksia ja hajota (kuolla). Hieno ruumis voi turmeltua ja
kokea sielullisia ja psykosomaattisia sairauksia. Kausaalinen ruumis, karmallisten vaikutusten va-
rasto, voi tulla tulevien syntymien lähteeksi. Kaikki nämä kolme ruumista voidaan unohtaa ja ylittää
unen unohduksessa. Ruumiin käsitys ja kiintymys ruumiiseen voidaan myös hävittää sisäisellä oi-
valtamisella, että ihmisen todellinen olemus ei ole ruumis vaan Itse/ ikuinen, kaikkialle levittäytyvä
Tietoisuus.

Kolmea ruumista vastaavat kolmenlaiset *jvarat* eli kärsimykset.⁶⁵⁰ Tämä karkea, fyysinen
ruumis, joka muodostuu *vatasta*, *pittasta* ja *sleshmasta*, on alttiina lukemattomille sairauksille, jon-
ka lisäksi pahoille hajuille, epämuodostumille, tulehduksille ja murtumille. Kaikki tapahtumat to-
teutuvat tämän ruumiin kautta valvetilassa. Hienoon kehoon vaikuttavat halu, viha, ahneus, harha,
ylpeys ja kateus, yms. Se ilmenee sekä valvetilassa että unissa esittämällä meille maailman olemalla
vuorovaikutuksessa ruumiidemme ja mieliemme avulla. Kausaalinen ruumis on tietämättömyyden

⁶⁵⁰Kuten edellä, s. 231-341. *Panchadasin* kappale VII nimeltä ”Triptideepa” sisältää 298 säettä, jotka valaisevat yhtä Brhadaranyaka Upanishadin mantraa.

varasto ja sulkee sisäänsä siemenen tuleville sielunvaelluksille, surun ja kärsimyksen lähteelle.⁶⁵¹

Vidyaranyan mukaan nämä kärsimykset ovat luontaisia kolmelle ruumiille. *Silloin on oletettavaa, että jos ruumis on vapaa näistä kärsimyksistä, sitä ei voida pitää ruumiina.*

Lisäksi Vidyaranya vakuuttaa, että sairaudet ovat luontaisia ruumille aivan kuten langat kankaanpalalle ja niin kauan kuin *deha* on olemassa, hän kokee *jvara*.⁶⁵² *Jvara* ei kuitenkaan ole olennaista *chidabhasalle* eli heijastuneelle tietoisuudelle, sillä se ei ole puhtaasta tietoisuudesta erillään. Tietämättömyyden voiman kautta *chidabhasa* kuvittelee, että kolme ruumista ovat sen todellinen minä, samaistuen kolmeen ruumiiseen ja olettaa olevansa *jvaran* vaivaama. Tämä on perustavaa laatua oleva erehdys. Vedantan perimmäinen päämäärä on kieltää käsitys 'Minä olen ruumis (karkea, hieno tai kausaalinen)'. Ruumis aineellisena 'annettuna' on kokemuseräisesti havaittavissa; se tuottaa iloa ja kärsimystä ja ne kokee hän, joka väittää ruumista omakseen, osoittaa sille rakkautta ja ymmärtää sitten jatkuvasti väärin reagoimattoman olemuksen omaksi todelliseksi luonnokseen. *Siksi ruumiillisten sairauksien täydellinen hoito tapahtuu ylittämällä oman ruumiillistumisen käsitys.*

Saman suuntauksen voi todeta aiemmasta buddhismista, jossa ruumista pidetään potilaana. Esimerkiksi me luemme *Mhaprajnaparamitasastrasta*, että ”sairaus on ihmisruumiin normaali tila; terveyttä eli elämää pidetään yllä lääketieteellisellä huolenpidolla.”⁶⁵³ Neljän elementin⁶⁵⁴ joukossa ruumis ei koskaan ole vailla sairautta. Jopa Herra Buddha kärsi sairaudesta ja vammoista ruumiillistumisen vuoksi.⁶⁵⁵

Kuten nykyajan tiedemiehet ovat panneet merkille, intialainen terveyden eli *svasthyan* käsitys perustuu hyvinvointia ruokkiviin ja ylläpitäviin tunteisiin, kun sitä vertaa länsimaiseen käsitykseen, jossa terveys määritellään sairauden poissaoloksi.⁶⁵⁶ Perinteinen intialainen lääketieteelliset menetelmät pitävät *svasthyaa*/ hyvää terveyttä ruumiin olennaisena luonteena; huono terveydentila johtuu tietyistä asiaankuulumattomista tiloista.

Advaitiset ja buddhalaiset käsitykset terveydestä eroavat Ayurvedan käsityksistä sen suhteen, että jälkimmäinen edellyttää itsehallinnollisen itsen paikallaoloa ja toimintaa. Ayurvedalainen teksti *Charaka Samhita*, asetettuna vedantisen näkemyksen rinnalle, väittää yksiselitteisesti, että kiintymys kohteisiin on suurin kärsimys; kiintymyksestä luopuminen poistaa kaikki vaikeudet.⁶⁵⁷ Chakara hyväksyy käsityksen riippumattomasta *atmanista* tuntevana, kaikkivaltiaana, kaikkialla läsnä olevana, nimeltä *kshetrajna* (kentän/ ruumiin tuntija), mutta toimimattomana. Tämä *atma*, olleen muuttumatonta todellisuutta, ei koe kuolemaa, rappeutumista tai sairautta eikä sen vuoksi tarvitse lääketieteellisiä väliintuloja. Itseä pidetään *nivikarana* (muuttumattomana) ja *parahina* (transsendenttisenä, 'tuonpuoleisena'), mutta kun se on yhteydessä mieleen, aisteihin ja kohteisiin, se on vastuussa toiminnoista. Itse, kuitenkin, ruumiillistuneissa aiheuttamistaan liikkeistä huolimatta, nähdään muuttumattomana ja vaikuttamattomana. Se on kaiken toiminnan ikuinen Todistaja ja havaitsija.⁶⁵⁸

Charakan mukaan purusha on *sattva* (mieli), *atma* (Itse) ja *sharira* (ruumis) ja myös vaikutin. Purusha sisältää tiedon, samoin kuin harhakuvitelman, nautinnon, kärsimyksen, elämän, kuoleman ja itserakkautta.⁶⁵⁹ Sekä purushan ruumiillisen että psyykkisen puolen sanotaan olevan sairauksien, samoin kuin onnen ja hyvinvoinnin istuimia. Mieli, joka koostuu kolmesta toisiinsa erottamattomasti kietoutuneesta gunasta, *sattvasta*, *rajaksesta* ja *tamaksesta*, on alttiina *rajaksen* ja *tamaksen* epätasapainolle. *Sattvan* hallitsemia luonteita kuvastaa henkinen tasapaino, puhtaus ja hy-

651 *Kuten edellä*, säkeet 223-26, s. 314-15.

652 *Kuten edellä*, säkeet 227-29, s. 315-16.

653 Katso Tatz, viitt., s. 19.

654 *Kuten edellä*, s. 65: ”Läpi kaiken buddhalaisen kirjallisuuden lukija löytää teorian, joka selittää sairauksien alkuperää neljän elementin, jotka muodostavat ruumiin, häiriintymistä tai tasapainottomuutta, nimittäin: (1) kiinteä elementti eli Maa; (2) märkä elementti eli Vesi; (3) kuuma elementti eli Tuli; ja (4) liikkuva elementti eli Tuuli.”

655 *Kuten edellä*, s. 22-23.

656 P.V. Sharma (käänt.). *Caraka Samhita*, Sutrasthana 1.56 (Varanasi: Chaukhambha Orientalia, 2003), s. 7.

657 *Kuten edellä*. Sutrasthana 1.46, s. 6.

658 Gregory P. Fields, *Religious Therapeutics: Body and Health in Yoga, Ayurveda and Tantra* (Albany: SUNY Press, 2001), s. 45.

659 Katso huomautuksia 641 ja 642 edellä, jotka viittaavat aiempaan buddhalaiseen näkökulmaan kolmen aineellisen kärsimyksen/ perimmäisen tunteen epäterveistä juurista.

väntuulisuus.

Kuitenkin, toisin kuin Vedanta, Ayurveda ei hyväksy käsitystä kolmesta ruumiista. Se on tekemisissä yhden ruumiin kanssa, jota hallitsee kolmen *dhatun* eli nesteen keskinäinen suhde. Kun *tridhatut* ovat tasapainossa (*samyavastha*), vallitsee hyvä terveydentila. Kun esiintyy epätasapainoa, ruumiillistunut minä kärsii *ishanatrayamin* (kolmen kiintymyksen) tuskista: kaivaten jälkeläisiä, varallisuutta ja mainetta.⁶⁶⁰ Kolme kiintymystä, olivatpa ne vahvoja tai heikkoja, aiheuttavat vakavia mielen häiriöitä ja estävät Itsetiedon kehitykset.

Fyysisten sairauksien tapauksessa jopa kaikkein pätevimmät tohtorit saattavat olla kykenevämpiä parantamaan tiettyjä kroonisia sairauksia. Henkisellä alueella, toisaalta, oivallinen hengellinen mestari voi käyttää monia toiminta- ja lähestymistapoja/ taitavia keinoja (*upayakaushalam*) lievittää kärsimystä ja mahdollistaa hengelliselle oppilaalle saavuttaa Itsetieto. *Parantumisen on väistämätöntä, sillä henkisellä alueella ei ole mitään parantumaton*. Sen jälkeen kun parantuminen on tapahtunut, lääkärin/ hengellisen mestarin velvollisuudeksi tulee katsoa, että sairaus ei uusiudu ja että potilaan/ oppilaan terveys palautuu.

Akka tuntuu olleen tietoinen terapeuttisen menetelmäopin neljästä tasosta, joita kuvaillaan lääketieteessä ja varhaisimmissa buddhalaisissa teksteissä:

- > kärsimys
- > kärsimyksen syy
- > lääkityksen tyyppi ja tapa
- > vapautuminen kärsimyksestä

Pantitan Kavi alkaa kärsivän ruumiin dramaattisella esittelyllä ja rinnastaa sen hengellisiin vaivoihin:

- > Loputon sairaus: *tirkkarokam*
- Syntymisen ja kuoleamisen sairaus: *janana-marana-rokam*
- > Menneisyyden karmojen⁶⁶¹ aiheuttama: *purva-karma-noi*
- Tietämättömyydestä ja viisaan palvelemattomuudesta johtuvista esteistä aiheutuva: *ajnanam ja mahat sevai illata idanjai*
- > Ruokahalun menetys: *paci-takam-tonamal*
- Liika nautiskelu ilman pidättymistä: yletön *pravrtti* ilman *nivrttiä*
- > Vaivojen sarja: *allal anartha-paramparai*
- Tietämättömät teot, jotka johtavat väärinkäsitysten jaksoihin: *anartha-parampai*
- > Kohtaukset: *channi*
- Egon aikaansaamat kouristukset: *ahamkara-anartha-channi*
- > Tasapainottomuudet *vatassa, pittassa ja sleshmassa*
- Eshanatrayam* eli kolme halua (poikia, omaisuutta ja muita maailmoja)
- > Yletön jano: *takam atikam undaki*
- Kolme tuskaa eli *tapatrayaa*, jotka aiheuttaa myrskyisä mieli, lähiympäristö ja taivaalliset jumalat
- > Rinnan alueen tukehtuminen, joka on seurausta harhanäyistä johtuvista jatkuvista pyörtymiskohtauksista
- Hengästyneisyys: *kandattil ketti ketketamai* eli kymmenen aistinelimen hallinnan menetys, päämäärien sopivan hetken etsiminen ja sitten hylkääminen *mohamurcchai* (halun

⁶⁶⁰Sharma, viitt., Sarirasthanam 1. 95, s. 405.

⁶⁶¹Katso Dominik Wujastyk, ”The Science of Medicine”, *The Blackwell Companion to Hinduism* (Blackwell, 2003), s. 403: ”Sairauden etiologia on karman toimintaa: ihmisten sairaus johtuu heidän menneisyytensä hyvien ratkaisujensa kumoamisesta... karma voi olla heikkoa, keskinkertaista tai vahvaa. Kahden vahvan karmatyyppin yhdistelmä tuottaa pitkän ja onnellisen elinajan. Kahden heikon yhdistelmä tuottaa lyhyen ja viheliäisen elämän ja keskinkertaisten karmojen odotetaan tuottavat keskinkertaisen elinajan.”

silmukka), jne.

Potilaan pelastaa hengellinen mestari, täydellisen puhdas Korkeimman omaksuma muoto, joka saapuu vapaaehtoisesti ja tuhoaa *bhavarokamin*. Hän lähestyy suuren myötätunnon vallassa kärsivää 'potilasta'. Hän mittaa pulssin⁶⁶², jne. ja, käyttäen hyväkseen *gurunadin*⁶⁶³ tekstejä, selvittää sairauden luonteen.

Hänen diagnoosinsa: potilas kärsii tietämättömyydestä, sairaudesta, joka on ollut olemassa ammoisista ajoista lähtien. Lisätutkimuksia ei tarvita. Jos sairauden juuri löytyy ja kohdataan oireita, se voidaan parantaa.

Etiologiset termit:

- > Menneisyydessä kertyneet karmat luovat intohimottomuuden puutteen, joka vahvistaa tietämättömyyden *nadia* (pulssia)
- > Tietämättömyyden *nadi* on pääsyynä *jivalle/* yksilöllisyydelle olla sulautumatta eikaksinaiseen Korkeimpaan
- > Vaikka siirtymisen kanavat ovat vahvat, arvostelukyvyn *dhatua* ei havaita
- > Uskon *nadi* on hyvin heiveröinen
- > *Tvam*, 'sinä' *mahavakyassa* 'Tattvamasi' (sinä olet Se) jatkaa olemistaan 'sinänä' sulautumatta 'Siihen'
- > Syntymän ja kuoleman *vyadihia* (sairautta) on podettu jo hyvin kauan

Kun fyysisen sairauden kuvaus seuraa Ayuvedista lääketieteellistä kaavaa, hengellinen kärsimys tuntuu lähestyvän metafysisen tuskan buddhalaista ajattelua.

Pantitan Kavin loppua kohti hengellinen tavoittelija Akka, nyt 'parantuneena' ruumiiseen samaistumisen sairaudesta ja ruumiillistumisen käsityksestä ja vapautettuna sielunvaelluksen/ kuolevaisuuden kärsimyksestä, toistaa kiihkeästi syvällistä ylistystään ja velallisuuttaan gurulleen, pimeyden ja harhan poistajalle, pelastajalle, joka parantaa, säälivälle mestarille ja esikuvalle, joka paljastaa Itsen tahrattoman luonteen:

Minut, pitkän aikaa kärsien
Ikään kuin vallihautaan suljettuna,
Vapautettiin,
Aivan kuin pelastettuna loimuavasta palatsista auttavalla kädellä;
Aivan kuin hän, joka on hukkumaisillaan tulvivan joen hyökyyn,
Kiskotaan rantaan ja elvytetään auttavalla kädellä;
Aivan kuin hän, joka on lähellä palaa poroksi
Surun laajan metsäpalon johdosta
Pelastuu –
Te johditte minut lopulliseen vapauteen
Loppumattomalla rakkaudella ja säällillä!
Se ainut teko riittää!

662 Sushrutan mukaan on olemassa kolme tapaa suorittaa diagnoosi: koskettamalla, katsomalla ja kyselemällä. Wujastyk (viitt., s. 402) vakuuttaa: ”Pulssin tutkimisen kautta suoritettavat sairauden diagnoosit ilmestyivät ensi kerran sanskritin 1300-luvun Saran-gadharan Yhteenvedossa.” Klassiset tekstit kuvailevat pulssin kolmea tyyppiä: *vatanadia*, viitaten happameen nesteeseen, luulotautiin, jne., jonka tuottaa etusormi; *pittanadia*, viitaten sapeksaaseen nesteeseen, joka tunnetaan toisesta sormesta; *slettumana-dia*, viitaten flegmaattiseen nesteeseen, jota tunnetaan kolmannesta sormesta. Terveessä ihmisessä jokaisen *nadin* oletetaan hallitsevan kymmentä *nazhia*, tai jokaisen päivän ja yön neljää tuntia auringonnoususta ja -laskusta alkaen; jokaisen *nadien* välisen epätasapainon katsotaan viittaavan sairauteen.

663 *Gurunadi* on tutkielma, joka koskee kymmentä putkimaisesta suonta verenkiertojärjestelmässä. Lääkärit tutustuivat tekstiin muodostaakseen pulssin tuntemisen jälkeen diagnoosin. Tämä menetelmä on osa *nadisastramia* (pulssin kautta diagnosoimisen tiedettä).

***Pantitan Kavi*⁶⁶⁴**
['Hengellinen Lääkäri']

Täydellinen, Aina Tyytyväinen, Korkein Todellisuus,
 Pysyen vahingoittumattomana (jopa) kosmisen hajoamisen aikana,
 Laskeutui *Parama Guruksi*⁶⁶⁵ tuhotakseen *bhavarokamini!*⁶⁶⁶

Jotta voisin paljastaa tämän suuren salaisuuden ilman erehdystä tai vikaa,
 Parvati, jääkää luokseni ja suojelkaa (minua)!⁶⁶⁷

Ruukkuvatsainen, torahampainen Ganapati,
 Esteiden poistaja,
 Haittojen kukistaja,
 Rottakärryillä kuljetettu,
*Motakam*⁶⁶⁸ kämmenellä!
 Nelikätkäinen Ganapati,
 Mustanpuhuva, silti säteilevä kuin kuu,
 Pitkän, pyhän langan
 Koristaessa leveitä hartioitasi!
 Ilonpitäjä *mastakapucaissa*,⁶⁶⁹ Armollinen,
 Oi Herra Maheshwaran poika!
 Sairauksien hävittäjä,
 Siunauksen suoja niille, jotka palvovat teitä

664 *Pantita* on lääkäri, tohtori tai lääkintämies. *Partitan* on parantamisen tai lääkkeen teko. *Pantita shastram* on hoitotiede. Tamilin-kielinen fraasi *pantitam panna* viittaa *pantitanin* hoidolliseen harjoittamiseen. Katso M. Winslow, *A Comprehensive Tamil and English Dictionary* (Madras: Asian Educational Services, 1992), s. 721-22. *Kavi* merkitsee runoilijaa, samoin kuin runoutta, säettä, säkeistöä. Muinainen lääketieteellinen kirjoitus *Charaka Samhita* kertoo tohtorin olleen kolmesti syntynyt, viitaten hänen korkeaan asemaansa ja tärkeyteensä yhteiskunnassa. Katso P.V. Sharma, *Charaka Samhita*, osa II (Varanasi: Chaukhambha Orientalia, 2003), s. 33.

665 *Padama Guru* viittaa Korkeimpaan Mestariin. Sanskritin termi 'guru' laajemmassa merkityksessään merkitsee 'opettajaa', hengellistä tai muuta. *Guru Gita*, teksti, joka löytyy *Skandha Puranasta*, jonka katsotaan kuuluvan Vyasalle, puhuu seitsemänlaisista guruista: *suchaka-*, *vachaka-*, *bodhaka-*, *nishiddha-*, *vihita-*, *karana-* ja *paramaguruista* (s. 273-79). *Suchakaguru* välittää tietoa ja taitoja, joita oppilaat tarvitsevat hankkiakseen kohtuullisen elämän maailmassa. *Vachakagurut* valmistavat uskonnollisia säätioitä lapsille. *Bodhakagurut* opastavat oppilaita bhaktin korkeampiin muotoihin. *Nishiddhagurut* ovat niitä, jotka opettavat oppilaille pahoja mantraja, jotka tuottavat okkulttisia voimia (sellaisia guruja tulisi välttää). *Vihitagurut* asettavat oppilaan advaitan polulle ja varustavat hänet *vivekalla*, *vairagyalla*, jne. *Karanagurut* auttavat oppilasta seuraamaan advaitan käytäntöä selittämällä *mahavakyjojen* merkityksen. *Paramaguru* on Korkein Mestari, joka on oivaltanut Itsen ja jonka ohjaus tekee oppilaalle mahdolliseksi tuntea Itsen. Katso N.A. Mohan Rao, "The Teaching of the Guru Gita", *Mountain Path*, osa 46, n:o 3, Heinä-syyskuu 2009 (Tiruvannamalai: Sri Ramanashramam), s. 37-45.

666 *Bhavarokam* on kahden sanskritin kielen sanan, *roga* ja *bhava* yhdistelmä. *Bhava* on 'syntymän ja kuoleman sykli' ja *roka*, johdettuna sanasta *roga*, on 'sairaus'. Täten *bhavaroga* viittaa 'syntymän ja kuoleman sairauteen'. *Chakaran* mukaan *roga* on sanan *vyadhi* (sairaus) (Nidana, 1:5) synonyymi. Arunadatta määrittelee *Astanga Hridayassa* termin *roga*: "Rujatiti iti rogah, dukhasya kartrivad dukhasya abhidhayaka". Koska *bhava* on olemisen tai olemassaolon tila, johon sielu alistetaan, kuten syntymä, kuolema, jne., *bhavarokam* on kärsimys, jonka aiheuttavat toistuvat sielunvaelluksen syklit. Katso C. Dwarkanath, *Introduction to Kayachikitsa* (Bombay: Popular Book Depot, 1959), s. 20.

667 Kaikki merkittävät lauseet tässä säkeistössä alkavat "pa:lla", taaten täydellisen alkusoinnun.

668 Erityinen, perinteellinen kookoksella täytetty ja höyrystetty makeinen, joka tarjottiin Ganapatille.

669 *Mastakapucai* viittaa elefantin pään palvontaan Etelä-Intian temppeleissä. Elefantin päätä pidetään suosiollisena. Koska Ganapatilla on elefanttipäiset kasvot, hän on erityisen altis näille seremonioille. *Mastakapucai* viittaa myös kuninkaan rituaaliseen kunioitukseen laskemalla kuninkaallisena arvomerkinä kruunu hänen päähänsä.

Iskemällä molemmin puolin päätä rystysillä!⁶⁷⁰

Kasvot koristettuna yhdellä syöksyhampaalla,
Te olette Parvatin hyväenteinen poika,
Te olette Maheshwaran, Korkeimman Herran poika,⁶⁷¹
Ja saman (Krishnan) veljenpoika, joka kerran uinui banyan lehdellä,
Te olette Skandan Ganapati!⁶⁷²

Niin kuin suku sulkee minut sisäänsä, suokaa (armonne) minulle!
Tulen tarjoamaan *appamin*, *porin*, *atirasamin*, seesamimakeispallot,
Tekuzhalin,⁶⁷³ makean kookoksen vettä, punaista sokeriruokoa,
Makeaa mangoa, kypsää jakkihedelmää ja *motakamia*.
Tulen tarjoamaan kolme hedelmää: Mangon, banaanin ja jakkihedelmän,
Puhtaana ja kokonaisena!

Vani, Saraswati, istuen kielelleni!
Hyväenteinen leidi, täytti puheeni
Niin että saatoin oikein ymmärtää ja kuvailla
Viisaan Mestarin jumalaista leikkiä!

Lopettaakseen kärsimykseni,
Kaunis Herra laskeutui *Adiguruna*.⁶⁷⁴
Minun pitää paljastaa tämä suuri salaisuus sinulle: älä ole huoleton!
Kuuntele huolella, (nais-) ystäväni!

Loppumattoman sairauden⁶⁷⁵ nimeltä syntymä ja kuolema otteessa
Ja uppoutuneena täydelliseen tietämättömyyteen iäisyyksien ajan,
Kaikkien aiempien karmojen⁶⁷⁶ ja niiden uppiniskaisten jäänteiden kanssa,
Jotka sekoittuivat keskenään henkilökohtaiseksi konsertiksi,⁶⁷⁷

670 Kallon/ pään sivujen hellä taputtaminen suljetuin nyrkein on Ganapatin palvonnan omaleimainen muoto Etelä-Intiassa. Tämä ei ole *shrouta* (vedalainen) vaan *smarta karma* (paikallinen tapa). Tämän avulla tekijä hakee anteeksiäntoa tihutöihinsä Herralta.

671 Tämä säe kuvailee Ganapatin sukulais-/ perhesiteitä. Häntä pidetään Parvatin ja Maheshwaran (Shivan) poikana ja Vishnun veljenpoikana, jonka kuvataan mytologiassa kelluvan merellä banyan lehdellä maailmankaikkeuden mullistavan tuhoutumisen aikana.

672 Ganapati on Skandha-Kartikeyan, Shivan ja Parvatin toisen pojan vanhempi veli, jota arvostetaan syvästi Tamil Nadussa.

673 *Appam* ja *atirasam* ovat liitteitä, pyöreitä kakkuja, jotka tehdään makeutetusta riisijauhohahnasta. Riisijauhon makeuttamiseen käytetään ruokosokeripulveria. *Pori* on pullistunut jyvä niin kuin maissi, jne. *Tenkuzhal* on eräänlainen kastike, joka tehdään öljyssä paistetusta riisitahnasta.

674 Akka käyttää sanaa ”*Adiguru*”, joka voidaan kääntää ”Korkeimmaksi Mestariksi”. Termi saattaa viitata myös ensimmäiseen guruun suurten mestareiden sarjassa, alkaen Herra Narayanasta tai Dakshinamurtystä. Akka, viitatessaan tässä omaan guruunsa Shridhara Venkatesa Ayyawaliin, hyväksyy oman hengellisen opastajansa Korkeimmaksi Herraksi klassisen käytännön mukaisesti.

675 Akka käyttää fraasia *teerka-noi*, jonka sanskritinkielinen vastine on *dirgha vyadhi* eli pitkällinen sairaus, josta on tullut krooninen.

676 Akka käyttää termiä *purvakarmanoi*, 'aiemmista karmoista johtuvat sairaudet'. On olemassa useita loogisia ketjuja, jotka koskevat sitä kuinka aiemmat karmat vaikuttavat nykyiseen terveyteen ja omaksuvat *noin* eli sairauden muodon. *Samprati karmania* (entisten tekojen toteutumisen tapahtumista) pidetään yhtenä kärsimisen syistä. ”Karmanin aiheuttamat sairaudet eivät ole hevillä hoidettavissa ja rauhoittuvat vasta kun vaikuttava karma käytetään loppuun.” Katso G. Jan Meulenbeld, *A History of Indian Medical Literature*, osa 1A (Groningen: Egbert Forsten, 1999), s. 38-39. Myös buddhalaiset kirjoitukset viittaavat sairauksien kahteen laatuun: niihin, jotka iskevät kuin rangaistuksena edellisten elämien teoista ja toisiin, jotka merkitsevät aktivoitumisen (kolmen nesteen, kuuman, kylmän ja tuulen) vaikutusta nykyisessä elämässä. Katso Mark Tatz (käänt.), *Buddhism and Healing: Domieville's Article "Byo" from Hobogirin* (Lanham: University Press of America, 1985), s. 24.

677 ”Sairaus voi toimia toisen sairauden syynä, jolloin sitä kutsutaan *nidanarthakaranaksi*: sairaudet voivat pitää itsensä sellaisina ja pysyä siinä tilassa tai pääosin toisen sairauden syynä tai ne voivat olla molempia. Yksi syy voi johtaa toiseen tai useampaan häiriöön: joku häiriö voi ilmestyä eri osatekijöiden syynä ja sama osatekijä voi synnyttää myös lukuisia sairauksia.” Katso Meulenbeld, viitt., s. 30. Katso myös Sharma, viitt., osa 1 (”Nidanasthanam”, 8-16-23), s. 296-97: ”Kuume on tappava jos sen aiheuttavat monilukuiset ja voimalliset etiologiset osatekijät ja sillä on monilukuisia oireita ja se tuhoaa aistit nopeasti.” P.V. Sharma,

Toinen toistaan täydentäen ja sekoittaen, saaden aikaan *upadravan*,⁶⁷⁸
 Ja (tätä voimakasta tuskaa) pahensivat
 Tukkeumat, joiden juurena on viisaan palvelemisen laiminlyönti;⁶⁷⁹
 Ja lisäsi nautintojen jatkuva tavoittelu,
 Kun käännytään pois *nivrttista*,
 Pidättymisen harjoittaminen, joka tuhoaa haluamisen,
 Ja ainaisen *pravrttin*⁶⁸⁰
 Kaipuun lisääntyminen;
 Omahyväisyyden näin riivaamana
 Ja tulemalla syvälle maailman liejuun vajonneeksi –
 Tämä aiheutti katastrofien
 Hyökkäyksen nopeassa sarjassa.⁶⁸¹
 Raivoisat egolähtöiset kouristukset,⁶⁸²
Vatan, pittan ja kaphan tasapainottomuudet⁶⁸³
 Kolmen halun⁶⁸⁴ muodossa
 Kiihottivat kolmea kärsimystä⁶⁸⁵

viitt., osa II, s. 57.

- 678 Akka käyttää sanskritin termiä *upadravam*, 'lisätauti'. *Charaka Samhitān Chikitsashtanassa upadravalle* annettu määritelmä on "häiriö/ lisätauti omana sairautenaan, joka perustuu toiseen sairauteen, ilmestyen alkuperäisen sairauden myöhemmässä vaiheessa; ensisijainen sairaus (vyadhi) on pääsairaus (pradhana), *upadravaa* helpotetaan tavallisesti yhdessä alkuperäisen sairauden kanssa: *upadravan* pitäisi mennä nopeasti ohi, sillä se vaikuttaa potilaaseen enemmänkin siksi, että se ilmenee jo olemassa olevan sairauden myöhemmässä tilassa." Katso Meulenbeld, viitt., s. 67; katso myös Sharma, viitt., osa II, s. 347. On mahdollista, että Akka viittaa tässä *jvaraan*, 'kuumeeseen'.
- 679 Henkisessä harjoituksessa viisaiden miesten ja mestareiden palvelemista, kuten hieromalla heidän jalkojaan, elättämällä heitä, kun he sitä tarvitsevat, huolehtimalla heidän muista tarpeistaan, jne. pidetään oppilaan henkistä kasvua edistävänä. Sellaisten palveluiden suorittamattomuus, kun sitä on mahdollisuus suorittaa vallitsevan kiitollisuudenvelan osoituksena viisaille miehille ja mestareille, saattaa tuottaa esteitä henkiselle polulle.
- 680 Akka esittää Ayurvedalaisen lausuman, että ruokahalun puute on sairauden merkki. Kuumeen perinteiset ominaisuudet ovat *samtapta* (lämpö), *anuchi* (ruokahalun menetys), *trshna* (jano), *agnamarda* (koko ruumista koskeva jomotus) ja *hrdvyatha* (sydämen alueen ahdistus). Katso Meulenbeld, viitt., s. 54-55. Akkan mukaan *nivrtti* (pidättäminen) samaistetaan säännöstelyyn ja siten terveyteen; *pravrtti* (liiallisuus) on sairauden merkki. *Charaka Samhitān* "Sarirasthanam" puhuu yksiselitteisesti: "*Tasya mulam sarvopaplavanam ca pravrttiḥ, nivrttiḥ uparamah, pravrtti dukham nivrtti sukhamiti yat jnanam utpadhyate tat satyam* (Maailmankaikkeuden, samoin kuin kaikkien kärsimysten ilmestymisen pääsyy on *pravrtti*/ ahneus maallisissa toimissa, kun taas *nivrtti* johtaa rauhaan. *Pravrtti* johtaa suruun, kun taas *nivrtti* tuottaa onnea.)" Katso Sharma, viitt., osa I, s. 441. Samoin saman kirjoituksen "Cikitsasthanamissa", Charaka sanoo, että *pravrtti* kuumeen ensimmäisen ilmenemisen muodossa johtuu *parigrahasta* eli omaisuuteen kiintymyksestä. Katso Sharma, viitt., osa II, s. 53.
- 681 Tässä käytetty fraasi "*anarthaparamparai*" tarkoittaa jatkuvaa perättäisten onnettomuuksien sattumista henkilölle.
- 682 Fraasissa "*anartachanni*" *channi* merkitsee kouristusta tai hourailua kuumeessa. Muinaiset tekstit kuvailevat kolmentoista laisia *channeja*: nieluhermosairaus, sopimaton seksuaalinen kanssakäyminen, heikkohermoisuus, silmähermon sairaus, sokeus, janon aikaansaama ruumiillinen kipu, kielen hermosairaus, myrkyys, epilepsia, kouristuksen tuottama kuolema, veriliman vuoto nenästä, pyörtymiskohtaukset, veritukos yhdessä siihen kuuluvan kohtauksen ja runsaan hikoilun kanssa, hermostollinen kuurous ja vääristymät. Katso Winslow, viitt., s. 425.
- 683 Oppi kolmesta perusaineksestä, jotka hallitsevat ruumiin toimintoja, on keskeisellä sijalla Ayurvedassa. *Vata, pitta* ja *kapha* ovat kolme *dosaa*: "*vayuh pittam, kaphascheti, trayo dosha samasatah*" (*Asthanga Hrdaya*, Sutra 1:6). Kun ne ovat tasapainossa, ne tukevat ja ylläpitävät ruumista terveessä tilassa. Kun ne ovat epätasapainossa, ne saavat aikaan sairautta, kipua ja kärsimystä. *Vata* on dynaaminen elementti ruuansulatuksessa, kuonanerityksessä, hengityksessä, verenkierron, lisääntymistoimintoissa, puheessa ja liiketoimissa yleensä. *Pitta* on näkemisen, hermoston ja ruuansulatuksen energia. *Kapha* eli *sleshma* on vastuussa kudosten ja järjestelmien täydentämisestä ja ruumiin lämpötilan ylläpidosta. Katso Gregory P. Fields, *Religious Therapeutics: Body and Health in Yoga, Ayurveda and Tantra* (New York: SUNY Press, 2001), s. 43.
- 684 Charakan mukaan ihmisen ajattelua hallitsee kolme halua eli *tisraishaniyaa*: *pranaishana*/ halu pitkään elämään; *dhanaisanya*/ omaisuuden (omistamisen) halu; ja *paralokashana*/ halu muihin maailmoihin. Tämä poikkeaa vedantisista kategorioista, joissa *putreshana* (halu jälkeläisiin) on tärkein *ishanoiden* hierarkiassa. *Pranishanasta* ei ole mainintaa vedalaisissa tutkielmassa. Kolme *ishanaa*, jotka määritellään *Brhadaranyaka Upanishadissa*, ovat halu omaan poikaan, halu omaisuuteen ja halu toisiin maailmoihin. Katso Swami Madhavananda (käänt.) *The Brhadaranyaka Upanisad, with the commentary of Sankaracarya*, IV, C iv: 22 (Calcutta: Advaita Ashrama, kuudes ed.), s. 519-20. Ayurveda pitää aineellisen ruumiin ohella mieltä sairauksien kasvualustana. Sairaudet lajitellaan niiksi, jotka toimivat vain ruumiissa, kuten iho-ongelmat; vain mielessä kuten *apasmara* (epilepsia) ja *unmada* (mielenvikaisuus). Ayurvedan mukaan sairauksia, jotka ovat pelkästään ruumiillisia tai sielullisia, on todella harvassa; useimmat sairaudet ovat psykosomaattisia. Siksi on tärkeää varmistua potilaan sielullisesta tilasta ennen hoidon määräämistä.
- 685 Sushrutan mukaan sairaudet voidaan yleensä luokitella kolmeen kategoriaan sen stressin tai niiden stressien luonteen mukaisesti, jotka ovat vastuussa niiden ilmestymisistä: (i) *adhyatmika* eli synnynnäinen tyyppi, t.s., johtuu luontaisesti somaattisten tai psyykkisten kaltaisista häiriöistä; (ii) *adhibhoutika*, ympäristötekijöiden aiheuttamat; ja (iii) *adhidaivika*, onnekkaiden syiden

Aiheuttaen ylenpalttista janoa,⁶⁸⁶
 Ja läikähtymistä nielussa ja rinnassa.⁶⁸⁷
 Vaikea hengen salpautuneisuus⁶⁸⁸ nimeltä 'murhe'
 Sai aikaan pyörtymiskohtaukset⁶⁸⁹ nimeltä harhakuivittelu.
 Kymmenen aistinelintä,⁶⁹⁰ humaltuneena rakkaudesta kohteisiin,⁶⁹¹
 Sopivaa aikaa odottaen, sinkosivat ja kiristivät silmukan nimeltä halu.

Tässä kriittisessä vaiheessa,
 Menneiden hyvien tekojen kasaantumisen takia
 Korkein Totuus omaksui ruumiin:
 Hän, joka on vapaa harhasta ja virheestä
 Omaksui vääristymistä vapaan muodon
 Ja ilmestyi vapaaehtoisesti.
 Katsele tätä ihmettä!
 Hän omaksui muodon,
 Saapuen sammuttamaan sen raivopäisen janon
 Ja hävittämään sielunvaelluksen
 Sitkeän sairauden!
 Pyhä *pantitan*⁶⁹²
 Lähestyi säälien⁶⁹³
 Ja sydän rakkaudesta sulaneena.
 Hän tutki *nadi*⁶⁹⁴ läpikotaisin,
 Tarkasti tutkielman nimeltä '*gurunadi*'⁶⁹⁵

tuottamat kuten jumalien teot. Katso C. Dwarkanath, viitt., s. 29.

686 Yletön jano tai sairaaloinen jano on häiriö eli *jvaran* (kuumeen) lisätauti. Sairaalolisesta janosta johtuva nestehukka voi olla kuolettava. Katso Sharma, viitt., s. 360.

687 "*Kandatil katti ketketmai*": Akka viittaa mitä todennäköisimmin kasvaimen kurkussa nimeltä *galaganda* tai *gandamala*, jotka sitten aiheuttavat tukehtumista rintakehän alueella. Edellinen on yksittäinen kasvain nielussa ja jälkimmäinen sisältää kasvaimia useissa rauhasissa. Huomaa myös, että "*kantasya soshu vamuthustrsna muurcha bhramo aruchih*", t.s., kurkun ja suun kuivuminen, jano, pyörtyminen ja ruokahalun menetys ovat joitakin *vatan* ja *pittan* epätasapainon aiheuttaman kuumeen oireita. Katso Sharma, viitt., s. 199, 60.

688 Akka käyttää fraasia "*urdhvasvasam*". *Charaka Samhita* samaistaa hangenahdistuksen kuudenlaisten tautien syyksi: *mahashvasa*, *urdhvasvasa*, *chinnashvasa*, *tamaka*, *pratamaka* ja *samtanaka*. *Urdhvasvasaa* kuvaillaan näin: "Potilas henkäisee ulospäin, muttei vetäise sitä sisään, hänen suunsa ja sieraimensa ovat liman peitossa, hän on pilaantuneen *vayun* vaivaama, tuijottaa epänormaalisti silmät auki ja pyörittää silmiään, hänellä on pyörtöilyä, kipuja, suun kuivuutta ja levottomuutta, johtuen viimeisen henkäyksen pilaantumisesta, sisäänhengityksen estymisestä, potilas pyörtyy aika ajoittain ja tulee tajuttomaksi ja lopuksi kuolee." Katso Sharma, viitt., osa II, s. 290-92.

689 *Murcha* on korkean kuumeen aiheuttama pyörtyminen.

690 Viittä aistinelintä ja viittä toiminnanelintä yhdessä kutsutaan kymmeneksi aistinelimeksi.

691 Sarirasthana 1, 86-97: "*Upadha hi paro hetur dukha dukhasrayapadah, tyagah sarvopadhanam cha sarva dukha vyapohakah* (Kiintymys aistikohteisiin on kärsimyksen pääsyy; siitä vapautuminen tuhoaa kaiken kärsimyksen)." Katso Sharma, viitt., osa I, s. 405.

692 Katso huomautusta 664 edellä.

693 Hoidon valtuutuksena tohtorille on *Charaka Samhitassa* seuraava sääntö: "*paro bhutadaya dharmamiti natva chikitsaya* (Tohtorin on pidettävä sääliä korkeimpana hyveenä ja mentävä parantamaan potilaita)". Katso Sharma, viitt., osa II, s. 34.

694 *Nadi* on pulssin tarkastus, oleellinen väline paikkansapitävään diagnoosiin. Klassiset ayurvedatekstit kuten *Charaka Samhita*, *Sushruta Samhita*, jne., eivät osoita paljonkaan huomiota tälle käytännölle, toisin kuin keskiaikaisen jakson myöhemmät ayurvedatekstit: "Siddhan järjestelmä antaa etusijan pulssin tutkimiselle diagnostisena menetelmänä." Länsimaaisessa lääketieteessä pulssin tarkastaminen suoritetaan pääasiassa verenkiertojärjestelmän tiettyjen ominaisuuksien löytämiseksi. Intian lääketieteessä sitä suoritetaan levottomien *dosien* (*vatan*, *pittan* ja *kaphan*) epätasapainon määrittelemiseksi ja tiettyyn sairauteen (*roham*) viitteen pääilmiön tunnistamiseksi, samoin kuin ennustamisen tekemiseen tiettyyn sairaaseen henkilöön (*roki*) viitaten. Katso B.V. Subbarayappa, "Siddha Medicine", B.V. Subbarayappa (ed.), *Medicine and Life Series in India* (Delhi: Centre for Studies in Civilizations, 2001), s. 434.

695 *Gurunadi* on kappale *nadishastramin* tekstiä. Se käsittelee kymmentä putkimaista suonta ruuissa, joita käytetään sairauksien selville saamiseksi pulssia tunnistamalla. Siddha ja Ayurveda tunnustavat potilaan tarkastuksen, joka tehdään suoralla havainnoinnilla (*pratyaksa*) ja päätteilyllä (*anumana*), perustavanlaatuisen tärkeyden. Sen lisäksi he kuitenkin kelpuuttavat sanallisen tai tekstillisen todistuksen (*aptopadesa*) – suullisesti siirretty traditio tai diagnosoinnin asiantuntijoiden havaintokokemusten taltioinnit. *Pantitanit* etsivät *gurunadista* neuvoa ennen kuin antavat lääkkeitä. Katso B.V. Subbarayappa, "A Perspective", Subbarayappa, viitt., s. 21.

Ja kommentoi ystävällisesti hymyillen:
 ”Mitä voisoin sanoa? Tämä on sairaus,
 Jonka aiheutti tietämättömyys, josta on nyt tullut kroonista!
 Ei ole tarvetta pidempään harkintaan
 Välittömällä arvioinnilla ja varhaisella diagnoosilla
 Siihen on olemassa helppo hoitokeino.”⁶⁹⁶

Hän sanoi:

”Kurjuus sairauden muodossa
 On ilmestynyt intohimottomuuden puutteen vuoksi
 Ja tämä johtuu edellisten syntymien karmallisista seuraamuksista.
 Pulssi nimeltä tietämättömyys pahentaa,
 Koska 'tvam' on pysynyt 'tvamina'.⁶⁹⁷
 Tämä synnynnäinen sairaus on elellyt ruumiissa
 Jo hyvin pitkän aikaa,
*Asthat*⁶⁹⁸ ovat vakaat, mutta *dhatu*⁶⁹⁹ nimeltä 'arvostelukyky'
 On kateissa ja *nadi*⁷⁰⁰ nimeltä 'usko' on hyvin heikko.
 Siitä huolimatta, älä ole huolissasi,
 Sillä tämä ei ole kuolettava; on todellakin saatavissa hoitoa.⁷⁰¹
 Meillä on tehokasta lääkettä, jota me annamme
 Ja pysäytämme sairauden; varmaa hoitotapaa voidaan noudattaa.
 Jos lääkettä niellään uskolla ja nöyryydellä,
 Kaikki sairaudet lakkaavat, vierivät pois
 Kuin pehmeä puuvilla navakassa tuulessa.
 Missä tahansa annettu, tämä lääke ei ole pettänyt luottamustaan!
Virechanamin avulla meidän on pakko poistaa myrkyt.
 Ystäväni, jos sinä kyselit *virechanamin*⁷⁰² luonteesta,

696 Sairaudet luokitellaan parannettaviin (*sadhya*) ja parantumattomiin (*asadhya*). Sopiva hoito riippuu parantuvia ja parantumattomia sairauksia koskevasta oikeasta tiedosta. Edelliset jaetaan kahteen luokkaan; helppohoitoisiin (*sukha sadhya*) ja vaikeasti hoidettaviin (*kricchara sadhya*). Helppohoitoisia on vielä kolme lajia: yksinkertainen (*alpa*), keskinkertainen (*madhya*) ja ankara (*utkrsta*). Parantumattomia sairauksia ei luokitella. Näin Akkan mukaan jos *bhavarokam* diagnosoidaan riittävän ajoissa, se on helppo hoitaa. Katso Meulenbeld, viitt., s. 15.

697 Advaita Vedantan mukaan yksilö on kosminen alkulähde. Tietämättömyydestä johtuen ihminen takertuu jakautumisen käsitteeseen, kokiensa itsensä rajalliseksi ja äärelliseksi. *Mahavakya*/ itsestään selvä upanisadinen lauseke '*Tatvamasi*' ('sinä olet Se') vakuuttaa, että Itseioivalluksen kautta ihminen ymmärtää, että hän on itse asiassa '*Tat*'/'*Se*', ääretön, näkymätön Korkein Tietoisuus.

698 Ayurvedassa *asthivaha* on kanava, jonka kautta ravinto siirtyy luukudoksiin. *Vatan*, *pittan* ja *slesman* (katso huomautusta 681 edellä) sanotaan kulkevan koko ruumiin läpi ja siirtyvän erilaisten *srotamsien* eli kanavien kautta. Nämä voivat olla karkeita tai hienoja. On olemassa kaksitoista tällaista polkujärjestelmää: 1) hengityskanava; 2) neste- tai vedenjakokanava; 3) ruuansulatuskanava; 4) imusuonikanava; 5) verisuonistokanava; 6) kanava, jonka kautta ravinto siirtyy lihaskudoksiin; 7) kanava, jonka kautta ravinto siirtyy rasvakudoksiin; 8) kanava, jonka kautta ravinto siirtyy luukudoksiin; 9) kanava, jonka kautta ravinto siirtyy ydinkudoksiin; 10) kanava, jonka kautta ravinto siirtyy lisääntymiskudoksiin; 11) kanava, jonka kautta virtsa kulkee 12) kanava, jonka kautta hiki kulkee; 13) kanava, jonka kautta uloste kulkee. Kaikella todennäköisyydellä Akka käyttää sanaa *astha* merkitsemään kanavaa, koska hän viittaa *dhatuun* välittömästi *asthan* mainitsemisen jälkeen. Ayurvedan mukaan sekä näkyvät että näkymättömät kanavat tarjoavat läpikulun *dhatujen* (ravinteiden) liikkeille. Katso Dwarkanath, viitt., s. 372-75.

699 *Kuten edellä*, s. 313-15. *Sapta-dhatujen* käsite viittaa ruumiin perusravinteellisten ja rakenteellisten tekijöiden fysiologiaan. Termi *poshaka dhatu* liittyy etymologisesti sanskritin sanaan *dharana* ('tukea') ja *poshana* ('ravita'). *Poshaka dhatuja* kutsutaan myös *asthaya dhatuiksi*.

700 On olemassa kolmentyyppisiä *nadeja* (pulsseja): *vatanadi*, joka ilmaisee hapanta nestettä, luulotautia, jne., ja joka tunnetaan etusormesta; *pittanadi* ilmaisee sapekasta nestettä ja tunnetaan toisesta sormesta; *slettumanadi* ilmaisee flegmaattista nestettä ja tunnetaan kolmannesta sormesta. Terveessä ruumiissa jokaisen nadin otaksutaan olevan levinneenä kymmeneen *nashiin* tai neljänä päivän ja yön tunteina samalla lailla alkaen auringon noususta ja laskusta; näiden häiriintyneisyyden katsotaan viittaavan sairauksiin.

701 Sairaudet luokitellaan parannettavissa oleviin ja parantumattomiin, kuolettaviin ja ei-kuolettaviin. *Pantitan* vakuuttaa laulun päähenkilölle, että hän sairautensa voidaan hoitaa.

702 Oikean sanskritin termi on *virechanam* (ulostuslääke). *Virechana* (puhdistus) ja *vamana* (oksennus) ilmaisevat yhdessä *shodanaa* (tyhjentämistä); ne muodostavat osan monimutkaista menetelmää nimeltä *panchakarmam*. Valmistuksessa käytetään maitomaista mahlaa, juurten kuorta, lehtiä, kukkia ja kasvien hedelmiä. Katso Sharma, viitt., osa 1. s. 23-31.

Minä kuvailisin sitä (näin)!”

Hän antoi *kulikain*⁷⁰³

Nimeltä 'Sri Raman nimen toistaminen'

Yhdessä *anu-panamin*⁷⁰⁴ nimeltä 'Achyutalle omistautuminen'⁷⁰⁵ kanssa.

Suuren ja silmiinpistävän säälin vallassa

Hän tarjosi (lääkkeitä) tuhotakseen *kalmashan*.⁷⁰⁶

Hän antoi *oushadasanjivin*⁷⁰⁷ nimeltä 'Itsen Tuntemus'

Ja suunnattomalla säällillä, helpottaakseen

Tämän elämänpelastavan rohdon nielemistä, hän tarjosi *kashayamin*

Nimeltä *shama, dama, titiksha, samadhana* ja *uparati*.⁷⁰⁸

Hän varoitti näin:

”Lääkkeet on nielty ja parantumista havaitaan;

Mutta jos hoidon aikana ehkä sattuu *apathyam*,⁷⁰⁹

Kukaan tai mikään toiminta ei voi sinua pelastaa!

Ystäväni, jos kysyisit minulta, ”Mitä on *apathyam*?”

Vastaisin sinulle sopivaan tapaan näin!”

(Hän neuvoi:)

”Jos pitää yllä tietämättömyyttä

Panee liikkeelle ilkeän seurueen,

Silloin halu seuraa kuin varjo.

Jos halu seuraa kuin varjo, älä unohda

Murhetta, jota koit (halun tähden)

Ja ole rohkea – sinä tulet hyvin lyhyessä ajassa

Saavuttamaan päämäärän: Korkeimman Autuuden.

Älä loittone pyhistä kirjoituksista,

Älä kiinnitä huomiota pahanilkisen neuvoon,

Älä laiminlyö viisaan palvelemista,

Älä koskaan sano ”Jo riittää!”

Laulaaksesi kiintymystäsi Harille!

703 *Kulikai* eli *gutika* on tabletti. Tantriset ja siddhalaiset alkemistiset kirjoitukset kuvailevat monien *gutikaiden* valmistuksessa käytettävän sinijuuria. *Khecarī gutikan*, esimerkiksi, uskotaan ”tuottavan maagista valoa”. Tantrisen ja siddhalaisen alkemistisen kirjallisuuden tarkempaa pohdiskelua varten, katso David Gordon White *The Alchemical Body: Siddha Traditions in Medieval India* (Chicago: University of Chicago Press, 1996), s. 153.

704 *Anu-padām* on juomaa, jota otetaan lääkkeen kanssa tai sen jälkeen. Se viittaa myös sellaisiin aineksiin kuten esimerkiksi sokeri, jota otetaan karvaan tabletin jälkeen. *Anu-padām* helpottaa vahvojen lääkkeiden nielemistä ja Tamil Nadun tohtorit käyttävät sitä yleisesti.

705 Achyuta on yksi Herra Vishnun tuhannesta nimestä.

706 *Kalmasha* merkitsee sitä, mikä on tahriintunutta, likaista, epäpuhdasta; myös pohjasakkaa, jätettä, yms. Lääkkeen yhteydessä sitä käytetään sulamattoman, mädäntyneen ruuan merkityksessä, josta tulee myrkyllistä. Vagabhattachan *Ashtanga Hridayan* mukaan: ”Henkilössä, joka syö samanaikaisesti sekä ruokavalioon sopivia että sopimattomia aineksia tai nauttii raskasta ruokaa, syntyy *aamadoshā* – olosuhde, joka on verrattavissa myrkytyksen tilaan ja on sen vuoksi vahingollinen. *Aama visha*, joka on voimakkaan myrkyllinen, saattaa vaarantaa elämän; ja koska *aamadoshan* ja myrkytöiden hoidon linjat ovat vastakkaisia, edellistä on hoidettava yhtenä ennusteeltaan tappavana.” Katso Dwarkanath, viitt., s. 65.

707 Koska sairaus on vakava ja krooninen, *oushadha-sanjivī* (elämänpelastavaa yrttilääkettä) annetaan voimallisen myrkytöiden hävittämiseksi ruumiista.

708 *Shama, dama*, jne., tunnetaan *sadhanasampatteina* (itsen tuntemiseen kelvollisiksi). Advaita Vedantan mukaan vain henkilö, jolla on sisällään neljä kykyä, on sopiva opastettavaksi Advaitassa: 1) todellisen ja epätodellisen toisistaan erottaminen; 2) välinpitämättömyys toimintansa tulosten nautinnoista tässä ja muissa maailmoissa; 3) 'kuuden ominaisuuden' omaaminen; 4) voimakas vapautumisen kaipuu (syntymän ja kuoleman kierrosta). Kuusi ominaisuutta, jotka oppilaan tulee omata opetuksen ymmärtämiseksi ovat: a) *shama*/ tyyneys; b) *dama*/ itsehillintä; c) *uparati*/ itsensä poisvetäminen; d) *titiksha*/ kärsivällisyys; e) *shraddha*/ usko; f) *samadhana*/ jatkuva Itseen keskittyminen. Akka kuitenkin jättää *shraddan* pois luettelostaan.

709 *Pathyam* on ruokavalio; *apathyam* on määrätystä ruokavaliosta poistuminen tai poikkeaminen.

Tutki aina hartaasti Itsen luonnetta,
 Ja jos näin saavutetaan samadhi,
 Hyväksy tämä tila ainoaksi!
 Jos on laiska (hengellisessä harjoituksessa), huolet lisääntyvät,
 Ja jos vangittuna huoliin, Itsen todellista luonnetta
 Ei voida tuntea; silloin epäilyt alkavat käydä päälle
 Ja epäilysten valtaan antautuminen takaa,
 Että seuraa uusia syntymiä!
 Tuntemalla hyvin kärsimyksen, jonka on läpikäynyt
 Ruumiillistumisen monien kierrosten kautta
 Itseä on mietiskeltävä päivittäin.
 Tämän jalokiven uuttera tutkiskelua
 On suoritettava jatkuvasti.
 Kaikki epätietoisuudet ratkeavat silloin helposti.
 Totuuden luonne, Itsen Tieto,
 Saavutetaan silloin helposti, jos tutkiskellaan jatkuvasti
Anvayan ja *vyatirekan*⁷¹⁰ avulla:
 Tietämättömyyden peite tulee palamaan tuhkakksi!”
 Näin (*pantitan*) selitti ja siunasi (minua).

Minä kumarruin ja tarrauduin hänen lootuksenkaltaisiin jalkoihinsa.
 Kädet yhteen liitettynä minä anoin:
 ”Herra, te mainitsitte, että *agamin* ja *sanchitan*⁷¹¹ seuraukset
 Palavat tuhkakksi Tiedon tulen voimasta,
 Mutta selittäkää minulle hyväntahtoisesti miksi
Prarabdhakarman seuraukset jäävät kytemään –
 Valaiskaa minua hyväntahtoisesti, herra!”

Hän sanoi:
 ”Olen *sacchitananda*¹ – joka tietää tämän
 Ilman epäilyn hiventäkään, tietää myös,
 Että sellaista ymmärrystä ei voi häiritä
 Minkään *prarabdhakarman* läsnäolo,
 Joka ei häviä näkyvistä Itsetiedon myötä.
 Viisaat hyväksyvät, että koska molemmat ovat muodottomia,
 Näiden kahden välillä
 Ei ole keskinäistä ristiriitaa.⁷¹²

Heittäytyen kaikkietävän
 Gurun jalkoihin
 Minä uudelleen herätin epäilyn
 Puhutellen Armollista:

710 *Anvaya* ja *vyatireka* ovat logiikan kaksinkertaiset menetelmät, joita käytetään vedantassa. Tämä on olemassaolon ja poissaolon yleisohje; positiivisen ja negatiivisen väitteen. Esimerkiksi: Kaikki A on B, kaikki ei-B on ei-A; kaikki savuavat ovat tulesta johdettuja ja kaikki tulettomat ovat savuttomia. Katso huomautusta 576 laulussa *Vedanta Nonti Cintu* tässä kirjassa.

711 Uskotaan, että jokainen toiminta tuottaa seurauksia ja että siinä on jatkuvan sielunvaelluksen kierrosten ja niistä seuraavien ilon ja surun, nautinnan ja kärsimyksen, älykkyyden ja typeryyden, yms. juuri. Agaman teksteissä toimintoja ja niiden vaikutuksia on kolme ryhmää: *agami*, *sanchita* ja *prarabdha*. *Agamit* ovat moraalisia toimintoja, nykyisen elämän hyviä ja pahoja, joita pidetään tulevien syntymien lähteinä kärsimyksineen ja nautintoineen. *Sanchitat* ovat sielun edellisistä elämistä kertyneitä toimia, vaikutuksia, jotka on koettava tulevissa sielunvaelluksissa. *Prarabdhat* ovat nautintoja ja kärsimyksiä, jotka annetaan sielulle nykytilassa aiempien syntymien toimintojen seurauksena. Vedantan mukaan *agami*- ja *sanchitakarmo*jen seuraukset tuhoutuvat Itsetiedon avulla, mutta *prarabdhan* seurausten satoa on korjattava vaikka henkilö on *jivanmukta* (ruumiillisena vapautunut).

712 Ei ole aivan selvää mitä Akka tässä tarkoittaa.

”Herra, eikö ruumiin tulisi kadota
 Heti kun lopullinen Tieto saavutetaan?
 Kunnianarvoisa Mestari, ilmoittakaa minulle syy
 Miksi Itsen Tuntijan
 Ruumis säilyy!”

Hän sanoi:

”Äiti, jos ruumis heitettäisiin pois
 Tiedon ilmenemisen yhteydessä,
 Kenenkä toimesta ja kuinka silloin
 Tietämätön vapautuisi?
 Tätä vapautunutta 'ruumista' pidetään yllä
 Niin että sitä voidaan käyttää vapauttamaan
 Tietämättömyyden sitomia ruumiita!”
 Näin hän armollisesti selitti.

Minä kysyin:

”Herra, eivätkö ruumiin ja maailman vaikutelmat
 Jatka olemassaoloaan kunnes kaikki *prarabdhan* seuraukset käytetään loppuun?
 Kuinka nämä vaikutelmat hävitetään?
 Herra, neuvokaa minua!”

Hän sanoi:

”Siihen saakka kunnes *prarabdha* käytetään loppuun
 Ilo ja murhe jatkuvat.
 Kun toiminnat lakkaavat,
 Niiden mahdolliset seuraamukset pyyhkiytyvät myös pois,
 Uutta toimintaa ei tapahdu
 Korkeimman Tietoisuuden vuoksi,
 Jonka johdosta maailma ilmenee
 (Itsen Tuntijalle)
 Palaneena vaatteena.⁷¹³
 Juuri kuten paahdetut siemenet eivät idä,⁷¹⁴
 Niin ei myöskään ole tulevaa kehitystä.
 Ei ole enää saapumisia tai lähtemisiä.
 Niin kuin käärme palautuu harmittomaksi,
 Poistamalla sen myrkkyhampaat,
 Heille, jotka ymmärtävät olemassaolon kuvitteellisen luonteen,
Prarabdha on tehotonta eikä sido heitä.
 Itsen Tuntijat kokevat menneiden tekojen seuraukset
 Ulkopuolisen todistajan kannalta,
 Ilman ainuttakaan odotusta tai halua.
 Itsen Tuntijat ovat täysin vakaita viisaudessaan!
 Jos noilta vapautuneilta, jotka ovat vielä ruumiillisia,
 Kysytään heidän tilaansa, he vastaavat:

713 Tämä vertaus on rinnastettavissa toiseen vedantassa usein käytettyyn: palaneeseen köyteen, jonka säikeiden näennäinen eheys luo sen vaikutelman, mutta jolla todellisuudessa ei voi sitoa mitään, t.s., on käyttökelvoton.

714 Tämä vertaus löytyy keskiaikaisesta advisesta tekstistä *Panchadashi* of Vidyaranya: *bharjita bija/ daghdha bija*, 'paahdetut siemenet'. Juuri kuten paahdetut siemenet eivät idä, halun kohteiden epätodellisuus ei voi tuottaa ansiota tai ansiottomuutta Itsen Tuntijassa. Katso Swami Swahananda (käänt.), *Pancadasi of Swami Vidyaranya*, v. 163-65 (Madras: Sri Ramakrishna Math, 1967), s. 294-95.

'Tämä on maailmalle käsittämätön!
 Vapaana suruntäyttämien syntymien tuskasta,
 Vakiintuneena Korkeimpaan Autuuteen,
 Vapautuneet liikkuvat, hyläten maailman!
 Nuo vapautuneet ahkeraan ja vakaasti
 Pysyvät (autuudessa), tarkkaillen huvittuneena
 Loputonta ruumiillistumisen sarjojen (näytelmää)!”

Hän sanoi:

”Jatkuvasti palvoen Herraa,
 Sallimatta kaksinaisuuden ajatusten syntyä,
 Ole yhtä Itsen kanssa, todellisen luontosi!
 Ole Korkein Valo,
 Ole se ääretön, häiriintymätön Tila,
 Sinä voit olla iäti säteilevä Itse!
 Kuuntele vielä sellaisten viisaiden ylistystä
 Ajamalla pois varkaat nimeltä 'halu' ja 'viha'!
 Iäti vapaana haluista, vapaana kaikista tahroista,
 He kylpevät joka päivä Itsen ikaikaisessa joessa!
 He pukeutuvat puhtaaseen vaatteeseen nimeltä 'toivottomuudesta vapautuminen',
 He koristelevat korvansa kultaisin korvarenkain
 Nimeltä 'pyhien kirjoitusten kuuntelu'
 Ja pureksivat betelpähkinää
 Nimeltä 'rakkautta Achyataan'.
 Nuo vapautuneet selittävät
 Maailman (illusorista luonnetta)!”

Sen jälkeen kun nielin lääkkeit, jotka mestari
 Niin rakastavasti antoi, sairaus,
 Joka oli ahdistanut minua ikuisesti
 Katosi! Saatuaani takaisin kadonneen ruokahaluni,
 Söin riisiä nimeltä 'Jakamaton Olemus'
 Ja minut tavoitti uni nimeltä 'Ikuinen Autuus'.

Minä ihmettelin kuinka voisin maksaa palkkion tästä hoidosta
 Hänelle (lääkärille), joka paransi minut
 Tästä syntymien ja kuolemien kroonisesta taudista!⁷¹⁵

(Minä ajattelin:) ”Jos voisin tarjota hänelle
 Tämän maapallon kaikki tavarat,
 Siinä ei olisi riittävästi!
 Ja jos voisin antaa hänelle miljoonien omaisuuden,
 Se ei ylittäisi sitä runsaskätistä armoa,
 Jota hän osoitti minulle!

Siksi minä kiersin hänet ympäri
 Ja laskeuduin hänen pyhiin jalkoihinsa.
 (Sanoin:) ”Minut, pitkän aikaa kärsien

⁷¹⁵ Ayurvedan opin mukaan sen jälkeen, kun tohtori on hoitanut potilasta, potilaan tulisi tarjota jotakin palkkiona tohtorille, muutoin hän jää velkaa tohtorille.

Ikään kuin vallihaudalla ympäröitynä,
Vapautettiin!
Niin kuin joku pelastuu palavasta palatsista auttavalla kädellä;
Niin kuin joku joka, hukkumaisillaan tulvivan joen ryöppyyn,
Vedetään rantaan ja virvoitetaan auttavalla kädellä;
Niin kuin joku joka, ollen tuhoutumisen partaalla
Murheen valtavan metsäpalon toimesta,
Pelastuu –
Te helpotitte minun lopullista vapautumistani
Äärettömällä laupeudellanne!
Tämä yksi uroteko riittää!

Kiertämällä hänet ympäri, heittäytymällä hänen pyhien jalkojensa eteen,
Laskeutumalla hänen verenpunaisten, lootuksenkaltaisten jalkojensa eteen
Minä ylistin luontaisen, puhtaan sydämeni
Täydellistä elpymistä,
Minä kunnioitin voimakasta uskoani tähän lääkäriin!
Tämän runon lukijat, joka koskee *pantitania*,
Joka hävitti päättymättömän syntymän ja kuoleman pelkoni,
Tulevat itse liukenemaan Autuuden Valtamereen!

Bheri Nadam⁷¹⁶
 ['Kosmisen Rummun Ääni']

Oi Brahma ja muut syntiset⁷¹⁷
 Uppoutuneena syntymän ja kuoleman valtamereen:
 Kuunnelkaa *bherin nadamia!*
 Nyt kun (minulle) on tullut selväksi,
 Että koko *drshyam* on todellakin *drk*,⁷¹⁸
 Minä lyön hyväenteistä kosmista rumpua!

Maya, kuviteltuine kausaalisine toimintoineen,
 Muuttaen kaikki voimalliset uskonnolliset totuudet erimielisyyttä aiheuttaviksi ryhmiksi:
Vishva, taijasa, prajna, virat, hiranyagarbha ja *antaryami*,⁷¹⁹
 Kaikki kuvitelmat kehittyivät (Itsen)
 Vertaansa vailla olevan tietoisuuden Ainoasta tilasta –
 Sijoitettuani nämä kaikki
 Katoavaisten piiriin
 Ja vaistotessani täydellä selkeydellä,
 Että kaikki havaittu on todellakin Näkijää,
 Minä lyön hyväenteistä kosmista rumpua!

Nadabrahmam, Ashwinit,
*Adhidevatat*⁷²⁰ ja muut

716 *Bheri* on suurikokoinen, kaksipuolinen, keskiaikainen intialainen rumpu, jota soitettiin voiton julistamiseksi vihollisen kukistamisen jälkeen. Se muistuttaa nykypäivän folkin Rajasthanin ja muiden Intian osien *dholia*, soittaja lyömässä rummun toista päätä kädellä ja toista tikulla. Katso ”South Asia: The Indian Subcontinent” Alison Arnold (ed.), *The Garland Encyclopedia of World Music*, osa 5 (New York and London: Garland Publishing, 2000), s. 328. *Nadam* viittaa napakkaan ääneen, jonka tuottaa rytmikäs naputtelu; sillä on myös kosmisen tai alkuperäisen resonanssin filosofinen merkitys, Todellisuuden hieno värähtely, joka voidaan kuulla tietyissä edistyneissä meditatiivisissa/ joogisissa tiloissa. Metafyysisissä termeissä *nadam* samaistetaan *binduun*, pisteseen äärettömyydessä, joka on kaiken luomisen lähde ja johon koko luomakunta sisältyy. Olen muuttanut rivien sarjoja laulun joissakin osissa, samalla kun olen pitänyt merkityksen koskemattomana, valaistakseni advaitan keskeistä teemaa tekstissä.

717 Brahma on luojajumala hindulaisessa kolminaisuudessa (toimien yhdessä ylläpitäjajumala Vishnun ja tuhoajajumala Shivan kanssa). Hän on myös kuolevainen, ollen näin kaksinaisuuden ja tietämättömyyden alueella. Siksi Akka kutsuu tätä luojajumalaa 'syn-tiseksi'.

718 Termi *drshyam* merkitsee havaittujen kohteiden ailahtelevaan olemassaoloon liittyvää aluetta; *drk* merkitsee muuttumatonta, ikuista Todistajaa, joka on kohteiden Näkijä. Advaitan mukaan on olemassa vain ei-kaksinainen Itse ilman toista. Ei ole olemassa mitään tunnettua, joka sijaitsee erillään Itsestä. Chandogya Upanishad esittää väitteen, että ”Kaikki on todellakin Brahmania, Se on kaikkien kohteiden alkuperä, ylläpito ja hävitys.” ”Nähty” ei todellakaan ole muuta kuin ei-kaksinaista ”Näkijää”/ Brahmania, alkuperää. Katso *Chandogya Upanishad, Shankara Bhasya*, 3.14.1 (Goradhpur: Gita Press, 1993), s. 303-06.

719 *Vishva* on itsensä samaistumista fyysisen ruumiiseen ja valvetilan maailmankaikkeuteen. *Taijasa* on yksilön samaistumista unensa kokemuksiin. *Prajna* on yksilöllisen sielun samaistumista syväuneen. *Virat* on makrokosmos ja itse, kun samaistuu sen kanssa. *Hiranyagarbha* on itsen kosminen muoto, joka luo hienon maailmankaikkeuden; kutsutaan myös *sutratmaniksi*. *Antaryamin* on sisäinen 'valvoja', joka koetaan 'sisäisenä äänenä', intuition, tietoisuutena, jne.

720 *Nadabrahmam* viittaa *nadamiin* [katso huomautusta 716 edellä], joka mielletään *Brahmamiksi*/ Absoluutiksi alkuperäisen äänen (*sabda*) muodossa, jota ilmaistaan *parassa, pashyantissa, madhyamassa* ja *vaikharissa*, eri hindulaisen filosofisten koulukuntien käsitteellistämää äänten luokkia aineen lähtökohtana, materiaalinen ja henkisen alueen välisenä linkkinä ja tuonpuoleisen mallina. *Para* ja *pashyanti* ovat ylempiä, fyysisen korvan alueen tuolla puolen olevia hienoja ilmenemisiä. *Madhyama* ilmenee sanattoman ilmauksen alueella, liittyen äänen tietoisuuteen ja vastaanottoon. *Vaikhari, nadan* fyysinen muoto on jaksotettu ja sanoiksi puettu ilmaisu/ lausunta, joka kuullaan ja koetaan ulkopuolelta. Katso N.N. Bhattacharya, *Tantrabhidhana: A Tantric Lexicon*

Eivät ole muuta kuin *drshyamia*;
Ja sisällytettyäni ne kaikki Näkijään,
Minä lyön hyväenteistä kosmista rumpua!

Vakuututtuani siitä, että ansio ja ansiottomuus ovat lähtöisin
Viidestä (elementistä), maasta, ilmasta, tulesta, vedestä ja eetteristä,
Samoin kuin aiempien toimintojen sekoituksesta,
Pitämällä yllä tykkitululta maailman rintavarustusta kohti,
Joka on koottu kahdesta ja seitsemästä maailmasta,⁷²¹
Minä saarroin varustuksen joka suunnasta
Ja valtasin sen.
Antaumuksen ja kiihkottomuuden toteutumisella,
Joka kerääntyi useiden syntymien aikana,
Puhdistamalla mielen epäpuhtauksista
Ja harjoittamalla vakaasti arvostelukykyä,
Minä kohdistin buddhin⁷²² hirmuisen kanuunan⁷²³
Kohti varustusta kaikilta kahdeksalta suunnalta.
Kaikkivoipa ammus⁷²⁴ nimeltä ikuinen Brahman
Ladattiin räjähdysherkällä ruudilla nimeltä *abheda*.⁷²⁵
Taktinen kuvio nimeltä itsetietoisuus määriteltiin.
Maali tunnistettiin; ase
Laukaistiin valtavalla työntövoimalla.⁷²⁶
Rintavarustusta kohti rynnättiin ja se murskattiin;
Sen sisäpuolinen tila tuli yhdeksi
Sitä ympäröivän Korkeimman Autuuden
Äärettömän tilan kanssa.⁷²⁷

Nyt tutkiskellen huolella ja tarkoin tätä ihmeellistä työtä,
Kuinka tämä suuresti juhlittu rintavarustus tuhoutui!
Intuition silmällä omaa sielunelämänsä tutkien
Kuinka rakennelman kunnolla linnoitetut vallit,
Joita suojasivat sotilaat nimeltä 'hurja mieli',
'Ego', 'muisti' ja 'aistit',

(Delhi: Manohar Publishers, 2002), s. 105. *Ashvini* ovat kaksoisjumalia (puhuttellaan monikossa '*asvinau*') kaksoisvaununajajia, jotka ilmestyvät taivaalle ennen auringonlaskua hevosten tai lintujen vetämissä kultaisissa vaunuissa. He tuovat ihmisille omaisuutta ja ehkäisevät onnettomuuksia ja sairautta. Heitä pidetään myös taivaallisina lääkäreinä. *Adhidevata* on johtava tai ohjaava jumaluus. Akkan mukaan myös kaikki sellaiset jumaluudet kuuluvat 'havaittujen' eli *drshyamin* luokkaan.

721 Kaksi ja seitsemän tarkoittavat neljätoista. Materia/ savi luomista varten kootaan neljästoista maailmasta, jotka koostuvat eri-
laisten tekojen ja niiden seurausten seoksesta.

722 *Buddhi*: arvostelukykyinen ja maltillinen älykkyys.

723 Viittaus oman aikansa tykistön mekaniikkaan, Akka käyttää sanaa ”*beerangi*”, jalustallisia tykkeitä, joilla ammuttiin raskaita am-
muksia.

724 Tykinkuulat ammuttiin ruudilla, joka valmistettiin salpietarista, rikistä ja hiilestä.

725 *Abheda*: erottelemattomuus, kaiken Ykseyden näkeminen eli ei-kaksinaisen Itsen näkeminen kaikkialla.

726 Tämä on Mundaka Upanisadin muistutus, 2.2.4:

Jousi on OM, nuoli on itse,
Maali on *brahman*, he sanovat,
Tähän on tähdättävä häiriintymättä.
Silloin hän tarttuu tähän,
Kuin nuoli maaliin.

Katso Patrick Olivelle, *The Early Upanisads* (Delhi: Munshiram Manoharlal, 1998), s. 446-47.

727 Tämä on vedalainen lausunto että kun *upadhit*, t.s., liitteet kuten ruumis, mieli, jne. tuhoutuvat, yksilöllinen minä/ *jiva* palaa ta-
kaisin universaaliin Itsen/ Brahmaniin – vertauskuvallisesti, murskatun rintavarustuksen sisäpuolinen tila yhdistyy rajattomaan
ulkopuoliseen tilaan.

Ja täynnä ylpeyttä ja turhamaisuutta,
 Romahtivat!
 Sotilaat nimeltä 'kuusi ajattelun koulukuntaa',⁷²⁸
 Jotka ympäröivät varustusta, nujerrettiin!
 Ja kun siirryin eteenpäin, näin
 Syvän vallihaudan nimeltä halu,
 Joka ympäröi varustusta,
 Ja siinä oli krokotiileja nimeltä *avarana*,⁷²⁹
 Saalistaen elottomia nimiä ja muotoja.
 Kuitenkin, bambuseipäitä käyttäen
 Minä loikkasin kuilun yli
 Laskeutuen lähelle palatsin pääporttia,
 Jota vartioivat sotilaat nimeltä 'viisi aistihavaintoa'.⁷³⁰
 Pitämällä heitä kauhun vallassa ja pieksellä heidät puuroksi,
 Minä lyön voitollista kosmista rumpua!

Palatsin yhdeksää porttia⁷³¹ vartioivat sotilaat
 Ja epäoikeudenmukaisesti hallitsevat kolmetoista ikivanhaa kehityslinjaa⁷³²
 Minä tuhosin juurta myöten.
 Sieppaamalla vaaralliset aseet heidän käsistään,
 Minä nujersin heidät kaikkialle levittäytyvät älyllä.
 Sitten saavuin ylipäällikön nimeltä Bhedabuddhi eteen,⁷³³
 Joka heilutti loppumattomien halujen määräilevää valtikkaa!
 Vaivattomasti tarttuen häneen,
 Sain hänet tanssimaan kuin sätkynukke.
 Pidättämällä varkaat ja murtomiehet⁷³⁴
 Ja sitomalla heidät köydellä,
 Minä karkotin heidät ajattelun alueiden tuolle puolen.
 Vakaasti tuijottaen kuningasta nimeltä 'sydän',
 Joka hallitsi vailla pelkoa,
 Vakiinnuttaen hänet *Ahamissa*,⁷³⁵
 Minä tuhosin hänen vallantunteensa
 Tietoisuudella, joka tietää kaiken.
 Minä hiljensin hänet tyynen levon tilaan.
 Tuijottaen sisäänpäin jatkuvasti, vakaasti
 Ja purkaen kaikki hänen liitteensä,⁷³⁶
 Hän saavutti vapauden kärsimyksestä
 Ja uppoutui nirvanan valtamereen,
 Liittyen ja tullen Yhdeksi

728 Akka käyttää mystistä fraasia ”*aaru matam*”, joka saattaa merkitä joko kuutta tunnetta (halu, suuttumus, ahneus, harha, ylpeys ja viha) tai hindufilosofian kuutta koulukuntaa nimeltä *shad darshana* (Nyaya, Vaiseshika, Samkhya, Yoga, Purva Mimamsa ja Ut-tara Mimamsa, Vedanta). Kaikkia kutsutaan *astika* [san. 'uskova' eli 'oikeaoppinen'] kouluiksi, koska ne hyväksyvät vadalaisten kirjoitusten arvovalan.

729 *Avarana* ('verhoaminen') on *avidyan*, alkuperäisen tietämättömyyden ilmeneminen, jota, tietämättömyyttä, vahvistavat ja kasvat-tavat virheelliset käsitykset, jotka vääristävät ja peittävät ruumiillistuneen sielun Todellisuuden kokemuksen.

730 Viisi aistihavaintoa: ääni, kosketus, väri, maku ja tuoksu, jonka havaitsevat korva, iho, silmä, kieli ja nenä.

731 'Yhdeksänporttinen palatsi' viittaa ihmisruumiiseen, jossa on yhdeksän aukkoa – kaksi silmää, kaksi sierainta, suu, ulostuksen eli-met ja lisääntymisen elimet.

732 Ei ole täysin selvää mihin 'kolmeentoista ikivanhaan kehityslinjaan' Akka viittaa.

733 *Bhedabuddhi*: 'erimielisyyttä aiheuttava älykkyys', vastustajanaan *vibhubuddhi*, 'yhdistävä älykkyys'.

734 Viittaus erimielisyyttä aiheuttavaan älykkyYTEEN ja sen tuotoksiin.

735 *Aham* viittaa tässä korkeimpaan Itseen.

736 Liitteet: katso huomautusta 727 edellä.

Gurun pyhien jalkojen seurassa.

Kun seisoin lamautuneena kuin patsas
 Vailla ajattelua, vailla liikettä,
 Guru, suuri mestari,
 Valitsi minulle vaivatta mantran ja vihki minut.
 Minä vaalin tätä *mahavakyaa*⁷³⁷ mielessäni.
 Ilman tylsyyttä ja hämmennystä minä tutkiskelin kaikkia ajatuksia.
 Huomatessani ne keksityiksi kuin hedelmättömien vanhempien jälkeläiset
 Minä luovuin niistä pelkkinä 'havaittuina'.
 Tarjoten mestarille arvollisen leidin nimeltä Mukti,⁷³⁸
 Minä lyön voitollista kosmista rumpua.

Hurmiolisessa liitossa leidin nimeltä Mukti kanssa
 Avaten hitaasti Tietoisuuden silmän,
 Ylittäen *jivan* ja Ishvaran toisistaan erottavan rajan,⁷³⁹
 Sitoutuen omaan todelliseen Luontooni,
 Nauttien valtaistuimelle nostamisen suuresta leikistä
 Samalla kun voitonriemuista simpukkatorvea puhalletaan –
 Kuka saattaisi kuvailla tätä?
 Vaikka me yritämme, kuka voi tajuta sitä?

Kukalla nimeltä 'tyytyväisyyden palkkio'⁷⁴⁰
 Koristellen hiukseni ja ruumiini koristeltuna
 Ornamentein nimeltä 'rauha'
 Säteillen Täyteen loistetta
 Asetin itseni
 Puhtauden valtaistuimelle.
*Shaman, daman ja gunien chamara*⁷⁴¹
 Viilentää minua yhdessä etelätuulen kanssa.
 Sisällyttämällä kahdeksan ilmansuuntaa Itseen
 Ja poistaen *drshyamin*⁷⁴² maalaisjärjellä [järjen käytöllä]:
 Näin vapaana,
 Minä lyön verratonta kosmista rumpua!

Mestari Venkatesan,
Karunakatakshan,⁷⁴³
 Valaistunut, urhoollinen, syvään uppoutunut,
 Neuvonantaja noille, jotka etsivät Korkeinta asuinsijaa,
 Korkeimmalla päämäärällä varustettuna,

737 *Mahavakya*: Kaikkein tärkeimmät metafysiset lausemat upadisissa rungossa ovat neljä *mahavakyaa* ('suurta julkilausumaa'): '*Ayamta Brahma*' (Tämä Itse on Brahman), '*Prajnanam Brahma*' (Tietoisuus on Brahman), '*Tattvamasi*' (Sinä olet Se) ja '*Aham Brahmasmi*' (Minä olen Brahman). Nämä *mahavakyat* vakuuttavat yksiselitteisesti, että yksilöllinen itse on yhtä korkeimman Itsen/ Brahmanin kanssa [on sama kuin korkein Itse/ Brahman].

738 Mukti: lopullinen vapautuminen syntymän ja kuoleman kierrosta.

739 Advaitan mukaan raja luojajumalan ja yksilön välillä on kuvitteellista eikä todellista. Se, joka on todella olemassa, on jakamaton, ei-kaksinainen Brahman.

740 Akka käyttää tässä sanskritin fraasia *sambhavana*.

741 *Chamaram*: jakin karvoista tehty huisku, jota käytetään jumalankuvien leyhyttelyyn tempeleissä, samoin kuin apupalvelijat leyhyttävät kuninkaitaan. *Shama*: mielen hallinta. *Dama*: aistien hallinta. *Praktin* kolme *gunaa* eli keskeistä muotoa (*sattva, rajas* ja *tamas*), jotka sitovat yksilöt sielunvaelluksen kiertoon, eivät vaikuta Itseen.

742 *Drshyam*: katso huomautusta 718 edellä.

743 *Karunakatakshan*: san. 'hän, jolla on lempeä katse'.

Ylittäen *bhavan* ja *abhavan*⁷⁴⁴ kaksinaisuuden,
 Vaatimaton luonteeltaan, ikuisesti iloinen,
 Nähdessä Ykseyden kaikkialla, kaikkietävä,
 Iäti tyytyväinen, iäti autuas,
 Virheetön mestari Venkatesan,
 Vapaana (praktin) *gunista*,
 Vapaana määrityksistä ja kirjoituksista,
 Vapaana oppineisuudesta ja keskusteluista,
 Vapaana ajan ja tilan kaavoista,
 Omaten Itsen suoran kokemuksen
 Kaikkien ideoinnin piirien tuolla puolen,
 Liittyneenä Tietoisuuteen
 Yhtä erottamattomasti kuin vesi ja sen viileys,
 Vapautuneena ajatuksista,
 Iäti iloiten Itsessä,
 Tietoisuuden kaiken sisältävä Valo,
 Kaiken kasvualusta, puhdas Valo,
*Sat-chit-anandan*⁷⁴⁵ tosi kokemus,
 Ilman tahraa, ikuinen, Korkein Tietäjä
 Ylittäen kaiken tässä sanotun.⁷⁴⁶

Kunnioittaakseni verratonta mestariani,
 Minä nyt lyön tätä vertaansa vailla olevaa kosmista rumpua!

744 *Bhava* ja *abhava*: läsnäolo ja poissaolo tai olemassaolo ja olemattomuus.

745 'Olemassaolo-tietoisuus-autuus', Absoluutin luonne.

746 Akka toistaa, että kaikki tässä säkeessä luetellut superlatiivit ovat puutteellisia, kun ylistetään hänen hengellistä mestariaan Sri Venkatesa Ayyawalia.

***Vedanta Vandu*⁷⁴⁷**
['Vedantamehiläinen']

RAKAM PUNNAKAVARALI

Pallavi

Oi mehiläinen! Ryhdy sanansaattajakseni ja vieraile suuren mestarin luona!
 Palvo hänen jalkojaan; tutustu hänen suuruuksiinsa ja palaa luokseni!

Anupallavi

Oi mehiläinen! Hyväntuoksuisen siitepölyn haltija, Oi mieli,⁷⁴⁸
 Palvo joka päivä gurun pyhiä jalkoja!⁷⁴⁹

Charanam

Viisaat, jumalat, Narada, jne., tulevat ja heittäytyvät
 Tämän Totuuden tuntijan jalkojen eteen,
 Hartaan uskovaisen Prahladan vuoksi, tämä korkein Mestari,
 Joka kohosi valtamerestä⁷⁵⁰ yhdessä puolisonsa kanssa,
 Ja ilmestyi suuresta patsaasta...⁷⁵¹

Oi mehiläinen, ryhdy sanansaattajakseni...!

Älä surise kaikkialla; kuuntele huolella!
 Kerron sinulle pyhästä paikasta, jossa guru oleskelee,
 Se on siellä missä jokainen, saavuttaakseen jivanmuktin,⁷⁵²
 Suorittaa *vedanta-vicharaa*.⁷⁵³
 Se on maamerkki.

747Tämä laulu turvautuu tamiliseen runotyylin nimeltä *Tuutu*, jossa leidi päähenkilönä lähettää viestejä rakastetulleen naispuolisen toverinsa avulla tai linnun, kuoriaisen tai mehiläisen avulla. Tässä laulussa mehiläinen on sanansaattaja, välittäjä/ fasilitaattori eli asianhoitaja. *Tuudu* (sanansaattaja) juontuu sanskritin sanasta *duta* ('sanansaattaja'), jolla on juurena *du*, 'mennä'. Mehiläinen symboloi hengellisen oppilaan mieltä. Tämän laulun kehityksestä vihjataan sen nimessä, *Vedanta Vandu*, jossa *vandua* (mehiläistä) neuvotaan menemään tapaamaan Itseoivaltanutta mestaria Tiruvisainalluriin, Akkan hengellisen opastajan paikkaan.

748Tässä 'mehiläinen' on vaihdettu 'mieheksi'.

749Gurulle annetaan ylhäinen asema kaikissa Intian filosofisissa koulukunnissa, koska guru on se, joka karkottaa tietämättömyyden ja tarjoaa vilpittömälle *sadhakalle*/ hengelliselle oppilaille mahdollisuuden saada selville Itsen todellisen luonteen; guru vapauttaa oppilaan sielunvaelluksen kierrosta.

750Mytologinen viittaus jumalatar Mahalakshmiin, joka nousi valtamerestä, kun sen vedet kuohuivat *devojen* (jumalten) ja *asuroiden* (demonien) välisen yhteenoton aikana.

751Viittaus Vishnujamalan myyttiseen inkarnaatioon Narasimbana, hirmuisena puoliksi mies/ puoliksi leijona-hahmona, joka ilmestyi patsaasta pelastamaan nuoren, hartaan Prahladan isänsä, Kuningas Hiranyakashyapan sorrosta. Akka käyttää tämän episodin symboliikkaa monissa lauluissa.

752Korkeimman päämäärän saavutus, t.s., Itseoivallus, kun vielä elää ruumiissa.

753Merkkinä gurun vaikutuksesta/ läsnäolosta on se, että jokainen siellä on saavuttanut vapautumisen; ja että jokainen siellä mietiskelee vedantan ylhäisiä periaatteita.

Oi mehiläinen, ryhdy sanansaattajakseni...!

Se on kaikista pyhistä paikoista kaikkein pyhin,
Tiruvisainallurin⁷⁵⁴ pyhitetty maa on kaikkein paras!
Kerro hänelle kuinka mieleni kaipaa yhtyä häneen
Ja kuuntele huolella mitä hän sanoo,
Tule takaisin ja kerro minulle kaikki...

Oi mehiläinen, ryhdy sanansaattajakseni...!

Istuen autuaalla valtamerellä, mieleni kukkiessa kuin lootus,
Laskeutuen kukankaltaisten jalkojen hunajalle,
Minä koin yhtymisen, ekstaattisen yhtymisen.

Oi mehiläinen, ryhdy sanansaattajakseni...!

Se korkein Valo ilman alkua ja loppua,
Ruumiillistui minun tähteni, tuhotakseen tietämättömyyteni.
Muistuta häntä siitä siunauksesta, jota hän osoitti minulle peepulpuun⁷⁵⁵ alla.
Ja palaa takaisin häneltä saamiesi uutisten kera.

Oi mehiläinen, ryhdy sanansaattajakseni...!

Kuullessani *Aham Brahmamin*⁷⁵⁶ selityksen,
Jääräpäinen harha 'Minä olen *jiva*' tuhoutui.
*Aham parathan*⁷⁵⁷ tutkiskelun siunaamana,
Olen uneton⁷⁵⁸ päivin ja öin...
Kerro hänelle tämä, Oi mehiläinen...!

Että en voi unohtaa hänen myötätuntoaan,
Joka on seitsemän valtameren vesien veroinen,
Ja joka vei minut tekojen valtameren⁷⁵⁹ yli

754Tiruvisainallur oli Akkan hengellisen mestarin Sridhara Venkatesa Ayyawalin kotikaupunki. Tiruvisainallur on pieni kylä Kaveri-joen rannalla n. 65 kilometriä Thanjavurista. Noin vuonna 1693 Thanjavurin Marathakuningas Sahaji I (1684-1710) perusti *agraharamin* nimeltä Sahajirajapuram Tiruvisainalluriin edistääkseen älyllistä kulttuuria. Dr. V. Raghavan mainitsee johdannossaan Sridhara Venkatesa Ayyawalin teokseen *Sahayendravilas*, että kuningas kutsui 45 tiedemiestä elämään siellä '*sarvamayoina*' lupaamalla verovapauden, ”antaen jokaiselle yhtä monta aluetta kuin heillä oli sastroja, joita he hallitsivat. Tiedemiehiä saapui eri seuduilta... Ei tunneta oliko meidän kirjoittajamme Sridhara Venkatesa Ayyawal, jota oli Sahajin suosiossa, oli yksi Tiruvisainallurin kylän 45:stä ensimmäisestä lahjoituksen saaneesta...” Katso V. Raghavan (ed.), *Sahendravilasa (A Poem of the Life of the King Sahaji of Tanjore) (1684-1710)* of Sridhara Venkatesa (Ayyawal) (Tiruchi: The Kalyan Press, 1952), s. 37, 60. S. Kuppauswami Sastri oli ensimmäinen nykyaikainen sanskritin tutkija, joka toi valaistusta ”Tanjoren Nayakin ja Marathan alueiden kirjalliseen tuotantoon” jo vuonna 1894 ja uudestaan 1904. Katso T.S. Kuppuswami Sastri, ”*Ramabhadra Diksita and the Southern Poets of His Time*”, *Indian Antiquary XXXIII* (1904), s. 126-142, 176-196. Tutustuaksesi muihin tämän aikakauden Tajavurin akateemisen ilmapiirin teoreettisiin tutkimuksiin, katso Dominik Wujastykin ”The Thanjavur Library as a Realm of Knowledge” ranskankielisessä käännöksessä ”La bibilothèque de Thanjavur”, C. Jacob (ed.), *Espaces et Communautés, Lieux de Savoir*, osa 1, luku 8 (Pariisi: Michel Albin, 2007), s. 616-36.

755Tässä viitataan siihen kuinka Shridhara Ayyawalin opasti Akkan *mahavakyaan* kotikaupunkinsa Shenkottain jokipenkalla peepulpuun alla.

756*Aham Brahmami*: ”Minä olen Brahman” (t.s. ei se rajallinen yksilö, joksi itseni koen ruumiillistumiseen liittyen.)

757*Aham padartha* on se mitä 'Minä' tosiasiaassa ilmaisee; t.s., mitä tarkoitetaan käsitteellä *aham* eli 'Minä'. Sellaisen pohdiskelun tulisi johtaa etsijä *mahavakyan* 'Minä olen Brahman' merkitykseen, rajattomaan Olemukseen.

758Tämä 'unettomuus' viittaa Korkeimman Tiedon tilaan ja täydelliseen välinpitämättömyyteen, jossa ei olla tietoisia erilaisuuksista tai luokista; jossa kaikki kaksinaisuudet on ylitetty.

759Shankaran Vedantan seuraajana Akka hyväksyy sen näkemyksen, että tekojen suorittaminen, jopa kaikkein positiivisimpien, ei voi tuoda lopullista vapautta. Karma voi tuottaa ainoastaan orjuuden tulevia muotoja.

Turvallisesti toiseen rantaan:
Kerro hänelle tämä, Oi mehiläinen...!

Vaikka taivas ja muut neljätoista maailmaa kehittyvät täyteyteensä,
Kerro kuinka mieleni yhä kaipaa
Yhteyteen hänen hyväenteisten lootusjalkojensa kanssa!

Oi mehiläinen, ryhdy sanansaattajakseni...!

Vaikka taivaallisista loistoista ja nautinnoista
Tulee pelkkää *drshyama*⁷⁶⁰ ja tulevat katoamaan,
Kaikkien miellyttävimmän (mantran) loisto, jolla hän siunasi minua
Kuiskaamalla oikeaan korvaani,
Ei voi unohtua.
Kerro hänelle tämä, Oi mehiläinen...!

Olemassaolon suurenmoisen Hiljaisuuden sisällä
Minä hajotin maailman kuin syväuudessa.
Se myötätunto, joka vei minut karmojen valtameren yli
Ja toi minut vastarannalle,
Ei voi unohtua.
Kerro hänelle tämä, Oi mehiläinen...!

Vaikka olisin kokenut kuusi samadhia,⁷⁶¹
Jos olisin juonut *rasamia*, joka virtaa
Hathajoogan harjoituksesta,⁷⁶²
Sisäisen itsen 'näkemisen' henkilökohtainen kokemus
Yksin on ainut päämääräni.
Kerro hänelle tämä, Oi mehiläinen...!

⁷⁶⁰*Drshyam* on 'mitä nähdään (havaitaan)'. Kaikki se, mitä 'nähdään' voi olla myös 'havaitsematonta'. Kaikkea sitä, joka voidaan havaita, pidetään vedantistien mukaan virheellisenä. *Drshyamin* viettelevän, muuttuvan, vaihtelevan alueen takana on muuttumaton Näkijä/ todistaja, joka ei muutu yhdessä havaitun kanssa. Joten Näkijä on Totuus samalla kun nähty, huolimatta siitä kuinka voimallisesti sitä puolustetaan, on valheellinen.

⁷⁶¹Akka viittaa samalla lailla kuuteen samadhiin muissa lauluissa. Klassisissa teksteissä ne luetellaan seuraavasti: *dhyana samadhi, nada samadhi, rasanananda samadhi, laya samadhi, bhakti yoga samadhi ja raja yoga samadhi*. Katso Rai Bahadur Srisa Chandra Vasu (käänt.), *The Gheranda Samhita*, Ch. VII, v. 5-16 (New Delhi: Oriental Books Reprint Corporation, 1975), s. 56-59.

⁷⁶²Akka käyttää termiä *rasam* (nektari/ eliksiiri/ ambrosia) kuten on viitattu *Greranda Samhitassa*. Tämän tekstin mukaan *khechari mudran* hathajoogaharjoitusta käytetään, jotta maistettaisiin tämä vahva muutos:

Leikkaa poikki kielen alempi jänne (*frenulum linguae*) ja siirrä kieltä, hiero sitä säännöllisesti tuoreella voilla ja vedä sitä ulos (pidentääksesi sitä) rautavälineellä. Tällä tavalla harjoitellen kielestä tulee pidempi ja kun sen pituus yltää silmien väliin, silloin *Khechari* saavutetaan. Sitten (kieli pidennettynä) harjoittele, kääntäen sitä ylös- ja sisäänpäin niin että kieli koskettaa kitalakea kunnes lopulta se saavuttaa sierainten reiät, jotka avautuvat suuhun. Sulje reiät kielellä (näin pysäyttäen sisäänhengityksen) ja kohdista katseesi silmiesi väliseen tilaan. Tätä kutsutaan *Khechariksi*. Tämän harjoituksen johdosta ei ole pyörtymistä, ei nälkää, ei janoa, ei laiskuutta. Siitä ei seuraa sairautta, ei kuitumista, ei kuolemaa. Ruumiista tulee jumalallinen... ruumiista tulee kaunis, Samadhi saavutetaan varmasti ja kun kieli koskettaa reikiä, se saavuttaa moninaisia juomia (se juo nektaria/ *rasana rasamapnuyat*). Useita juomia tuotetaan, päivittäen ihminen kokee uusia tuntemuksia; ensin hän kokee suolaisen maun, sitten emäksisen, sitten kitkerän, sitten kutistavan; sitten hän tuntee voim maun, sitten gheen, sitten maidon, sitten rahkan, sitten heran, sitten hunajan, sitten palmumehun ja lopulta ilmestyy nektarin (*rasamin*) maku.

Katso Vasu (käänt.) 1975, viitt., Ch. III, v. 25-32. s. 24-25. Kuitenkin sellaiset tiedemiehet kuten Mircea Eliade väittävät ”Yksi kaikkien yleisimmin käytetty menetelmä pidättää hengitystä on se, jota kuvailee khecharimukra: tyhjiö saavutetaan kääntämällä kieli taaksepäin ja asettamalla sen kärki kurkkuun. Näin tuotettu runsas syljeneritys tulkitaan jumalalliseksi ambrosiaksi ja kielen oma liha 'lehmän lihaksi; jota joogi syö’”. Katso Mircea Eliade, *Yoga: Immortality and Freedom*, käänt. Willard R. Trask, Bollingen Series LVI (New York: Pantheon Books, 1958), s. 47.

Oi mehiläinen,
 Vaikka ruumis ja sen aistit
 Olisivat vaelleleet kaikkialla,
 Kuulemalla Upanisadien ilmaiset salaisuudet
 Minä menettäisin uneni ja ruokahaluni!
 Kerro hänelle tämä, Oi mehiläinen...!

Voisin olla ylhäinen tämän maan päällä
 Tai minulla voisi olla helppo taival Satyalokaan,⁷⁶³
 Mutta en ole maistanut ainuttakaan tippaa jivanmuktin valtamerestä:
 Kerro tämä opettajalleni, suurenmoiselle luopujalle, Oi mehiläinen!

Lehmät voivat olla monenvärisiä, mutta maito yhdenväristä,
 Sama koskee kasteja, yms., kaikkien ollessa yhdenvertaisia.
 Tämä ymmärrys tyynnyttää minua kiihottaneet epäilyt.
 Kerro hänelle tämä ja palaa takaisin,
 Kun olet keskustellut hänen kanssaan.

Oi mehiläinen, ryhdy sanansaattajakseni...!

Juuri kuten jotkut naiset, vaikka ovat kiireissään kodinhoidon tehtävissä,
 Pysyvät iäti uppoutuneena kielletyn rakastajan muistamiseen,
 Myös mieleni on kaiken aikaa syventyneenä *svarupaan*.⁷⁶⁴
 Kerro hänelle tämä, Oi mehiläinen...!

Kuten alkemistia, joka muuntaa raudan kullaksi,
 Myötätuntoa, joka sai yksilön sopimaan
 Kaikkialle levittäytyvään Tietoisuuteen päivittäisen *shravanamin* avulla
 Ei koskaan voi unohtaa.
 Kerro hänelle tämä, Oi mehiläinen...!

Juuri kuten eri kukista imetty nektari
 Yhdistyy yhdeksi hunajavirraksi hunajakennossa,⁷⁶⁵
 Samoin kaikki *upadhit* hylänneenä
 Itse yksin on olemassa yhtenä ja näkymättömänä.
 Tämä suurenmoinen tietoisuus tunkeutuu
 Olemukseni sisimpiin syvyyksiin.
 Kerro hänelle tämä, Oi mehiläinen...!

Satgurun myötätunto,
 Joka lepää patjalla nimeltä Sadashiva⁷⁶⁶
 Hetekalla, jolla on Brahmanin neljännekset

763 Korkein seitsemästä ylemmästä maailmasta ja jotkut sanovat sen olevan Brahmanin asunto ja Saivat sanovat sen olevan Sivan asunto.

764 Vedalaisen filosofian keskittynyttä kuuntelemista pätevältä mestarilta.

765 Tämä yhdenmukaisuus löytyy viisas Uddalaka Arunin ja hänen poikansa ja oppilaansa, Shvetaketu Aruneyan välisestä keskustelusta Chandogya Upanishadissa, VI.9.1-4. Katso Patrick Olivelle, *The Early Upanisads* (New York: Oxford University Press, 1998), s. 252-53.

766 Viittaus vetoaa Sri Vidyaa/ tantriseen symbolismiin, jossa Korkein Jumalatar valtaa jumalaisen istuimen, joka on Sadashivan (rajattoman hyvyyden ja hyväntahtoisuuden) patja. Katso myös Douglas Renfrew Brooks, *Auspicious Wisdom: The Texts and Traditions of Srividya Sakta Tantrism in South India* (Delhi: Manohar, 1996), s. 64, 78, 92, 120.

Sitä kannattelevina jalkoina,⁷⁶⁷
 On antanut minulle kaikkien vedojen hedelmät.
 Kerro hänelle tämä, Oi mehiläinen...!

Saatan olla maallisten viettelysten harjoittaja
 Tai saatan olla irtautunut aistillisuuden alueelta,
 Mutten koskaan voi unohtaa pyhiä sanoja, (jotka hän lahjoitti minulle).
 Ajatellen (näitä) kaiken aikaa,
 Kuin ampiainen, minusta on tullut *tadakaram*.⁷⁶⁸
 Kerro hänelle tämä, Oi mehiläinen...!

Viisaat kuten Janaka⁷⁶⁹ ja Sanaka,⁷⁷⁰ jne.,
 Kuulevat totuuden Brahmanin luonteesta,
 Joka tuhoaa tämän syntymän ja kuoleman kierron orjuuden.
 Kerro hänelle, että minä heittäydyn mestarin lootusjalkojen juureen!
 Hän on Herra, Hän todellakin Herra!

Kerro hänelle tämä,
 Kerro hänelle tämä, Oi mehiläinen...!

Kääntäjän Huomautus

Tämä laulu on *kritin* esimerkki sovitettuna ragaan, nykyajan rakenteen muotoon, joka ajoittuu 1800-luvun alkupuolelle. Katso toista kappaletta kääntäjän huomautuksessa lauluun *Inta Rakasiyam*.

⁷⁶⁷Brahmanin ”neljä neljänestä” ovat *vishva*, *taijasa*, *prajna* ja *turiya*, valvetila, unitila, syväunen tila ja neljäs, joka sisältää ja samanaikaisesti ylittää kolme muuta. Katso Mandukya Upanishad, mantrat 3-7, Olivelle, viitt., s. 474-75.

⁷⁶⁸Uskotaan, että ampiainen ajattelee mehiläisen pistintä kaiken aikaa ja lopulta sitten muuttuu mehiläisen kaltaiseksi. Samalla lailla mietiskellessään ajatusta ykseydestä Brahmanin kanssa, yksilö muuttuu Korkeimmaksi Tietoisuudeksi, universaaliksi, pyhänä pidedetyksi ja loukkaamattomaksi Itseksi. *Tatakaram* (sanskritiksi *tadakaram*) on prosessi, jonka avulla ikuisen Minuuden luonto omaksutaan.

⁷⁶⁹Janaka on Brhadaranyaka Upanishadin filosofinen päähenkilö. Katso Swami Madhavananda (käänt.), *Brhadaranyaka Upanisad with the Commentary of Shankaracharya*, kappale III (Calcutta: Advaita Ashrama, 1965), s. 285-397.

⁷⁷⁰Luoajumala Brahman neljä poikaa ovat Sanaka, Sanantha, Sanatana ja Sanatkumara.

*Adadi Maane*⁷⁷¹
 ['Tanssi, Oi Neitsyt!']

RAKAM PUNNAKAVARALI

Pallavi

Tanssi, Oi neitsyt,⁷⁷²
 Näkymättömänä Ykseytenä!

Tanssi, Oi neitsyt!

Anupallavi

Minä olen *asamgoham*!⁷⁷³

Tanssi, Oi neitsyt!

Minä olen
 Korkeimmasta Brahmanista erottamaton!

Tanssi, Oi neitsyt!

Charanam

*Prapanchan*⁷⁷⁴ ääretön kokonaisuus
 Koettuna 'minän'⁷⁷⁵ avulla
 Ja sen illusorinen näytöntö,
 Nyt katoaa 'Sen'⁷⁷⁶ äärettömän, muodottoman muodon
 Itselleen ottamisen kautta!
 (Sen tiedon kanssa, että) '*Tatin*' ja '*Tvamin*'⁷⁷⁷ *svarupa*⁷⁷⁸
 On ainut Todellisuus,
 Maailma ja Tietoisuus tulevat Yhdeksi!

Tanssi, Oi neitsyt!

771 Tämä pieni mutta voimallinen laulu kehittyi paradoksisen (vastakohtien yhtymisen; t.s., liikkumattomuuden ja liikkeen, valveil-
 laolon ja nukkumisen) tunnusmerkin ympärille, joka on advaitisen kokemuksen selitysten erityispiirre.

772 Akka käyttää tamilin sanaa ”*maane*”, san. 'kauris'. Tamilin runokirjallisuudessa se merkitsee myös nuorta naista.

773 *Asamgoham*: (Itseoivalentunut) henkilö, joka ei etsi seuraa (koska mitään muuta ei ole olemassa kuin Itse).

774 *Prapancha*: viidestä elementistä tehty maailma.

775 Viittaus egoon.

776 Viittaus Korkeimpaan Olentoon.

777 Viittaus *mahavakyaan* '*Tat Tvam Asi*' ('Sinä Olet Se') Cahandogya Upanishadista, joka julistaa, että yksilö ei ole mikään muu kuin
 Korkein Yhtenäinen Tietoisuus. '*Tat*' ('Se') on ei-kaksinainen *Brahman*; '*Tvam*' ('Sinä') on ruumiillistunut ego. Katso Chandogya
 Upanishad, [VI.8.7], Patrick Olivelle, *The Early Upanisads* (Delhi: Munshiram Manoharlal, 1998), s. 252-53.

778 *Svarupa*: Todellisuuden todellinen luonne, joka on *sat-chit-ananda*.

Maailma ja ruumis
 Ovat pelkkää Korkeinta Tietoisuutta:⁷⁷⁹
 Näin ei ole olemassa mitään muuta kuin Minä!
 Läti iloisena, vailla ominaisuuksia,
 Minä sulaudun *nirguna*⁷⁸⁰ Autuuteen!

Tanssi, Oi neitsyt!

Lopettamalla egon ja ylpeyden harhat,
 Sitoutumattomana, kaivautuen
 Korkeimman Autuuden syvimpiin sopukoihin,
 Tanssi tämä haltioitunut tanssi
 Täydellisessä liikkumattomuudessa!

Tanssi, Oi neitsyt!

Ei 'minä' eikä 'muu':
 Omaten vain 'Sen' hahmon,
 Minä lepään pelottomassa Itsenä-pysymisessä,
 Kuitenkin tanssin aina valveilla olevan torkkujan⁷⁸¹
 Autuasta iloa!

Tanssi, Oi neitsyt!

⁷⁷⁹”*Sarvam Khalvidam Brahma*”: 'Mikään ei ole muuta Itseä/ 'Kaikki on todellakin *Brahmania*'. Katso Chandogya Upanishad, 3.14.1, Olivelle, viitt., s. 208-09.

⁷⁸⁰*Nirguna Brahman*, t.s., muodoton Itse, vapaana laadullisista tuntomerkeistä [tunnistettavista ominaisuuksista].

⁷⁸¹”Valveilla oleva torkkuja”: on unessa ulkoiselle maailmalle, (t.s., pysyy täysin välinpitämättömänä ja ryhtyy toimintaan ilman pienintään tekijyyden tunnetta) johon on joutunut ja on samanaikaisesti täysin sisäänpäin kääntyneenä, t.s., on tietoinen Itsestä.

Chandrodayam ['Kuun nousu']

RAKAM CHURUTTI

Pallavi

*Chandrodayam*⁷⁸² on tapahtunut,
Kuun on noussut,

*Bodha chandrodayam*⁷⁸³ on ilmestynyt,
Ymmärryksen kuu on noussut,

Kuu nimeltä Täydellinen Ymmärrys
On tullut näkyviin.

Anupallavi

Venkateswaran (armosta),
Joka on sellaisten jumalten kuin Indra
Ja suuresti kunnioitettujen viisaiden alueen tuolla puolen,

Tiedon kuu on noussut.

Charanam

Tiedon valtameri laajenee;
Sen liljat aukeavat mielessä;
Sanoin kuvaamaton jatkuva riemu pursuaa yli
Iäti kasvavan Autuuden
Rajattomasta varastosta

Kuunnousun aikaan.

Ruumis muuttui 'toiseksi';
Varkaiden nimeltä halu, jne. pelko katosi;
'*Svayamista*'⁷⁸⁴ tuli harhaa;
'*Hamsohamista*'⁷⁸⁵ tuli Totuuden luonnollinen tila

782 Tämä lyhyt, voimallinen laulu tekee yhteenvedon Itsen *jnanan*/ oivalluksen saavuttamisesta, lopullisen vapautumisen kokemuksesta, joka ylittää kaikki loogisesti etenevät kehykset.

783 San. ”Tiedon kuun nousu”.

784 *Svayam* viittaa yksilöityneen minän egolähtöisiin käsityksiin, sisäisiin, uppiniskaisiin käsityksiin 'minä', 'minulle', 'minun'.

785 San. ”Minä olen Se”, t.s., Olemisen Ykseys.

Kuunnousun aikaan.

Halu ja viha katosivat;
Harhan tiheä pimeys hävisi;
Lopullisen vapautumisen tila saavutettiin,
Itsen verraton yksinäisyys
Tyhyydessä
Paljastui

Yhdessä kuunnousun kanssa.

Drshyam,⁷⁸⁶ kuvajaisen, joka on tämä maailma,
Kimmeltävä vesi
Katosi –
Harvinainen saavutus
Jopa suurille viisaille – (ja sen paikan) täytti ääriään myöten
Autuus mittaamaton,

Kun kuu nousi.

*Jati-varna-ashrama*⁷⁸⁷ (ja kaikki luokat) katosivat;
*Vedashastroista*⁷⁸⁸ tuli pelkkää pälätystä;
Tarjoten kokemuksen niin kauan poissa olleen,
Korkein Tieto,
Ilman alkua ja loppua,
Toi itsensä ilmi

Kuunnousun aikaan.

786 San. ”mitä havaitaan”, t.s., havaittava maailmankaikkeus.

787 'Kasti', 'väri' / rotu/ kansallisuus ja neljä hengelliselle elämälle määriteltyä tilaa.

788 Kanoniset Vedat Rig, Yajur, Sama ja Atharva.

Oi te armolliset naiset, pankaa piste ahdistuksellenne,
Tulemalla tänne ja juomalla kahvia.
Kuunnelkaa huolella mitä tulen kertomaan teille,
Ottakaa selvää tästä puhdasta ilosta.
Hellaan nimeltä *dharana*, sytyttäkää tuli nimeltä *dhyanam*,
Ja asettakaa pannu nimeltä *samadhi*,
Paahtakaa *sanchitan* pavut:
Poistamalla kaikki levottomuus, perusteellisesti paahtakaa papua.
Omkaraksi kutsutussa kuolevaisessa,
Upanishadeiksi kutsutulla survimelle,
Voimistuvalla äänellä '*kreem*', murskatkaa hyvin,
Siivilällä nimeltä *shivoham*, seulokaa kunnolla.
Astiassa nimeltä tietoisuus,
Keittääkää vettä nimeltä *tattvam*,
Odottakaa kiehunkuplia nimeltä *mukti*,
Ja nyt pankaa jauhetta nimeltä *sanchita*,
Sallimatta höyryn paeta, sulkekaa se tiiviisti
kannella nimeltä *prajna*.
Tuokaa lehmä nimeltä *Agama*
Äärettömään tilaan nimeltä *akhandam*,
Sitokaa se paaluun nimeltä Advaita,
Ja sallikaa vasikan nimeltä älykkyys imeä.
Padassa nimeltä autuus,
Valuttakaa maitoa nimeltä *soham*,
Kuumentakaa hyvin kerman kanssa,
Yhtenäisestä 'suotimesta',
Venyttäkää keittämistä,
Lisätkää *chinmaya* sokeri,
Sekoittakaa maitoa nimeltä *hamsoham*.
Astiassa nimeltä *saccitananda*,
Valuttakaa kahvia nimeltä ikuisuus,
Viilentäkää kahvi, sallimalla sen valua hellävaroen
yhdestä astiasta toiseen,
Juokaa tätä kahvia joka ei ole kuumaa
yhdessä menneiden syntymien piilevien vaikutusten kanssa.
Kaikki kannattajat kokoontuneena yhteen,
Korkeimmassa tilassa,
Juokaamme kaikki iloisesti, tulkaa tänne,
Ylistäkäämme kaikki Padmamsanin pyhiä jalkoja!

Tätä hengellistä vertauskuvaa voidaan verrata Akkan esseeseen *Advaita Kottai Muttu*, joka käyttää vertauskuvana öljyn uuttamista risiinin siemenistä, vaivalloinen työ, joka yleensä jätettiin kotona lesken tehtäväksi. Katso tämän laulun käännettäni ja tässä kirjassa mukaan liitettyä tekstillistä merkintää.

ii *Pranayaman* menetelmässä on viisi osaa:

1. *Puraka* (sisäänhengitys): Yhtä sisäänhengitystä kutsutaan *purakaksi*. Se on ilman sisään vetämisen prosessi ja sen odotetaan olevan pehmeä ja yhtenäinen. Jos henkilön täytyy pysähtyä yhden tai useamman kerran yhden sisäänhengityksen suorituksen aikana, prosessista puhutaan mieluummin keskeytyneenä *purakana* kuin *purakoiden* sarjana.
2. *Abhyantara kumbhaka* (sisäänhengityksen jälkeinen tauko): täysi paussi.
3. *Kumbhaka* (*kumbha* tarkoittaa 'ruukkua'): ilman virtauksen täydellinen pysähtyminen ja ilman pidättäminen keuhkoissa ilman mitään keuhkojen, lihasten tai minkään ruumiinosan liikettä ja ilman orastavia liikkeitä (t.s. keuhkoja 'ruukkuna' eli astiana täynnä ilmaa). Aloittelija saattaa kokeilla käyttämällä hieman voimaa pitääkseen sellaiset tauot liikkumattomina.
4. *Rechaka* (uloshengitys): Niin kuin sisäänhengitys, myös sen tulisi olla pehmeää ja keskeytymätöntä vaikka uloshengitys monesti eroaan nopeutensa suhteen sisäänhengityksestä. Normaalisti lihasten energiaa käytetään sisäänhengityksessä kun taas uloshengitys tapahtuu höllentämällä jännittyneet lihakset. Sellainen höllentäminen pakottaa ilman ulos keuhkoista, kun ne palautuvat höllennettyyn tilaan. Lihaksia saatetaan käyttää myös sekä sisään- että uloshengityksessä.
5. *Bahya kumbhaka* (uloshengityksen jälkeinen tauko): tyhjä paussi. Hengittämisen neljättä tilaa, taukoa uloshengityksen jälkeen, kutsutaan myös *kumbhakaksi*, erityisesti kun katkos on harkittu tai pitkittynyt. Tämä tyhjä paussi saattaa

päätökseen kierron, joka päättää taukona loppumiset ja uusi sisäänhengitys alkaa.

Pranayamoja on kolmen tyyppisiä: *adhama*, *madhyama* ja *uttama* (alempi, keskimmäinen ja korkein). *Adhama pranayama* muodostuu kahdestatoista *mantrasta* (ajan yksiköstä): *madhayama* kahdestakymmenestäneljästä *mantrasta*; ja *uttama* varaa aikaa kolmellekymmenellekahdelle *mantralle*. Tämä koskee *purakaa*. *Purakan*, *madhyaman* ja *uttaran* välinen suhde on 1:4:2. jos joku hengittää sisään kahdentoista *mantran* periodilla, hänen täytyy harjoittaa *kumbhaka*a neljäkymmenenkahdeksan *mantran* periodilla. Vastaavasti *rechaka*a varten varattu aika on kaksikymmentäneljä *matraa*.

iii *Ecchil* merkitsee *salivan* aiheuttamaa saastaisuutta, kaiken, joka joutuu suun kanssa kosketuksiin, ruokajätteet, tähteet, ulosteet, virtsa, siemenneste, ruukuissa uhriksi tarjotun jauhetun riisin tähteet, jne. Akkan sosiaalisen ja kastillisen ennakkoluulojen ja pakkomielteiden ja oikeaoppisuuden loistavaan soimaamiseen verrattavissa oleva voimallinen vuodatus, jolla on sama teema, tapahtuu keskiaikaisen pyhimysrunoilija Kabirin toimesta:

Pandit, ajattele
ennen kuin juot
sitä vettä.
Sitä savista taloa, jossa istut sisällä –
kaikki luodut vaeltavat sen läpi.
Viisikymmentäviisi miljoonaa Yadavaa kasteli siellä,
ja kahdeksankymmentäkahdeksan tuhatta viisasta.
Jokaiselle jalan jäljelle on profeetta haudattu.
Kaikki heidän savensa on mädäntynyttä.
Kala, kilpikonnat ja krokotiilit
ovat hautoneet siellä. Vesi tihkuu verta.
Helvetti vuotaa pitkin jokea,
yhdessä mädänneitten miesten ja elukoiden kanssa.
Valuen luiden lomitse, sulaen läpi ruumiiden –
mistä maito tulee?
Tätä se on, jota juot lounaan jälkeen, pandit.
Ja sinä kutsut savea koskemattomaksi?
Viskaa ulos pyhät kirjoituksesi, pandit,
nuo mielesi fantasiat.
Kabir sanoo, kuuntele brahmin:
kaikki tämä
on sinun omaa tekemistäsi.

Katso Linda Hess ja Sukhdev Singh (käänt.), *The Bijak of Kabir* (Delhi: Motilal Banarsidass, 1983), s. 57-58.

iv Runon aviollisen symboliikan termein Vidyän sulautuminen *Tatpadamiin* [Korkeimpaan Todellisuuteen] ”Siihen” merkitsee täydellistymistä. Niin 'täydellistyneen' hengellisestä tilasta Shankara on tehnyt seuraavan yhteenvedon (*Vivekacudamani*, 514):

Olen totisesti se Brahman, Yksi ilman toista, joka ylittää Mayan loputtomat erilaistumiset, joka on kaikkien sisin olemus, on tajunnan alan tuolla puolen ja joka on Totuus, Tieto, Ääretön ja Absoluuttinen Autuus.

Katso Swami Madhavananda, viitt., s. 192. Vertaa Akkan kuvakielen aviollista symboliikkaa Kabirin runoon *Wedding*, jossa on yhtäläinen jumalaiseen yhtymisen vertauskuva:

Oi morsiusneidot,
laulakaa vihkilauluja:
Kuningas Rama, ylkäni,
on tullut talooni.

Olen maalannut ruumiini punaiseksi,
tulen maalaamaan mieleni täysin punaiseksi:
viisi suurta elementtiä
ovat yljän seurassa.

Herra Rama, vieraani
on saapunut:
Olen nuori taas,
olen päihtynyt ja heikkona nuoruudesta!

Järjestän vihkikatoksen
ruumiini järvessä,
ja itse Brahma
tulee toistamaan Vedoja.

Tulen kiertämään tulen

yhdessä Herra Raman kanssa:
siunatuksi, siunatuksi
onnekseni!

Kolmesataa ja kolmekymmentä miljoonaa jumalaa
ja kahdeksankymmentäkahdeksan tuhatta viisasta
on täällä saapuneena
seremoniaan.

Kabir sanoo,
olen lähdössä vihkiäisiini:
menen naimisiin
Katoamattoman Yhden kanssa.

Katso Dharwadker, viitt., s. 133-34 ja ”Huom.” (s. 221), jossa hän kommentoi, että aviollinen kielikuva ”tarkentaa puhuttelevaa ajatusmallia 'eroottisesta bhaktista' pohjoisintialaisessa nirgunarunoudessa, yhdistäen tämän tradition suoraan samaan sagunaan Vaishnavakirjallisuudessa (erityisesti runouteen, joka määriteltiin Mirabaille [1500-luvun puolivälissä]). Paljon yleisemmin ja joskus epäsuorasti tämä ajatusmalli yhdistetään: (a) eroottiseen runouteen sufitradiitiossa; (b) eroottinen runous, joka yhdistetään nais-'pyhimyksiin' niin Pohjois- kuin Etelä-Intiassakin, sellaisiin kuin Lalla Kashmirissa ja Mahadevi Akka Kannadassa (molemmat 1200-luvun tienoilla); (c) eroottinen runous Brajssa 1500-luvun jälkeen, joka vertaa Krishnaa jumalaiseen miesrakastajaan ja hänen ihmispalvojiaan hänen naisseuralaisikseen; ja (d) lisäksi, telugun 1600-luvun Kshetryyan ja muiden eroottinen runous, jossa miesbhakta esittää naiskurtisanaa tai prostituoitua ja Jumala esiintyy miespuolisena seksuaaliasiakkaana.

- v Lukija voi verrata Akkan tyräkkisiemenvertausta hyvin tunnettuihin Ramana Maharshin säkeisiin, joissa *papadin* ja *poppadumin* tekemisen vaikea prosessi toimii samalla lailla laajennettuna advaitiseen symbolismiin:

Yritä ja tee joitain *poppadumeja*:
Syö ne ja kaipuusi loppuu.

Älä vaeltele maailmalla lohduttomasti.
Kallista korvasi sanan, ainutlaatuisen, puhumattoman puoleen,
Jonka opetti todellinen opettaja, joka opettaa
Olemassaolo-Tietoisuus-Autuuden totuutta.

Yritä ja tee jotain... loppuu.

Ota musta mungopapu, ego-minä,
Joka kasvaa viisinkertaisessa ruumiskentässä
Ja jauha sitä jauhinkivillä,
'Kuka minä olen?' viisauksikyselyllä
Jauha se hienoimmaksi jauhoksi.

Yritä ja tee joitain... loppuu.

Sekoita se pirandailiemeen,
Joka on pyhä seurue,
Lisää mielenhallintaa, kuminansientä,
Itsehillinnän pippuria,
Kiintymättömyyden suolaa,
Asafetidaa, hyveellisen taipumuksen
Aromia.

Yritä ja tee joitain... loppuu.

Sydänhuhmareeseen pane taikina.
Ja sisäänpäin käännetyllä mielisurvimella,
Survo sitä lujasti 'minä'-, 'minä'-lyönnein,
Sitten litistäen sitä hiljaisuuden
Kaulimella Olemisen tasaisella levyllä.
Työskentele edelleen, väsymättä, vakaasti, hilpeänä.

Yritä ja tee joitain... loppuu.

Pane *poppadum* Brahmanin gheehin
Pidä äärettömän hiljaisuuden pannulla
Ja paista sitä tiedon tulella.
Nyt kun 'minä' muuttuu Siksi,
Syö ja maistele Itseä Itsenä,
Pysyen pelkästään Itsenä.

Yritä ja tee joitain... loppuu.

Katso *The Collected Works of Sri Ramana Maharshi* (Tiruvannamalai: Sri Ramanashramam, 2007), s. 132-33.